

Переклад затверджений

Заступник генерального директора Урядового офісу
координації європейської та
євроатлантичної інтеграції
Секретаріату Кабінету Міністрів України
(найменування посади)

(підпис)

О.В. Генчев
(ініціали та прізвище)

25 травня 2021 р.

02015R2447 — UA — 14.06.2017 — 001.001

Цей текст слугує суто засобом документування і не має юридичної сили. Установи Союзу не несуть жодної відповідальності за його зміст. Автентичними версіями відповідних актів, включаючи їхні преамбули, є версії, опубліковані в Офіційному віснику Європейського Союзу і доступні на EUR-Lex. Доступ до таких офіційних текстів можна отримати безпосередньо через посилання, які містить цей документ

► В

ІМПЛЕМЕНТАЦІЙНИЙ РЕГЛАМЕНТ КОМІСІЇ (ЄС) 2015/2447

від 24 листопада 2015 року

щодо детальних правил імплементування певних положень Регламенту Європейського Парламенту і Ради (ЄС) № 952/2013 про встановлення Митного кодексу Союзу.

(ОВ L 343, 29.12.2015, с. 558)

Зі змінами і доповненнями, внесеними:

Офіційний вісник

№ сторінка дата

► М1

ІМПЛЕМЕНТАЦІЙНИМ РЕГЛАМЕНТОМ КОМІСІЇ (ЄС) 2017/989 від 8 червня 2017 року.

L 149

19

13.06.2017

Виправлено:

С1

Виправленням, ОВ L 087, 02.04.2016, с. 35 (2015/2447)

▼ В

ІМПЛЕМЕНТАЦІЙНИЙ РЕГЛАМЕНТ КОМІСІЇ (ЄС) 2015/2447

від 24 листопада 2015 року

щодо детальних правил імплементування певних положень Регламенту Європейського Парламенту і Ради (ЄС) № 952/2013 про встановлення Митного кодексу Союзу

Цей текст слугує суто засобом документування і не має юридичної сили. Установи Союзу не несуть жодної відповідальності за його зміст. Автентичними версіями відповідних актів, включаючи їхні преамбули, є версії, опубліковані в Офіційному віснику Європейського Союзу і доступні на EUR-Lex. Доступ до таких офіційних текстів можна отримати безпосередньо через посилання, які містить цей документ

►В

ІМПЛЕМЕНТАЦІЙНИЙ РЕГЛАМЕНТ КОМІСІЇ (ЄС) 2015/2447

від 24 листопада 2015 року

[щодо детальних правил імплементування певних положень Регламенту Європейського Парламенту і Ради \(ЄС\) № 952/2013 про встановлення Митного кодексу Союзу](#)

(ОВ L 343, 29.12.2015, с. 558)

Зі змінами і доповненнями, внесеними:

Офіційний вісник

►М1

[ІМПЛЕМЕНТАЦІЙНИМ РЕГЛАМЕНТОМ КОМІСІЇ \(ЄС\) 2017/989 від 8 червня 2017 року](#)

№

сторінка

дата

L 149

19

13.06.2017

Виправлено:

С1

[Виправленням, ОВ L 087, 02.04.2016, с. 35 \(2015/2447\)](#)

▼В

ІМПЛЕМЕНТАЦІЙНИЙ РЕГЛАМЕНТ КОМІСІЇ (ЄС) 2015/2447

від 24 листопада 2015 року

щодо детальних правил імплементування певних положень Регламенту Європейського Парламенту і Ради (ЄС) № 952/2013 про встановлення Митного кодексу Союзу

РОЗДІЛ I

ЗАГАЛЬНІ ПОЛОЖЕННЯ

ГЛАВА I

Сфера застосування митного законодавства, завдання митниці, терміни та означення

Стаття 1

Терміни та означення

- (1) Для цілей цього Регламенту застосовується стаття 1 Делегованого регламенту Комісії (ЄС) 2015/2446 ([1](#)).
- (2) Для цілей цього Регламенту застосовуються такі терміни та означення:
 - (1) «ручна поклажа» означає, в разі подорожі повітряним транспортом, багаж, що його фізична особа бере із собою в кабіну повітряного судна та виносить із неї;
 - (2) «митниця пред'явлення» означає митницю за місцем пред'явлення товарів;
 - (3) «зареєстрований багаж» означає, в разі подорожі повітряним транспортом, багаж, що його зареєстровано в аеропорту відправлення та що є недоступним для фізичної особи під час польоту або, у відповідних випадках, під

час будь-яких транзитних зупинок;

- (4) «ідентичні товари» означає, в контексті визначення митної вартості, товари, вироблені в тій самій країні, що є однаковими у всіх відношеннях, включаючи фізичні характеристики, якість та репутацію. Незначні відмінності в зовнішньому вигляді не становлять перешкоди для того, щоб товари, що в інших відношеннях відповідають цьому визначенню, розглядалися як ідентичні;
- (5) «міжнародний аеропорт Союзу» означає будь-який аеропорт Союзу, що згідно з дозволом митного органу схвалений для повітряного сполучення з територіями, які не є частиною митної території Союзу;
- (6) «рейс у межах Союзу» означає рух повітряного судна між двома аеропортами Союзу без будь-якої транзитної зупинки, що не починається або не закінчується в аеропорту поза межами Союзу;
- (7) «основні перероблені продукти» означає перероблені продукти, стосовно яких видано дозвіл на переробку на митній території;
- (8) «збутова діяльність» означає, в контексті визначення митної вартості, всю діяльність, що стосується рекламування або збуту та просування збуту відповідних товарів, та всю діяльність, що стосується гарантій щодо них;
- (9) «вторинні перероблені продукти» означає перероблені продукти, що є необхідним побічним продуктом переробної операції та не є основними переробленими продуктами;
- (10) «комерційне або туристичне повітряне судно» означає призначене для подорожей повітряне судно, що його маршрут визначає сам користувач;
- (11) «публічний митний склад III типу» означає митний склад, що перебуває у віданні митних органів;
- (12) «стаціонарна транспортна установка» означає технічні засоби, що використовуються для постійного транспортування таких товарів, як електроенергія, газ та нафта;
- (13) «митниця транзиту» має будь-яке з таких значень:
 - (a) митниця за місцем вибуття з митної території Союзу, коли товари залишають таку територію в ході транзитної операції через кордон з територією, яка не є частиною митної території Союзу та не є країною спільного транзиту;
 - (b) митниця за місцем прибуття на митну територію Союзу, коли товари перетнули територію, яка не є частиною митної території Союзу, в ході транзитної операції;
- (14) «подібні товари» означає, в контексті визначення митної вартості, вироблені в тій самій країні товари, що хоча і не є однаковими у всіх відношеннях, але мають схожі характеристики та схожі складові матеріали, що завдяки ним вони можуть виконувати ті самі функції та бути комерційно взаємозамінними; якість товарів, їхня репутація та існування торговельної марки належать до факторів, що повинні братися до уваги при визначенні того, чи є товари подібними.

ГЛАВА 2

Права та обов'язки осіб згідно з митним законодавством

Секція 1

Надання інформації

Підсекція 1

Формати і коди спільних вимог до даних, обміну даними та їх зберігання

▼M1

Стаття 2

Формати і коди спільних вимог до даних

(Стаття 6(2) Кодексу)

1. Формати і коди спільних вимог до даних, зазначені в статті 6(2) Кодексу та в статті 2 Делегованого регламенту (ЄС) 2015/2446, стосовно обміну та зберігання інформації, що вимагається для заяв та рішень, викладено в додатку А до цього Регламенту.

2. Формати і коди спільних вимог до даних, зазначені в статті 6(2) Кодексу та в статті 2 Делегованого регламенту (ЄС) 2015/2446, стосовно обміну та зберігання інформації, що вимагається для декларацій, повідомлень та підтвердження митного статусу, викладено в додатку В до цього Регламенту.

3. Як відступ від параграфу 1 цієї статті, до дати впровадження першого етапу модернізації системи «Обов'язкова тарифна інформація» (ВТІ) та системи «Нагляд 2», зазначених у додатку до Імплементативного рішення Комісії (ЄС) 2016/578 (²), формати і коди, наведені в додатку А до цього Регламенту стосовно заяв та рішень щодо ЗТІ, не застосовуються, а застосовуються формати і коди, викладені в додатках з 2 по 5 до Делегованого регламенту Комісії (ЄС) 2016/341 (³).

Як відступ від параграфу 1 цієї статті, до дати модернізації системи «Авторизований економічний оператор» (АЕО), зазначеної в додатку до Імплементативного рішення (ЄС) № 2016/578, формати і коди, наведені в додатку А до цього Регламенту стосовно заяв та дозволів АЕО, не застосовуються, а застосовуються формати і коди, викладені в додатках 6 і 7 до Делегованого регламенту (ЄС) 2016/341.

4. Як відступ від параграфу 2 цієї статті, для систем ІТ, перелічених у додатку 1 до Делегованого регламенту (ЄС) 2016/341, до відповідних дат упровадження або модернізації відповідних систем ІТ, зазначених у додатку до Імплементативного рішення (ЄС) 2016/578, не застосовуються формати і коди вимог до спільних даних, викладені в додатку В до цього Регламенту.

Для систем ІТ, перелічених у додатку 1 до Делегованого регламенту (ЄС) 2016/341, до відповідних дат упровадження або модернізації відповідних систем ІТ, зазначених у додатку до Імплементативного рішення (ЄС) 2016/578, на обмін та зберігання інформації, що вимагається для декларацій, повідомлень та підтвердження митного статусу, поширюються формати і коди, викладені в додатку 9 до Делегованого регламенту (ЄС) 2016/341.

5. До дати впровадження Системи митних рішень Митного кодексу Союзу, зазначеної у додатку до Імплементативного рішення (ЄС) 2016/578, митні органи можуть вирішити, що повинні застосовуватися формати і коди, відмінні від встановлених у додатку А до цього Регламенту, щодо таких заяв та дозволів:

- (a) заяви та дозволи стосовно спрощення визначення сум, які є частиною митної вартості товарів;
- (b) заяви та дозволи стосовно комплексних гарантій;
- (c) заяви та дозволи щодо відстроченого платежу;
- (d) заяви та дозволи щодо експлуатації складів тимчасового зберігання відповідно до статті 148 Кодексу;
- (e) заяви та дозволи щодо регулярних судноплавних перевезень;
- (c) заяви та дозволи щодо уповноваженого емітента;
- (g) заяви та дозволи щодо статусу уповноваженого зважувача бананів;
- (h) заяви та дозволи щодо самоконтролю;
- (i) заяви та дозволи щодо статусу уповноваженого вантажоодержувача для операцій МДП;
- (j) заяви та дозволи щодо статусу уповноваженого вантажовідправника для транзиту Союзу;
- (k) заяви та дозволи щодо статусу уповноваженого вантажоодержувача для транзиту Союзу;
- (l) заяви та дозволи щодо використання пломб спеціального типу;
- (m) заяви та дозволи щодо використання транзитної декларації зі скороченим пакетом даних;
- (l) заяви та дозволи щодо використання електронного транспортного документа як митної декларації.

6. До дати впровадження Системи митних рішень Митного кодексу Союзу митні органи можуть дозволити використовувати формати і коди викладених у додатку 12 до Делегованого регламенту (ЄС) 2016/341 вимог до даних щодо заяв та дозволів замість викладених у додатку А до цього Регламенту вимог до даних щодо таких заяв та дозволів:

- (a) заяви та дозволи щодо використання спрощеної декларації;
- (b) заяви та дозволи щодо централізованого митного очищення;
- (c) заяви та дозволи щодо внесення даних до обліку декларанта;
- (d) заяви та дозволи щодо використання процедури переробки на митній території;
- (e) заяви та дозволи щодо використання процедури переробки за межами митної території;
- (f) заяви та дозволи щодо використання процедури кінцевого використання;
- (g) заяви та дозволи щодо використання процедури тимчасового ввозу;
- (h) заяви та дозволи щодо експлуатації складів для митного зберігання;

7. Незважаючи на параграф 6, до дат упровадження Автоматизованої системи вивозу (АЕС) Митного кодексу Союзу або модернізації національних систем імпорту, зазначених у додатку до Імплементативного рішення (ЄС) 2016/578, якщо заява на отримання дозволу ґрунтується на митній декларації згідно зі статтею 163(1) Делегованого регламенту (ЄС) 2015/2446, формати і коди, викладені у додатку 12 до Делегованого регламенту (ЄС) 2016/341, застосовуються до додаткових елементів даних, що вимагаються для такої заяви.

▼В

Стаття 3

Захист електронних систем
(Стаття 16(1) Кодексу)

1. Під час розроблення, підтримання в справності та використання електронних систем, згаданих у статті 16(1) Кодексу, держави-члени повинні запровадити та зберігати в силі достатні заходи захисту для ефективного, надійного та безпечного функціонування різних систем. Вони також повинні забезпечити вживання заходів для перевірки джерела даних і для захисту даних від ризику несанкціонованого доступу, втрати, зміни або знищення.
2. Кожне введення, модифікація та видалення даних повинне бути записане разом із інформацією про причину такого оброблення, точний час його проведення та із зазначенням особи, що його виконала.
3. Держави-члени повинні інформувати одна одну, Комісію та, якщо необхідно, відповідного економічного оператора про всі фактичні порушення безпеки електронних систем та підозри щодо такого порушення.

Стаття 4

Зберігання даних

(Стаття 16(1) Кодексу)

Всі дані, схвалені відповідною електронною системою, необхідно зберігати протягом щонайменше 3 років після закінчення року, що в ньому такі дані схвалено, якщо не передбачено інше.

Стаття 5

Доступність електронних систем

(Стаття 16(1) Кодексу)

1. Комісія та держави-члени повинні укласти операційні угоди щодо практичних вимог до доступності та продуктивності електронних систем та до безперервності комерційної діяльності.
2. Згадані в параграфі 1 операційні угоди повинні, зокрема, встановлювати належний час реагування для обміну інформацією та її опрацювання у відповідних електронних системах.
3. Електронні системи повинні бути постійно доступними. Однак це зобов'язання не діє:
 - (a) в окремих пов'язаних із використанням електронних систем випадках, встановлених у згаданих у параграфі 1 угодах або, за відсутності таких угод, на національному рівні;
 - (b) у разі *форс-мажору*.

Підсекція 2

Реєстрація осіб

Стаття 6

Компетентний митний орган

(Стаття 9 Кодексу)

Держави-члени визначають відповідальні за реєстрацію митні органи. Держави-члени повідомляють назву та адресу цих органів Комісії. Комісія публікує цю інформацію в Інтернеті.

Стаття 7

Електронна система щодо номера EORI

(Стаття 16 Кодексу)

1. Для обміну інформацією стосовно EORI та її зберігання використовується електронна система, створена для таких цілей відповідно до статті 16(1) Кодексу («система EORI»).

Компетентний митний орган надає доступ до такої інформації через цю систему щоразу, коли присвоюються нові номери EORI або вносяться зміни до збережених даних стосовно вже проведених реєстрацій.

2. Кожній особі присвоюється тільки один номер EORI.
3. Формат і коди даних, що зберігаються в системі EORI, встановлено у додатку 12-01.
4. Як відступ від параграфу 1 цієї статті, до дати модернізації центральної системи EORI не застосовуються формати і коди, викладені в додатку 12-01.

До дати модернізації центральної системи EORI коди спільних вимог до даних для реєстрації економічних операторів та інших осіб викладено в додатку 9 до Делегованого регламенту (ЄС) 2015/2446, що запроваджує перехідні правила для деяких положень Регламенту (ЄС) Європейського Парламенту і Ради № 952/2013 про Митний кодекс Союзу, в разі якщо відповідні електронні системи ще не працюють. ► [M1](#) Делегований регламент (ЄС) 2016/341 ◀.

5. Якщо держави-члени збирають дані, перелічені в пункті 4 додатка 12-01, вони повинні забезпечити використання форматів та кодів згідно з додатком 12-01.

Секція 2

Рішення щодо застосування митного законодавства

Підсекція 1

Рішення, що їх ухвалюють митні органи

Стаття 8

Загальна процедура щодо права бути почутим

(Стаття 22(6) Кодексу)

1. Повідомлення, зазначене в першому підпараграфі статті 22(6) Кодексу, повинне:

- (a) включати покликання на документи та інформацію, що на них митні органи мають намір ґрунтувати своє рішення;
- (b) зазначати строк, протягом якого відповідна особа повинна висловити свою точку зору, починаючи з дати, коли вона отримує це повідомлення або вважається такою, що отримала його;
- (c) згадувати право відповідної особи мати доступ до документів та інформації, зазначених у пункті (a), відповідно до застосовного законодавства.

2. Якщо відповідна особа висловить свою точку зору до закінчення зазначеного в параграфі 1(b) строку, митні органи можуть приступити до ухвалення рішення, за умови що відповідна особа одночасно не повідомить про намір додатково висловити свою точку зору протягом встановленого строку.

Стаття 9

Спеціальна процедура щодо права бути почутим

(Стаття 22(6) Кодексу)

1. Митні органи можуть надіслати повідомлення, зазначене в першому підпараграфі статті 22(6) Кодексу, в рамках процесу перевірки чи контролю, якщо вони мають намір ухвалити рішення на підставі будь-чого зі вказаного нижче:

- (a) результатів перевірки, проведеної після пред'явлення товарів;
- (b) результатів перевірки митної декларації відповідно до статті 191 Кодексу;
- (c) результатів контролю після випуску товарів відповідно до статті 48 Кодексу, якщо товари все ще перебувають під митним наглядом;
- (d) результатів перевірки підтвердження митного статусу товарів Союзу або, у відповідних випадках, результатів перевірки заяви про реєстрацію такого підтвердження або про візування такого підтвердження;
- (e) надання митними органами підтвердження походження;
- (f) результатів контролю товарів, щодо яких не подано загальної декларації, декларації тимчасового зберігання, декларації зворотного вивозу або митної декларації.

2. Якщо повідомлення надіслано згідно з параграфом 1, відповідна особа може:

- (a) негайно висловити свою точку зору в той самий спосіб, що і спосіб, використаний для повідомлення відповідно до статті 9 Делегованого регламенту (ЄС) 2015/2446; або
- (b) вимагати надання повідомлення відповідно до статті 8, за винятком випадків, зазначених у параграфі 1(f).

Митні органи повинні повідомити відповідну особу про ці два варіанти.

3. Якщо митні органи ухвалюють рішення, що має несприятливі наслідки для відповідної особи, вони повинні записати, чи ця особа висловила свою точку зору відповідно до параграфа 2(a).

Підсекція 2

Рішення, ухвалені за заявою

Стаття 10

Електронні системи для рішень

(Стаття 16(1) Кодексу)

1. Для обміну інформацією та зберігання інформації стосовно заяв та рішень, що можуть мати наслідки більш ніж в одній державі-члені та стосовно будь-якої наступної події, що може мати вплив на початкову заяву чи рішення, повинна використовуватись електронна система, створена для таких цілей згідно зі статтею 16(1) Кодексу.

Компетентний митний орган надає доступ до інформації через цю систему невідкладно і щонайпізніше протягом 7 днів після того, як вона стала йому відома.

2. Гармонізований інтерфейс ЄС для трейдерів, створений Комісією та державами-членами за погодженням одна з одною, повинен використовуватись для обміну інформацією щодо заяв та рішень, що можуть мати наслідки в більш ніж одній державі-члені.

3. Параграфи 1 та 2 цієї статті діють із дати впровадження Системи митних рішень Митного кодексу Союзу, зазначеної в додатку до Імплементаційного рішення 2014/255/ЄС.

Стаття 11

Митний орган, призначений отримувати заяви

(Третій підпараграф статті 22(1) Кодексу)

Держави-члени повинні надавати Комісії список згаданих у третьому підпараграфі статті 22(1) Кодексу митних органів, призначених отримувати заяви. Держави-члени також повинні повідомляти Комісію про всі наступні зміни в цьому списку.

Стаття 12

Прийом заяви

(Стаття 22(2) Кодексу)

1. Якщо митний орган приймає заяву відповідно до статті 11(1) Делегованого регламенту (ЄС) 2015/2446, датою прийому такої заяви є дата, в яку вся інформація, що вимагається згідно з другим підпараграфом [►М1](#) статті 22(2) ◀ Кодексу, отримана митним органом.

2. Якщо митний орган встановить, що заява не містить всієї необхідної інформації, він повинен попросити заявника надати відповідну інформацію протягом розумного строку, що не повинен перевищувати 30 днів.

Якщо заявник не надасть запитаної митними органами інформації протягом визначеного ними для цієї цілі строку, заява не підлягає прийому, а заявник повинен бути повідомлений про це.

3. У разі відсутності будь-якого повідомлення заявнику стосовно того, прийнято його заяву чи ні, ця заява вважається прийнятою. Датою прийому є дата подання заяви або, якщо заявник надав додаткову інформацію на запит митного органу згідно з параграфом 2, дата надання останньої частини інформації.

Стаття 13

Зберігання інформації щодо рішень

(Стаття 23(5) Кодексу)

Митний орган, компетентний ухвалювати рішення, зберігає всі дані та допоміжну інформацію, що її використовували під час прийняття рішення, щонайменше протягом 3 років після дати закінчення його дії.

Стаття 14

Консультація між митними органами

(Стаття 22 Кодексу)

1. Якщо митний орган, компетентний ухвалювати рішення, потребує консультації з митним органом іншої держави-члена, зацікавленої в дотриманні необхідних умов та критеріїв для ухвалення сприятливого рішення, ця консультація повинна відбутися протягом строку, передбаченого для ухвалення відповідного рішення. Митний орган, компетентний ухвалювати рішення, повинен встановити строк для консультування, що розпочинається в дату повідомлення цим митним органом умов та критеріїв, що потребують перевірення митним органом, що консультує.

Якщо після перевірки згідно з першим підпараграфом митний орган, що консультує, виявить, що заявник не дотримується однієї умови чи більше або одного критерію чи більше для ухвалення сприятливого рішення, то належно задокументовані та обґрунтовані результати повинні бути передані митному органу, компетентному ухвалювати рішення.

2. Строк, встановлений для консультації відповідно до параграфу 1, може бути продовжений митним органом, компетентним ухвалювати рішення в будь-якому з таких випадків:

- (a) якщо у зв'язку з характером перевірок, що їх необхідно провести, орган, що консультує, просить надати йому більше часу;
- (b) якщо заявник здійснює коригування, щоб забезпечити дотримання умов та критеріїв згідно з параграфом 1, та повідомляє про них митний орган, компетентний ухвалювати рішення, що повинен поінформувати про це митний орган, що консультує.

3. Якщо митний орган, що консультує, не відповідає протягом строку, встановленого для консультування відповідно до параграфів 1 та 2, умови та критерії, що їх стосувалося консультування, вважаються дотриманими.

4. Передбачена в параграфах 1 та 2 консультаційна процедура може також застосовуватись для цілей переоцінювання та контролю рішення.

Стаття 15

Відкликання сприятливого рішення

(Стаття 28 Кодексу)

Рішення, що його виконання призупинено відповідно до статті 16(1) Делегованого регламенту (ЄС) 2015/2446, підлягає відкликанню митним органом, компетентним ухвалювати рішення, у випадках, зазначених у статті 16(1)(b) та (c) вказаного Регламенту, якщо адресат рішення протягом встановленого строку не вживе необхідних заходів для дотримання встановлених щодо такого рішення умов або не дотримається накладених таким рішенням зобов'язань.

Підсекція 3

Рішення стосовно зобов'язальної інформації

Стаття 16

Заява на ухвалення рішення стосовно зобов'язальної інформації

(Стаття 22(1) Кодексу)

1. Якщо заява на ухвалення рішення стосовно зобов'язальної інформації подається відповідно до статті 19(1) Делегованого регламенту (ЄС) 2015/2446 не в державі-члені, що в ній заявник має осідок, митний орган, до якого подано заяву, повинен повідомити митний орган держави-члена, де заявник має осідок, протягом 7 днів з моменту прийому заяви.

Якщо митний орган, що отримує повідомлення, володіє будь-якою інформацією, що він її вважає такою, що має значення для опрацювання заяви, він повинен передати цю інформацію митному органу, до якого подано заяву, якнайшвидше та згодом не пізніше протягом 30 днів із дати надання повідомлення.

2. Заява на ухвалення рішення щодо обов'язкової тарифної інформації (ВТІ) повинна стосуватися лише товарів, що мають схожі характеристики та що відмінності між ними є несуттєвими для цілей їх тарифної класифікації.

3. Заява на ухвалення рішення щодо зобов'язальної інформації про походження (ЗІП) повинна стосуватися лише одного виду товарів та одного набору обставин для визначення походження.

4. Для забезпечення дотримання вимоги, визначеної в пункті (а) другого підпараграфу статті 33(1) Кодексу щодо заяви на ухвалення рішення щодо ВТІ, митний орган, зазначений у статті 19(1) Делегованого регламенту (ЄС) 2015/2446, повинен звернутися за довідкою до електронної системи, зазначеної в статті 21 цього Регламенту, і вести облік таких звернень.

Стаття 17

Узгодженість із наявними рішеннями щодо ВТІ

(Стаття 22(3) Кодексу)

Митний орган, компетентний ухвалювати рішення, повинен для того, щоб забезпечити узгодженість рішення щодо ВТІ, що його він має намір ухвалити, з уже ухваленими рішеннями щодо ВТІ, звернутися за довідкою до електронної системи, зазначеної в статті 21, та вести облік таких звернень.

Стаття 18

Повідомлення про рішення щодо ЗІП

(Стаття 6(3) Кодексу)

1. Якщо митний орган, компетентний ухвалювати рішення, повідомляє заявника про рішення щодо ЗІП за допомогою засобів, відмінних від засобів електронного опрацювання даних, він повинен це робити з використанням бланка, наведеного в додатку 12-02.

2. Якщо митний орган, компетентний ухвалювати рішення, повідомляє заявника про рішення щодо ЗІП за допомогою засобів електронного опрацювання даних, необхідно забезпечити можливість роздрукувати це рішення у форматі, наведеному в додатку 12-02.

Стаття 19

Обмін даними стосовно рішень щодо ЗІП

(Стаття 23(5) Кодексу)

1. Митні органи повинні щоквартально передавати Комісії відповідну інформацію про рішення щодо ЗІП.

2. Комісія повинна надавати отриману відповідно до параграфу 1 інформацію митним органам усіх держав-членів.

Стаття 20

Контроль виконання рішень щодо ВТІ

(Стаття 23(5) Кодексу)

Якщо митні формальності виконуються адресатом рішення щодо ВТІ або від його імені стосовно товарів, що є предметом такого рішення щодо ВТІ, це повинне бути відображено в митній декларації шляхом зазначення референтного номера рішення щодо ВТІ.

Стаття 21

Електронна система щодо ВТІ

(Статті 16(1) та 23(5) Кодексу)

1. Для обміну та зберігання інформації стосовно заяв та рішень щодо ВТІ або щодо будь-якої наступної події, що може вплинути на первісну заяву або рішення, повинна використовуватись електронна система, створена для таких цілей відповідно до статті 16(1) Кодексу.

Компетентний митний орган надає доступ до інформації через цю систему невідкладно і щонайпізніше протягом 7 днів після того, як вона стала йому відома.

2. На додаток до інформації, зазначеної в параграфі 1:

- (a) нагляд відповідно до статті 55 цього Регламенту повинен включати дані, що мають значення для моніторингу використання рішень щодо ВТІ;
- (b) митний орган, що отримав заяву та ухвалив рішення щодо ВТІ, повинен надати повідомлення через згадану в параграфі 1 систему, якщо дію рішення щодо ВТІ збережено, із зазначенням кінцевої дати строку збереження дії та кількості товарів, на які поширюється такий строк.

3. Комісія повинна регулярно повідомляти державам-членам результати моніторингу, зазначеного в пункті (a) параграфа 2, для сприяння моніторингу митними органами виконання зобов'язань, що виникають на підставі ВТІ.

4. Гармонізований інтерфейс ЄС для трейдерів, створений Комісією та державами-членами за погодженням одна з одною, повинен використовуватися для обміну інформацією про заяви та рішення щодо ВТІ.

5. Під час опрацювання заяви на ухвалення рішення щодо ВТІ митні органи повинні вказувати статус заяви в системі, згаданій у параграфі 1.

6. Як відступ від параграфа 1 цієї статті, до дати модернізації згаданої в ньому системи згідно з додатком до Імплементативного рішення 2014/255/ЄС держави-члени повинні використовувати центральну базу даних Комісії, створену відповідно до статті 8(3) Регламенту Комісії (ЄЕС) № 2454/93 ([4](#)).

7. До дати впровадження першого етапу модернізації системи, згаданої в параграфі 1 цієї статті, та системи, згаданої в статті 56 цього Регламенту, митні органи повинні проводити моніторинг використання рішень щодо ВТІ під час здійснення митного контролю або контролю після випуску товарів відповідно до статей 46 та 48 Кодексу. Як відступ від параграфа 3 цієї статті, до дати впровадження Комісія не зобов'язана повідомляти держави-члени про результати моніторингу, зазначеного в пункті (a) параграфа 2 цієї статті.

Стаття 22

Збереження дії рішень стосовно зобов'язальної інформації

(Стаття 34(9) Кодексу)

1. Якщо митні органи вирішать зберегти дію відповідно до третього підпараграфа статті 34(9) Кодексу, вони повинні визначити дату закінчення строку збереження дії відповідного рішення.

2. Якщо митні органи вирішать зберегти дію рішення щодо ВТІ відповідно до третього підпараграфа статті 34(9) Кодексу, вони повинні визначити, на додаток до зазначеної в параграфі 1 дати, кількість товарів, щодо яких може бути здійснене митне очищення під час строку збереження дії.

Дія рішення, що його дію збережено, припиняється, як тільки цю кількість буде досягнуто.

За результатами нагляду відповідно до статті 55 Комісія повинна поінформувати держави-члени, як тільки цю кількість буде досягнуто.

Стаття 23

Дії для забезпечення правильної та єдиної тарифної класифікації або визначення погодження

(Стаття 34(10) Кодексу)

1. Комісія повинна невідкладно повідомити митні органи про призупинення ухвалення рішень щодо ВТІ та ЗІП відповідно до статті 34(10)(a) Кодексу, якщо:

- (a) Комісія виявила неправильні або непослідовні рішення;
- (b) митні органи передали Комісії справи, що в них вони протягом 90 днів не врегулювали розбіжності щодо правильної та єдиної класифікації чи визначення походження.

Будь-яке рішення щодо зобов'язальної інформації не повинне ухвалюватись стосовно товарів, що підпадають під пункт (a) або (b), із дати, коли Комісія повідомила митні органи про призупинення, до забезпечення правильної та єдиної класифікації або визначення походження.

2. Питання правильної та єдиної класифікації або визначення походження повинні бути предметом консультацій на рівні Союзу за найпершою нагоди та щонайпізніше протягом 120 днів після повідомлення Комісії згідно з параграфом 1.

3. Комісія повинна повідомити митні органи негайно після скасування призупинення.

4. Для цілей застосування параграфів 1–3 рішення щодо ЗІП вважаються непослідовними, якщо вони визначають різне походження щодо товарів, що:

- (a) підпадають під ту саму тарифну позицію та що їх походження визначено відповідно до тих самих правил походження; та

- (b) їх отримано за однакових умов із використанням того самого виробничого процесу та еквівалентних матеріалів, зокрема що стосується їхнього статусу як похідних чи непохідних.

Секція 3

Авторизований економічний оператор

Стаття 24

Дотримання вимог

(Стаття 39(а) Кодексу)

1. Якщо заявник є фізичною особою, встановлений статтею 39(а) Кодексу критерій вважається дотриманим, якщо протягом останніх 3 років заявник та, у відповідних випадках, відповідальний за митні питання заявника працівник не вчиняли будь-яких серйозних порушень чи повторних порушень митного та податкового законодавства та не мали судимостей за серйозні кримінальні злочини, пов'язані із їхньою господарською діяльністю;

Якщо заявник не є фізичною особою, встановлений у статті 39(а) Кодексу критерій вважається дотриманим, якщо протягом останніх 3 років жодна із зазначених нижче осіб не вчиняла серйозних порушень чи повторних порушень митного та податкового законодавства або не мала судимостей за серйозні кримінальні злочини, пов'язані з її господарською діяльністю:

- (a) заявник;
- (b) особа, що здійснює керівництво заявником або контроль управління ним;
- (c) працівник, відповідальний за митні питання заявника.

2. Однак зазначений у статті 39(а) Кодексу критерій може вважатися дотриманим, якщо митний орган, компетентний ухвалювати рішення, вважає порушення несуттєвим з огляду на кількість або розмір пов'язаних операцій та митний орган не сумнівається в добросовісності заявника.

3. Якщо зазначена в параграфі 1(b) особа має осідок у третій країні або проживає в ній, митний орган, компетентний ухвалювати рішення, повинен оцінити дотримання критерію, зазначеного в статті 39(а) Кодексу, на основі наявних у нього документів та інформації.

4. Якщо заявник має осідок менше 3 років, митний орган, компетентний ухвалювати рішення, повинен оцінити дотримання критерію, зазначеного в статті 39(а) Кодексу, на основі наявних у нього документів та інформації.

Стаття 25

Задовільна система управління комерційною та транспортною документацією

(Стаття 39(b) Кодексу)

1. Встановлений статтею 39(b) Кодексу критерій вважається дотриманим, якщо виконано такі умови:

- (a) заявник веде систему бухгалтерського обліку, що відповідає загальноприйнятим принципам бухгалтерського обліку, що застосовуються в державі-члені, в якій ведеться бухгалтерський облік, дозволяє проведення митного контролю на основі аудиту та зберігає дані за минулі періоди, що уможливує аудиторську перевірку за період з моменту внесення даних до обліку;
- (b) облік, що його веде заявник для митних цілей, інтегрований у систему бухгалтерського обліку заявника або дозволяє робити перехресні звіряння інформації з даними системи бухгалтерського обліку;
- (c) заявник надає митному органу фізичний доступ до своїх систем бухгалтерського обліку та, у відповідних випадках, до своєї комерційної та транспортної документації;
- (d) заявник надає митному органу електронний доступ до своїх систем бухгалтерського обліку та, у відповідних випадках, до своєї комерційної та транспортної документації, якщо ці системи або документація ведуться в електронній формі;
- (e) заявник має логістичну систему, що в ній товари ідентифіковано як товари Союзу або товари з-поза меж Союзу та, у відповідних випадках, вказано їх місце розташування;
- (f) заявник має адміністративну організацію, що відповідає виду та розміру комерційної діяльності та що підходить для управління потоком товарів, і має систему внутрішнього контролю, здатну запобігати помилкам, виявляти і виправляти їх, а також запобігати незаконним транзакціям та виявляти їх;
- (g) у відповідних випадках, заявник має задовільні процедури щодо управління ліцензіями та дозволами, що надаються відповідно до заходів торговельної політики або стосуються торгівлі сільськогосподарськими продуктами;
- (h) заявник має задовільні процедури щодо архівного зберігання його документації та інформації, а також щодо захисту від втрати інформації;
- (i) заявник забезпечує, щоб відповідні працівники отримували розпорядження інформувати митні органи щоразу після виявлення труднощів стосовно дотримання вимог, та встановлює процедури інформування митних органів про такі труднощі;

- (j) заявник має належні заходи безпеки для захисту комп'ютерної системи заявника від несанкціонованого втручання та захисту документації заявника;
 - (k) у відповідних випадках, заявник має задовільні процедури щодо управління ввізними та ліцензіями на експорт, пов'язаними із заборонами та обмеженнями, включаючи заходи для розрізнення товарів, що підлягають заборонам або обмеженням, та інших товарів, і заходи для забезпечення дотримання таких заборон та обмежень.
2. Якщо заявник подає заяву лише на видачу ліцензії економічного оператора щодо безпеки (АЕОС) відповідно до статті 38(2)(b) Кодексу, передбачена в параграфі 1(е) вимога не діє.

Стаття 26

Платоспроможність

(Стаття 39(с) Кодексу)

1. Встановлений у статті 39(b) Кодексу критерій вважається дотриманим, якщо заявник виконує такі умови:

- (a) заявник не перебуває в процедурі банкрутства;
 - (b) протягом 3 років, що передували поданню заяви, заявник виконував свої фінансові зобов'язання зі сплати мит і всіх інших митних зборів, податків або платежів, що стягуються при ввозі або вивозі товарів чи в зв'язку з їх увозом або вивозом;
 - (c) заявник демонструє на основі наявної документації та інформації за 3 роки, що передують поданню заяви, що його фінансовий стан достатній для виконання його зобов'язань з урахуванням виду та обсягу комерційної діяльності, у тому числі відсутність від'ємних чистих активів, за винятком випадків, коли вони можуть бути покриті.
2. Якщо заявник має осідок менше 3 років, його платоспроможність відповідно до статті 39(с) Кодексу повинна бути перевірена на основі наявної документації та інформації.

Стаття 27

Практичні стандарти компетентності або професійної кваліфікації

(Стаття 39(d) Кодексу)

1. Встановлений статтею 39(d) Кодексу критерій вважається дотриманим, якщо виконано будь-яку з таких умов:

- (a) заявник або особа, відповідальна за митні питання заявника, відповідає одному з таких практичних стандартів компетентності:
 - (i) щонайменше 3 роки підтвердженого практичного досвіду в митній сфері;
 - (ii) стандарт якості в митній сфері, ухвалений Європейським органом зі стандартизації;
 - (b) заявник або особа, відповідальна за митні питання заявника, успішно завершили навчання з митного законодавства стосовно їх діяльності в митній сфері, проведене будь-якою з таких осіб:
 - (i) митним органом держави-члена;
 - (ii) освітнім закладом, що його для цілей надання такої кваліфікації визнали митні органи або орган держави-члена, відповідальний за професійне навчання;
 - (iii) професійною чи торговою асоціацією, що її для цілей надання такої кваліфікації визнали митні органи держави-члена або акредитовано в Союзі.
2. Якщо особа, відповідальна за митні питання заявника, є найманою особою, встановлений статтею 39(d) Кодексу критерій вважається дотриманим, якщо ця наймана особа є економічним оператором, уповноваженим щодо митних спрощень відповідно до статті 38(2)(а) Кодексу (АЕОС).

Стаття 28

Стандарти безпеки

(Стаття 39(е) Кодексу)

1. Встановлений статтею 39(е) Кодексу критерій вважається дотриманим, якщо виконано такі умови:

- (a) будівлі, що повинні використовуватись у зв'язку з операціями, пов'язаними з ліцензією АЕОС, забезпечують захист від незаконного вторгнення та збудовані зі стійких до незаконного проникнення матеріалів;
- (b) вживаються належні заходи для запобігання несанкціонованому доступу до офісів, майданчиків для відвантаження, навантажувальних доків, майданчиків для вантажів та інших відповідних місць;
- (c) вжито заходів для транспортної обробки товарів, що включають захист від несанкціонованого переміщення або обміну, невідповідного поводження з товарами та від маніпулювання вантажними одиницями;
- (d) заявник ужив заходів, що дозволяють чітко визначити його ділових партнерів та забезпечити шляхом виконання відповідних договірних домовленостей або вживання інших належних заходів згідно з бізнес-моделлю заявника, щоб такі ділові партнери забезпечували безпеку їхньої частини міжнародного ланцюга поставок;
- (e) заявник у дозволених національним правом межах перевіряє на відповідність вимогам безпеки кандидатів на посади, що зазнають підвищених ризиків безпеки, а також періодично та за потреби перевіряє анкетні дані працівників, що вже зайняті на таких посадах;

- (f) заявник має належні процедури безпеки щодо будь-яких залучених зовнішніх надавачів послуг;
- (g) заявник забезпечує регулярну участь свого персоналу, що відповідає за питання безпеки, в програмах для покращення їхньої обізнаності в таких питаннях безпеки;
- (h) заявник призначив контактну особу з питань безпеки.

2. Якщо заявник є власником сертифіката про безпеку, виданого на основі міжнародної конвенції або міжнародного стандарту Міжнародної організації зі стандартизації або європейського стандарту європейського органу зі стандартизації, ці сертифікати повинні враховуватись під час перевірки дотримання критеріїв, встановлених у статті 39(е) Кодексу.

Ці критерії вважаються дотриманими, якщо встановлено, що критерії видання такого сертифіката ідентичні або еквівалентні критеріям, що викладені в статті 39(е) Кодексу.

Ці критерії вважаються дотриманими, якщо заявник є власником сертифіката про безпеку, виданого третьою країною, що з нею Союз уклав угоду, що передбачає визнання такого сертифіката.

3. Якщо заявник є зареєстрованим агентом або відомим вантажовідправником у значенні статті 3 Регламенту Європейського Парламенту і Ради (ЄС) № 300/2008 ([2](#)) та виконує вимоги, встановлені в Регламенті Комісії (ЄС) № 185/2010 ([6](#)), викладені в параграфі 1 критерії вважаються виконаними стосовно об'єктів та операцій, щодо яких заявник отримав статус зареєстрованого агента або відомого вантажовідправника, якщо критерії надання статусу зареєстрованого агента або відомого вантажовідправника ідентичні або еквівалентні критеріям, що викладені в статті 39(е) Кодексу.

Стаття 29

Перевірка дотримання критеріїв

(Стаття 22 Кодексу)

1. Для перевірки критеріїв, встановлених у статті 39(b) та (е) Кодексу, митний орган, компетентний ухвалювати рішення, повинен забезпечити, щоб перевірки на місцях виконувались у всіх приміщеннях, що стосуються діяльності заявника, пов'язаної з митною сферою.

Якщо заявник має велику кількість приміщень, а застосовний строк для ухвалення рішення є недостатнім для перевірки всіх таких приміщень, митний орган може вирішити перевірити лише репрезентативну частину таких приміщень, якщо він переконаний, що заявник застосовує однакові стандарти безпеки у всіх своїх приміщеннях та застосовує однакові спільні стандарти і процедури для ведення обліку у всіх своїх приміщеннях.

2. Митні органи, компетентні ухвалювати рішення, можуть взяти до уваги результати оцінювань або аудитів, проведених відповідно до законодавства Союзу, якщо вони мають значення для перевірки критеріїв, зазначених у статті 39 Кодексу.

3. Для цілей перевірки виконання критеріїв, встановлених у статті 39(b), (c) та (е) Кодексу, митні органи можуть враховувати експертний висновок, надані заявником, якщо експерт, що написав висновок, не пов'язаний із заявником у розумінні статті 127 цього Регламенту.

4. Митні органи повинні враховувати специфічні характеристики економічних операторів, зокрема малих та середніх підприємств, під час перевірки виконання критеріїв, встановлених у статті 39 Кодексу.

5. Перевірка критеріїв, встановлених у статті 39 Кодексу, та її результати повинні бути задокументовані митним органом, компетентним ухвалювати рішення.

Стаття 30

Електронна система для статусу АЕО

(Стаття 16(1) Кодексу)

1. Для обміну та зберігання інформації стосовно заяв на видачу ліцензії авторизованого економічного оператора (АЕО) та виданих ліцензій АЕО, а також будь-якої подальшої події чи дії, що може згодом вплинути на первісне рішення, включаючи анулювання, призупинення дії, відкликання або внесення змін чи результати будь-якого моніторингу або переоцінки, використовується електронна система, створена для таких цілей відповідно до статті 16(1) Кодексу. Компетентний митний орган повинен невідкладно надати доступ до інформації через цю систему і щонайпізніше протягом 7 днів.

Гармонізований інтерфейс ЄС для трейдерів, створений Комісією та державами-членами за погодженням одна з одною, повинен використовуватися для обміну інформацією про заяви та рішення щодо ліцензій АЕО.

2. У відповідних випадках, зокрема тоді, коли статус АЕО є підставою для затвердження, надання дозволу або сприяння відповідно до іншого законодавства Союзу, компетентний митний орган може надати доступ до електронної системи, зазначеної в параграфі 1, відповідному національному органу, відповідальному за авіаційну безпеку. Доступ повинен бути наданий до такої інформації:

- (a) ліцензій АЕОС, включаючи назву власника ліцензії та, у відповідних випадках, внесення змін до них або їх відкликання або призупинення статусу авторизованого економічного оператора та причини цього;
- (b) будь-яких переоцінок ліцензій АЕОС та їх результатів.

Національні органи, відповідальні за авіаційну безпеку, що обробляють таку інформацію, повинні використовувати її лише для цілей, пов'язаних із відповідними програмами для зареєстрованого агента або відомого вантажовідправника, та повинні впроваджувати відповідні технічні та організаційні заходи для забезпечення захисту цієї інформації.

3. Як відступ від параграфу 1 цієї статті, до дати модернізації системи АЕО, зазначеної в додатку до Імплементативного рішення 2014/255/ЄС, держави-члени повинні використовувати систему, встановлену статтею 14х Регламенту Комісії (ЄС) № 2454/93.

Стаття 31

Консультаційна процедура та обмін інформацією між митними органами
(Стаття 22 Кодексу)

1. Митний орган, компетентний ухвалювати рішення, може консультуватися з митними органами інших держав-членів, до компетенції яких належить місце, де зберігається необхідна інформація, або де має бути здійснений контроль для перевірки одного чи більше критеріїв, встановлених у статті 39 Кодексу.
2. Консультації, зазначені в параграфі 1 повинні бути обов'язковими, якщо:
 - (a) заяву для отримання статусу АЕО подано відповідно до статті 12(1) Делегованого регламенту (ЄС) 2015/2446 митному органу місця, де зберігаються або є доступними основні рахунки заявника для митних цілей;
 - (b) заяву для отримання статусу АЕО подано відповідно до статті 27 Делегованого регламенту (ЄС) 2015/2446 митним органам держави-члена, де заявник має постійне комерційне представництво та де зберігається або є доступною інформація про його загальну діяльність з управління логістикою в Союзі;
 - (c) частина даних обліку та документації, що стосується заяви на отримання статусу АЕО, зберігається в державі-члені відмінній від держави-члена митного органу, компетентного ухвалювати рішення;
 - (d) заявник, що подав заявку на отримання статусу АЕО, утримує склад або провадить іншу діяльність, пов'язану з митною сферою, в державі-члені, відмінній від держави-члена компетентного митного органу.
3. Як відступ від строку, встановленого в другому реченні першого підпараграфу статті 14(1) цього Регламенту, митні органи повинні завершити консультаційний процес протягом 80 днів із дати, в яку митний орган, компетентний ухвалювати рішення, повідомляє необхідні умови та критерії, що повинні бути перевірені митним органом, що консулює.
4. Якщо митний орган іншої держави-члена володіє інформацією, що стосується надання статусу АЕО, він повинен повідомити цю інформацію митному органу, компетентному ухвалювати рішення, протягом 30 днів із дати надсилання заяви через електронну систему, зазначену в статті 30 цього Регламенту.

Стаття 32

Відхилення заяви
(Стаття 22 Кодексу)

Відхилення заявки АЕО не впливає на сприятливі рішення, вже ухвалені стосовно заявника відповідно до митного законодавства, якщо тільки ухвалення таких сприятливих рішень не ґрунтувалося на дотриманні будь-яких критеріїв АЕО, що їх недотримання доведено під час перевірки заявки АЕО.

Стаття 33

Комбінація обох типів дозволів
(Стаття 38(3) Кодексу)

Якщо заявник має право отримати і ліцензію АЕОС, і ліцензію АЕОС, митний орган, компетентний ухвалювати рішення, повинен видати одну комбіновану ліцензію.

Стаття 34

Відкликання дозволу
(Стаття 28 Кодексу)

1. Відкликання ліцензії АЕО не впливає на будь-яке сприятливе рішення, ухвалене стосовно тієї самої особи, якщо тільки статус АЕО не був умовою ухвалення цього сприятливого рішення або це рішення не ґрунтувалося на критерії, визначеному в статті 39 Кодексу, що більше не дотримується.
 2. Відкликання або внесення змін до сприятливого рішення, ухваленого стосовно власника дозволу не впливає автоматично на ліцензію АЕО цієї особи.
 3. Якщо та сама особа є АЕОС та АЕОС і стаття 28 Кодексу або стаття 15 цього Регламенту є застосовною внаслідок невиконання умов, встановлених у статті 39(d) Кодексу, ліцензія АЕОС підлягає відкликанню, а ліцензія АЕОС залишається дійсною.
- Якщо та сама особа є АЕОС та АЕОС і стаття 28 Кодексу або стаття 15 цього Регламенту є застосовною внаслідок невиконання умов, встановлених у статті 39(d) Кодексу, ліцензія АЕОС підлягає відкликанню, а ліцензія АЕОС залишається дійсною.

Стаття 35

Моніторинг
(Стаття 23(5) Кодексу)

1. Митні органи держави-члена повинні невідкладно інформувати компетентний митний орган про будь-які обставини, що виникають після надання статусу АЕО, що можуть вплинути на продовження його дії чи його зміст.
2. Компетентний митний орган повинен надавати всю відповідну інформацію, що перебуває в його розпорядженні, митним органам інших держав-членів, що в них АЕО провадить діяльність, пов'язану з митною сферою.
3. Якщо митний орган відкликає сприятливе рішення, ухвалене на підставі статусу АЕО, він повинен повідомити про це митний орган, що надав такий статус.
4. Якщо АЕО є зареєстрованим агентом або відомим вантажовідправником у значенні статті 3 Регламенту (ЄС) № 300/2008, та виконує всі вимоги, встановлені у Регламенті (ЄС) № 185/2010, компетентний митний орган повинен негайно надати відповідному національному органу, відповідальному за авіаційну безпеку, таку мінімальну інформацію щодо статусу АЕО, що її він має у своєму розпорядженні:
 - (a) ліцензії АЕО, включаючи назву власника ліцензії та, у відповідних випадках, внесення змін до неї або її відкликання або призупинення статусу авторизованого економічного оператора та причини цього;
 - (b) інформації про те чи відвідали митні органи відповідне спеціальне місце, дату останнього візиту та про те чи візит зроблено в рамках процесу надання дозволу, переоцінки чи моніторингу;
 - (c) будь-яких переоцінок ліцензії АЕО та їх результатів.

Національні митні органи повинні за погодженням із відповідним національним органом, відповідальним за авіаційну безпеку, визначити детальні умови обміну будь-якою інформацією, що відсутня в електронній системі, зазначеній у статті 30 цього Регламенту.

Національні органи, відповідальні за авіаційну безпеку, що обробляють таку інформацію, повинні використовувати її лише для цілей, пов'язаних із відповідними програмами для зареєстрованого агента або відомого вантажовідправника, та впроваджувати відповідні технічні та організаційні заходи для забезпечення захисту інформації.

Секція 4

Контроль товарів

Підсекція 1

Митний контроль та управління ризиками

Стаття 36

Електронна система для управління ризиками та митного контролю

(Стаття 16(1) Кодексу)

1. Для обміну та зберігання інформації стосовно обміну повідомленнями між митними органами держави-члена та Комісією про будь-яку інформацію, пов'язану з ризиками, необхідно використовувати електронну систему, встановлену для цього відповідно до статті 16(1) Кодексу («система управління митними ризиками»).
2. Згадану в параграфі 1 систему необхідно також використовувати для обміну повідомленнями між митними органами та митними органами та Комісією під час імплементації спільних критеріїв та стандартів ризиків, спільних пріоритетних ділянок контролю, управління митними кризами, обміну інформацією, пов'язаною з ризиками, та як результатами аналізу ризиків, відповідно до статті 46(5) Кодексу, так і результатами митних контролів.

Підсекція 2

Ручна поклажа та зареєстрований багаж, що перевозяться повітряним транспортом

Стаття 37

Транзитні рейси

(Стаття 49 Кодексу)

1. Митний контроль та формальності, застосовні до ручної поклажі та зареєстрованого багажу осіб, що подорожують із аеропорту поза межами Союзу повітряним судном, що після транзитної зупинки в аеропорту Союзу продовжує політ до іншого аеропорту Союзу, проводяться в останньому міжнародному аеропорту Союзу.

Ручна поклажа та зареєстрований багаж підлягають правилам, застосовним до багажу осіб, що летять із третьої країни, якщо тільки особа, що перевозить цей багаж, не доведе, що товари в ньому мають статус товарів Союзу.
2. Митний контроль та формальності, застосовні до ручної поклажі та зареєстрованого багажу осіб, що подорожують із аеропорту Союзу повітряним судном, що робить зупинку в іншому аеропорту Союзу перед продовженням польоту до аеропорту поза межами Союзу, проводяться в першому міжнародному аеропорту Союзу.

Ручна поклажа може підлягати контролю в останньому міжнародному аеропорту Союзу, де повітряне судно робить зупинку, для того, щоб вони набули свого митного статусу товарів Союзу.

Стаття 38

Транзитні рейси на комерційних та туристичних повітряних суднах

(Стаття 49 Кодексу)

Митний контроль та формальності, застосовні до багажу осіб на борту комерційного або туристичного повітряного судна, повинні бути проведені в таких аеропортах:

- (a) для рейсів із аеропорту поза межами Союзу, якщо повітряне судно після транзитної зупинки в аеропорту Союзу продовжує політ до іншого аеропорту Союзу, в першому міжнародному аеропорту Союзу;
- (b) для рейсів із аеропорту Союзу, якщо повітряне судно після транзитної зупинки в аеропорту Союзу продовжує політ до аеропорту поза межами, в останньому міжнародному аеропорту Союзу.

Стаття 39

Вхідні трансферні рейси

(Стаття 49 Кодексу)

1. Якщо багаж, що прибуває в аеропорт Союзу на борту повітряного судна, що прилітає з аеропорту поза межами Союзу, перевантажується в цьому аеропорту Союзу на борт іншого повітряного судна, що здійснює рейс у межах Союзу, застосовуються параграфи 2 та 3.

2. Митний контроль та формальності, застосовні до зареєстрованого багажу, проводяться в останньому міжнародному аеропорту Союзу прибуття рейсу в межах Союзу. Однак митний контроль та формальності, застосовні до зареєстрованого багажу, що прибуває з аеропорту поза межами Союзу та перевантажується в міжнародному аеропорту Союзу на повітряне судно, що прямує в інший міжнародний аеропорт Союзу на території тієї самої держави-члена, можуть бути виконані в міжнародному аеропорту Союзу, де здійснюється перевантаження зареєстрованого багажу.

Митний контроль та формальності, застосовні до зареєстрованого багажу, можуть у виключних випадках на додаток до контролю та формальностей, зазначених у першому підпараграфі, бути виконані в першому міжнародному аеропорту Союзу, якщо їх необхідність доведена проведенням контролем ручної поклажі.

3. Митний контроль та формальності, застосовні до ручної поклажі, проводяться в першому міжнародному аеропорту Союзу.

Митний контроль та формальності, застосовні до ручної поклажі, можуть бути у виключних випадках проведені в аеропорту прибуття рейсу в межах Союзу, якщо їх необхідність доведена проведенням контролем зареєстрованого багажу.

Стаття 40

Вихідні трансферні рейси

(Стаття 49 Кодексу)

1. Якщо багаж завантажується в аеропорту Союзу на повітряне судно, що здійснює рейс у межах Союзу, і згодом перевантажується в іншому аеропорту Союзу на інше повітряне судно, чийм пунктом призначення є аеропорт поза межами Союзу, застосовуються параграфи 2 та 3.

2. Митний контроль та формальності, застосовні до зареєстрованого багажу, проводяться в першому міжнародному аеропорту Союзу відправлення. Однак митний контроль та формальності, застосовні до зареєстрованого багажу, що його завантажено на повітряне судно в міжнародному аеропорту Союзу та перевантажено в іншому міжнародному аеропорту Союзу на території тієї самої держави-члена на повітряне судно, що прямує в аеропорт поза межами Союзу, можуть бути виконані в міжнародному аеропорту Союзу, де здійснюється перевантаження зареєстрованого багажу.

Митний контроль та формальності, застосовні до зареєстрованого багажу, у виключних випадках та на додаток до контролю та формальностей, зазначених у першому підпараграфі, можуть бути виконані в останньому міжнародному аеропорту Союзу, якщо їх необхідність доведена проведенням контролем ручної поклажі.

3. Митний контроль та формальності, застосовні до ручної поклажі, проводяться в останньому міжнародному аеропорту Союзу.

Додатковий митний контроль та формальності, застосовні до ручної поклажі, можуть бути проведені в аеропорту відправлення рейсу в межах Союзу лише у виключних випадках, якщо їх необхідність доведена проведенням контролем зареєстрованого багажу.

Стаття 41

Трансфер на туристичне або комерційне повітряне судно

(Стаття 49 Кодексу)

1. Митний контроль та формальності, застосовні до багажу, що прибуває в аеропорт Союзу регулярним або чартерним рейсом із аеропорту поза межами Союзу, та що перевантажується в цьому аеропорту Союзу на комерційне або туристичне повітряне судно, що виконує рейс у межах Союзу, проводяться в аеропорту прибуття регулярного або чартерного рейсу.

2. Митний контроль та формальності, застосовні до багажу, завантаженого в аеропорту Союзу на комерційне або туристичне повітряне судно, що виконує рейс у межах Союзу для перевантаження в іншому аеропорту Союзу на регулярний або чартерний рейс, що його пунктом призначення є аеропорт поза межами Союзу, проводяться в аеропорту відправлення регулярного або чартерного рейсу.

Стаття 42

Трансфери між аеропортами на території тієї самої держави-члена

(Стаття 49 Кодексу)

Митні органи можуть у міжнародному аеропорту Союзу, де здійснюється перевантаження зареєстрованого багажу, проводити контроль:

- (a) багажу, що надходить із аеропорту поза межами Союзу та перевантажується в міжнародному аеропорту Союзу на повітряне судно, що прямує в міжнародний аеропорт Союзу, розташований на тій самій національній території;
- (b) багажу, завантаженого на повітряне судно в міжнародному аеропорту Союзу для перевантаження в іншому міжнародному аеропорту Союзу, розташованого на тій самій національній території, на повітряне судно, що прямує до аеропорту поза межами Союзу.

Стаття 43

Засоби запобігання незаконному трансферу

(Стаття 49 Кодексу)

Держави-члени повинні забезпечити, щоб:

- (a) після прибуття в міжнародний аеропорт Союзу, де повинен бути проведений митний контроль, було піддано моніторингу будь-яке перевантаження товарів, що містяться в багажі перед проведенням цього контролю;
- (b) при відправленні з міжнародного аеропорту Союзу, де повинен бути проведений митний контроль, було піддано моніторингу будь-яке перевантаження товарів, що містяться в багажі, після проведення цього контролю;
- (c) після прибуття в міжнародний аеропорт Союзу, де повинен бути проведений митний контроль, було вжито відповідних заходів для запобігання будь-якому перевантаженню товарів, що містяться в зареєстрованому багажі, перед проведенням контролю цього багажу;
- (d) при відправленні з міжнародного аеропорту Союзу, де повинен бути проведений митний контроль, було вжито відповідних заходів для запобігання будь-якому перевантаженню товарів, що містяться в зареєстрованому багажі, після проведення контролю зареєстрованого багажу;

Стаття 44

Багажний ярлик

(Стаття 49 Кодексу)

Зареєстрований багаж, що його зареєстровано в аеропорту Союзу, повинен бути позначений ярликом, прикріпленим до багажу. Зразок та технічні характеристики ярлика викладено в додатку 12-03.

Стаття 45

Список міжнародних аеропортів Союзу

(Стаття 49 Кодексу)

Кожна держава-член повинна надати Комісії список своїх міжнародних аеропортів Союзу та інформувати Комісію про будь-які зміни в ньому.

Підсекція 3

Багаж, що перевозиться морським транспортом

Стаття 46

Прогулянкові човни

(Стаття 49 Кодексу)

Митний контроль та формальності, застосовні до багажу осіб на борту прогулянкового човна, проводяться у всіх портах заходу в Союз, незалежно від походження чи призначення човна. Прогулянковий човен є прогулянковим судном у значенні Директиви 94/25/ЄС Європейського Парламенту і Ради ([2](#)).

Стаття 47

Трансферні переправи

(Стаття 49 Кодексу)

Митний контроль та формальності, застосовні до багажу осіб, що використовують послуги морського перевезення того самого судна, що складаються з послідовних поїздок із відправленням із порту поза межами Союзу, заходом або прибуттям у нього, повинні проводитись у будь-якому порту Союзу, що в ньому багаж завантажується чи розвантажується.

ГЛАВА 3

Конвертація валюти

Стаття 48

Положення про обмінний курс

(Стаття 53 Кодексу)

1. Вартість євро у разі необхідності відповідно до статті 53(1)(b) повинна фіксуватись раз на місяць.

Необхідно використовувати обмінний курс, встановлений Європейським Центральним Банком перед передостаннім днем місяця, та застосовувати його протягом наступного місяця.

Однак якщо курс, застосований на початку місяця, відрізняється більш ніж на 5% від курсу, встановленого Європейським Центральним Банком перед 15-м днем того самого місяця, такий останній курс діє з 15-го дня до кінця відповідного місяця.

2. Якщо конвертація валюти необхідна для будь-якої із причин, зазначених у статті 53(2) Кодексу, вартість євро в національних валютах є курс, встановлений Європейським Центральним Банком у перший робочий день жовтня; цей курс необхідно застосовувати з 1 січня наступного року.

3. Держави-члени можуть залишити незмінною вартість суми в національній валюті, визначеної в євро, якщо під час річного коригування конвертація цієї суми призводить до зміни менш ніж на 5% у вартості, вираженій у національній валюті.

Держави-члени можуть округлити або зменшити до найближчої десяткової частини суму, отриману після конвертації.

РОЗДІЛ II

ФАКТОРИ, ЩО НА ЇХ ОСНОВІ ЗАСТОСОВУЄТЬСЯ ВВІЗНЕ АБО ВИВІЗНЕ МИТО І ВЖИВАЮТЬСЯ ІНШІ ЗАХОДИ ЩОДО ТОРГІВЛІ ТОВАРАМИ

ГЛАВА 1

Спільний митний тариф і тарифна класифікація товарів

Секція 1

Управління тарифними квотами

Стаття 49

Загальні правила єдиного управління тарифними квотами

(Стаття 56(4) Кодексу)

1. Тарифні квоти, відкриті відповідно до законодавства Союзу стосовно методу адміністрування, зазначеного в цій статті та статтях 50-54 цього Регламенту, необхідно опрацювати в хронологічному порядку дат прийому митних декларацій для випуску для вільного обігу.

2. Кожна тарифна квота ідентифікується в законодавстві Союзу за допомогою порядкового номера, що полегшує її опрацювання.

3. Для цілей цієї секції декларації для випуску для вільного обігу, прийняті митними органами 1, 2 або 3 січня, вважаються прийнятими 3 січня того самого року. Однак якщо один із цих днів припадає на суботу або неділю, цей прийом вважається таким, що відбувся 4 січня такого року.

4. Для цілей цієї секції робочі дні означають дні, що не є офіційними вихідними днями для установ Союзу в Брюсселі.

Стаття 50

Відповідальність митних органів держав-членів за єдине управління тарифними квотами

(Стаття 56(4) Кодексу)

1. Митні органи повинні перевіряти чи запит щодо використання тарифної квоти, зроблений декларантом у митній декларації про випуск для вільного обігу, є правомірним відповідно до положень законодавства Союзу стосовно відкриття тарифної квоти.

2. Якщо митну декларацію для випуску для вільного обігу, що містить правомірний запит декларанта щодо використання тарифної квоти прийнято і всі необхідні для надання тарифної квоти підтвердні документи надано митним органам, митні органи повинні невідкладно передати цей запит Комісії із зазначенням дати прийому митної декларації та точної кількості, щодо якої зроблено запит.

Стаття 51

Розподілення кількісних величин за тарифними квотами

(Стаття 56(4) Кодексу)

1. Комісія повинна здійснити розподілення по робочим дням. Однак Комісія може вирішити не розподіляти кількісні величини на визначений робочий день, за умови що компетентні органи держав-членів поінформовано заздалегідь.

2. Кількість товарів за тарифними квотами не може бути розподілена раніше другого робочого дня після дати прийому митної декларації, що в ній декларант зробив запит щодо використання тарифної квоти.

Будь-який розподіл Комісією повинен враховувати всі незадоволені запити щодо використання тарифної квоти, засновані на митних деклараціях, прийнятих до та протягом другого робочого дня, що передусь дню розподілення, та що їх митні органи внесли в систему, зазначену в статті 54 цього Регламенту.

3. Стосовно кожної тарифної квоти Комісія повинна розподіляти кількість товарів на основі отриманих нею запитів щодо використання цієї тарифної квоти в хронологічному порядку дат прийому відповідних митних декларацій та в межах залишку за цією тарифною квотою.

4. Якщо на день розподілу сума кількості товарів за всіма запитами на використання тарифної квоти за митними деклараціями, прийнятими в ту саму дату, перевищує залишок за цією тарифною квотою, Комісія повинна розподіляти кількість товарів за цими запитами пропорційно запитаній кількості товарів.

5. Якщо відкривається нова тарифна квота, Комісія не розподіляє кількісні величини за цієї тарифною квотою до 11-го робочого дня після дати опублікування акта Союзу, що відкриває цю тарифну квоту.

Стаття 52

Скасування запитів та повернення невикористаних розподілених кількісних величин за тарифними квотами

(Стаття 56(4) Кодексу)

1. Митні органи повинні негайно повернути до електронної системи, зазначеної в статті 54 цього Регламенту будь-яку кількість, що її помилково розподілено. Однак зобов'язання повернути не діє, якщо помилковий розподіл, що являє собою митний борг у сумі менше 10 євро, виявлено по завершенні першого місяця після закінчення строку дії відповідної тарифної квоти.

2. Якщо митні органи визнають недійсною митну декларацію щодо товарів, що є предметом запиту на використання тарифної квоти, перед тим як Комісія розподілить запитану кількість, митні органи скасовують увесь запит на використання тарифної квоти.

Якщо Комісія вже розподілила запитану кількісну величину на основі митної декларації, визнаної недійсною, митний орган повинен негайно повернути розподілену кількісну величину до електронної системи, зазначеної в статті 54 цього Регламенту.

Стаття 53

Критичний статус тарифних квот

(Стаття 56(4) Кодексу)

1. Для цілей статті 153 Делегованого регламенту (ЄС) 2015/2446 тарифна квота вважається критичною одразу після використання 90 % повного обсягу тарифної квоти.

2. Як відступ від параграфу 1, тарифна квота вважається критичною з дати її відкриття в будь-якому із таких випадків:

- (a) тарифну квоту відкрито менш ніж на 3 місяці;
- (b) тарифні квоти на той самий продукт з тим самим походженням та з еквівалентним квотним періодом, як і відповідна квота («еквівалентні тарифні квоти»), не відкривались протягом 2 попередніх років;
- (c) еквівалентну тарифну квоту, відкрити протягом 2 попередніх років, вичерпано до останнього дня або в останній день третього місяця її квотного періоду або вона мала більший початковий обсяг, чим тарифна квота, про яку йдеться.

3. Тарифна квота, що її єдиним призначенням є застосування заходу захисту або заходу, зумовленого призупиненням концесій, передбачених Регламентом (ЄС) № 654/2014 Європейського Парламенту і Ради ([8](#)), вважається критичною одразу після використання 90% її повного обсягу, незалежно від того чи відкривалися еквівалентні тарифні квоти протягом 2 попередніх років.

Стаття 54

Електронна система для управління тарифними квотами

(Статті 16(1) та 56(4) Кодексу)

1. Для управління тарифними квотами електронну систему, створену для цього відповідно до статті 16(1) Кодексу, необхідно використовувати для:

- (a) обміну інформацією між митними органами та Комісією щодо запитів на використання тарифних квот та повернення невикористаних кількісних величин та щодо статусу тарифних квот та зберігання цієї інформації;
 - (b) управління Комісією запитами на використання тарифних квот та повернення невикористаних кількісних величин за тарифними квотами;
 - (c) обміну інформацією між митними органами та Комісією щодо розподілу кількісних величин за тарифними квотами та зберігання цієї інформації;
 - (d) записування будь-якої подальшої події чи дії, що може вплинути на первісне використання тарифних квот, або повернення невикористаних кількісних величин за тарифними квотами, або їх розподіл.
2. Комісія повинна надати доступ до інформації щодо розподілу результатів через цю систему.

Секція 2

Нагляд за випуском для вільного обігу або вивозом товарів

Стаття 55

Загальні правила нагляду за випуском для вільного обігу або вивозом товарів

(Стаття 56(5) кодексу)

1. Якщо Комісія встановлює вимогу, за якою певні товари повинні підлягати нагляду під час випуску для вільного обігу або вивозі, вона повинна своєчасно надавати митним органам інформацію про коди комбінованої номенклатури (коди CN) цих товарів та дані необхідні для цілей нагляду перед тим, як вимога щодо огляду стане застосовною.

Список даних, що їх Комісія може вимагати для цілей нагляду, встановлено в додатку 21-01.

2. Якщо товари підлягали нагляду під час випуску для вільного обігу або вивозі, митні органи повинні надавати Комісії дані про митні декларації для відповідних процедур принаймні один раз на тиждень.

Якщо товари випущено згідно зі статтею 194(1) Кодексу, митні органи повинні невідкладно надавати Комісії дані.

3. Комісія повинна розкривати дані, зазначені в параграфі 1, що їх надано митними органами, лише в агрегованій формі та лише користувачам, авторизованим відповідно до статті 56(2) цього Регламенту.

4. Якщо товари поміщено під митну процедуру на основі спрощеної декларації, зазначеної в статті 166 Кодексу, або шляхом запису в обліку декларанта відповідно до статті 182 Кодексу, і дані, що їх вимагає Комісія, були відсутні під час випуску товарів відповідно до статті 194(1) Кодексу, митні органи повинні надати Комісії цю інформацію невідкладно після отримання додаткової декларації, поданої відповідно до статті 167 Кодексу.

5. Якщо звільнено від зобов'язання подавати додаткову декларацію згідно зі статтею 167(3) Кодексу або додаткову декларацію подано або надано відповідно до статті 225 цього Регламенту, власник дозволу повинен надсилати митним органам щонайменше раз на місяць дані, що їх вимагає Комісія, або митні органи повинні збирати такі дані із системи декларанта.

Митні органи повинні невідкладно вносити дані до електронної системи, зазначеної в статті 56 цього Регламенту.

6. Як відступ від параграфу 1 цієї статті, до дати впровадження першого етапу модернізації системи, зазначеної у параграфі 1 статті 56 та систем національного ввозу та вивозу, зазначених у додатку до Імплементативного рішення 2014/255/ЄС, список даних, що їх Комісія може вимагати для цілей нагляду, встановлено у додатку 21-02.

Стаття 56

Електронна система із нагляду за випуском для вільного обігу або вивозом товарів

Статті 16(1) та 56(5) Кодексу

1. Для нагляду за випуском для вільного обігу або вивозом товарів електронну систему, створену відповідно до статті 16(1) Кодексу, необхідно використовувати для передачі та зберігання такої інформації:

- (a) даних нагляду за випуском для вільного обігу або вивозом товарів;
- (b) інформації, що може оновити дані нагляду за випуском для вільного обігу або вивозом товарів, введені в електронну систему та збережені в ній;

2. Комісія може надавати доступ користувачам до електронної системи, зазначеної в параграфі 1, на основі запитів держав-членів.

3. Як відступ від параграфу 1 цієї статті, до дати впровадження першого етапу модернізації системи, зазначеної у додатку до Імплементативного рішення 2014/255/ЄС, використовується система Нагляд 2 Комісії для передачі та зберігання даних, зазначених у пунктах (a) та (b) цього параграфа.

ГЛАВА 2
Походження товарів

Секція 1

Підтвердження непреференційного походження

Стаття 57

Сертифікат про походження продуктів, що підлягають спеціальним непреференційним заходам щодо ввозу (Стаття 61(1) та (2) Кодексу)

1. Сертифікат про походження продуктів, що походять зі третьої країни, для яких визначено спеціальні непреференційні заходи щодо ввозу, якщо ці заходи стосуються цієї статті, повинен бути виданий із використанням форми, викладеної в додатку 22-14, згідно із технічними специфікаціями, що в ньому встановлені.

▼М1

Покликання в спеціальних непреференційних заходах щодо ввозу на сертифікати про походження, видані згідно зі статтями 55–65 Регламенту (ЄЕС) № 2454/93, необхідно вважати посиланнями на сертифікати про походження, зазначені в цій статті.

▼В

2. Сертифікати про походження повинні бути видані компетентними органами третьої країни, звідки походять продукти, до яких застосовуються спеціальні непреференційні заходи щодо ввозу, або надійним агентством, належним чином авторизованим цими органами для такої цілі (органи видачі), за умови що походження продуктів визначено відповідно до статті 60 Кодексу.

Органи видачі повинні зберігати копію кожного виданого сертифіката про походження.

3. Сертифікати про походження повинні бути видані перед тим, як продукти, що їх вони стосуються, декларуються для вивозу в третій країні походження.

4. Як відступ від параграфу 3, сертифікати про походження можуть, як виняток, видаватися після вивезення продуктів, що їх вони стосуються, якщо їх не видано під час вивезення через помилку, недогляд або особливі обставини.

Органи видачі можуть не видавати зі зворотною дією в часі сертифікат про походження, передбачений в параграфі 1, якщо вони не впевнені, що дані в заяві експортера відповідають даним, що зазначені у відповідному вивізному файлі.

Стаття 58

Надання інформації про адміністративну співпрацю стосовно спеціальних непреференційних заходів щодо ввозу (Стаття 61 Кодексу)

1. Якщо спеціальні непреференційні заходи щодо ввозу для певних продуктів передбачають використання сертифіката про походження, передбаченого в статті 57 цього Регламенту, такі заходи застосовуються за умови створення процедури адміністративної співпраці, якщо інше не передбачено відповідними заходами.

Для створення цієї процедури адміністративної співпраці відповідні треті країни повинні надіслати Комісії:

- (a) назви та адреси органів видачі разом зі зразками відтисків печаток, що їх ці органи використовують;
- (b) назви та адреси державних органів, до яких мають бути надіслані запити для наступної перевірки сертифікатів походження, передбачених статтею 59 цього Регламенту.

Комісія повинна передати зазначену інформацію компетентним органам держав-членів.

2. Якщо третя країна не надсилає Комісії інформацію, визначену параграфом 1, компетентні органи в Союзі відмовляють у застосуванні спеціального непреференційного заходу щодо ввозу.

Стаття 59

Наступна перевірка сертифікатів про походження продуктів, що підлягають спеціальним непреференційним заходам щодо ввозу

(Стаття 61 Кодексу)

1. Перевірку сертифікатів про походження, зазначених у статті 57 цього Регламенту, необхідно виконувати відповідно до цієї статті після прийому митної декларації (наступна перевірка).

2. Якщо митні органи мають обґрунтовані сумніви щодо справжності сертифіката про походження або правильності інформації в ньому та якщо вони проводять довільні наступні перевірки, вони повинні вимагати від зазначеного в статті 58(1)(b) цього Регламенту органу перевірити, чи цей сертифікат про походження справжній, або чи задеклароване походження встановлено правильно відповідно до статті 60 Кодексу, або здійснити ці обидві перевірки.

Для цих цілей митні органи повинні повернути сертифікат про походження або його копію органу, зазначеному в статті 58(1)(b) цього Регламенту. Якщо рахунок-фактуру пред'явлено з декларацією, оригінал рахунка-фактури або його копія повинна бути додана до поверненого сертифіката про походження.

Митні органи у відповідних випадках повинні вказувати причини наступної перевірки та надавати будь-яку інформацію, що перебуває в їх володінні, що дозволяють припустити те, що дані сертифіката про походження є неточними або те, що сертифікат є несправжнім.

3. Орган, зазначений у статті 58(1)(b) цього Регламенту, повинен якнайшвидше повідомити митним органам результати перевірки.

Якщо відповідь відсутня протягом 6 місяців після надсилання запиту відповідно до параграфа 2, митні органи повинні відмовити у застосуванні спеціального непреференційного заходу щодо ввозу відповідних продуктів.

Секція 2

Преференційне походження

Стаття 60

Для цілей цієї секції, застосовуються терміни та означення, встановлені в статті 37 Делегованого регламенту (ЄС) 2015/2446.

Підсекція 1

Процедури сприяння видачі або складання підтверджень походження

Стаття 61

Декларації постачальників та їх використання

(Стаття 64(1) Кодексу)

1. Якщо постачальник надає експортеру або трейдеру інформацію, необхідну для визначення статусу походження товарів для цілей положень, що регулюють преференційну торгівлю між Союзом та певними країнами чи територіями (преференційний статус походження), постачальник повинен робити це з використанням декларації постачальника.

Необхідно подавати окрему декларацію постачальника для кожного відправлення товарів, за винятком випадків, передбачених статтею 62 цього Регламенту.

2. Постачальник повинен додати декларацію до комерційного рахунка-фактури цього відправлення, до повідомлення про доставлення чи до будь-якого іншого комерційного документа, що описує відповідні товари достатньо детально для того, щоб їх можна було ідентифікувати.

3. Постачальник може надавати декларацію в будь-який час, навіть після того, як товари доставлено.

[▼M1](#)

Стаття 62

Довгострокова декларація постачальника

(Стаття 64(1) Кодексу)

1. Якщо постачальник регулярно здійснює відправлення товарів експортеру або трейдеру та очікується, що всі ці товари матимуть однаковий статус походження, постачальник може надати єдину декларацію на ряд відправлень цих товарів (довгострокова декларація постачальника).

2. Довгострокова декларація постачальника складається для відправлень, надісланих протягом певного періоду, та повинна містити три дати:

- (a) дату, в яку декларацію складено (дата складання);
- (b) дату початку періоду (початкова дата), що не може бути раніше 12 місяців до дати видачі або пізніше 6 місяців після дати видачі;
- (c) дату закінчення періоду (кінцева дата), що не може бути пізніше 24 місяців після початкової дати.

3. Постачальник повинен негайно інформувати відповідного експортера або трейдера, якщо довгострокова декларація постачальника є недійсною щодо деяких або всіх відправлень товарів, що їх поставлено або буде поставлено.

[▼B](#)

Стаття 63

Складання декларацій постачальника

(Стаття 64(1) Кодексу)

1. Для продуктів, що отримали статус преференційного походження, декларації постачальника повинні бути складені так, як встановлено в додатку 22-15. Однак довгострокові декларації постачальників на такі продукти повинні бути складені так, як встановлено в додатку 22-16.

2. Для продуктів, що їх піддано обробці чи переробці в Союзі без отримання статусу преференційного походження, декларації постачальника повинні бути складені так, як встановлено в додатку 22-17. Однак, що стосується довгострокових декларацій постачальника, декларації постачальника повинні бути складені так, як встановлено в додатку 22-18.

3. Декларація постачальника повинна мати власноручний підпис постачальника. Однак якщо і декларацію постачальника, і рахунок-фактуру складено за допомогою електронних засобів, вони можуть бути засвідчені в електронній формі, або постачальник може надати експортеру або трейдеру письмове зобов'язання щодо взяття повної відповідальності за кожну декларацію постачальника, що ідентифікує його так, ніби її підписано ним власноручно.

Стаття 64

Видавання Інформаційних сертифікатів INF 4

(Стаття 64(1) Кодексу)

1. Митні органи можуть вимагати від експортера або трейдера отримання від постачальника Інформаційного сертифіката INF 4, що засвідчує правильність та справжність декларації постачальника.

2. За зверненням постачальника, Інформаційний сертифікат INF 4 повинен бути виданий митними органами держави-члена, в якій складено декларацію постачальника із використанням форми, викладеної в додатку 22-02 згідно з технічними специфікаціями, встановленими в ній. Органи можуть вимагати будь-яких доказів і можуть здійснювати перевірки бухгалтерської звітності постачальника та інші перевірки, що їх вони вважають доцільними.

3. Митні органи повинні видати Інформаційний сертифікат INF 4 постачальнику протягом 90 днів із дати отримання його звернення, із зазначення того, чи декларація постачальника є точною та справжньою.

4. Митний орган, до якого подано заяву для видачі інформаційного сертифіката INF 4, повинні зберігати бланк звернення протягом щонайменше 3 років або за необхідності протягом тривалішого періоду часу для того, щоб забезпечити виконання положень, що регулюють преференційну торгівлю між Союзом та деякими країнами чи територіями.

Стаття 65

Адміністративна співпраця між державами-членами

(Стаття 64(1) Кодексу)

Митні органи повинні допомагати один одному в перевірці правильності інформації, що міститься в деклараціях постачальників.

Стаття 66

Перевірка декларацій постачальника

(Стаття 64(1) Кодексу)

1. Якщо постачальник не може пред'явити Інформаційний сертифікат INF 4 протягом 120 днів із дати запиту митними органами, митні органи держави-члена вивозу, можуть попросити митних органів держави-члена, в якій складено декларацію постачальника, підтвердити походження відповідних продуктів для цілей застосування положень, що регулюють преференційну торгівлю між Союзом та певними країнами.

2. Для цілей параграфу 1 митні органи держави-члена вивозу повинні надсилати митним органам держави-члена, що в ній складено декларацію постачальника, всю наявну інформацію та документи та вказувати причини їх розслідування.

3. Для цілей параграфу 1 митні органи держави-члена, що в ній складено декларацію постачальника, можуть попросити постачальника пред'явити докази або провести відповідні перевірки декларації.

4. Митні органи, що просять перевірку, повинні бути якнайшвидше поінформовані про результати з використанням Інформаційного сертифіката INF 4.

5. У випадку відсутності відповіді протягом 150 днів із дати прохання про перевірку або якщо відповідь не містить достатньо інформації для визначення походження відповідних продуктів, митні органи країни вивозу повинні оголосити недійсним підтвердження походження, встановлене на підставі декларації постачальника.

Стаття 67

Надання дозволу для схваленого експортера

(Стаття 64(1) Кодексу)

1. Якщо Союз має преференційну угоду з третьою країною, що передбачає, що підтвердження походження повинне бути у формі декларації на рахунок-фактурі або декларації про походження, складеної схваленим експортером, ►МІ експортери та повторні вантажовідправники, що мають осідок на митній території Союзу ◀ , можуть подавати заяву на отримання дозволу схваленого експортера задля складання та заміни цих декларацій.

2. Статті 11(1)(d), 16, 17 та 18 Делегованого регламенту (ЄС) 2015/2446 щодо умов прийому заяв та призупинення дії рішень і статті 10 та 15 цього Регламенту щодо використання електронних засобів обміну та зберігання інформації та скасування позитивних рішень щодо заяв та рішень не застосовуються до рішень стосовно дозволів схваленого експортера.

3. Дозволи схваленого експортера необхідно надавати лише особам, що виконують умови, викладені в положеннях про походження, що містяться або в угодах, що їх Союз уклав із деякими країнами або територіями, які не є частиною

митної території Союзу, або в заходах, ухвалених Союзом односторонньо стосовно таких країн чи територій.

4. Митні органи повинні надати схваленому експортеру номер митного дозволу, що повинен з'явитися на підтвердженнях преференційного походження. Номер митного дозволу повинен ►M1 починатися з ◀ ISO 3166-1-alpha-2 коду держави-члена, яка видає дозвіл.

5. Комісія повинна надати відповідним третім країнам адреси митних органів, відповідальних за перевірку підтверджень преференційного походження, складених схваленими експортерами.

6. Якщо застосовна преференційна угода не конкретизує форму декларацій на рахунку-фактурі чи декларацій про походження, такі декларації складаються відповідно до форми, викладеної в ►M1 ДОДАТОК 22-13 ◀.

7. Якщо застосовна преференційна угода не конкретизує вартісний поріг, до якого експортер, що не є схваленим експортером може скласти декларацію на рахунку-фактурі або декларацію про походження, вартісний поріг повинен становити 6 000 євро для кожного відправлення.

▼M1

Стаття 68

Реєстрація експортерів поза рамками режиму ГСП Союзу

(Стаття 64(1) Кодексу)

1. Якщо Союз має преференційну угоду, що вимагає від експортера скласти документ про походження згідно з відповідним законодавством Союзу, такий документ може бути складений лише експортером, зареєстрованим для цього митними органами держави-члена. Ідентифікаційні дані таких експортерів повинні бути внесені в Систему зареєстрованих експортерів (REX), зазначену в додатку до Імплементативного рішення (ЄС) 2016/578. Підсекції 2–9 цієї секції необхідно застосовувати *mutatis mutandis*.

2. Для цілей цієї статті не застосовуються статті 11(1)(d), 16, 17 та 18 Делегованого регламенту (ЄС) 2015/2446 щодо умов прийому заяв та призупинення дії рішень і статті 10 та 15 цього Регламенту. Заяви та рішення, що стосуються цієї статті не підлягають обміну чи збереженню в електронній інформаційно-комунікаційній системі, встановленій у статті 10 цього Регламенту.

3. Комісія повинна надати третій країні, що з нею Союз має преференційну угоду, адреси митних органів, відповідальних за перевірку документа про походження, складеного зареєстрованим в Союзі експортером відповідно до цієї статті.

4. Незважаючи на параграф 1, якщо застосовна преференційна угода не конкретизує вартісний поріг, що до нього незареєстрований експортер може скласти документ про походження, вартісний поріг повинен становити 6 000 євро для кожного відправлення.

5. Незважаючи на параграф 1, до 31 грудня 2017 року документ про походження може бути складений експортером, що його не зареєстровано, але що є схваленим експортером Союзу. Стаття 77(7) застосовується відповідно.

▼B

Стаття 69

Заміна підтверджень преференційного походження, виданих або складених поза рамками режиму ГСП Союзу

(Стаття 64(1) Кодексу)

1. Якщо похідні продукти, що їх стосується підтвердження преференційного походження, видане або складене раніше для цілей преференційного тарифного заходу відповідно до статті 56(2)(d) або (e) Кодексу, відмінного від ГСП Союзу, ще не були випущені для вільного обігу та поміщені під контроль митниці в Союзі, початкове підтвердження походження може бути замінене одним або більше підтверджень для цілей надсилання всіх чи деяких таких продуктів в інше місце в Союзі.

▼M1

2. Якщо підтвердження походження, що вимагається для цілей преференційного тарифного заходу, зазначеного в параграфі 1, є сертифікат про переміщення EUR.1, інший державний сертифікат про походження, декларація про походження або декларація на рахунку-фактурі, замінене підтвердження походження видається або складається у формі одного з таких документів:

- (a) заміної декларації про походження або заміної декларації на рахунку-фактурі, складеної схваленим експортером, що повторно відправляє товари;
- (b) заміної декларації про походження або заміної декларації на рахунку-фактурі або заміної заяви про походження, складеної будь-яким повторним вантажовідправником, якщо загальна вартість похідних продуктів у початковому відправленні, що підлягає поділу, не перевищує застосовного вартісного порогу.
- (b) заміної декларації про походження або заміної декларації на рахунку-фактурі або заміної заяви про походження, складеної будь-яким повторним вантажовідправником, якщо загальна вартість похідних продуктів у початковому відправленні, що підлягає поділу, перевищує застосовний вартісний поріг і повторний вантажовідправник додає копію початкового підтвердження походження до заміної декларації про походження або заміної декларації на рахунку-фактурі або заміної заяви про походження;
- (d) сертифіката про переміщення EUR.1, виданого митницею, під чий контроль ці товари поміщено, якщо виконано такі умови:

- (i) повторний вантажовідправник не є ні схваленим експортером, ні зареєстрованим експортером і не погоджується з копією початкового підтвердження походження, що додається до замінного підтвердження;
- (ii) загальна вартість похідних продуктів у початковому відправленні перевищує застосовний поріг, вище якого експортер має бути схваленим експортером або зареєстрованим експортером, щоб скласти заміне підтвердження;
- (e) заміну заяву про походження складено зареєстрованим експортером, що повторно відправляє товари.

▼В

3. Якщо заміне підтвердження походження видається відповідно до параграфа 2(d), візування, зроблене митницею, що видає заміний сертифікат про переміщення EUR.1, поміщається в графу 11 сертифіката. Дані в графі 4 сертифіката щодо країни походження та дані в початковому підтвердженні походження повинні бути ідентичними. Графа 12 повинна бути підписана повторним вантажовідправником. Повторний вантажовідправник, що добросовісно підписує графу 12, не несе відповідальності за правильність даних, внесених до первісного підтвердження походження.

Митниця, що її просять видати заміний сертифікат, повинна записати на початковому підтвердженні походження або на додатку до нього вагу, кількість, тип пересланих продуктів та країну їх призначення та зазначити на ньому серійні номери відповідного замінного сертифіката чи сертифікатів. Вона повинна зберігати початкове підтвердження походження щонайменше 3 роки.

4. Якщо підтвердження походження, що вимагається для цілей преференційного тарифного заходу, відповідно до параграфа 1 є заява про походження, заміне підтвердження походження складається повторним вантажовідправником у формі заміної заяви.

Якщо загальна вартість продуктів у відправленні, що для них складено підтвердження походження, не перевищує застосовного вартісного порогу, повторний вантажовідправник частин відправлення не має бути сам зареєстрованим експортером для того, щоб скласти заміні заяви про походження.

Якщо загальна вартість продуктів у відправленні, що для них складено підтвердження походження, перевищує застосовний вартісний поріг, для того, щоб скласти заміну заяву про походження повторний вантажовідправник повинен виконати одну з таких умов:

- (a) бути зареєстрованим експортером в Союзі;
- (b) додати копію початкової заяви про походження до заміної заяви про походження.

Підсекція 2

Обов'язки країн-бенефіціарів у рамках режиму ГСП Союзу

Стаття 70

Обов'язок забезпечити адміністративну співпрацю в межах системи REX

(Стаття 64(1) Кодексу)

1. Для забезпечення належного застосування режиму ГСП країни-бенефіціари зобов'язані зробити таке:

- (a) створити і підтримувати необхідні адміністративні структури та системи, потрібні для імплементації в такій країні правил та процедур, що викладені в цій підсекції та підсекціях 3–9 цієї секції та підсекціях 2 та 3 розділу II глави 1 секції 2 Делегованого регламенту (ЄС) 2015/2446, і для управління такими правилами та процедурами, включаючи, у відповідних випадках, заходи, необхідні для застосування кумуляції;
- (b) щоб їх компетентні органи співпрацювали із Комісією та митними органами держав-членів.

2. Співпраця, зазначена в пункті (b) параграфа 1 повинна складатися із:

►М1 (a) ◀ надання всієї необхідної підтримки за запитом від Комісії щодо моніторингу нею належного управління режимом ГСП у відповідній країні, включно з місцевими інспекційними візитами Комісії або митних органів держав-членів;

►М1 (b) ◀ без обмеження статей 108 та 109 цього Регламенту, перевірка статусу походження продуктів та виконання інших умов, встановлених у цій підсекції, підсекціях 3–9 цієї секції та підсекціях 2 та 3 розділу II глави 1 секції 2 Делегованого регламенту (ЄС) 2015/2446, включно з місцевими візитами на вимогу Комісії чи митних органів держав-членів у контексті розслідувань походження.

3. Для отримання права застосовувати систему зареєстрованих експортерів країни-бенефіціари повинні повідомити Комісії про взяття зазначених у параграфі 1 зобов'язань не менш ніж за 3 місяці до дати, в яку вони мають намір розпочати реєстрацію експортерів.

▼М1

4. Якщо країну чи територію видалено з додатку II до Регламенту (ЄС) № 978/2012 Європейського Парламенту і Ради (²), правила та процедури, встановлені у статті 55 Делегованого регламенту (ЄС) 2015/2446, та обов'язки, встановлені у статтях 72, 80 та 108 цього Регламенту необхідно продовжувати застосовувати до цієї країни чи території протягом 3 років із дати її видалення із додатку.

▼В

Стаття 71

Процедури та методи адміністративної співпраці, застосовні щодо вивозу з використанням сертифікатів походження форми А та декларацій на рахунках-фактурах

(Стаття 64(1) Кодексу)

1. Кожна країна-бенефіціар повинна виконувати або забезпечити виконання:
 - (a) правил походження продуктів, що експортуються, встановлених у підсекції 2 розділу II глави 1 секції 2 Делегованого регламенту (ЄС) 2015/2446;
 - (b) правил заповнення та видачі сертифікатів про походження форми А;
 - (c) положень щодо використання декларацій на рахунках-фактурах, що повинні бути складені відповідно до вимог, викладених у додатку 22-09;
 - (d) положень стосовно зазначених у статті 73 цього Регламенту обов'язків щодо повідомлення;
 - (e) положень щодо надання відступів, зазначених у статті 64(6) Кодексу.
2. Компетентні органи країн-бенефіціарів повинні співпрацювати із Комісією або державами-членами, зокрема шляхом:
 - (a) надання всієї необхідної підтримки за запитом від Комісії щодо моніторингу нею належного управління режимом ГСП у відповідній країні, включно з місцевими інспекційними візитами Комісії або митних органів держав-членів;
 - (b) без обмеження статей 73 та 110 цього Регламенту, перевірка статусу походження продуктів та виконання інших умов, встановлених у цій підсекції, підсекціях 3–9 цієї секції та підсекціях 2 та 3 розділу II глави 1 секції 2 Делегованого регламенту (ЄС) 2015/2446, включно з місцевими візитами на вимогу Комісії чи митних органів держав-членів у контексті розслідувань походження.
3. Якщо в країні-бенефіціарі призначено компетентний орган із видання сертифікатів про походження форми А, перевіряються документальні підтвердження походження і видаються сертифікати про походження форми А для вивозу в Союз, ця країна-бенефіціар вважається такою, що прийняла умови, встановлені в параграфі 1.
4. Якщо державу визнано або повторно визнано країною-бенефіціаром щодо продуктів, зазначених у Регламенті (ЄС) № 978/2012, до товарів, що походять із цієї країни, необхідно застосовувати загальну систему преференцій, за умови що їх вивезено з країни-бенефіціара не раніше дати, зазначеної в статті 73(2) цього Регламенту.
5. Якщо країну чи територію видалено з додатка II до Регламенту (ЄС) № 978/2012, обов'язок забезпечувати адміністративну співпрацю, встановлений у статті 55 Делегованого регламенту (ЄС) 2015/2446 та статтях 110 та 111 цього Регламенту, необхідно продовжувати застосовувати до цієї країни чи території протягом 3 років із дати її видалення з додатку.
6. Обов'язки, зазначені в параграфі 5, застосовуються до Сінгапура протягом 3 років із 1 січня 2014 року.

Стаття 72

Обов'язки щодо повідомлення, застосовні після дати застосування системи зареєстрованих експортерів (REX)

(Стаття 64(1) Кодексу)

1. Країни-бенефіціари повинні повідомляти Комісії назви, адреси і контактні дані органів, розташованих на їхній території, що є:
 - (a) частиною державних органів відповідної країни або уповноважені її урядом та компетентні реєструвати експортерів у системі REX, змінювати та оновлювати реєстраційні дані та відкликати реєстрації;
 - (b) частиною державних органів відповідної країни та відповідальні за забезпечення адміністративної співпраці з Комісією та митними органами держав-членів відповідно до порядку, передбаченого цією підсекцією, підсекціями 3–9 цієї секції та підсекціями 2 та 3 розділу II глави 1 секції 2 Делегованого регламенту (ЄС) 2015/2446.
2. Повідомлення надсилається Комісії щонайпізніше за 3 місяці до дати, в яку країни-бенефіціари мають намір розпочати реєстрацію експортерів.
3. Країни-бенефіціари повинні негайно повідомляти Комісію про будь-які зміни в інформації, повідомленій відповідно до першого параграфа.

Стаття 73

Зобов'язання щодо повідомлення, застосовні до дати застосування системи зареєстрованих експортерів (REX)

(Стаття 64(1) Кодексу)

1. Країни-бенефіціари повинні повідомляти Комісії імена та адреси державних органів, розміщених на їхній території, що їм надано право видавати сертифікати про походження форми А разом зі зразками відтисків печаток, використовуваних цими органами, та назви та адреси відповідних державних органів, відповідальних за перевірку сертифікатів про походження форми А та декларацій на рахунках-фактурах.

Комісія пересилатиме цю інформацію митним органам держав-членів. Якщо ця інформація надсилається в рамках внесення змін до минулих повідомлень, Комісія зазначає дату початку використання цих нових печаток відповідно до інструкцій, наданих компетентними державними органами країн-бенефіціарів. Ця інформація призначена лише для

офіційного використання; однак, якщо товари буде випущено для вільного обігу, відповідні митні органи можуть дозволити імпортеру ознайомитися зі зразками відтисків печаток.

Країни-бенефіціари, що вже надали інформацію, визначену першим підпараграфом, не зобов'язані надавати її знову, якщо не було змін.

2. Для цілей статті 71(4) цього Регламенту Комісія публікуватиме на своєму вебсайті дату, коли країна, визнана чи повторно визнана як країна-бенефіціар щодо продуктів, зазначених в Регламенті (ЄС) № 978/2012, виконала зобов'язання, викладені в параграфі 1 цієї статті.

[▼M1](#)

3. За запитом країни-бенефіціара Комісія повинна надсилати цій країні-бенефіціару зразки відтисків печаток, що їх використовують митні органи держав-членів для видачі сертифікатів про переміщення EUR.1.

[▼B](#)

Підсекція 3

Процедури вивезення в країнах-бенефіціарах та Союзі, застосовні в рамках режиму ГСП Союзу до застосування системи зареєстрованих експортерів

Стаття 74

Процедура видачі сертифіката про походження форми А

(Стаття 64(1) Кодексу)

1. Сертифікати про походження форми А видаються відповідно до письмової заяви від експортера чи його представника разом з усіма іншими належними підтвердними документами, що доводять те, що продукти на вивіз відповідають критеріям видачі сертифіката про походження форми А. Сертифікати про походження форми А необхідно видавати з використанням форми, викладеної в додатку 22-08.

2. Компетентні органи країн-бенефіціарів повинні надавати експортеру сертифікат про походження форми А одразу після того, як вивіз здійснено або забезпечено. Однак компетентні органи країн-бенефіціарів можуть також видавати сертифікат про походження форми А після вивезення продуктів, що їх він стосується, якщо:

- (a) його не видано під час вивезення через помилки, чи недогляди, чи особливі обставини; або
- (b) компетентним органам відповідно до їхніх вимог продемонстровано, що сертифікат про походження форми А видано, але його не прийнято під час ввезення з технічних причин; або
- (c) кінцеве призначення відповідних продуктів визначено під час перевезення або зберігання і після ймовірного поділу відправлення згідно зі статтею 43 Делегованого регламенту (ЄС) 2015/2446.

3. Компетентні органи країн-бенефіціарів можуть видавати сертифікат зі зворотною дією в часі лише пересвідчившись у тому, що інформація подана експортером у заяві на отримання сертифіката про походження форми А, виданого зі зворотною дією в часі, відповідає інформації, що її містить відповідний вивізний файл, та в тому, що сертифікат про походження форми А не видано під час вивезення відповідних продуктів, за винятком випадків, коли сертифікат про походження форми А не прийнято з технічних причин. Слова «Issued retrospectively», «Délivré a posteriori» або «emitido a posteriori» повинні бути вписані в графу 4 сертифіката про походження форми А, виданого зі зворотною дією в часі.

4. У випадку крадіжки, втрати або знищення сертифіката про походження форми А експортер може звернутися до компетентних органів, що його видали, із заявою про видачу дублікату на основі наявних у них вивізних документів. Слова «Duplicate», «Duplicata» або «Duplicado», дата видачі та серійний номер оригінального сертифіката повинні бути вписані в графу 4 дублікату сертифіката про походження форми А. Дублікат набирає чинності з дати видачі оригіналу.

5. Для цілей перевірки того, чи продукт, щодо якого подано запит на отримання сертифіката про походження форми А, відповідає відповідним правилам походження, компетентні державні органи мають право вимагати надання будь-яких документальних доказів або проводити будь-яку перевірку, що її вони вважають необхідною.

6. Заповнення 2 та 10 графі сертифіката про походження форми А є необов'язковим. Графа 12 повинна містити слово «Союз» або назву однієї із держав-членів. Дата видачі сертифіката про походження форми А повинна бути вказана в графі 11. Підпис компетентних державних органів, що видають сертифікат, у призначеній для цього графі 11, як і підпис уповноваженого експортером підписанта в графі 12, повинні бути поставлені власноручно.

Стаття 75

Умови складання декларації на рахунку-фактурі

(Стаття 64(1) Кодексу)

1. Декларація на рахунку-фактурі може бути складена будь-яким експортером, що працює в країні-бенефіціарі для будь-якого відправлення, що складається із одного пакунку чи більше, що містить похідні продукти, що їх загальна вартість не перевищує 6 000 євро, та, за умови що адміністративна співпраця, зазначена в [►M1](#) статті 71(2) ◀ застосовується до цієї процедури.

2. Експортер, що складає декларацію на рахунку-фактурі, повинен бути готовий надіслати в будь-який час за запитом митниці або інших компетентних державних органів країни, що вивозить, всі належні документи, що підтверджують статус походження відповідних продуктів.

3. Декларація на рахунку-фактурі повинна бути складена експортером на французькій, англійській або іспанській мові за допомогою машинопису, проставлення печатки чи друку на рахунку-фактурі, повідомленні про доставлення чи будь-якому іншому комерційному документі тексту декларації, що його наведено в додатку 22-09. Якщо декларацію пишуть вручну, вона повинна бути написана чорнилом і друкованими літерами. Декларація на рахунку-фактурі повинна містити справжній власноручний підпис експортера.

4. Використання декларації на рахунку-фактурі можливе, якщо дотримано таких умов:

- (a) для кожного відправлення повинна бути складена одна декларація на рахунку-фактурі;
- (b) якщо товари, що містяться у відправленні вже перевірено в країні, що вивозить, шляхом посилання на визначення «похідні продукти», експортер може послатися на цю перевірку в декларації на рахунку-фактурі.

Стаття 76

Умови видачі сертифіката про походження форми А у випадку кумуляції

(Стаття 64(1) Кодексу)

Якщо застосовують кумуляцію відповідно до статей 53, 54, 55 або 56 Делегованого регламенту (ЄС) 2015/2446, компетентні державні органи країн-бенефіціарів, що ними отримано звернення про видачу сертифіката про походження форми А для продуктів, у виробництві яких використано матеріали, що походять зі сторони, що з нею кумуляцію дозволено, покладаються на таке:

- (a) у випадку двосторонньої кумуляції на підтвердження походження, надане постачальником експортера та видане згідно з положеннями статті 77 цього Регламенту;
- (a) у випадку кумуляції із Норвегією, Швейцарією або Туреччиною, на підтвердження походження, надане постачальником експортера та видане згідно з відповідними правилами походження Норвегії, Швейцарії або Туреччини у відповідних випадках;
- (c) у випадку регіональної кумуляції, на підтвердження походження, надане постачальником експортера, а саме, сертифікат про походження форми А, виданий із використанням форми, викладеної в додатку 22-08 або, у відповідних випадках, на декларацію на рахунку-фактурі, що її текст наведено в додатку 22-09;
- (d) у випадку розширеної кумуляції, на підтвердження походження, надане постачальником експортера та видане згідно з положеннями відповідної угоди про вільну торгівлю між Союзом та відповідною країною;

У випадках, зазначених у пунктах (a), (b), (c) та (d) першого підпараграфу, графа 4 сертифіката про походження форми А повинна, у відповідних випадках, містити зазначення:

- ‘EU cumulation’, ‘Norway cumulation’, ‘Switzerland cumulation’, ‘Turkey cumulation’, ‘regional cumulation’, ‘extended cumulation with country x’, або
- ‘Cumul UE’, ‘Cumul Norvège’, ‘Cumul Suisse’, ‘Cumul Turquie’, ‘cumul régional’, ‘cumul étendu avec le pays x’, або
- ‘Acumulación UE’, ‘Acumulación Noruega’, ‘Acumulación Suiza’, ‘Acumulación Turquía’, ‘Acumulación regional’, ‘Acumulación ampliada con el país x’.

Стаття 77

Підтвердження статусу походження з Союзу для двосторонньої кумуляції та схваленого експортера

(Стаття 64(1) Кодексу)

1. Підтвердження статусу походження продуктів Союзу необхідно надавати одним із таких способів:

- (a) виготовленням сертифіката про переміщення EUR.1, виданого з використанням форми, викладеної в додатку 22-10; або
- (b) виготовленням декларації на рахунку-фактурі, що її текст викладено в додатку 22-09 [►M1](#) ————— ◀ . Декларація на рахунку-фактурі може бути складена будь-яким експортером для відправлень, що містять похідні продукти, що їх загальна вартість не перевищує 6 000 євро, або схваленим експортером Союзу.

2. Експортер або його представник повинен внести ‘GSP beneficiary countries’ та ‘EU’, або ‘Pays bénéficiaires du SPG’ та ‘UE’, в графу 2 сертифіката про переміщення EUR.1.

3. Положення цієї підсекції, підсекції 3–9 цієї секції та підсекції 2 та 3 розділу II, глави 1, секції 2 Делегованого регламенту (ЄС) 2015/2446 щодо видачі, використання та наступної перевірки сертифікатів про походження форми А застосовуються *mutatis mutandis* до сертифікатів про переміщення EUR.1 та, за винятком положень щодо їх видачі, до декларацій на рахунках-фактурах.

4. Митні органи держав-членів можуть надавати дозвіл будь-якому експортеру, що має осідок на митній території Союзу (далі — схвалений експортер), що здійснює часті поставки продуктів, що походять з Союзу, в рамках двосторонньої кумуляції, складати декларації на рахунках-фактурах, незалежно від вартості відповідних продуктів, якщо експортер надає митним органам відповідно до їхніх вимог всі гарантії, необхідні для перевірки такого:

- (a) статусу походження продуктів;
- (b) виконання інших вимог, застосованих у цій державі-члені.

5. Митні органи можуть надавати статус схваленого експортера, за умови дотримання тих умов, що їх вони вважають доцільними. Митні органи повинні надати схваленому експортеру номер митного дозволу, що вказується у декларації на рахунку-фактурі.

6. Митні органи повинні контролювати використання дозволу схваленим експортером. Митні органи можуть відкликати дозвіл у будь-який час.

Вони повинні відкликати дозвіл у таких випадках:

- (а) схвалений експортер більше не надає гарантії, зазначені в параграфі 4;
- (а) схвалений експортер більше не виконує умови, зазначені в параграфі 5;
- (с) схвалений експортер використовує дозвіл неприйнятним способом;

7. Схвалений експортер не зобов'язаний підписувати декларації на рахунках-фактурах, за умови що схвалений експортер надає митним органам письмове зобов'язання, відповідно до якого він бере на себе повну відповідальність за будь-який рахунок-фактуру, що ідентифікує схваленого експортера як такого, що підписав її власноручно.

Підсекція 4

Процедури вивезення в країнах-бенефіціарах та Союзі, застосовні в рамках режиму ГСП Союзу з дати застосування системи зареєстрованих експортерів

Стаття 78

Зобов'язання експортерам зареєструватися та звільнення від нього

(Стаття 64(1) Кодексу)

1. Режим ГСП діє в таких випадках:

- (а) у випадках, коли товари, що відповідають вимогам цієї підсекції, підсекцій 3-9 цієї секції та підсекцій 2 та 3 розділу II глави 1 секції 2 Делегованого регламенту (ЄС) 2015/2446, вивозить зареєстрований експортер;
- (б) у випадках будь-якого відправлення одного чи більше пакунків, що містить похідні продукти, що їх вивозить будь-який експортер, якщо загальна вартість відправлених похідних продуктів не перевищує 6 000 євро.

2. Вартість похідних продуктів у відправленні є вартістю всіх похідних продуктів у межах одного відправлення, що є предметом заяви про походження, складеною в країні вивозу.

Стаття 79

Процедура реєстрації в країнах-бенефіціарах та процедури вивозу, застосовні під час перехідного періоду до застосування системи зареєстрованих експортерів

(Стаття 64(1) Кодексу)

1. Країни-бенефіціари повинні розпочати реєстрацію експортерів 1 січня 2017 року.

Однак якщо країна-бенефіціар не готова розпочати реєстрацію з цієї дати, вона повинна письмово повідомити Комісію до 1 липня 2016 року про те, що вона відтерміновує реєстрацію експортерів до 1 січня 2018 року або 1 січня 2019 року.

2. Протягом 12 місяців після дати, коли країна-бенефіціар розпочинає реєстрацію експортерів, компетентні органи цієї країни-бенефіціара повинні продовжувати випускати сертифікати про походження форми А за запитом експортерів, що ще не зареєстровані на момент подання запиту на отримання сертифіката.

Без обмеження статті 94(2) цього Регламенту, сертифікати походження форми А, видані відповідно до першого підпараграфу цього параграфу, є прийнятними в Союзі як підтвердження походження, за умови що їх видано до дати реєстрації відповідного експортера.

Компетентні органи країни-бенефіціара, що зазнають труднощів у завершенні процесу реєстрації протягом зазначеного 12-місячного періоду, можуть попросити його подовження в Комісії. Такі подовження не повинні перевищувати 6 місяців.

3. Як зареєстровані, так і незареєстровані експортери в країні-бенефіціарі повинні скласти заяви про походження для відправлених похідних продуктів, якщо її загальна вартість не перевищує 6 000 євро на дату, що з неї країна-бенефіціар має намір розпочати реєстрацію експортерів.

Експортери після реєстрації повинні скласти заяви про походження для відправлених похідних продуктів, якщо їх загальна вартість перевищує 6 000 євро на дату, що з неї набуває чинності їх реєстрація згідно зі статтею 86(4) цього Регламенту.

4. Всі країни-бенефіціари повинні застосувати систему зареєстрованих експортерів щонайпізніше 30 червня 2020 року.

Підсекція 5

Стаття 80

База даних експортерів: зобов'язання органів

(Стаття 64(1) Кодексу)

1. Комісія повинна створити систему реєстрації експортерів, уповноважених засвідчувати походження товарів (систему REX) та надати до неї доступ до 1 січня 2017 року.

2. Компетентні органи країн-бенефіціарів та митні органи держав-членів повинні після отримання заповненого бланку заяви, зазначеної в додатку 22-06, присвоїти експортеру невідкладно номер зареєстрованого експортера, або, у відповідних випадках, повторному вантажовідправнику та ввести в систему REX номер зареєстрованого експортера, дату реєстрації та дату, що з неї реєстрація набирає чинності відповідно до статті 86(4) цього Регламенту.

Компетентні органи країни-бенефіціара або митні органи держави-члена повинні повідомити експортеру або, у відповідних випадках, повторному вантажовідправнику номер зареєстрованого експортера, присвоєний цьому експортеру чи повторному вантажовідправнику, та дату, що з неї реєстрація набуває чинності.

3. Якщо компетентні органи вважають, що інформація, зазначена в заяві, є неповною, вони повинні невідкладно поінформувати про це експортера.

4. Компетентні органи країн-бенефіціарів та митні органи держав-членів повинні підтримувати зареєстровані ними дані в актуальному стані. Вони повинні змінювати ці дані негайно після того, як їх було поінформовано зареєстрованим експортером відповідно до статті 89 цього Регламенту. ► **M1** Компетентні органи країни-бенефіціара або митні органи держави-члена повинні інформувати зареєстрованого експортера про зміну його реєстраційних даних. ◀

Стаття 81

Дата застосування певних положень

(Стаття 64(1) Кодексу)

1. Статті 70, 72, 78–80, 82–93, 99–107, 108, 109 та 112 цього Регламенту необхідно застосовувати щодо вивозу товарів експортерами, зареєстрованими в системі REX у країні-бенефіціарі з дати, з якою ця країна-бенефіціар починає реєструвати експортерів у цій системі. Стосовно експортерів у Союзі ці статті необхідно застосовувати з 1 січня 2017 року.

2. Статті 71, 73, 74–77, 94–98, 110–112 цього Регламенту необхідно застосовувати щодо вивозу товарів експортерами, що не зареєстровані в системі REX у країні-бенефіціарі. Стосовно експортерів у Союзі ці статті застосовуються до 31 грудня 2017 року.

Стаття 82

База даних зареєстрованих експортерів: права доступу до бази даних

(Стаття 64(1) Кодексу)

1. Комісія повинна забезпечити надання доступу до системи REX відповідно до цієї статті.

2. Комісія повинна мати доступ до всіх даних.

3. Компетентні органи країни-бенефіціара повинні мати доступ до даних щодо зареєстрованих ними експортерів.

4. Митні органи держав-членів повинні мати доступ до даних, зареєстрованих ними, митними органами інших держав-членів і компетентними органами як країн-бенефіціарів, так і Норвегії, Швейцарії або Туреччини. Цей доступ до даних повинен здійснюватись для перевірки митних декларацій відповідно до статті 188 Кодексу або проведення контролю після випуску товарів відповідно до статті 48 Кодексу.

5. Комісія повинна надати безпечний доступ до системи REX компетентним органам країн-бенефіціарів.

6. Якщо країну або територію видалено з додатку II до Регламенту (ЄС) № 978/2012, її компетентні органи повинні мати доступ до системи REX стільки, скільки необхідно, щоб вони могли виконувати свої зобов'язання відповідно до статті 70 цього Регламенту.

7. Комісія повинна надавати доступ громадськості до таких даних із дозволу експортера шляхом підписання граfi 6 форми, викладеної в додатку 22-06:

(a) ім'я зареєстрованого експортера;

(b) адреса місця, де зареєстрований експортер має осідок;

(c) контактні дані, зазначені в граfi 2 форми, наведеної в додатку 22-06;

(d) орієнтовний опис товарів, що відповідають вимогам щодо преференційного режиму, включаючи орієнтовний список заголовків або глав Гармонізованої системи відповідно до граfi 4 форми, наведеної в додатку 22-06;

(e) номер EORI або ідентифікаційний номер трейдера (TIN), присвоєний зареєстрованому експортеру.

Відмова підписати графу 6 не повинна бути причиною відмови зареєструвати експортера

8. Комісія повинна завжди надавати громадськості доступ до таких даних

(a) номери зареєстрованого експортера;

(b) дати, з якої реєстрація набуває чинності;

(c) дати відкликання реєстрації, у відповідних випадках;

(d) інформації про те чи реєстрацію застосовують також для вивозу до Норвегії, Швейцарії та Туреччини;

(e) дати останньої синхронізації між системою REX та загальнодоступним вебсайтом.

Стаття 83

База даних зареєстрованих експортерів: захист даних

(Стаття 64(1) Кодексу)

1. Дані, зареєстровані в системі REX, необхідно обробляти лише для застосування режиму ГСП відповідно до цієї підсекції.
2. Зареєстрованим експортерам повинна бути надана інформація, встановлена в статті 11(1)(a)–(e) Директиви (ЄС) № 45/2001 Європейського Парламенту і Ради (10) або статті 10 Директиви 95/46/ЄС Європейського Парламенту і Ради (11). Крім того, їм повинна бути надана така інформація:
 - (a) інформація щодо правової основи переробних операцій, що для них ці дані призначено;
 - (b) період зберігання даних.

Зареєстрованим експортерам ця інформація надається за допомогою повідомлення, прикріпленого до заяви на отримання статусу зареєстрованого експортера відповідно до порядку, викладеного в додатку 22-06.

3. Кожен компетентний орган в країні-бенефіціарі та кожен митний орган в державі-члені, який ввів дані в систему REX, вважається контролером із опрацювання цих даних.

Комісія вважається спільним контролером щодо опрацювання всіх даних для того, щоб гарантувати отримання зареєстрованим експортером його прав.

4. Права зареєстрованих експортерів щодо опрацювання даних, що зберігаються в системі REX, перелічені в додатку 22-06 та оброблені в національних системах, використовуються відповідно до законодавства про захист даних, що імплементує Директиву 95/46/ЄС держави-члена, що зберігає їх дані.

5. Держави-члени, що дублюють у своїх національних системах дані системи REX, що до неї вони мають доступ, повинні підтримувати дубльовані дані в актуальному стані.

6. Права зареєстрованих експортерів щодо опрацювання їхніх реєстраційних даних Комісією використовуються відповідно до Регламенту (ЄС) № 45/2001.

7. Будь-який запит зареєстрованого експортера щодо використання права доступу, виправлення, видалення чи блокування даних відповідно до Регламенту (ЄС) № 45/2001 повинен бути поданий контролеру даних та оброблений ним.

Якщо зареєстрований експортер подав такий запит Комісії без спроби отримати свої права від контролера даних, Комісія повинна переслати цей запит контролеру даних зареєстрованого експортера.

Якщо зареєстрований експортер не отримав свої права від контролера даних, зареєстрований експортер повинен подати такий запит Комісії, що виконує функцію контролера даних. Комісія має права виправляти, видаляти чи блокувати дані.

8. Національні органи із нагляду за захистом даних та Європейський інспектор із захисту даних, кожен, діючи в межах відповідної власної компетенції, повинні співпрацювати та забезпечувати скоординований нагляд за реєстраційними даними.

Вони повинні, кожен діючи в межах відповідної власної компетенції, обмінюватися відповідною інформацією, допомагати один одному у проведенні аудитів та інспекцій, перевіряти складнощі в тлумаченні та застосуванні цього Регламенту, вивчати проблеми зі здійснення незалежного нагляду або використання прав суб'єктами даних, складати узгоджені пропозиції для спільних рішень будь-яких проблем та сприяти обізнаності зі правами захисту даних, за необхідності.

Стаття 84

Зобов'язання щодо повідомлення, застосовні до держав-членів стосовно імплементатії системи зареєстрованих експортерів (REX)

(Стаття 64(1) Кодексу)

Держави-члени повинні повідомляти Комісії назви, адреси та контактні дані їхніх митних органів, що є:

- (a) компетентними реєструвати експортерів та повторних відправників товари, в системі REX, змінювати та оновлювати реєстраційні дані та відкликати реєстрацію;
- (b) відповідальними за забезпечення адміністративної співпраці з компетентними органами країн-бенефіціарів згідно з порядком, передбаченим цією підсекцією, підсекціями 3-9 цієї секції та підсекціями 2 та 3 розділу II глави 1 секції 2 Делегованого регламенту (ЄС) 2015/2446.

Повідомлення повинне бути надіслане Комісії до 30 вересня 2016 року.

Держави-члени повинні негайно повідомляти Комісію про будь-які зміни в інформації, повідомленій відповідно до першого підпараграфа.

Стаття 85

Процедура реєстрації в державах-членах та процедури вивозу, застосовні під час перехідного періоду до застосування системи зареєстрованих експортерів

(Стаття 64(1) Кодексу)

1. 1 січня 2017 року митні органи держав-членів повинні розпочати реєстрацію експортерів, що мають осідок на їхніх територіях.

▼М1

2. Станом на 1 січня 2018 року митні органи у всіх державах-членах повинні припинити видачу сертифікатів про переміщення EUR.1 та схвалені експортери повинні припинити складання декларацій на рахунках-фактурах для цілей кумуляції відповідно до статті 53 Делегованого регламенту (ЄС) 2015/2446.

▼В

3. До 31 грудня 2017 року митні органи держав-членів повинні видавати сертифікати про переміщення EUR.1 або замінні сертифікати про походження форми А за запитом експортерів або повторних вантажовідправників, що їх ще не зареєстровано. Це також застосовується, якщо похідні продукти, надіслані до Союзу, супроводжуються заявами про походження, складеними зареєстрованим експортером у країні-бенефіціарі.

▼М1

До 31 січня 2017 року схвалені експортери в державах-членах, що їх ще не зареєстровано, можуть скласти декларації на рахунках-фактурах для цілей кумуляції відповідно до статті 53 Делегованого регламенту (ЄС) 2015/2446.

▼В

4. Як зареєстровані, так і незареєстровані експортери повинні скласти заяви про походження відправлених похідних продуктів, якщо їх загальна вартість не перевищує 6 000 євро станом на 1 січня 2017 року.

Експортери після реєстрації повинні скласти заяви про походження для відправлених похідних продуктів, якщо їх загальна вартість перевищує 6 000 євро станом на дату, що на неї їх реєстрація є чинною згідно зі статтею 86(4) цього Регламенту.

5. Зареєстровані експортери, що переадресовують товари, можуть скласти замінні заяви про походження з дати, що з неї їх реєстрація набуває чинності згідно зі статтею 86(4) цього Регламенту. Це положення застосовується незалежно від того чи товари супроводжуються сертифікатом про походження форми А, виданим у країні-бенефіціарі, чи декларацією на рахунку-фактурі чи заявою про походження, складеною експортером.

Стаття 86

Заява на отримання статусу зареєстрованого експортера

(Стаття 64(1) Кодексу)

1. Щоб стати зареєстрованим експортером, експортер повинен подати заяву до компетентних органів країни-бенефіціара, де розташований його головний офіс або де він має постійний осідок.

Заява повинна бути складена з використанням форми, викладеної в додатку 22-06.

2. Для того, щоб отримати статус зареєстрованого експортера, експортер або повторний вантажовідправник, що має осідок на митній території Союзу, повинен подати заяву до митних органів цієї держави-члена. Заява повинна бути складена з використанням форми, викладеної в додатку 22-06.

▼М1

3. Для цілей вивозу в рамках режимів ГСП Союзу, Норвегії або Швейцарії експортери повинні зареєструватися лише один раз.

Номер зареєстрованого експортера повинен бути присвоєний експортеру компетентними органами країни-бенефіціара для цілей вивозу в рамках режимів ГСП Союзу, Норвегії та Швейцарії, за умови що ці країни визнали країну, що в ній відбулась реєстрація, як країну-бенефіціара.

Перший та другий підпараграфи застосовуються *mutatis mutandis* для цілей вивозу в рамках режиму ГСП Туреччини, як тільки ця країна почне застосовувати систему REX. Комісія повинна опублікувати в *Офіційному віснику Європейського Союзу* (серія С) дату, з якої Туреччина починає застосовувати цю систему.

▼В

4. Реєстрація є дійсною з дати, в яку компетентні органи країни-бенефіціара або митні органи держави-члена отримують заповнену заяву для реєстрації відповідно до параграфів 1 та 2.

5. Якщо експортера представляє інша особа для цілей здійснення вивізних формальностей та представник експортера є також зареєстрованим експортером, цей представник не повинен використовувати свій номер зареєстрованого експортера.

▼М1

Стаття 87

Система зареєстрованих експортерів: Вимога щодо опублікування

(Стаття 64(1) Кодексу)

Комісія повинна публікувати на своєму вебсайті дату, коли країни-бенефіціари починають застосовувати систему REX. Комісія повинна підтримувати цю інформацію в актуальному стані.

▼В

Стаття 88

Автоматична реєстрація експортерів для країни, що стає країною-бенефіціаром режиму ГСП Союзу

(Стаття 64(1) Кодексу)

Якщо країну додано до списку країн-бенефіціарів у додатку II до Регламенту (ЄС) № 978/2012, Комісія повинна автоматично активувати щодо свого режиму ГСП реєстрацію всіх експортерів, зареєстрованих у цій країні, за умови що реєстраційні дані експортерів наявні в системі REX та дійсні принаймні для режиму ГСП Норвегії, Швейцарії або Туреччини.

В цьому випадку експортеру, що вже зареєстрований принаймні для режиму ГСП Норвегії, Швейцарії або Туреччини, не потрібно подавати заяву до своїх компетентних органів, щоб зареєструватися для режиму ГСП Союзу.

Стаття 89

▼M1

Відкликання реєстрації

▼B

(Стаття 64(1) Кодексу)

1. Зареєстровані експортери повинні негайно повідомляти компетентні органи країни-бенефіціара або митні органи держави-члена про зміни інформації, що її вони надали для цілей їх реєстрації.
2. Зареєстровані експортери, що більше не виконують умов для вивозу товарів у рамках режиму ГСП або більше не мають наміру вивозити товари в рамках режиму ГСП, повинні повідомити про це компетентні органи в країні-бенефіціарі або митні органи в державі-члені.
3. Компетентні органи країни-бенефіціара або митні органи держави-члена повинні відкликати реєстрацію, якщо зареєстрований експортер:
 - (a) більше не існує;
 - (b) більше не виконує умов для вивозу товарів у рамках режиму ГСП;
 - (c) повідомив компетентний орган країни-бенефіціара або митні органи держави-члена про те, що він більше не має наміру вивозити товари в рамках режиму ГСП;
 - (d) навмисно або з необережності складає, або спричиняє складення заяви про походження, що містить неправдиву інформацію та призводить до неправомірного отримання переваги користування преференційним тарифним режимом.
4. Компетентний орган країни-бенефіціара або митні органи держави-члена можуть відкликати реєстрацію, якщо зареєстрований експортер не підтримує дані стосовно своєї реєстрації в актуальному стані.
5. Відкликання реєстрації набуває чинності стосовно майбутнього, тобто щодо заяв про походження, складених після дати скасування. Скасування реєстрації не впливає на чинність заяв про походження, складених перед тим, як зареєстрованого експортера було повідомлено про відкликання.
6. Компетентний орган країни-бенефіціара або митні органи держави-члена повинні повідомляти зареєстрованого експортера про відкликання його реєстрації та дату, що з неї відкликання набуде чинності.
7. У разі відкликання його реєстрації експортер або повторний вантажовідправник повинен мати доступ до судового захисту прав.
8. Відкликання реєстрації експортера повинне бути відмінене у випадку неправильного відкликання. Експортеру або повторному вантажовідправнику повинне бути надане право використовувати номер зареєстрованого експортера, присвоєний йому під час реєстрації.
9. Експортери або повторні вантажовідправники, що їх реєстрацію відкликано, можуть скласти нову заяву для отримання статусу зареєстрованого експортера відповідно до статті 86 цього Регламенту. Експортери або повторні вантажовідправники, що їх реєстрацію відкликано відповідно до параграфів 3(d) та 4, можуть бути зареєстровані знову, лише якщо вони доведуть компетентним органам країни-бенефіціара або митним органам держави-члена, що їх зареєстрували, що вони виправили ситуацію, що призвела до відкликання їх реєстрації.
10. Дані про відкликану реєстрацію повинні зберігатися в системі REX компетентним органом країни-бенефіціара, що ввів їх у систему, або митними органами держави-члена, що ввели їх у систему, максимум протягом 10 років після закінчення календарного року, що в ньому відбулося відкликання. Після цих 10 календарних років компетентний орган країни-бенефіціара або митні органи держави-члена повинні видалити дані.

Стаття 90

▼M1

Автоматичне відкликання реєстрацій у випадку вилучення країни зі списку країн-бенефіціарів

▼B

(Стаття 64(1) Кодексу)

1. Комісія повинна відкликати всі реєстрації експортерів, зареєстрованих у країні-бенефіціарі, якщо країну-бенефіціара видалено зі списку країн-бенефіціарів у додатку II до Регламенту (ЄС) № 978/2012, або якщо тарифні преференції, надані країні-бенефіціару, тимчасово відмінено згідно з Регламентом (ЄС) № 978/2012.
2. Якщо країну повторно внесено до цього списку або якщо період тимчасової відміни тарифних преференцій, наданих країні-бенефіціару, завершений, Комісія повинна повторно активувати реєстрації всіх експортерів, зареєстрованих у цій

країні, за умови що реєстраційні дані експортерів наявні в системі та залишилися дійсними принаймні для режиму ГСП Норвегії, Швейцарії або Туреччини. В іншому випадку експортери повинні бути зареєстровані знову відповідно до статті 86 цього Регламенту.

3. За умови скасування реєстрацій всіх зареєстрованих експортерів у країні-бенефіціарі відповідно до першого параграфа, дані скасованих реєстрацій будуть зберігатися в системі REX протягом принаймні 10 календарних років після закінчення календарного року, що в ньому відбулося скасування. По завершенні цього 10-річного строку та якщо країна-бенефіціар не була країною-бенефіціаром режиму ГСП Норвегії, Швейцарії або Туреччини більше 10 років, Комісія видалить дані відкликаних реєстрацій із системи REX.

Стаття 91

Зобов'язання експортерів

(Стаття 64(1) Кодексу)

1. Експортери та зареєстровані експортери повинні виконувати такі зобов'язання:

- (a) вони повинні вести відповідний комерційний бухгалтерський облік виробництва та постачання товарів, що відповідають вимогам преференційного режиму;
- (b) вони повинні зберігати в наявності всі докази стосовно матеріалів, використаних у виробництві;
- (c) вони повинні зберігати всю митну документацію стосовно матеріалів, використаних у виробництві;
- (d) вони повинні зберігати щонайменше 3 роки після закінчення календарного року, що в ньому складено заяву про походження, або довше, якщо цього вимагає національне право, дані обліку про:
 - (i) складені ними заяви про походження;
 - (ii) їхні похідні та непохідні матеріали, рахунки виробництва та запасів.

Ці дані обліку та заяви про походження можуть зберігатися в електронному форматі, однак це має дозволяти відслідковувати використані матеріали у вивезених продуктах та підтверджувати їхній статус походження.

2. Зобов'язання, викладені в параграфі 1, застосовуються також до постачальників, що надають експортерам декларації постачальників, що засвідчують статус походження товарів, що їх вони постачають.

3. Зареєстровані або незареєстровані повторні вантажовідправники, що складають замінні заяви про походження, повинні зберігати початкові заяви про походження, що їх замінено, протягом принаймні 3 років після закінчення календарного року, що в ньому складено заміну заяву про походження, або довше, якщо цього вимагає національне право.

Стаття 92

Загальні положення щодо заяви про походження

(Стаття 64(1) Кодексу)

1. Заява про походження може бути складена під час вивезення до Союзу або тоді, коли вивезення до Союзу забезпечено.

Якщо відповідні продукти вважають такими, що походять із країни-бенефіціара вивозу або іншої країни-бенефіціара відповідно до другого підпараграфу статті 55(4) Делегованого регламенту (ЄС) 2015/2446 або другого підпараграфу статті 55(6) цього Регламенту, заява про походження повинна бути складена експортером у країні-бенефіціарі вивозу.

▼M1 _____

▼B

2. Заява про походження може бути також складена після вивезення («заява зі зворотною дією в часі») відповідних продуктів. Така заява про походження зі зворотною дією в часі є прийнятною, якщо її пред'явлено митним органам у державі-члені подання митної декларації для випуску для вільного обігу не пізніше 2 років після ввезення.

Якщо поділ відправлення здійснюється відповідно до статті 43 Делегованого регламенту (ЄС) 2015/2446 і дотримано зазначений у першому підпараграфі 2-річний строк, заява про походження може бути складена зі зворотною дією в часі експортером країни вивозу продуктів. Це положення застосовується *mutatis mutandis*, якщо ділення відправлення здійснюється в іншій країні-бенефіціарі або в Норвегії, Швейцарії або Туреччині.

3. Заява про походження повинна бути надана експортером його клієнту в Союзі та повинна містити дані, визначені в додатку 22-07. Вона повинна бути складена англійською, французькою чи іспанською мовами.

Вона може бути складена на будь-якому комерційному документі, що дозволяє ідентифікувати відповідного експортера та відповідні товари.

4. Параграфи 1-3 повинні застосовуватися *mutatis mutandis* до заяв про походження, складених в Союзі задля двосторонньої кумуляції.

Стаття 93

Заява про походження у випадку кумуляції

(Стаття 64(1) Кодексу)

1. Для визначення походження матеріалів, використаних у рамках двосторонньої або регіональної кумуляції, експортер продукту, виготовленого з використанням матеріалів, що походять з країни, що з нею кумуляція дозволена, повинен

покладатися на заяву про походження, надану постачальником цих матеріалів. В цих випадках заява про походження, складена експортером повинна у відповідних випадках, містити зазначення 'EU cumulation', 'regional cumulation', 'Cumul UE', 'Cumul regional' або 'Acumulación UE', 'Acumulación regional'.

2. Для визначення походження матеріалів, використаних у рамках кумуляції відповідно до статті 54 Делегованого регламенту (ЄС) 2015/2446, експортер продукту, виготовленого з використанням матеріалів, що походять із Норвегії, Швейцарії або Туреччини, повинен покладатися на підтвердження походження, надане постачальником цих матеріалів, за умови що це підтвердження видано відповідно до положень правил про походження ГСП Норвегії, Швейцарії або Туреччини, у відповідних випадках. В цьому випадку заява про походження, складена експортером повинна містити зазначення 'Norway cumulation', 'Switzerland cumulation', 'Turkey cumulation', 'Cumul Norvège', 'Cumul Suisse', 'Cumul Turquie' або 'Acumulación Noruega', 'Acumulación Suiza', 'Acumulación Turquía'.

3. Для визначення походження матеріалів, використаних у рамках розширеної кумуляції відповідно до статті 56 Делегованого регламенту (ЄС) 2015/2446, експортер продуктів, виготовлених із використанням матеріалів, що походять зі сторони, що з нею розширену кумуляцію дозволено, повинен покладатися на підтвердження походження, надане постачальником цих матеріалів, за умови що це підтвердження видано відповідно до положень відповідної угоди про вільну торгівлю між Союзом та відповідною стороною.

В цьому випадку заява про походження, складена експортером, повинна містити зазначення 'extended cumulation with country x', 'cumul étendu avec le pays x' or 'Acumulación ampliada con el país x'.

Підсекція 6

Процедури під час випуску для вільного обігу в Союзі, застосовні в рамках режиму ГСП Союзу до дати застосування системи зареєстрованих експортерів.

Стаття 94

Подача та чинність сертифікатів про походження форми А або декларацій на рахунку-фактурі та їх несвоєчасне пред'явлення.

(Стаття 64(1) Кодексу)

1. Сертифікати про походження форми А або декларації на рахунках-фактурах повинні бути подані до митних органів держав-членів ввозу відповідно до процедур, що стосуються митної декларації.

2. Підтвердження походження є чинним протягом 10 місяців із дати видачі в країні вивозу та повинне бути подане протягом зазначеного періоду до митних органів країни ввозу.

Підтвердження походження, подані до митних органів країни ввозу після закінчення їхнього строку дії можуть бути прийняті задля подання заяви на отримання тарифних преференцій, якщо неподання цих документів до встановленої кінцевої дати спричинено надзвичайними обставинами.

В інших випадках несвоєчасного пред'явлення, митні органи країни ввозу можуть прийняти підтвердження походження, якщо продукти пред'явлено митниці перед зазначеною кінцевою датою.

Стаття 95

Замінні сертифікати про походження форми А та декларації на рахунках-фактурах

(Стаття 64(1) Кодексу)

1. Якщо похідні продукти, ще не випущені для вільного обігу, поміщено під контроль митниці держави-члена, митниця повинна за письмовим запитом повторного вантажовідправника замінити початковий сертифікат про походження форми А або декларацію на рахунку-фактурі щонайменше одним сертифікатом про походження форми А (замінний сертифікат) для цілей надсилання всіх чи деяких таких продуктів в інше місце Союзу чи Норвегії чи Швейцарії. Повторний вантажовідправник повинен вказувати у своєму запиті чи потрібно додавати фотокопію початкового підтвердження походження до замінного сертифіката.

2. Замінний сертифікати повинен бути складений відповідно до додатку 22-19.

Митниця повинна перевіряти чи замінний сертифікат відповідає початковому підтвердженню походження.

3. Якщо запит на отримання замінного сертифіката складено повторним вантажовідправником, що діє добросовісно, він не повинен бути відповідальним за правильність даних, введених в початкове підтвердження походження.

4. Митниця, що в неї просять видати замінний сертифікат, повинна відмітити на початковому підтвердженні походження або на додатку до нього вагу, кількість, тип пересланих продуктів та країну їх призначення, та зазначити на ньому серійні номери відповідного замінного сертифіката чи сертифікатів. Вона повинна зберігати початкове підтвердження походження щонайменше 3 роки.

5. У випадку продуктів, що користуються тарифними преференціями в рамках відступу, наданого згідно зі статтею 64(6) Кодексу, процедуру, встановлену у цій статті, необхідно застосовувати лише тоді, коли такі продукти призначено для Союзу.

Стаття 96

Ввіз партіями з використанням сертифікатів про походження форми А або декларацій на рахунках-фактурах

(Стаття 64(1) Кодексу)

1. Якщо за запитом імпортера та згідно з умовами, встановленими митними органами держави-члена, що ввозить, незмонтовані або демонтовані продукти у значенні загального правила тлумачення 2(a) Гармонізованої системи, що підпадають під дію секції XVI або XVII або позиції 7308 або 9406 Гармонізованої системи, ввозяться партіями, єдине підтвердження походження таких продуктів може бути подане до митних органів під час ввезення першої партії.

2. За запитом імпортера та беручи до уваги умови, встановлені митними органами держави-члена, що ввозить, єдине підтвердження походження може бути подане до митних органів під час ввезення першого відправлення, коли товари:

- (a) ввозяться в рамках частих та безперервних торгових потоків суттєвої комерційної вартості;
- (b) є предметом єдиного договору купівлі-продажу, що його сторони мають осідок у країні вивозу або в державі-члені(-ах);
- (c) класифіковані під однаковим кодом (вісім однозначних чисел) Комбінованої номенклатури;
- (d) надходять виключно від того самого експортера, призначені тому самому імпортеру та є предметом митних формальностей прибуття у тій самій митниці тієї самої держави-члена.

Ці процедури необхідно застосовувати протягом періоду, визначеного компетентними митними органами.

Стаття 97

Звільнення від зобов'язання надавати сертифікат про походження форми А або декларації на рахунку-фактурі

(Стаття 64(1) Кодексу)

1. Продукти, що надсилаються малими пакунками від фізичних осіб фізичним особам, або що входять до особистого багажу подорожніх, визнаються похідними продуктами, що користуються тарифними преференціями, без необхідності пред'явлення сертифіката про походження форми А або декларації на рахунку-фактурі за таких умов:

- (a) такі продукти:
 - (i) ввезено не для комерційних цілей;
 - (ii) задекларовано такими, що відповідають умовам використання режиму ГСП;
- (b) немає сумніву у достовірності декларації, зазначеної в пункті (a)(ii).

2. Ввіз не вважається ввозом для комерційних цілей, якщо виконано всі такі умови:

- (a) ввіз є нерегулярним;
- (b) ввіз складається лише із продуктів для особистого вжитку отримувачів або подорожніх, або їхніх сімей;
- (c) із типу та кількості продуктів очевидно, що жодних комерційних цілей немає на меті.

3. Загальна вартість продуктів, зазначених в параграфі 2, не повинна перевищувати 500 євро у випадку малих пакунків та 1 200 євро у випадку продуктів, що входять до особистого багажу подорожніх.

Стаття 98

Розбіжності та формальні помилки в сертифікатах про походження форми А чи деклараціях на рахунках-фактурах

(Стаття 64(1) Кодексу)

1. Виявлення незначних розбіжностей між заявами, що зроблені в сертифікаті про походження форми А або в декларації на рахунку-фактурі, та заявами, що зроблені в документах, поданих до митниці для виконання формальностей для ввозу продуктів, не призводить *ipso facto* до недійсності такого сертифіката або декларації, якщо належним чином встановлено, що цей документ відповідає поданим продуктам.

2. Очевидні формальні помилки в сертифікаті про походження форми А, сертифікаті про переміщення EUR.1 або декларації на рахунку-фактурі не повинні призводити до відмови в прийнятті такого документа, якщо такі помилки не призводять до сумнівів щодо правильності заяв, зроблених у такому документі.

Підсекція 7

Процедури під час випуску для вільного обігу в Союзі, застосовні в рамках режиму ГСП Союзу з дати застосування системи зареєстрованих експортерів.

Стаття 99

Чинність заяви щодо походження

(Стаття 64(1) Кодексу)

1. Заява про походження на рахунку-фактурі повинна бути складена для кожного відправлення.

2. Заява про походження є чинною протягом 12 місяців із дати складення.

3. Предметом єдиної заяви про походження може бути декілька відправлень, якщо товари відповідають таким умовам:

- (a) вони пред'явлені незмонтованими або демонтованими у розумінні Загального правила тлумачення 2(a) Гармонізованої системи;

- (b) вони підпадають під дію секцій XVI та XVII або позицій 7308 або 9406 Гармонізованої системи; і
- (c) вони ввозитимуться партіями.

Стаття 100

Прийнятність заяви про походження

(Стаття 64(1) Кодексу)

Для отримання імпортерами права використовувати режим ГСП після подання заяви про походження товари повинні бути вивезені не раніше дати, з якої країна-бенефіціар, що з неї вивозяться товари, розпочала реєстрацію експортерів відповідно до статті 79 цього Регламенту.

Якщо країну визнано або повторно визнано країною-бенефіціаром стосовно продуктів, зазначених в Регламенті (ЄС) № 978/2012, товари, що походять з цієї країни повинні користуватися загальною структурою преференцій, за умови що їх вивезено зі країни-бенефіціара на дату або після дати, що з неї така країна-бенефіціар розпочала застосовувати систему зареєстрованих експортерів, зазначену в статті 70(3) цього Регламенту.

Стаття 101

Заміна заяв про походження

(Стаття 64(1) Кодексу)

1. Якщо похідні продукти, ще не випущені для вільного обігу, поміщено під контроль митниці держави-члена, повторний вантажовідправник може замінити початкову заяву про походження щонайменше однією заявою про походження (замінна заява) для цілей надсилання всіх чи деяких таких продуктів в інше місце митної території Союзу або до Норвегії чи Швейцарії.

Замінна заява повинна бути складена відповідно до вимог додатку 22-20.

Замінні заяви про походження можуть бути складені, лише якщо первісну заяву про походження складено відповідно до статей 92, 93, 99 та 100 цього Регламенту та додатка 22-07.

2. Повторні вантажовідправники повинні бути зареєстровані для цілей складання замінних заяв про походження стосовно похідних продуктів для їх надсилання в інше місце в межах території Союзу, якщо загальна вартість похідних продуктів у початковому відправленні, що підлягає поділу, перевищує 6 000 євро.

Однак незареєстровані повторні вантажовідправники можуть скласти замінну заяву про походження, якщо загальна вартість похідних продуктів у початковому відправленні, що підлягає поділу, перевищує 6 000 євро, якщо вони додають копію первісної заяви про походження, складеної в країні-бенефіціарі.

3. Лише повторні вантажовідправники, зареєстровані в системі REX, можуть скласти замінні заяви про походження стосовно продуктів, призначених для надсилання до Норвегії або Швейцарії.

4. Замінна заява про походження є чинною протягом 12 місяців із дати складення початкової заяви про походження.

5. Параграфи 1-4 застосовуються також до заяв, що замінюють замінні заяви про походження.

6. Якщо продукти користуються тарифними преференціями в рамках відступу, наданого згідно зі статтею 64(6) Кодексу, передбачена цієї статтею заміна може бути здійснена, тільки якщо такі продукти призначені для Союзу.

Стаття 102

Загальні принципи та запобіжні заходи, що їх повинен вжити декларант

(Стаття 64(1) Кодексу)

1. Якщо декларант подає запит на використання преференційного режиму в рамках режиму ГСП, він повинен послатися на заяву про походження в митній декларації для випуску для вільного обігу. Посиланням на заяву про походження є дата її видачі у форматі «ррррммдд», де «рррр» означає рік, «мм» – місяць, і «дд» – день. Якщо загальна вартість відправлених похідних продуктів перевищує 6 000 євро, декларант повинен також вказати номер зареєстрованого експортера.

2. Якщо декларант подавав запит на застосування режиму ГСП відповідно до параграфу 1, не володіючи заявою про походження на момент прийому митної декларації для випуску для вільного обігу, цю декларація необхідно вважати ►M1 неповною ◀ у розумінні статті 166 Кодексу та поводитись із нею відповідно.

3. Перед декларуванням товарів для випуску для вільного обігу декларант повинен вжити належних заходів для того, щоб товари відповідали правилам цієї секції, підсекції 3-9 цієї секції та підсекції 2-3 розділу II глави 1 секції 2 Делегованого регламенту (ЄС) 2015/2446, особливо за допомогою перевірки:

(a) на загальнодоступному вебсайті чи зареєстровано експортера в системі REX, якщо загальна вартість відправлених похідних продуктів перевищує 6 000 євро, і

(b) чи заяву про походження складено згідно з додатком 22-07 ►M1 ————— ◀ .

Стаття 103

Звільнення від зобов'язання надавати заяву про походження

(Стаття 64(1) Кодексу)

1. Такі продукти звільнюються від зобов'язання складати та подавати заяву про походження:

- (a) продукти, що надсилаються малими пакунками від фізичних осіб фізичним особам, що їх загальна вартість не перевищує 500 євро;
 - (b) продукти, що входять до особистого багажу подорожніх, що їх загальна вартість не перевищує 1 200 євро.
2. Продукти, зазначені в параграфі 1 повинні відповідати таким умовам:
- (a) їх ввезено не для комерційних цілей;
 - (b) їх задекларовано такими, що відповідають умовам використання режиму ГСП;
 - (c) немає сумніву в достовірності декларації, зазначеної в пункті (b).
3. Для цілей пункту (a) параграфу 2 ввіз не вважається ввозом для комерційних цілей, якщо виконано всі такі умови:
- (a) ввіз є нерегулярним;
 - (b) ввіз складається лише зі продуктів для особистого вжитку отримувачів, або подорожніх, або їхніх сімей;
 - (c) із типу та кількості продуктів очевидно, що жодних комерційних цілей немає на меті.

Стаття 104

Розбіжності та формальні помилки в заявах про походження; Несвоєчасне пред'явлення заяв про походження
(Стаття 64(1) Кодексу)

1. Виявлення незначних розбіжностей між даними, що внесені до заяви про походження, та даними, що зазначені в документах, поданих до митних органів для виконання формальностей для ввозу продуктів, не призводить *ipso facto* до недійсності заяви про походження, якщо належним чином встановлено, що цей документ відповідає продуктам, що їх він стосується.
2. Очевидні формальні помилки, такі як одруки на заяві про походження, не повинні призводити до відмови у прийнятті такого документа, якщо ці помилки не є такими, що викликають сумніви щодо правильності заяв, зроблених у такому документі.
3. Заяви про походження, надіслані до митних органів країни ввозу після завершення строку дії, зазначеного в статті 99 цього Регламенту, можуть бути прийняті для застосування тарифних преференцій, якщо неподання таких документів до встановленої кінцевої дати спричинено надзвичайними обставинами. В інших випадках несвоєчасного пред'явлення митні органи країни ввозу можуть прийняти заяви про походження, якщо продукти пред'явлено митниці перед зазначеною кінцевою датою.

Стаття 105

Ввіз партіями з використанням заяв про походження
(Стаття 64(1) Кодексу)

1. Процедура, зазначена в статті 99(3) цього Регламенту, застосовується протягом періоду, визначеного митними органами держав-членів.
2. Митні органи держав-членів ввозу, що наглядають за послідовними випусками для вільного обігу, повинні перевіряти чи послідовні відправлення є частиною незмонтованих або демонтованих продуктів, що для них складено заяву про походження.

Стаття 106

Призупинення застосування преференції
(Стаття 64(1) Кодексу)

1. Митні органи можуть, якщо вони мають сумніви стосовно статусу походження продуктів, вимагати від декларанта надати протягом розумного строку, що вони його повинні визначити, будь-які наявні докази для перевірення достовірності зазначення походження в декларації або дотримання умов відповідно до статті 43 Делегованого регламенту (ЄС) 2015/2446.
2. Митні органи можуть призупинити застосування преференційного тарифного заходу протягом тривання процедури перевірки, встановленої в статті 109 цього Регламенту, якщо:
 - (a) інформація, надана декларантом, є недостатньою для підтвердження статусу походження продуктів або дотримання умов, установлених у статті 42 Делегованого регламенту (ЄС) 2015/2446 або статті 43 цього Регламенту;
 - (b) декларант не відповідає протягом періоду часу, визначеного для надання інформації, зазначеної в параграфі 1.
3. Під час очікування на інформацію, що вимагається від декларанта, зазначеної в параграфі 1, або результатів процедури перевірки, зазначеної в параграфі 2, імпортеру повинен бути запропонований випуск продуктів за умови вжиття будь-яких запобіжних заходів, що вважаються необхідними.

Стаття 107

Відмова в наданні тарифної преференції
(Стаття 64(1) Кодексу)

1. Митні органи держави-члена ввозу повинні відмовити в наданні тарифних преференцій без виконання зобов'язання вимагати надання додаткового доказу чи надсилати запит для перевірки до країни-бенефіціара, якщо

- (a) товари не є тими самими, що їх зазначено в заяві про походження;
- (b) декларант не подає заяву про походження відповідних продуктів, якщо така заява вимагається;
- (c) без обмеження статті 78(1)(b) та статті 79(3) цього Регламенту заяву про походження, що нею володіє декларант, не складено експортером, зареєстрованим у країні-бенефіціарі;
- (d) заяву про походження не складено згідно з додатком 22-07;
- (e) умови статті 43 Делегованого регламенту (ЄС) 2015/2446 не виконано.

2. Митні органи держави-члена ввозу повинні відмовити в наданні тарифних преференцій після запиту щодо перевірки в розумінні статті 109, направленою компетентним органам країни-бенефіціара, якщо митні органи держави-члена ввозу:

- (a) отримали відповідь, згідно з якою експортер не мав права скласти заяву про походження;
- (b) отримали відповідь, згідно з якою відповідні продукти не походять з країни-бенефіціара, або умови статті 42 Делегованого регламенту (ЄС) 2015/2446 не виконано;
- (c) мали обґрунтовані сумніви щодо чинності заяви про походження та правильності інформації, наданої декларантом щодо справжнього походження відповідних продуктів, якщо вони подали запит на перевірку і виконано одну з таких умов:
 - (i) вони не отримали відповіді протягом строку, встановленого відповідно до статті 109 цього Регламенту; або
 - (ii) вони отримали відповідь, в якій відсутні належні відповіді на питання, поставлені в запиті.

Підсекція 8

Контроль походження в рамках режиму ГСП Союзу

Стаття 108

Зобов'язання компетентних органів щодо перевірок походження після дати застосування системи зареєстрованих експортерів

(Стаття 64(1) Кодексу)

1. Для цілей забезпечення виконання правил щодо статусу походження продуктів компетентні органи країни-бенефіціара повинні здійснювати:

- (a) перевірки статусу походження продуктів за запитом митних органів держав-членів;
- (b) регулярні перевірки експортерів за власною ініціативою.

Перший підпараграф застосовується *mutatis mutandis* до запитів, надісланих до органів Норвегії або Швейцарії для перевірки замісних сертифікатів про походження, складених на їхній території задля того, щоб просити ці органи надалі співпрацювати із компетентними органами країни-бенефіціара.

Розширена кумуляція повинна бути дозволена лише відповідно до статті 56 Делегованого регламенту (ЄС) 2015/2446, якщо країна, що з нею Союз має чинну угоду про вільну торгівлю, погодилася надавати країні-бенефіціару підтримку у справах адміністративної співпраці на таких самих засадах, що і митним органам держав-членів згідно з відповідними положеннями відповідної угоди про вільну торгівлю.

2. Перевірки, зазначені в пункті (b) параграфа 1, повинні забезпечити безперервне виконання експортерами їхніх зобов'язань. Вони повинні проводитися через інтервали, визначені на основі відповідних критеріїв аналізу ризиків. Для цієї цілі компетентні органи країн-бенефіціарів повинні вимагати від експортерів надання копій або списку складених ними заяв про походження.

3. Компетентні органи країн-бенефіціарів мають право вимагати надання будь-яких доказів або проводити будь-яку перевірку бухгалтерської звітності експортера та, у відповідних випадках, бухгалтерської звітності виробників, що постачають йому, в тому числі в приміщеннях, або проводити будь-яку іншу перевірку, що вважається доцільною.

Стаття 109

Наступна перевірка заяв про походження та замісних заяв про походження

(Стаття 64(1) Кодексу)

1. Наступні перевірки заяв про походження або замісних сертифікатів необхідно виконувати з довільною періодичністю, або коли митні органи держав-членів мають обґрунтовані сумніви щодо їх справжності, статусу походження відповідних продуктів або виконання інших вимог цієї підсекції, підсекцій 3–9 цієї секції та підсекцій 2 та 3 розділу II, глави 1, секції 2 Делегованого регламенту (ЄС) 2015/2446.

Якщо митні органи держави-члена подають запит щодо співпраці з компетентними органами країни-бенефіціара, щоб перевірити чинність заяв про походження, статус походження продуктів або й те, й інше, вони повинні, у відповідних випадках, пояснювати у своїх запитах, чому вони мають обґрунтовані сумніви щодо чинності заяви про походження або статусу походження продуктів.

Копія заяви про походження або замінного сертифіката про походження та будь-яка інша додаткова інформація, що вказує на те, що інформація подана в такій заяві або замінному сертифікати є неправильною, може бути переслана для обґрунтування запиту на перевірку.

Держава-член, що подає запит, повинна встановити 6-місячний початковий граничний строк для повідомлення результатів перевірки, починаючи з дати запиту щодо перевірки, за виключенням запитів, надісланих до Норвегії або Швейцарії для перевірки замісних заяв про походження, складених на їхніх територіях на основі заяви про походження, складеної в країні-бенефіціарі, що для них граничний строк повинен бути продовжений до 8 місяців.

2. Якщо у випадках обґрунтованих сумнівів відповідь відсутня протягом зазначеного в параграфі 1 строку або якщо відповідь не містить достатньої інформації для визначення дійсного походження продуктів, компетентним органам надсилається друге повідомлення. Це повідомлення встановлює подальший граничний строк, що не перевищує 6 місяців. Якщо органам, що подали запит, не повідомлено результати перевірки після другого повідомлення протягом 6 місяців із дати надсилання другого повідомлення, або якщо такий результат не дозволяє встановити справжність відповідного документа або дійсне походження продуктів, органи, що подали запит, повинні відмовити у наданні права на тарифні преференції.

3. Якщо перевірка, передбачена у параграфі 1 або будь-яка інша наявна інформація вказує на те, що правила походження порушуються, країна-бенефіціар вивозу повинна за власною ініціативою або за запитом митних органів держав-членів або Комісії провести відповідні розслідування або організувати їх проведення з належною терміновістю для встановлення та попередження таких порушень. Для цього Комісія або митні органи держав-членів можуть брати участь у цих розслідуваннях.

Стаття 110

Наступна перевірка сертифікатів про походження форми А та декларацій на рахунках-фактурах

(Стаття 64(1) Кодексу)

1. Наступні перевірки сертифікатів про походження форми А або декларацій на рахунках-фактурах виконуються з довільною періодичністю, або коли митні органи держав-членів мають обґрунтовані сумніви щодо справжності таких документів, статусу походження відповідних продуктів або виконання інших вимог цієї підсекції, підсекції 3–9 цієї секції та підсекції 2 та 3 розділу II, глави 1, секції 2 Делегованого регламенту (ЄС) 2015/2446.

2. Під час подання запиту щодо наступної перевірки, митні органи держав-членів, повинні повернути сертифікат про походження форми А та рахунок-фактуру, якщо її подано, декларацію на рахунок-фактурі або копію цих документів до компетентних державних органів країни-бенефіціара вивозу, зазначаючи, у відповідних випадках, причини для проведення розслідування. Будь-які отримані документи та інформація, що вказують на те, що інформація, надана для підтвердження походження є неправильною, пересилаються для обґрунтування причини перевірки.

Якщо митні органи держав-членів вирішують призупинити надання тарифних преференцій під час очікування на результати перевірки, імпортеру повинен бути запропонований випуск продуктів за умови вжиття будь-яких запобіжних заходів, що вважаються необхідними.

▼М1

3. Після подання запиту щодо наступної перевірки така перевірка повинна бути проведена та її результати повідомлені митним органам держав-членів протягом максимум 6 місяців або, у випадку запитів, надісланих до Норвегії або Швейцарії для перевірки замісних підтверджень походження, складених на їхніх територіях на основі сертифіката про походження форми А або декларації на рахунок-фактурі, складеної в країні-бенефіціарі, протягом максимум 8 місяців із дати надсилання запиту. Результати повинні дозволити встановити чи підтвердження відповідного походження стосується продуктів, фактично вивезених та чи ці продукти можна вважати такими, що походять з країни-бенефіціара.

▼В

4. У випадку видачі сертифікатів про походження форми А після двосторонньої кумуляції відповідь повинна включати копію (копії) сертифіката(-ів) про переміщення EUR.1 та, за необхідності, відповідну(-і) декларацію(-і) на рахунок(-ах)-фактурі(-ах).

5. Якщо у випадках обґрунтованих сумнівів відповідь відсутня протягом зазначеного в параграфі 3 6-місячного строку або якщо відповідь не містить достатньої інформації для визначення справжності відповідного документа або дійсного походження продуктів, компетентним органам надсилається друге повідомлення. Якщо органам, що подали запит, не повідомлено результати перевірки після другого повідомлення протягом 4 місяців із дати надсилання другого повідомлення, або якщо ці результати не дозволяють встановити справжність відповідного документа або дійсне походження продуктів, органи, що подали запит, повинні, за виключенням виняткових обставин, відмовити у наданні права на тарифні преференції.

6. Якщо процедура перевірки або будь-яка інша наявна інформація вказує на те, що правила походження порушуються, країна-бенефіціар вивозу повинна за власною ініціативою або за запитом митних органів держав-членів провести відповідні розслідування або організувати їх проведення із належною терміновістю для встановлення та попередження таких порушень. Для цього Комісія або митні органи держав-членів можуть брати участь у розслідуваннях.

7. Для цілей наступної перевірки сертифікатів про походження форми А, експортери повинні зберігати всі належні документи, що доводять статус походження відповідних продуктів та компетентні державні органи країни-бенефіціара вивозу повинні зберігати як копії сертифікатів, так і будь-які інші вивізні документи, що їх стосуються. Ці документи повинні зберігатися щонайменше 3 роки після закінчення року, що в ньому видано сертифікат про походження форми А.

Стаття 111

Наступна перевірка підтверджень походження стосовно продуктів, що набули статус походження шляхом кумуляції (Стаття 64(1) Кодексу)

Статті 73 та 110 цього Регламенту також застосовуються між країнами тієї самої регіональної групи для цілей надання інформації Комісії або митним органам держав-членів та наступної перевірки сертифікатів про походження форми А або декларацій на рахунку-фактурі, виданих відповідно до правил регіональної кумуляції походження.

Підсекція 9

Інші положення, застосовні в рамках режиму ГСП Союзу

Стаття 112

Сеута та Мелілья

(Стаття 64(1) Кодексу)

1. Статті 41-58 Делегованого регламенту (ЄС) 2015/2446 необхідно застосовувати для визначення того, чи продукти можна вважати такими, що походять із країни-бенефіціара, якщо вони вивозяться до Сеути або Мелільї або такими, що походять із Сеути та Мелільї, якщо вони вивозяться до країни-бенефіціара для цілей двосторонньої кумуляції.
2. Статті 74-79 та статті 84-93 цього Регламенту застосовуються до продуктів, які вивозяться із країни-бенефіціара до Сеути та Мелільї або до продуктів, що вивозяться із Сеути та Мелільї до країни-бенефіціара для цілей двосторонньої кумуляції.
3. Для цілей, зазначених в параграфах 1 та 2, Сеута та Мелілья вважаються єдиною територією.

Підсекція 10

Підтвердження походження, застосовні в рамках правил походження для цілей преференційних тарифних заходів, що їх вживає Союз односторонньо стосовно деяких країн або територій

Стаття 113

Загальні вимоги

(Стаття 64(1) Кодексу)

Продукти, що походять із однієї із країн-бенефіціарів або територій, повинні користуватися тарифними преференціями, зазначеними в статті 59 Делегованого регламенту (ЄС) 2015/2446 після подання одного з таких документів:

- (a) сертифіката про переміщення EUR.1, виданого з використанням форми, викладеної в додатку 22-10; або
- (b) у випадках, визначених у статті 119(1), декларації, що її текст наведено в додатку 22-13, наданої експортером на рахунку-фактурі, повідомленні про доставлення або будь-якому іншому комерційному документі, що описує відповідні продукти достатньо детально, щоб вони могли бути ідентифіковані (далі - «декларація на рахунку-фактурі»).

Графа 7 сертифікатів про переміщення EUR.1 або декларацій на рахунках-фактурах повинна містити зазначення 'Autonomous trade measures' або 'Mesures commerciales autonomes'.

Стаття 114

Процедура видачі сертифіката про переміщення EUR.1

(Стаття 64(1) Кодексу)

1. Похідні продукти в розумінні розділу II, глави 1, секції 2, підсекції 4 Делегованого регламенту (ЄС) 2015/2446 після ввезення в Союз можуть мати тарифні преференції, зазначені в статті 59 Делегованого регламенту (ЄС) 2015/2446, за умови що їх перевезено прямо до Союзу в значенні статті 69 Делегованого регламенту (ЄС) 2015/2446, після подання сертифіката про переміщення EUR.1, виданого митними органами або іншими компетентними державними органами країни-бенефіціара або території, за умови що країна-бенефіціар або територія:
 - (a) повідомила Комісії інформацію, що вимагається статтею 124 цього Регламенту; та
 - (b) допомагає Союзу шляхом надання дозволу митним органам держав-членів перевіряти справжність документа або правильність інформації щодо справжнього походження відповідних продуктів.
2. Сертифікат про переміщення EUR.1 може бути виданий, лише якщо він може слугувати документальним доказом, що вимагається для цілей тарифних преференцій, зазначених у статті 59 Делегованого регламенту (ЄС) 2015/2446.
3. Сертифікат про переміщення EUR.1 видається лише за письмовою заявою експортера або його представника. Така заява повинна бути подана з використанням форми, викладеної в додатку 22-10 та повинна бути заповнена відповідно до положень цієї статті та статей 113, 115, 116, 117, 118, 121 та 123 цього Регламенту.

Заяви на сертифікати про переміщення EUR.1 повинні зберігатися компетентними органами країни-бенефіціара вивозу, або території вивозу, або держави-члена вивозу щонайменше протягом 3 років після закінчення року, що в ньому видано сертифікат про переміщення.

4. Експортер або його представник повинен подати разом із заявою будь-які відповідні підтвердні документи, що підтверджують, що продукти, що вивозяться, відповідають вимогам для видачі сертифіката про переміщення EUR.1.

Експортер зобов'язується, за запитом компетентних органів, надавати будь-яке додаткове підтвердження, що його вони можуть вимагати, для встановлення правильності статусу походження продуктів, що мають право на преференційний режим, та зобов'язується погодитися на перевірку їх бухгалтерської звітності та на будь яку перевірку зазначеними органами обставин, за яких продукти отримано.

5. Сертифікат про переміщення EUR.1 повинні видавати компетентні державні органи країни-бенефіціара або території або митні органи держави-члена вивозу, якщо продукти, що вивозяться, можна вважати похідними продуктами в розумінні розділу II, глави 1, секції 2, підсекції 4 Делегованого регламенту (ЄС) 2015/2446.

6. Оскільки сертифікат про переміщення EUR.1 є документальним доказом для застосування преференційних заходів, викладених у статті 59 Делегованого регламенту (ЄС) 2015/2446, компетентні державні органи країни-бенефіціара або території або митні органи держави-члена вивозу несуть відповідальність за вжиття будь-яких заходів, необхідних для перевірки походження продуктів та перевірки інших заяв на сертифікати.

7. Для перевірки того, чи викладені в параграфі 5 умови виконано, компетентні державні органи країни-бенефіціара або митні органи держави-члена вивозу мають право вимагати надання будь-якого документального доказу або проводити будь-яку перевірку, що їй вони вважають необхідною.

8. Компетентні державні органи країни-бенефіціара або території або митні органи держави-члена вивозу несуть відповідальність за забезпечення належного заповнення форм, зазначених в параграфі 1.

9. Дата випуску сертифіката про переміщення EUR.1 зазначається на тій частині сертифікату, що призначена для митних органів.

10. Сертифікат про переміщення EUR.1 видається компетентними органами країни-бенефіціара або території або митними органами держави-члена вивозу, якщо продукти, що їх він стосується, вивозяться. Він надається експортеру одразу після того, як вивіз здійснено або забезпечено.

Стаття 115

Ввіз партіями

(Стаття 64(1) Кодексу)

Якщо за запитом імпортера та згідно з умовами, встановленими митними органами країни ввозу, незмонтовані або демонтовані продукти у розумінні загального правила тлумачення 2(a) Гармонізованої системи, що підпадають під дію секцій XVI або XVII, або позицій 7308 або 9406 Гармонізованої системи, ввозяться партіями, єдине підтвердження походження таких продуктів повинне бути подане до митних органів під час ввезення першої партії.

Стаття 116

Подання підтвердження походження

(Стаття 64(1) Кодексу)

Підтвердження походження подаються до митних органів держави-члена ввозу відповідно до процедур, встановлених у статті 163 Кодексу. Зазначені органи можуть вимагати переклад підтвердження походження, а також вимагати, щоб декларація щодо ввозу супроводжувалася заявою імпортера, що свідчить про те, що продукти відповідають умовам, необхідним для застосування цієї підсекції.

Стаття 117

Сертифікати про переміщення EUR.1, видані зі зворотною дією в часі

(Стаття 64(1) Кодексу)

1. Як відступ від статті 114(10), сертифікат про переміщення EUR.1 може бути у виключних випадках виданий після вивезення продуктів, що їх він стосується, якщо виконано будь-які з таких умов:

- (a) його не видано під час вивезення через помилки, чи недогляди, чи особливі обставини; або
- (b) компетентним органам відповідно до їх вимог продемонстровано, що сертифікат про переміщення EUR.1 видано, але його не прийнято під час ввезення з технічних причин.

2. Компетентні органи можуть видавати сертифікат про переміщення EUR.1 зі зворотною дією в часі лише після перевірки того, що надана інформація в заяві експортера відповідає інформації у відповідному вивізному файлі і що сертифікат про переміщення EUR.1, який відповідає положенням цієї підсекції, не видано під час вивезення відповідних продуктів.

3. Сертифікати про переміщення EUR.1, видані зі зворотною дією в часі, повинні бути завізовані одним із таких речень:

BG: 'ИЗДАДЕН ВПОСЛЕДСТВИЕ'

ES: 'EXPEDIDO A POSTERIORI'

HR: 'IZDANO NAKNADNO'

CS: 'VYSTAVENO DODATEČNĚ'
DA: 'UDSTEDT EFTERFØLGENDE'
DE: 'NACHTRÄGLICH AUSGESTELLT'
ET: 'VÄLJA ANTUD TAGASIULATUVALT'
EL: 'ΕΚΔΟΘΕΝ ΕΚ ΤΩΝ ΥΣΤΕΡΩΝ'
EN: 'ISSUED RETROSPECTIVELY'
FR: 'DÉLIVRÉ À POSTERIORI'
IT: 'RILASCIATO A POSTERIORI'
LV: 'IZSNIEGTS RETROSPEKTĪVI'
LT: 'RETROSPEKTYVUSIS IŠDAVIMAS'
HU: 'KIADVA VISSZAMENŐLEGES HATÁLLYAL'
MT: 'MAHRUĠ RETROSPETTIVAMENT'
NL: 'AFGEGEVEN A POSTERIORI'
PL: 'WYSTAWIONE RETROSPEKTYWNIĘ'
PT: 'EMITIDO A POSTERIORI'
RO: 'ELIBERAT ULTERIOR'
SL: 'IZDANO NAKNADNO'
SK: 'VYDANÉ DODATOČNE'
FI: 'ANNETTU JÄLKIKÄTEEN'
SV: 'UTFÄRDAT I EFTERHAND'

4. Візування, зазначене в параграфі 3, необхідно помістити в графу «Примітки» сертифіката про переміщення EUR.1.

Стаття 118

Видача дубліката сертифіката про переміщення EUR.1

(Стаття 64(1) Кодексу)

1. У випадку крадіжки, втрати або знищення сертифіката про переміщення EUR.1 експортер може звернутися до компетентних органів, що його видали, із заявою про видачу дубліката на основі наявних у них вивізних документів.

2. Дублікат, виданий цим способом, повинен бути завізований одним із таких слів:

BG: 'ДУБЛИКАТ'
ES: 'DUPLICADO'
HR: 'DUPLIKAT'
CS: 'DUPLIKÁT'
DA: 'DUPLIKÁT'
DE: 'DUPLIKAT'
ET: 'DUPLIKAAT'
EL: 'ΑΝΤΙΓΡΑΦΟ'
EN: 'DUPLICATE'
FR: 'DUPLICATA'
IT: 'DUPLICATO'
LV: 'DUBLIKĀTS'
LT: 'DUBLIKATAS'
HU: 'MÁSODLAT'
MT: 'DUPLIKAT'
NL: 'DUPLICAAT'
PL: 'DUPLIKAT'
PT: 'SEGUNDA VIA'
RO: 'DUPLICAT'
SL: 'DVOJNIK'
SK: 'DUPLIKÁT'
FI: 'KAKSOISKAPPALE'

SV: 'DUPLIKAT'

3. Візування, зазначене в параграфі 2, необхідно помістити в графу «Примітки» сертифіката про переміщення EUR.1.
4. Дублікат, що повинен містити дату видачі оригінального сертифіката про переміщення EUR.1, є чинним із такої дати.

Стаття 119

Умови складання декларації на рахунку-фактурі

(Стаття 64(1) Кодексу)

1. Декларація на рахунку-фактурі може бути складена однією із таких осіб:
 - (a) схваленим експортером Союзу у розумінні статті 120 цього Регламенту;
 - (b) будь-яким експортером для будь-якого відправлення, що складається із одного чи більше пакунків, що містить похідні продукти, що їх загальна вартість не перевищує 6 000 євро, та, за умови що допомога, зазначена в статті 114(1), застосовується до цієї процедури.
2. Декларація на рахунку-фактурі може бути складена, якщо відповідні продукти можна вважати такими, що походять з Союзу, або країни-бенефіціара, або території та виконують інші вимоги розділу II, глави 1, секції 2, підсекцій 4 та 5 Делегованого регламенту (ЄС) 2015/2446.
3. Експортер, що складає декларацію на рахунку-фактурі, повинен бути готовим надіслати в будь-який час за запитом митного органу або інших компетентних державних органів країни вивозу або території вивозу всі належні документи, що підтверджують статус походження відповідних продуктів та виконання інших вимог розділу II, глави 1, секції 2, підсекцій 4 та 5 Делегованого регламенту (ЄС) 2015/2446.
4. Декларація на рахунку-фактурі повинна бути складена експортером за допомогою машинопису, проставлення печатки чи друку на рахунку-фактурі, повідомленні про доставлення чи будь-якому іншому комерційному документі тексту декларації, що його наведено в додатку 22-13. ►M1 ————— ◀, використовуючи одну із лінгвістичних версій, викладених у цьому додатку, та відповідно до положень національного законодавства країни вивозу. Якщо декларація пишеться вручну, вона має бути написана чорнилом і друкованими літерами.
5. Декларація на рахунку-фактурі повинна містити справжній власноручний підпис експортера. Однак схвалений експортер у розумінні статті 120 цього Регламенту не зобов'язаний підписувати такі декларації, за умови що він надає митним органам письмове зобов'язання про те, що він бере на себе повну відповідальність за будь-яку декларацію на рахунку-фактурі, що ідентифікує його так, ніби вона підписана ним власноручно.
6. У зазначених у параграфі 1(b) випадках використання декларації на рахунку-фактурі можливе, якщо дотримано таких спеціальних умов:
 - (a) декларація на рахунку-фактурі повинна бути складена для кожного відправлення;
 - (b) якщо товари, що містяться у відправленні вже перевірено в країні вивозу шляхом покликання на визначення «похідні продукти», експортер може покликатися на таку перевірку в декларації на рахунку-фактурі.

Положення першого підпараграфу не звільняють експортерів від зобов'язання виконувати інші формальності, передбачені митними чи поштовими правилами.

Стаття 120

Схвалений експортер

(Стаття 64(1) Кодексу)

1. Митні органи Союзу можуть надати дозвіл будь-якому експортеру, що має осідок на митній території Союзу (далі — схвалений експортер), що здійснює часті поставки продуктів, що походять з Союзу, у розумінні статті 59(2) Делегованого регламенту (ЄС) 2015/2446, та що надає митним органам відповідно до їх вимог гарантії, необхідні для перевірки статусу походження продуктів та виконання інших вимог розділу II, глави 1, секції 2, підсекцій 4 та 5 Делегованого регламенту (ЄС) 2015/2446 для того, щоб складати декларації на рахунках-фактурах, незалежно від вартості відповідних продуктів.
2. Митні органи можуть надавати статус схваленого експортера, за умови дотримання тих умов, що їх вони вважають доцільними.
3. Митні органи повинні присвоїти схваленому експортеру номер митного дозволу, що вказується у декларації на рахунку-фактурі.
4. Митні органи повинні контролювати використання дозволу схваленим експортером.
5. Митні органи можуть скасувати дозвіл у будь-який час. Вони повинні так зробити, якщо схвалений експортер більше не надає гарантії, зазначені в параграфі 1, не виконує умови, зазначені в параграфі 2, або використовує дозвіл в інший неприйнятний спосіб.

Стаття 121

Чинність підтвердження походження

(Стаття 64(1) Кодексу)

1. Підтвердження походження є чинним протягом 4 місяців із дати видачі в країні вивозу та повинне бути подане протягом зазначеного періоду до митних органів країни ввозу.

2. Підтвердження походження, надіслані до митних органів країни ввозу після кінцевої дати пред'явлення, зазначеного в параграфі 1, можуть бути прийнятими для застосування тарифних преференцій, зазначених у статті 59 Делегованого регламенту (ЄС) 2015/2446, якщо неподання цих документів до встановленої кінцевої дати спричинене надзвичайними обставинами.

3. В інших випадках несвоєчасного пред'явлення митні органи країни ввозу можуть прийняти підтвердження походження, якщо продукти подано перед зазначеною кінцевою датою.

4. За запитом імпортера, беручи до уваги умови, встановлені митними органами держави-члена, що ввозить, єдине підтвердження походження може бути подане до митних органів під час ввезення першого відправлення, коли товари виконують такі умови:

- (a) вони ввозяться в рамках частих та безперервних торгових потоків суттєвої комерційної вартості;
- (b) вони є предметом єдиного договору купівлі-продажу, що його сторони мають осідок у країні вивозу або в Союзі;
- (c) їх класифіковано під однаковим кодом (вісім однозначних чисел) Комбінованої номенклатури;
- (d) вони надходять виключно від того самого експортера, призначені тому самому імпортеру та є предметом формальностей прибуття у тій самій митниці Союзу.

Ці процедури необхідно застосовувати до кількісних величин та протягом періоду, визначеного компетентними митними органами. Цей період за жодних обставин не може перевищувати 3 місяці.

5. Процедуру, описану в попередньому параграфі, необхідно також застосовувати, якщо єдине підтвердження походження подано митним органам для ввозу партіями відповідно до статті 115 цього Регламенту. Однак у цьому випадку компетентні митні органи можуть встановити період застосування, що перевищує 3 місяці.

Стаття 122

Звільнення від зобов'язання подавати підтвердження походження

(Стаття 64(1) Кодексу)

1. Продукти, що їх як малі пакунки надсилають фізичні особи фізичним особам або що є частиною особистого багажу подорожніх, визнаються похідними продуктами, що користуються тарифними преференціями, зазначеними в статті 59 Делегованого регламенту (ЄС) 2015/2446, без необхідності подання сертифіката про переміщення EUR.1 або декларації на рахунку-фактурі, за умови що такі продукти ввезено не для комерційних цілей та їх задекларовано такими, що відповідають умовам застосування розділу II, глави 1, секції 2, підсекції 4 та 5 Делегованого регламенту (ЄС) 2015/2446, та якщо немає сумнівів щодо достовірності такої декларації.

2. Ввіз, що є нерегулярним та містить лише продукти для особистого вжитку отримувачами або подорожніми, або їхніми сім'ями, не вважається ввозом для комерційних цілей, якщо із типу та кількості продуктів очевидно, що жодних комерційних цілей немає на меті.

Більше того, загальна вартість продуктів не повинна перевищувати 500 євро у випадку малих пакунків та 1 200 євро у випадку продуктів, що входять до особистого багажу подорожнього.

Стаття 123

Розбіжності та формальні помилки

(Стаття 64(1) Кодексу)

Виявлення незначних розбіжностей між заявами, що зроблені в підтвердженні походження, та заявами, що зроблені в документах, поданих до митниці для виконання формальностей для ввозу продуктів, не призводить *ipso facto* до недійсності такого підтвердження походження, якщо належним чином встановлено, що цей документ відповідає поданим продуктам.

Очевидні формальні помилки, такі як одруки на підтвердженні походження не повинні призводити до відмови у прийнятті такого документа, якщо такі помилки не викликають сумнівів щодо правильності заяв, зроблених у такому документі.

Підсекція 11

Методи адміністративної співпраці для перевірки походження в рамках преференційних тарифних заходів, що їх вживає Союз односторонньо стосовно деяких країн або територій

Стаття 124

Адміністративна співпраця

(Стаття 64(1) Кодексу)

1. Країни-бенефіціари або території повинні повідомляти Комісії назви та адреси державних органів, розташованих на їхній території, що їх наділено правом видавати сертифікати про переміщення EUR.1, разом зі зразками відтисків печаток, використовуваних цими органами, та назви і адреси відповідних державних органів, відповідальних за контроль сертифікатів про переміщення EUR.1 та декларацій на рахунках-фактурах. Печатки повинні бути чинними з дати отримання Комісією зразків. Комісія повинна пересилати цю інформацію митним органам держав-членів. Якщо ці

повідомлення надсилаються в рамках внесення змін до минулих повідомлень, Комісія повинна зазначати дату початку використання цих нових печаток відповідно до інструкцій наданих компетентними державними органами країн-бенефіціарів або територій. Ця інформація призначена лише для офіційного використання; однак, якщо товари підлягають випуску для вільного обігу, відповідні митні органи можуть дозволити імпортеру ознайомитися зі зразками відтисків печаток, зазначених у цьому параграфі.

2. Комісія повинна надіслати країнам-бенефіціарам або територіям зразки відтисків печаток, що використовуються митними органами держав-членів для видачі сертифікатів про переміщення EUR.1.

Стаття 125

Перевірка підтверджень походження

(Стаття 64(1) Кодексу)

1. Наступні перевірки сертифікатів про переміщення EUR.1 та декларацій на рахунках-фактурах виконуються з довільною періодичністю, або коли митні органи держави-члена ввозу або компетентні державні органи країн-бенефіціарів або територій мають обґрунтовані сумніви щодо справжності таких документів, статусу походження продуктів у розумінні розділу II, глави 1, секції 2, підсекції 4 Делегованого регламенту (ЄС) 2015/2446 або виконання інших вимог розділу II, глави 1, секції 2, підсекції 5 Делегованого регламенту (ЄС) 2015/2446.

2. Для імплементації положень параграфу 1 компетентні органи держави-члена ввозу, або країни-бенефіціара ввозу, або території ввозу повинні повернути сертифікат про переміщення EUR.1 та рахунок-фактуру, якщо його подано, декларацію на рахунку-фактурі або копію цих документів компетентним органам країни-бенефіціара вивозу, або території вивозу, або держави-члена вивозу, зазначаючи, у відповідних випадках, причини проведення розслідування. Будь-які отримані документи та інформація, що вказують на те, що інформація, надана на підтвердженні походження, є неправильною, пересилаються для обґрунтування запиту про перевірку.

Якщо митні органи держави-члена ввозу вирішують призупинити надання тарифних преференцій, зазначених у статті 59 Делегованого регламенту (ЄС) 2015/2446, під час очікування на результати перевірки, імпортеру повинен бути запропонований випуск продуктів за умови вжиття будь-яких запобіжних заходів, що вважаються необхідними.

3. Якщо заяву про наступну перевірку зроблено відповідно до параграфу 1, така перевірка повинна бути проведена та її результати повідомлені митним органам держав-членів ввозу або компетентним державним органам країни-бенефіціара ввозу чи території ввозу протягом 6 місяців. Результати повинні дозволити встановити чи підтвердження відповідного походження стосується продуктів, фактично вивезених та чи ці продукти можна вважати такими, що походять з країни-бенефіціара, або території, або Союзу.

4. Якщо у випадках обґрунтованих сумнівів відповідь відсутня протягом зазначеного в параграфі 3 6-місячного строку або якщо відповідь не містить достатньої інформації для визначення справжності відповідного документа або дійсного походження продуктів, компетентним органам надсилається друге повідомлення. Якщо органам, що подали запит, не повідомлено результати перевірки після другого повідомлення протягом 4 місяців, або якщо ці результати не дозволяють встановити справжність відповідного документа або дійсне походження продуктів, органи, що подали запит, повинні, за виключенням виняткових обставин, відмовити у наданні права на тарифні преференції.

5. Якщо процедура перевірки або будь-яка інша наявна інформація вказує на те, що положення розділу II, глави 1, секції 2, підсекції 4 та 5 Делегованого регламенту (ЄС) 2015/2446 порушуються, країна-бенефіціар вивозу або територія вивозу повинні за власною ініціативою або на вимогу Союзу провести відповідні розслідування або організувати їх проведення з належною терміновістю для виявлення та попередження таких порушень. Для цього Союз може брати участь у розслідуваннях.

6. Для наступної перевірки сертифікатів про переміщення EUR.1 копії сертифікатів та будь-яких вивізних документів, що їх стосуються, повинні зберігатися компетентними державними органами країни-бенефіціара вивозу або території вивозу або митними органами держави-члена вивозу щонайменше протягом 3 років після закінчення року, що в ньому видано сертифікати про переміщення.

Підсекція 12

Інші положення, застосовні в рамках правил походження для цілей преференційних тарифних заходів, що їх вживає Союз односторонньо стосовно деяких країн або територій

Стаття 126

Сеута та Мелілья

(Стаття 64(1) Кодексу)

1. ►**M1** Підсекції 10 та 11 ◀ необхідно застосовувати *mutatis mutandis* для визначення того, чи продукти можна вважати такими, що походять із країн-бенефіціарів вивозу або територій вивозу, що використовують преференції під час ввезення до Сеути та Мелільї або такими, що походять із Сеути та Мелільї.

2. Сеуту та Мелілью необхідно вважати єдиною територією.

3. Положення ►**M1** підсекцій 10 та 11 ◀ стосовно видачі, використання та наступної перевірки сертифікатів про переміщення EUR.1 необхідно застосовувати *mutatis mutandis* до продуктів, що походять із Сеути та Мелільї.

4. Іспанські митні органи є відповідальними за застосування цієї підсекції в Сеуті та Мелільї.

ГЛАВА 3

Вартість товарів для митних цілей

Стаття 127

Загальні положення

(Стаття 70(3)(d) Кодексу)

1. Для цілей цієї глави дві особи повинні вважатися пов'язаними, якщо виконано одну із таких умов:
 - (a) одна особа є працівником або директором у компанії іншої особи;
 - (b) вони є законно визнаними партнерами в підприємницькій діяльності;
 - (c) вони є працедавцем та найманим працівником;
 - (d) третя сторона прямо або опосередковано володіє, або контролює, або утримує 5% або більше акцій, що дають право голосу, або 5% статутного капіталу обох осіб;
 - (e) одна із осіб прямо чи опосередковано контролює іншу;
 - (f) обидві особи прямо чи опосередковано контролюються третьою особою;
 - (g) разом вони контролюють третю особу прямо чи опосередковано;
 - (h) вони є членами однієї сім'ї.
2. Особи, пов'язані в комерційній діяльності одна з одною таким чином, що одна з них є єдиним агентом, єдиним дистриб'ютором або єдиним концесіонером, незалежно від визначення, іншої особи, вважаються пов'язаними, лише якщо вони відповідають критеріям, зазначеним у параграфі 1.
3. Для цілей параграфу 1(e),(f) та (g) одна особа вважається такою, що контролює іншу, якщо перша законно та фактично здатна керувати останньою.

Стаття 128

Транзакційна вартість

(Стаття 70(1) Кодексу)

1. Транзакційна вартість товарів, проданих для вивозу на митну територію Союзу, визначається на момент прийому митної декларації на основі продажу, що відбувається безпосередньо перед переміщенням товарів на таку митну територію.
2. Якщо товари продано для вивозу на митну територію Союзу не перед їх переміщенням на цю митну територію, а під час тимчасового зберігання або під час перебування під спеціальною процедурою, відмінною від внутрішнього транзиту, кінцевого використання або переробки за межами митної території, транзакційна вартість визначатиметься на основі цього продажу.

Стаття 129

Фактично сплачена ціна або та, що підлягає сплаті

(Стаття 70(1) та (2) Кодексу)

1. Фактично сплачена ціна або та, що підлягає сплаті у розумінні статті 70(1) та (2) Кодексу повинна включати, як умову продажу ввізних товарів, всі здійснені платежі або ті, що підлягають здійсненню покупцем будь-якої із таких осіб:
 - (a) продавцю;
 - (b) третій стороні на користь продавця;
 - (c) третій стороні, пов'язаній з продавцем;
 - (d) третій стороні, якщо платіж цій стороні здійснюється для виконання зобов'язання перед продавцем.

Платежі можуть бути здійснені за допомогою акредитивів або обігових інструментів, і платежі можуть бути здійснені прямо або опосередковано.

2. Діяльність, включно зі збутовою діяльністю, проведеною покупцем, або зобов'язання, що стосуються покупця, виконані за його власний рахунок, відмінні від тих, щодо яких передбачено коригування в статті 71 Кодексу, не вважається опосередкованим платежем продавцю.

Стаття 130

Знижки

(Стаття 70(1) та (2) Кодексу)

1. Для цілей визначення митної вартості згідно зі статтею 70(1) Кодексу необхідно брати до уваги знижки, якщо на момент прийому митної декларації договір купівлі-продажу передбачає їх застосування та визначає їх суму.
2. Знижки за дострокову оплату необхідно враховувати стосовно товарів, що за них ціну фактично не сплачено на момент прийому митної декларації.
3. Знижки, що виникають у результаті внесення змін до договору після моменту прийому митної декларації, не враховуються.

Стаття 131

Часткове доставлення

(Стаття 70(1) Кодексу)

1. Якщо товари, задекларовані для митної процедури, є частиною більшої кількості тих самих товарів, придбаних однією транзакцією, фактично сплачену ціну або ту, що підлягає сплаті, необхідно для цілей статті 70(1) Кодексу, розраховувати пропорційно на основі ціни за загальну придбану кількість.
2. Розподілення фактично сплаченої ціни або тієї, що підлягає сплаті, необхідно також здійснювати у випадку втрати частини відправлення або якщо товари пошкоджено перед тим, як їх випущено для вільного обігу.

Стаття 132

Коригування ціни дефектних товарів

(Стаття 70(1) Кодексу)

Здійснене продавцем на користь покупця коригування фактично сплаченої ціни або ціни, що підлягає сплаті за товари, може бути враховане для визначення митної вартості відповідно до статті 70(1) Кодексу, якщо виконано такі умови:

- (a) товари були дефектними на момент прийому митної декларації для випуску для вільного обігу;
- (b) продавець здійснив коригування, щоб компенсувати брак для виконання одного із таких зобов'язань:
 - (i) договірних зобов'язань, взятого перед прийомом митної декларації;
 - (ii) статутних зобов'язань, застосовного до товарів;
- (c) коригування здійснено протягом 1 року після дати прийому митної декларації.

Стаття 133

Оцінювання умов та зустрічних зобов'язань

(Стаття 70(3)(b) Кодексу)

Якщо продаж або ціна ввізних товарів залежить від виконання певної умови або зустрічного зобов'язання, вартість яких може бути визначена стосовно оцінюваних товарів, така вартість повинна вважатися частиною фактично сплаченої ціни або ціни, що підлягає сплаті, якщо тільки такі умови або зустрічні зобов'язання не стосуються будь-чого з такого:

- (a) діяльності, що до неї застосовується стаття 129(2) цього Регламенту;
- (a) елемента митної вартості відповідно до статті 71 Кодексу.

Стаття 134

Транзакції між пов'язаними особами

(Стаття 70(3)(d) Кодексу)

1. Якщо покупець і продавець є пов'язаними, і щоб визначити, чи такі відносини не вплинули на ціну, необхідно за потреби перевіряти обставини продажу, і декларанту повинна бути надана можливість подавати за потреби додаткову детальну інформацію про ці обставини.

2. Однак вартість товарів визначається відповідно до статті 70(1) Кодексу, якщо декларант демонструє, що задекларована транзакційна вартість наближується до однієї з таких тестових вартостей, визначених одночасно або приблизно в однаковий час:

- (a) транзакційної вартості продажів між покупцями та продавцями, що не є пов'язаними в жодному особливому випадку щодо ідентичних або подібних товарів для вивозу на митну територію Союзу;
- (b) митної вартості ідентичних або подібних товарів, визначеної відповідно до статті 74(2)(c) Кодексу;
- (c) митної вартості ідентичних або подібних товарів, визначеної відповідно до статті 74(2)(d) Кодексу;

3. Під час встановлення вартості ідентичних або подібних товарів, зазначених в параграфі 2, повинні братися до уваги такі елементи:

- (c) продемонстровані різниці в торгових рівнях;
- (b) кількісні рівні;
- (c) елементи, перелічені в статті 71(1) Кодексу;
- (d) витрати, понесені продавцем у продажах, що в них він та покупець не є пов'язаними, якщо такі витрати не понесені продавцем у продажах між пов'язаними особами.

4. Тестові вартості, перелічені в параграфі 2, повинні використовуватися за запитом декларанта. Вони не замінюють задекларовану транзакційну вартість.

Стаття 135

Товари та послуги, що використовуються для виробництва ввізних товарів

(Стаття 71(1)(b) Кодексу)

1. Якщо покупець постачає будь-які товари чи послуги, перелічені в статті 71(1)(b) Кодексу, продавцю, вартість цих товарів та послуг вважається рівною ціні їх придбання. Ціна придбання повинна включати всі платежі, що їх покупець товарів та послуг, перелічених у статті 71(1)(b) зобов'язаний здійснити для отримання цих товарів та послуг.

Якщо ці товари та послуги виготовлено покупцем або особою, пов'язаною з ним, їх вартістю повинна бути вартість їх виробництва.

2. Якщо вартість товарів та послуг, перелічених у статті 71(1)(b) Кодексу, не можна визначити відповідно до параграфа 1, вона повинна бути визначена на основі інших об'єктивних даних та даних, що піддаються кількісному визначенню.

3. Якщо товари, перелічені в статті 71(1)(b) Кодексу, використано покупцем перед тим, як їх постачено, їх вартість необхідно відкоригувати для врахування зниження вартості.

4. Вартість послуг, зазначених у статті 71(1)(b) Кодексу, включає витрати на неуспішну діяльність з розвитку, якщо їх понесено щодо проектів або замовлень, що стосуються ввізних товарів.

5. Для цілей статті 71(1)(b)(iv) Кодексу витрати на дослідження та попередні проектні креслення не включаються до митної вартості.

6. Вартість постачених товарів та послуг, визначену відповідно до параграфів 1-5, розподіляється пропорційно між ввізними товарами.

Стаття 136

Роялті та ліцензійні платежі

(Стаття 71(1)(c) Кодексу)

1. Роялті та ліцензійні платежі, пов'язані з увізними товарами, зокрема якщо права, передані згідно з ліцензійною угодою або угодою про сплату роялті, включено в товари. Метод розрахунку суми роялті чи ліцензійного платежу не є вирішальним фактором.

2. Якщо метод розрахунку суми роялті чи ліцензійних платежів враховує ціну ввізних товарів, необхідно припустити за відсутності доказів протилежного, що оплата цих роялті чи ліцензійних платежів пов'язана з товарами, що підлягають оцінці.

3. Якщо роялті чи ліцензійні платежі частково пов'язані з товарами, що оцінюються, і частково з іншими складниками чи складовими частинами, що додаються до товарів після їх ввозу або до пост-ввізної діяльності, або послуг, здійснюється відповідне коригування.

4. Роялті та ліцензійні платежі оплачуються, як умова продажу ввізних товарів, якщо виконано одну із таких умов:

- (a) продавець або особа, пов'язана із продавцем, вимагає від покупця здійснити цей платіж;
- (b) платіж здійснено покупцем задля виконання зобов'язання продавця відповідно до договірних зобов'язань;
- (c) товари не можуть бути продані покупцю чи придбані ним без оплати роялті чи ліцензійних платежів ліцензіару.

5. Країна, що в ній отримувач роялті чи ліцензійних платежів має осідок, не є суттєвою обставиною.

Стаття 137

Місце переміщення товарів на митну територію Союзу

(Стаття 71(1)(e) Кодексу)

1. Для цілей статті 71(1)(e) Кодексу, місцем переміщення товарів на митну територію Союзу є:

- (a) для товарів, перевезених морем, порт, куди товари прибувають вперше на митну територію Союзу;
- (b) для товарів, перевезених морем в один із французьких заморських департаментів, що є частиною митної території Союзу, та перевезених прямо до іншої частини митної території Союзу, або навпаки, порт, куди товари прибувають вперше на митну територію Союзу, за умови що їх там розвантажено або перевантажено;
- (c) для товарів, перевезених морем і потім без перевантаження внутрішніми водними шляхами, перший порт, де може відбутися розвантаження;
- (d) для товарів, що перевозяться залізничними, внутрішніми водними або автомобільними шляхами, місце, де розташована митниця прибуття;
- (e) для товарів, перевезених іншими видами транспорту, місце, де перетинається кордон митної території Союзу;

2. Для цілей статті 71(1)(e) Кодексу, якщо товари переміщуються на митну територію Союзу і потім перевозяться до пункту призначення в іншій частині цієї території через території, які не є частиною митної території Союзу, місцем, де товари переміщуються на митну територію Союзу є місце, де товари вперше переміщено на цю митну територію, за умови що товари перевозяться прямо через ці території звичайним маршрутом до місця призначення.

3. Параграф 2 необхідно також застосовувати, якщо товари розвантажено, перевантажено або тимчасово призупинено на територіях, що не є частиною митної території Союзу, з причин, пов'язаних лише з їх перевезенням.
4. Якщо встановлені у параграфах 1(b), 2 та 3 умови не виконано, місцем переміщення товарів на митну територію Союзу є:
 - (a) для товарів, перевезених морем, порт розвантаження;
 - (b) для товарів, перевезених ►МІ іншими видами транспорту ◀ місце, вказане в пунктах (c), (d) або (e) параграфа 1, що розташоване в тій частині митної території Союзу, що до неї відправлено товари.

Стаття 138

Транспортні витрати

(Стаття 71(1)(e) Кодексу)

1. Якщо товари перевозяться ►МІ тим самим видом транспорту ◀ до пункту поза межами місця, де вони переміщуються та митну територію Союзу, транспортні витрати повинні бути розраховані пропорційно відстані до місця, де товари переміщуються на митну територію Союзу відповідно до статті 137 цього Регламенту, крім випадків, коли митним органам надаються докази, що показують витрати, що могли б бути понесені відповідно до стандартного списку транспортних тарифів для перевезення товарів до місця, де товари переміщуються на митну територію Союзу.
2. Витрати на перевезення повітряним шляхом, включно зі витратами на термінове доставляння повітряним шляхом, для включення в митну вартість товарів визначаються відповідно до додатку 23-01.
3. Якщо перевезення є безкоштовним або його забезпечує покупець, транспортні витрати для включення до митної вартості товарів розраховуються відповідно до списку транспортних тарифів, що зазвичай застосовуються для тих самих видів транспорту.

Стаття 139

Збори, що стягуються за поштові відправлення

(Стаття 70(1) Кодексу)

Поштові збори, що стягуються стосовно товарів, надісланих поштою до місця призначення, повинні бути включені до митної вартості цих товарів, за винятком додаткових митних зборів, що стягуються на митній території Союзу.

Стаття 140

Неприйняття задекларованої транзакційної вартості

(Стаття 70(1) Кодексу)

1. Якщо митні органи мають обґрунтовані сумніви в тому, що задекларована транзакційна вартість становить всю сплачену суму або всю суму, що підлягає сплаті, зазначену в статті 70(1) Кодексу, вони можуть попросити декларанта надати додаткову інформацію.
2. Якщо їхні сумніви не розвіяно, митні органи можуть вирішити, що вартість товарів не може бути визначена відповідно до статті 70(1) Кодексу.

Стаття 141

Митна вартість ідентичних або подібних товарів

(Стаття 74(2)(a) та (b) Кодексу)

1. Під час визначення митної вартості ввізних товарів відповідно до статті 74(2)(a) або (b) Кодексу використовується транзакційна вартість ідентичних або подібних товарів, за умови їх продажу на такому самому торговому рівні та в основному в таких самих кількостях, що і оцінювані товари.

Якщо такого продажу не знайдено, митну вартість необхідно визначати беручи до уваги транзакційну вартість ідентичних або подібних товарів, проданих на іншому торговому рівні або в інших кількостях. Цю транзакційну вартість необхідно скоригувати з урахуванням відмінностей, притаманних торговому рівню та/або кількості.

2. Необхідно проводити коригування для врахування суттєвих відмінностей у витратах та зборах між відповідними ввізними товарами та ідентичними або подібними товарами у зв'язку з відмінностями у відстанях та видах транспорту.
3. Якщо знайдено більш ніж одну транзакційну вартість ідентичних або подібних товарів, необхідно використовувати найнижчу з цих вартостей для визначення митної вартості ввізних товарів.
4. «Ідентичні товари» та «подібні товари», у відповідних випадках, не містять товарів, що включають або відображають інженерні роботи, розробки, художні роботи, проектні роботи, плани і креслення, щодо яких не проведено коригування відповідно до статті 71(1)(b)(iv) Кодексу, оскільки таку роботу виконано в Союзі.
5. Транзакційна вартість товарів, виготовлених іншою особою, враховується лише тоді, коли не можна знайти транзакційну вартість для ідентичних або подібних товарів, виготовлених особою, що виготовила оцінювані товари.

Стаття 142

Дедуктивний метод

(Стаття 74(2)(c) Кодексу)

1. Ціною за одиницю, використаною для визначення митної вартості відповідно до статті 74(2)(с) Кодексу є ціна, що за нею ввізні товари або ввізні ідентичні або подібні товари продаються в Союзі у тому ж стані, що в ньому їх ввозили, в той самий або приблизний час, що і час ввозу оцінюваних товарів.
2. За відсутності ціни за одиницю, зазначену в параграфі 1, ціною за одиницю є ціна, що за нею ввізні товари або ввізні ідентичні або подібні товари продаються у тому ж стані, що в ньому їх ввозили на митну територію Союзу, якомога раніше після ввезення товарів, що підлягають оцінюванню, та в будь-якому випадку протягом 90 днів із цього ввезення.
3. За відсутності ціни за одиницю, зазначеної в параграфах 1 та 2, за запитом декларанта використовується ціна за одиницю, що за нею ввізні товари продаються на митній території Союзу після подальшої обробки та переробки з належним урахуванням вартості, доданої такою обробкою або переробкою.
4. Для цілей визначення митної вартості відповідно до статті 74(2)(с) Кодексу не необхідно враховувати такі продажі:
 - (a) продажі товарів на торговому рівні, відмінного від першого рівня після ввезення;
 - (b) продажі пов'язаним особам;
 - (c) продажі особам, що прямо або опосередковано постачають безкоштовно або за зниженою ціною товари або послуги, перелічені в статті 71(1)(b) Кодексу, для використання у зв'язку з виробництвом і продажем для вивозу ввізних товарів;
 - (d) продажі в кількості, недостатній для визначення ціни за одиницю.
5. Під час визначення митної вартості із ціни за одиницю, визначеної відповідно до параграфів 1-4, необхідно вираховувати таке:
 - (d) комісійні винагороди, що зазвичай сплачуються або погоджені до сплати або націнки, що зазвичай робляться для прибутку та загальних витрат (включно з прямими та непрямими витратами на збут відповідних товарів), пов'язаних із продажем на митній території Союзу ввізних товарів того самого гатунку або виду, що і товари, що належать до групи чи асортименту товарів, виготовлених конкретним промисловим сектором;
 - (b) звичайні витрати на перевезення та страхування та пов'язані витрати, понесені в межах митної території Союзу;
 - (c) ввізні мита або інші збори, що підлягають сплаті на митній території Союзу у зв'язку з увозом або продажем товарів.
6. Митну вартість певних швидкопсувних товарів, зазначених у додатку 23-02, що ввозяться відправленням, можна безпосередньо визначити відповідно до статті 74(2)(с) Кодексу. Для цього ціни за одиницю повинні бути повідомлені Комісії державами-членами та поширені Комісією через Інтегрований тариф Європейського Союзу (далі - TARIC) відповідно до статті 6 Регламенту Ради (ЄЕС) № 2658/87([12](#)).

Такі ціни за одиницю можна використовувати для визначення митної вартості ввізних товарів протягом 14-денного періоду. Кожен період починається в п'ятницю.

Ціни за одиницю необхідно розраховувати і повідомляти таким чином:

- (a) після передбачених параграфом 5 вирахувань держави-члени повідомляють Комісії ціну одиниці за 100 кг нетто для кожної категорії товарів. Держави-члени можуть зафіксувати стандартні суми для витрат, зазначених в пункті (b) параграфа 5, про що необхідно повідомити Комісію;
- (b) референтним періодом для визначення цін за одиницю є попередній 14-денний період, що закінчується в четвер, що передує тижню, під час якого встановлюються нові ціни за одиницю;
- (c) держави-члени повинні повідомляти Комісії ціни за одиницю в євро не пізніше 12.00 у понеділок тижня, в якому вони підлягають поширенню Комісією. Якщо цей день не є робочим днем, повідомлення здійснюється в робочий день, що безпосередньо передує цьому дню. Ціни за одиницю застосовуються, лише якщо це повідомлення поширила Комісія.

Стаття 143

Метод розрахованої вартості

(Стаття 74(2)(d) Кодексу)

1. Під час застосування статті 74(2)(d) Кодексу, митні органи не можуть вимагати від особи, що не має осідку на митній території Союзу, або змушувати її надавати для перевірки рахунок або іншу інформацію або надавати доступ до рахунку чи іншої інформації для цілей визначення митної вартості.
2. Вартість матеріалів та виготовлення, зазначених у статті 74(2)(d)(i) Кодексу, повинна включати вартість елементів, визначених статтею 71(1)(a) (ii) та (iii) Кодексу. Вона також повинна включати ►**M1** розподілену вартість ◀ будь-якого продукту або послуги, визначеного або визначеної статтею 71(1)(b) Кодексу, що його або її постачено прямо або опосередковано покупцем для використання, пов'язаного з виробництвом оцінюваних товарів. Вартість елементів, визначених статтею 71(1)(b)(iv) Кодексу, виконаних в Союзі, повинна бути включена лише в розмірі, в якому вони нараховуються виробнику.
3. Вартість виробництва включає всі витрати, понесені під час створення, доповнення або суттєвого покращення економічних товарів. Вона також включає витрати, визначені статтею 71(1)(b)(ii) та (iii) Кодексу.
4. Загальні витрати, зазначені в статті 74(2)(d)(ii) Кодексу, включають прямі та непрямі витрати на виготовлення та продаж товарів для вивозу, що не включені відповідно до статті 74(2)(d)(i) Кодексу.

Стаття 144

Резервний метод

(Стаття 74(3) Кодексу)

1. Під час визначення митної вартості відповідно до статті 74(3) Кодексу може бути використана розумна гнучкість у застосуванні методів, передбачених статтями 70 та 74(2) Кодексу. Вартість, визначена таким чином, повинна якомога сильніше ґрунтуватися на раніше визначених митних вартостях.

2. Якщо митну вартість не можна визначити відповідно до параграфа 1, використовуються інші відповідні методи. В цьому випадку митну вартість не необхідно визначати на основі одного із таких методів:

- (a) ціни продажу на митній території Союзу товарів, виготовлених на митній території Союзу;
- (b) системи, що згідно з нею для визначення митної вартості використовується вища з двох альтернативних вартостей;
- (c) ціни товарів на внутрішньому ринку країни вивозу;
- (d) вартості виробництва, відмінної від розрахованої вартості, що її визначено для ідентичних або подібних товарів відповідно до статті 74(2)(d) Кодексу;
- (e) ціни для вивозу в третю країну;
- (f) мінімальних митних вартостей;
- (g) довільних чи вигаданих вартостей.

Стаття 145

Підтвердні документи щодо митної вартості

(Стаття 163(1) Кодексу)

Рахунок-фактура, що має стосунок до задекларованої транзакційної вартості, потрібна як підтвердний документ.

Стаття 146

Конвертація валюти для цілей визначення митної вартості

(Стаття 53(1)(a) Кодексу)

1. Відповідно до статті 53(1)(a) Кодексу необхідно використовувати такі обмінні курси для конвертації валюти в цілях визначення митної вартості:

- (a) обмінний курс, опублікований Європейським Центральним Банком для держав-членів, що їх валютою є євро;
- (b) обмінний курс, опублікований компетентним національним органом, або якщо національний орган призначив приватний банк для цілей публікування обмінного курсу, курс, опублікований приватним банком, для держав-членів, що їх валютою не є євро.

2. Обмінним курсом для використання відповідно до параграфа 1 є обмінний курс, що публікується другого вівторка кожного місяця.

Якщо в цей день не опубліковано обмінний курс, необхідно використовувати останній опублікований курс.

3. Обмінний курс застосовується протягом місяця, починаючи з першого дня наступного місяця.

4. Якщо обмінний курс, зазначений у параграфах 1 та 2, не опубліковано, курс для застосування статті 53(1)(a) Кодексу повинен бути визначений відповідною державою-членом. Цей курс повинен якомога краще відобразити вартість валюти відповідної держави-члена

РОЗДІЛ III

МИТНИЙ БОРГ І ГАРАНТІЇ

ГЛАВА I

Гарантія для потенційного або наявного митного боргу

Секція 1

Загальні положення

Стаття 147

Електронна система для гарантій

(Стаття 16 Кодексу)

Для обміну та зберігання інформації стосовно гарантій, що їх можна використовувати в більш ніж одній державі-члені, використовується електронна система, створена для цих цілей, відповідно до статті 16(1) Кодексу.

Перший параграф цієї статті застосовується з дати впровадження Системи управління гарантіями Митного кодексу Союзу (UCC GUM), зазначеної в додатку до Імплементативного рішення 2014/255/ЄС.

Стаття 148

Індивідуальна гарантія для потенційного митного боргу

(Стаття 90(1) підпараграф 2 Кодексу)

1. Якщо надання гарантії є обов'язковим, гарантія, що покриває єдину операцію (індивідуальна гарантія) для потенційного митного боргу, повинна покривати суму ввізного або вивізного мита, що відповідає митному боргу, що може бути понесений, розрахований на основі найвищих митних ставок, застосованих до товарів однакового типу.
2. Якщо інші належні до сплати у зв'язку з увозом або вивозом товарів збори повинні покриватись індивідуальною гарантією, їх розрахунок ґрунтується на найвищих ставках, застосованих до товарів одного виду в державі-члені, де відповідні товари поміщено під митну процедуру або перебувають на тимчасовому зберіганні.

Стаття 149

Факультативна гарантія

(Стаття 91 Кодексу)

Якщо митні органи вирішують вимагати гарантію, що є факультативною, застосовуються статті 150-158 цього Регламенту.

Стаття 150

Гарантія у формі грошового депозиту

(Стаття 92(1)(a) Кодексу)

Якщо гарантія вимагається для спеціальних процедур або тимчасового зберігання та надається як індивідуальна гарантія у формі грошового депозиту, ця гарантія надається митним органам держави-члена, де товари поміщено під процедуру або на тимчасове зберігання.

Якщо спеціальну процедуру, відмінну від процедури кінцевого використання, закрито або нагляд за тимчасовим зберіганням завершено правильно, гарантія підлягає поверненню митним органом держави-члена, що в ній її надано.

Стаття 151

Гарантія у формі зобов'язання, наданого гарантом

(Статті 92(1)(b) та 94 Кодексу)

1. Надане гарантом зобов'язання повинне бути схвалене митницею, де видається гарантія (митниця гарантування), що повинна повідомити про схвалення особу, що повинна надати гарантію.
2. Митниця гарантування в будь-який час може відкликати схвалення зобов'язання гаранта. Митниця гарантування повинна повідомити про таке відкликання гаранта та особу, що від неї вимагають надання гарантії.
3. Гарант може у будь-який час скасувати своє зобов'язання. Гарант повинен повідомити про таке скасування митницю гарантування.
4. Скасування зобов'язання гаранта не впливає на товари, що їх на момент набуття чинності такого скасування вже поміщено на підставі скасованого зобов'язання під митну процедуру або на тимчасове зберігання та що залишаються під такою митною процедурою або на тимчасовому зберіганні.
5. Індивідуальна гарантія, що надається у формі зобов'язання, повинна надаватися з використанням форми, викладеної в додатку 32-01.
6. Комплексна гарантія, що надається у формі зобов'язання, повинна надаватися з використанням форми, викладеної в додатку 32-03.
7. Незважаючи на параграф 5 та 6 і статтю 160, кожна держава-член може згідно з національним правом дозволити гаранту надавати зобов'язання у формі, що відрізняється від форм, викладених у додатках 32-01, 32-02 та 32-03, за умови що вона має таку саму юридичну силу.

Стаття 152

Індивідуальна гарантія, надана гарантом у формі зобов'язання

(Стаття 89 та 92(1)(b) Кодексу)

1. Якщо індивідуальну гарантію надає гарант у формі зобов'язання, підтвердження такого зобов'язання повинна зберігати митниця гарантування протягом періоду дії гарантії.
2. Якщо індивідуальну гарантію надає гарант у формі зобов'язання, суб'єкт процедури не повинен змінювати код доступу, пов'язаний із референтним номером гарантії.

Стаття 153

Взаємодопомога між митними органами

(Стаття 92(1)(с) Кодексу)

Якщо митний борг виник у державі-члені, відмінній від держави-члена, що прийняла гарантію в одній із форм, зазначених у статті 83(1) Делегованого регламенту (ЄС) 2015/2446, що її можна використовувати в більш ніж одній державі-члені, держава-член, що прийняла гарантію, повинна переказати до держави-члена, де виник митний борг, за зробленим останньою запитом після закінчення строку сплати, суму ввізного або вивізного мита в межах прийнятої гарантії та несплаченого мита.

Такий переказ необхідно здійснити протягом 1 місяця після отримання запиту.

Стаття 154

Референтний номер гарантії та код доступу

(Стаття 89(2) Кодексу)

1. Якщо індивідуальну гарантію можна використовувати в більш ніж одній державі-члені, митниця гарантування повинна повідомити особі, що надала гарантію, або гаранту, у випадку гарантії у формі ваучерів, таку інформацію:

- (a) референтний номер гарантії;
- (b) код доступу, пов'язаний із референтним номером гарантії.

2. Якщо комплексну гарантію можна використовувати в більш ніж одній державі-члені, митниця гарантування повинна повідомляти особі, що надала гарантію, таку інформацію:

- (a) референтний номер гарантії для кожної частини референтної суми, що підлягає моніторингу відповідно до статті 157 цього Регламенту;
- (b) код доступу, пов'язаний із референтним номером гарантії.

Після запиту особи, що надала гарантію, митниця гарантування повинна присвоїти один додатковий код доступу або більше цій гарантії для використання цієї особою або її представниками.

3. Митний орган повинен перевіряти наявність та чинність гарантії щоразу, коли особа повідомляє йому референтний номер гарантії.

Секція 2

Комплексна гарантія

Стаття 155

Референтна сума

(Стаття 90 Кодексу)

1. Якщо інше не передбачено статтею 158 цього Регламенту, сума комплексної гарантії повинна дорівнювати референтній сумі, встановленій митницею гарантування відповідно до статті 90 Кодексу.

2. Якщо комплексну гарантію необхідно надавати щодо ввізного або вивізного мита або інших зборів, що їх суму можна точно встановити на момент, коли гарантія вимагається, частина референтної суми, що покриває ці мита і збори, повинна відповідати сумі ввізного або вивізного мита та інших зборів, що підлягають сплаті.

3. Якщо комплексна гарантія повинна бути надана щодо ввізного або вивізного мита й інших зборів, що їх суму неможливо встановити точно на момент, коли гарантія вимагається, або що їх сума змінюється з часом, частину референтної суми, що покриває ці мита і збори, необхідно встановлювати таким чином:

- (a) стосовно частини, що покриває ввізне або вивізне мито й інші збори, що виникли, референтна сума повинна відповідати сумі ввізного або вивізного мита й інших зборів, що підлягають сплаті;
- (b) стосовно частини, що покриває ввізне або вивізне мито й інші збори, що можуть виникнути, референтна сума повинна відповідати сумі ввізного або вивізного мита й інших зборів, що можуть підлягати сплаті у зв'язку з кожною митною декларацією або декларацією тимчасового зберігання, щодо якої надано гарантію, у період між поміщенням товарів під відповідну митну процедуру або на тимчасове зберігання і моментом, коли процедуру закрито або нагляд за кінцевим використанням товарів або тимчасовим зберіганням завершено.

Для цілей пункту (b), необхідно враховувати найвищі ставки ввізного або вивізного мита, застосовні до товарів того самого типу та найвищі ставки інших зборів, належних до сплати у зв'язку з увозом та вивозом товарів того самого типу в державі-члені митниці гарантування.

Якщо інформація, необхідна для визначення частини референтної суми згідно з першим підпараграфом, відсутня в митниці гарантування, така сума встановлюється на рівні 10 000 євро для кожної декларації.

4. Митниця гарантування встановлює референтну суму у співпраці з особою, що від неї вимагається надання гарантії. Під час встановлення референтної суми відповідно до параграфу 3 митниця гарантії визначає таку суму на основі інформації про товари, поміщені під відповідні митні процедури або на тимчасове зберігання протягом попередніх 12 місяців, та на основі оцінки обсягу запланованих операцій, як показано, між іншим, торговою документацією та бухгалтерською звітністю особи, що від неї вимагається надання гарантії.

5. Митниця гарантування переглядає референтну суму з власної ініціативи або на запит особи, що від неї вимагається надання гарантії, та коригує її для дотримання положень цієї статті та статті 90 Кодексу.

Стаття 156

Моніторинг референтної суми особою, що від неї вимагається надання гарантії

(Стаття 89 Кодексу)

Особа, що від неї вимагається надання гарантії, повинна забезпечити, щоб сума ввізного або вивізного мита та інших зборів, належних до сплати у зв'язку з увозом або вивозом товарів, якщо вони повинні бути покриті гарантією, що підлягає сплаті або може підлягати сплаті, не перевищувала референтну суму.

Така особа повинна повідомити митницю гарантування, якщо референтна сума більш не є достатньою для покриття її операцій.

Стаття 157

Моніторинг референтної суми митними органами

(Стаття 89(6) Кодексу)

1. Моніторинг частини референтної суми, що покриває суму ввізного або вивізного мита й інших зборів, належних до сплати у зв'язку з увозом або вивозом товарів, що підлягатимуть сплаті стосовно товарів, поміщених під процедуру випуску для вільного обігу, необхідно забезпечити щодо кожної митної декларації під час поміщення товарів під цю процедуру. Якщо митні декларації для випуску для вільного обігу подано відповідно до дозволу, зазначеного в статтях 166(2) або 182 Кодексу, моніторинг відповідної частини референтної суми необхідно забезпечити на основі додаткових декларацій або, у відповідних випадках, на основі даних, записаних в облік.

2. Моніторинг частини референтної суми, що покриває суму ввізного або вивізного мита й інших зборів, належних до сплати у зв'язку з увозом або вивозом товарів, що можуть підлягати сплаті стосовно товарів, поміщених під процедуру транзиту Союзу, необхідно забезпечити з використанням електронної системи, зазначеної в статті 273(1) цього Регламенту, щодо кожної митної декларації під час поміщення товарів під цю процедуру. Цей моніторинг не застосовується до товарів, поміщених під процедуру транзиту Союзу з використанням спрощення, зазначеного в статті 233(4)(e) Кодексу, якщо митна декларація не опрацьовується за допомогою електронної системи, зазначеної в статті 273(1) цього Регламенту.

3. Моніторинг частини референтної суми, що покриває суму ввізного або вивізного мита й інших зборів, належних до сплати у зв'язку з увозом або вивозом товарів, якщо вони повинні бути покриті гарантією, що виникнуть або можуть виникнути у випадках, відмінних від випадків, що зазначені в параграфах 1 та 2, необхідно забезпечити шляхом проведення регулярного та належного аудиту.

[▼M1](#)

Стаття 158

Розмір комплексної гарантії

(Стаття 95(2) та (3) Кодексу)

1. Відповідно до умов, встановлених у статті 84 Делегованого регламенту (ЄС) 2015/2446, суму комплексної гарантії, зазначену в статті 95(2) Кодексу, необхідно зменшувати до 50%, 30% або 0% частини референтної суми, визначеної відповідно до статті 155(3)(b) цього Регламенту.

2. Суму комплексної гарантії, зазначену в статті 95(3) Кодексу необхідно зменшити до 30% частин референтної суми, визначених відповідно до статті 155(2) та статті 155(3)(a) цього Регламенту.

[▼B](#)

Секція 3

Положення щодо процедури транзиту Союзу та процедури згідно з Конвенціями МДП та АТА

Підсекція 1

Транзит Союзу

Стаття 159

Розрахунок для спільного транзиту

(Стаття 89(2) Кодексу)

Для розрахунку, зазначеного в статті 148 та другому підпараграфі статті 155(3)(b) цього Регламенту, товари Союзу, що перевозяться відповідно до Конвенції про процедуру спільного транзиту ([13](#)), необхідно розглядати як товари з-поза

Стаття 160

Індивідуальна гарантія у формі ваучерів

(Стаття 92(1)(b) Кодексу)

1. У контексті процедури транзиту Союзу, індивідуальна гарантія у формі зобов'язання гаранта може також бути надана гарантом за допомогою видавання ваучерів особам, що мають намір стати суб'єктами процедури.

Підтвердження зобов'язання необхідно скласти з використанням форми, викладеної в додатку 32-02, а ваучери необхідно скласти з використанням форми, викладеної в додатку 32-06.

Кожен ваучер покриває суму 10 000 євро, що за неї гарант несе відповідальність.

Строк дії ваучера складає один рік із дати видачі.

2. Гарант повинен надавати митниці гарантування будь-яку необхідну інформацію про ваучери індивідуальної гарантії, що він їх видав.

3. Щодо кожного ваучера гарант повинен повідомити особі, що має намір стати суб'єктом процедури, таку інформацію:

- (a) референтний номер гарантії;
- (b) код доступу, пов'язаний із референтним номером гарантії.

Особа, що має намір стати суб'єктом процедури, не повинна змінювати такий код доступу.

4. Особа, що має намір стати суб'єктом процедури, повинна подати до митниці відправлення таку кількість ваучерів, кратних 10 000 євро, що є необхідною для покриття сум, зазначених у статті 148 цього Регламенту.

Стаття 161

Відкликання та скасування зобов'язання, наданого у випадку індивідуальної гарантії у формі ваучерів

(Статті 92(1)(b) та 94 Кодексу)

Митний орган, відповідальний за відповідну митницю гарантування, повинен внести в електронну систему, зазначену в статті 273(1) цього Регламенту, інформацію про будь-яке відкликання або скасування зобов'язання, наданого у випадку індивідуальної гарантії у формі ваучерів, та дату набуття ним чинності.

▼M1

3 дня набуття чинності відкликання або скасування жодні ваучери індивідуальної гарантії, видані раніше, не можуть бути використані для поміщення товарів під процедуру транзиту Союзу.

▼B

Стаття 162

Комплексна гарантія

(Статті 89(5) та 95 Кодексу)

1. В контексті процедури транзиту Союзу, комплексна гарантія може бути надана лише у формі зобов'язання гаранта.
2. Доказ такого зобов'язання зберігає митниця гарантування протягом строку дії гарантії.
3. Суб'єкт процедури не повинен змінювати код доступу, пов'язаний із референтним номером гарантії.

Підсекція 2

Процедури згідно з Конвенціями МДП та АТА

▼M1

Стаття 163

Відповідальність асоціацій-гарантів за операції МДП

(Статті 226(3)(b) та 227(2)(b) Кодексу)

Для цілей параграфів 3 та 4 статті 8 Митної конвенції про міжнародне перевезення вантажів із застосуванням книжки МДП, із наступними змінами і доповненнями (Конвенція МДП), якщо операція МДП проводиться на митній території Союзу, будь-яка асоціація-гарант, що має осідок на митній території Союзу, може стати відповідальною за сплату забезпеченої суми стосовно відповідних товарів в операції МДП у розмірі до 100 000 євро або еквівалента цієї суми в національній валюті на одну книжку МДП.

▼B

Стаття 164

Повідомлення про незакриття процедури асоціаціям-гарантам

▼М1

(Статті 226(3)(b) та (c) та 227(2)(b) та (c) Кодексу)

▼В

Чинне повідомлення про незакриття процедури відповідно до Конвенції МДП або Конвенції АТА або Стамбульської конвенції, що його надіслали митні органи однієї держави-члена асоціації-гаранту, становить повідомлення будь-якій іншій асоціації-гаранту іншої держави-члена, визначеної відповідальною за сплату суми ввізного або вивізного мита або інших зборів.

ГЛАВА 2

Стягнення, сплата, повернення та звільнення від сплати суми ввізного або вивізного мита

Секція 1

Визначення суми ввізного або вивізного мита, повідомлення про митний борг і здійснення бухгалтерського запису

Підсекція 1

Стаття 165

Взаємодопомога між митними органами

(Статті 101(1) та 102(1) Кодексу)

1. Якщо виник митний борг, митні органи, компетентні стягувати суму ввізного або вивізного мита, що відповідає митному боргу, повинні повідомити інші залучені митні органи про таке:

- (a) факт нарахування митного боргу;
- (b) дію, вжиту до боржника для стягнення відповідних сум.

2. Держави-члени повинні допомагати один одному у стягненні суми ввізного чи вивізного мита, що відповідає митному боргу.

3. Без обмеження статті 87(4) Кодексу, якщо митний орган держави-члена, що в ній товари поміщено під спеціальну процедуру, відмінну від процедури транзиту, або були на тимчасовому зберіганні, отримує перед завершенням строку, зазначеного в статті 80 Делегованого регламенту (ЄС) 2015/2446 докази про те, що події, внаслідок виникає митний борг або вважається таким, що виникає, сталися в іншій державі-члені, цей митний орган повинен негайно та в будь-якому випадку протягом цього строку надіслати всю наявну інформацію митному органу, відповідальному за це місце. Останній митний орган повинен підтвердити отримання повідомлення та повідомити про те, чи він є відповідальним за стягнення. Якщо відповідь не надійшла протягом 90 днів, митні органи, що надіслали повідомлення, повинні негайно приступити до стягнення.

4. Без обмеження статті 87(4) Кодексу, якщо митний орган держави-члена, що в ній виявлено те, що митний борг виник щодо товарів, що їх не поміщено ні під митну процедуру, ні на тимчасове зберігання, отримує, перед повідомленням про митний борг, докази про те, що події, внаслідок яких виникає митний борг або вважається таким, що виникає, сталися в іншій державі-члені, цей митний орган повинен негайно та в будь-якому випадку перед цим повідомленням, надіслати всю наявну інформацію митному органу, відповідальному за це місце. Останній митний орган повинен підтвердити отримання повідомлення та повідомити про те, чи він є відповідальним за стягнення. Якщо відповідь не надійшла протягом 90 днів, митний орган, що надіслав повідомлення, повинен негайно приступити до стягнення.

Стаття 166

Митниця координації щодо книжок АТА або книжок CPD

(Стаття 226(3)(c) Кодексу)

1. Митні органи повинні призначити координаційну митницю, відповідальну за будь-яку дію щодо митних боргів, що виникають через недотримання зобов'язань або умов стосовно книжок АТА або CPD згідно зі статтею 79 Кодексу.

2. Кожна держава-член повинна повідомляти Комісію про координаційну митницю та її референтний номер. Комісія повинна розмістити цю інформацію на своєму вебсайті.

Стаття 167

Стягнення інших зборів під процедурою транзиту Союзу та транзиту згідно з Конвенцією МДП

(Стаття 226(3)(a) та (b) Кодексу)

1. Якщо митні органи, що повідомили про митний борг та зобов'язання сплатити інші збори, належні до сплати у зв'язку з увозом або вивозом товарів, поміщених під процедуру транзиту Союзу або під процедуру транзиту відповідно до Конвенції МДП, отримали докази щодо місця де сталися події, внаслідок яких виник митний борг та зобов'язання сплатити інші збори, ці митні органи повинні призупинити процедуру стягнення та негайно відправити усі необхідні документи, в тому числі засвідчену копію доказів, органам, відповідальним за це місце. Органи, що надсилають, повинні одночасно зробити запит із проханням підтвердити взяття органами, що отримують, відповідальності за стягнення інших зборів.

2. Органи, що отримують, повинні підтвердити отримання повідомлення та повідомити про те, чи вони компетентні за стягнення інших зборів. Якщо відповідь не надійшла протягом 28 днів, органи, що надсилають, повинні негайно відновити ініційоване ними провадження щодо стягнення.

3. Будь-яке провадження, що ведеться стосовно стягнення інших зборів, ініційоване органами, що надсилають, припиняється одразу після того, як органи, що отримують, підтверджують отримання повідомлення та повідомляють про те, що вони компетентні за стягнення інших зборів.

Одразу після того, як органи, що отримують, надають підтвердження того, що вони стягнули відповідну суму, органи, що надсилають повинні повернути будь-які інші стягнені збори або скасувати провадження щодо стягнення.

Стаття 168

Повідомлення про стягнення мит та інших зборів під процедурою транзиту Союзу та транзиту згідно з Конвенцією МДП

(Стаття 226(3)(a) та (b) Кодексу)

Якщо митний борг стягнуто щодо товарів, поміщених під процедуру транзиту Союзу, або під процедуру транзиту згідно з Конвенцією МДП, митні органи, компетентні за стягнення, повинні повідомити митницю відправлення про стягнення мит та інших зборів.

Стаття 169

Стягнення інших зборів за товари, поміщені під процедуру транзиту відповідно до Конвенції АТА та Стамбульської конвенції

(Стаття 226(3)(c) Кодексу)

1. Якщо митні органи, що повідомили про митний борг та зобов'язання сплатити інші збори за товари, поміщені під процедуру транзиту відповідно до Конвенції АТА/ або Стамбульської конвенції, отримали докази щодо місця де сталися події, що внаслідок них виник митний борг та зобов'язання сплатити інші збори, ці митні органи повинні негайно надіслати усі необхідні документи, у тому числі засвідчену копію доказів, органам, компетентним за це місце. Органи, що надсилають, повинні одночасно зробити запит із проханням підтвердити взяття органами, що отримують, відповідальності за стягнення інших зборів.

2. Органи, що отримують, повинні підтвердити отримання повідомлення та повідомити про те, чи вони компетентні за стягнення інших зборів. Для таких цілей органи, що отримують, повинні використовувати викладену в додатку 33-05 модель закриття із зазначенням того, що в державі-члені, що отримує, ініційовано провадження за вимогою про сплату стосовно асоціації-гаранта. Якщо відповідь не надійшла протягом 90 днів, органи, що надсилають, повинні негайно відновити ініційоване ними провадження щодо стягнення.

3. Якщо органи, що отримують є компетентними, вони повинні ініціювати нове провадження щодо стягнення інших зборів, у відповідних випадках, після закінчення періоду, зазначеного в параграфі 2, та негайно повідомити органи, що надсилають.

Органи, що отримують, повинні за потреби стягувати з асоціації-гаранта, з якою вони пов'язані, суму мит та інших належних до сплати зборів за ставками, застосовними в державі-члені, що в ній ці органи розташовані.

4. Як тільки органи, що отримують, зазначають, що вони компетентні щодо стягнення інших зборів, органи, що надсилають, повинні відшкодувати асоціації-гаранту, що з нею вони пов'язані, будь-які суми, що їх ця асоціація могла передати на зберігання або попередньо сплатити.

5. Провадження передається в межах одного року з дати закінчення строку дії книжки, якщо цей платіж не став остаточним відповідно до статті 7(2) або (3) Конвенції АТА або статті 9(1)(b) та (c) додатку А до Стамбульської конвенції.

Стаття 170

Стягнення інших зборів за товари, поміщені під процедуру тимчасового ввозу відповідно до Конвенції АТА або Стамбульської конвенції

(Стаття 226(3)(c) Кодексу)

У разі стягнення інших зборів за товари, поміщені під процедуру тимчасового ввозу відповідно до Конвенції АТА або Стамбульської конвенції, статтю 169 необхідно застосовувати *mutatis mutandis*.

Повідомлення про митний борг та пред'явлення асоціації-гаранту вимоги про сплату

Стаття 171

Пред'явлення асоціації-гаранту вимоги про сплату в рамках процедури, передбаченої Конвенцією АТА і Стамбульською конвенцією

(Стаття 98 Кодексу)

1. Якщо митні органи встановлять, що митний борг виник щодо товарів, що є предметом книжки АТА, вони повинні невідкладно пред'явити вимогу асоціації-гаранту. Координаційна митниця, що пред'являє вимогу, зазначену в статті 86 Делегованого регламенту (ЄС) 2015/2446, повинна в той же час надіслати координаційній митниці, що в її юрисдикції розташована митниця поміщення під процедуру тимчасового ввозу, інформаційну записку щодо вимоги про сплату, надіслану асоціації-гаранту. Вона повинна використовувати форму, наведену в додатку 33-03.
2. Інформаційна записка повинна супроводжуватися копією незакритого ваучера, якщо він перебуває у володінні координаційної митниці. Інформаційну записку можна використовувати тоді, коли це вважається необхідним.
3. Податкова форма, згадана в статті 86 Делегованого регламенту (ЄС) 2015/2446, може бути надіслана після пред'явлення асоціації-гаранту вимоги, однак не пізніше 3 місяців після пред'явлення вимоги та в будь-якому разі не пізніше 6 місяців із дати ініціювання митними органами процедури стягнення. Податкову форму наведено в додатку 33-04.

Секція 2

Повернення та звільнення від сплати

Стаття 172

Заява щодо повернення або звільнення від сплати

(Стаття 22(1) Кодексу)

Заяви щодо повернення або звільнення від сплати повинна подавати особа, що сплатила або зобов'язана сплатити суму ввізного або вивізного мита, або будь-яка інша особа, що до неї перейшли права та обов'язки такої особи.

Стаття 173

Пред'явлення товарів як умова повернення або звільнення від сплати

Стаття 116(1) Кодексу

Умовою повернення або звільнення від сплати є пред'явлення товарів. Якщо товари не можуть бути пред'явлені митним органам, митний орган, компетентний ухвалювати рішення, повинен здійснити повернення або надати звільнення від сплати, лише якщо він має докази, що засвідчують, що відповідні товари є товарами, стосовно яких подано запит на повернення або звільнення від сплати.

Стаття 174

Обмеження щодо переміщення товарів

Стаття 116(1) Кодексу

Без обмеження статті 176(4) цього Регламенту та до ухвалення рішення щодо заяви на повернення або звільнення від сплати, товари стосовно яких подано запит на повернення або звільнення від сплати, не переміщуються в місце, відмінне від зазначеного в заяві, якщо тільки заявник не повідомить заздалегідь митний орган, зазначений у статті 92(1) Делегованого регламенту (ЄС) 2015/2446, що повинен повідомити митний орган, компетентний ухвалювати рішення.

Стаття 175

Взаємодопомога між митними органами

(Стаття 22 та 116(1) Кодексу)

1. Якщо для цілей повернення або звільнення від сплати необхідно отримати додаткову інформацію від митного органу держави-члена, відмінної від тієї, що в ній повідомлено про митний борг, або якщо цей орган повинен перевірити товари для того, щоб впевнитися в тому, що виконано всі умови для повернення або звільнення від сплати, митний орган, компетентний ухвалювати рішення, повинен подати запит до митного органу держави-члена, де перебувають товари, із зазначенням виду інформації, що її він хоче отримати або перевірок, що їх він хоче здійснити.

Запит на отримання інформації повинен супроводжуватися даними заяви та всіма документами, необхідними для того, щоб уможливити отримання митним органом держави-члена, де перебувають товари, інформації або проведення перевірок, щодо яких подано запит.

2. Якщо митний орган, компетентний ухвалювати рішення, надсилає запит, зазначений у параграфі 1, шляхом використання засобів, відмінних від засобів електронного опрацювання даних, відповідно до статті 93 Делегованого регламенту (ЄС) 2015/2446, він повинен надіслати митному органу держави-члена, де перебувають товари, дві копії запиту, складеного в письмовій формі з використанням форми, наведеної в додатку 33-06.

3. Митний орган держави-члена, де перебувають товари, повинен швидко виконати запит, зазначений в параграфі 1.

Митний орган держави-члена, де перебувають товари, повинен отримати інформацію або здійснити перевірки, щодо яких митний орган, компетентний ухвалювати рішення, подав запит, протягом 30 днів із дати отримання запиту. Він повинен внести отримані результати у відповідну частину оригіналу запиту, зазначеного в параграфі 1, та повернути цей документ митному органу, компетентному ухвалювати рішення, разом зі всіма документами, зазначеними в другому підпараграфі параграфа 1.

Якщо митний орган держави-члена, де перебувають товари, не спроможний отримати інформацію або здійснити перевірки, щодо яких подано запит, протягом періоду, встановленого у другому підпараграфі, він повинен повернути належним чином прокоментований запит протягом 30 днів із дати отримання запиту.

Стаття 176

Виконання митних формальностей

Стаття 116(1) Кодексу

1. Якщо умовою повернення або звільнення від сплати є виконання митних формальностей, адресат рішення щодо повернення або звільнення від сплати повинен повідомити митницю моніторингу про те, що він виконав ці формальності. Якщо рішення визначає, що товари можуть бути вивезені або поміщені під спеціальну процедуру, і боржник користується цією можливістю, митницею моніторингу є митниця, де товари поміщено під цю процедуру.

2. Митниця моніторингу повинна повідомити митний орган, компетентний ухвалювати рішення про виконання митних формальностей, що є умовою повернення або звільнення від сплати, з використанням відповіді, зазначеної в статті 95 Делегованого регламенту (ЄС) 2015/2446 із використанням форми, викладеної в додатку 33-07 цього Регламенту.

3. Якщо митний орган, компетентний ухвалювати рішення, вирішив, що повернення або звільнення від сплати виправдане, сума мита повинна бути повернена або від її сплати має бути звільнено лише після того як цей митний орган отримає інформацію, зазначену в параграфі 2.

4. Митний орган, компетентний ухвалювати рішення, може дозволити виконати митні формальності, що можуть бути умовою будь-якого повернення чи звільнення від сплати, перед тим як він ухвалить рішення. Такий дозвіл не обмежує це рішення. В цих випадках, параграфи 1-3 застосовуються *mutatis mutandis*.

5. Для цілей цієї статті митниця моніторингу означає митницю, що забезпечує, у відповідних випадках, виконання формальностей або вимог, що є умовою повернення або звільнення від сплати ввізного або вивізного мита.

Стаття 177

Формальності пов'язані з рішенням щодо повернення або звільнення від сплати

(Стаття 116(2) Кодексу)

1. Під час ухвалення рішення щодо повернення або звільнення від сплати ввізних або вивізних мит за умови попереднього виконання певних митних формальностей, митний орган повинен встановити строк, що не повинен перевищувати 60 днів із дати повідомлення про це рішення, для виконання цих митних формальностей.

2. Недотримання строку, зазначеного в параграфі 1, призводить до втрати права на повернення або звільнення від сплати за винятком випадку, коли відповідна особа доводить, що в дотриманні цього строку їй завадили непередбачені або *форс-мажорні* обставини.

Стаття 178

Частини або компоненти єдиного виробу

Стаття 116(1) Кодексу

Якщо умовою повернення або звільнення від сплати є знищення, передача державі, або поміщення під спеціальну процедуру, або процедуру вивозу товарів, але відповідні формальності виконано лише для однієї або більше частин чи одного або більше компонентів цих товарів, сумою, що підлягає поверненню або звільненню від сплати є різниця між сумою ввізного або вивізного мита щодо товарів та сумою ввізного або вивізного мита, що була б застосовною щодо залишку товарів, якби їх було поміщено в незмінний стан під митну процедуру, що призводить до виникнення митного боргу на дату такого поміщення товарів.

Стаття 179

Відходи та брухт

Стаття 116(1) Кодексу

Якщо знищення товарів, дозволене митним органом, компетентним ухвалювати рішення, спричиняє виникнення відходів або брухту, такі відходи та брухт необхідно вважати товарами з-поза меж Союзу після ухвалення рішення про повернення або звільнення від сплати.

Стаття 180

Вивіз або знищення без митного нагляду

Стаття 116(1) Кодексу

1. У випадках, що передбачені другим підпараграфом статті 116(1), статті 118 або статті 120 Кодексу, якщо вивіз або знищення відбулося без митного нагляду, повернення або звільнення від сплати відповідно до статті 120 Кодексу

обумовлене таким:

- (a) надання заявником митному органу, компетентному ухвалювати рішення, доказів, необхідних для того, щоб встановити, чи товари, щодо яких подано запит на повернення або звільнення від сплати, виконують одну із таких умов:
 - (a) товари вивезено з митної території Союзу;
 - (b) товари знищено під наглядом органів чи осіб, уповноважених цими органами засвідчити таке знищення;
 - (b) повернення заявником митному органу, компетентному ухвалювати рішення, будь-якого документа, що засвідчує або містить інформацію, що підтверджує митний статус відповідних товарів як товарів Союзу, що з його використанням зазначені товари могли залишити митну територію Союзу, або пред'явлення будь-яких доказів, що їх зазначений орган вважає необхідними, щоб упевнитися в тому, що відповідний документ не може бути використаний в подальшому щодо товарів, переміщуваних на митну територію Союзу.
 2. Докази, що встановлюють, що товари, стосовно яких подано запит на повернення або звільнення від сплати, вивезено із митної території Союзу, повинні складатися із таких документів:
 - (a) сертифікації вибуття, зазначена в статті 334 цього Регламенту;
 - (b) оригінала або засвідченої копії митної декларації для процедури, що спричиняє виникнення митного боргу;
 - (c) за необхідності, торгові або адміністративні документи, що містять повний опис товарів, що їх пред'явлено разом із митною декларацією для зазначеної процедури, або із митною декларацією для вивозу із митної території Союзу, або з митною декларацією, складеною для товарів у третій країні призначення.
 3. Докази, що встановлюють, що товари, стосовно яких подано запит на повернення або звільнення від сплати, знищено під наглядом органів або осіб, уповноважених офіційно засвідчити таке знищення, повинні складатися з одного з таких документів:
 - (a) звіту або декларації про знищення, складеного або складеної органом, під чийм наглядом товари знищено, або його чи її сертифікованої копії;
 - (b) сертифіката, складеного особою, уповноваженою засвідчувати знищення, що супроводжується доказом її уповноваження.
- Ці документи повинні містити повний опис знищених товарів для встановлення того, шляхом порівняння з даними митної декларації для митної процедури, що спричиняє виникнення митного боргу, та підтвердними документами, що знищені товари є тими товарами, що їх поміщено під зазначену процедуру.
4. Якщо зазначених у параграфах 2 та 3 доказів митному органу недостатньо для ухвалення рішення в наданій йому справі або якщо певні докази відсутні, такі докази можуть бути доповнені або замінені будь-якими іншими документами, що їх зазначений орган вважає необхідними.

Стаття 181

Інформація, що її необхідно надавати Комісії

(Стаття 121(4) Кодексу)

1. Кожна держава-член повинна повідомляти Комісії список справ, що в них повернення або звільнення від сплати надано на основі статті 119 або статті 120 Кодексу та якщо сума, що її повернено або щодо якої надано звільнення від сплати певному боржнику стосовно однієї або більше ввізних або вивізних операцій, стала результатом єдиної помилки або особливої ситуації і є більшою 50 000 євро, за винятком справ, зазначених у статті 116(3) Кодексу.
2. Повідомлення надсилається протягом першого та третього кварталів кожного року щодо всіх справ, в яких протягом попереднього півріччя вирішено повернути мита або звільнити від їх сплати.
3. Якщо держава-член не прийняла жодного рішення у справах, зазначених в параграфі 1, протягом відповідного півріччя, вона повинна надіслати Комісії повідомлення зі словами «Не застосовується».
4. Кожна держава-член зберігає для передачі в розпорядження Комісії список справ, що в них повернення або звільнення від сплати надано на основі статті 119 або статті 120 Кодексу та в яких повернена сума або сума, щодо якої надано звільнення від сплати, дорівнює або є меншою 50 000 євро.
5. Щодо кожної зі справ, зазначеної в цій статті, повинна бути надана така інформація:
 - (a) референтний номер митної декларації або документа, що повідомляє про борг;
 - (b) дата митної декларації або документа, що повідомляє про борг;
 - (c) тип рішення;
 - (d) правова основа рішення;
 - (e) сума та валюта;
 - (f) дані справи (включно з коротким поясненням того, чому митні органи вважають умови для звільнення від сплати/повернення відповідної правової основи виконаними).

ТОВАРИ, ПЕРЕМІЩУВАНІ НА МИТНУ ТЕРИТОРІЮ СОЮЗУ

ГЛАВА 1

Загальна декларація прибуття

Стаття 182

Електронна система для загальних декларацій прибуття

(Стаття 16 Кодексу)

Електронна інформаційно-комунікаційна система, створена відповідно до статті 16(1) Кодексу, використовується для подання, обробки, зберігання та обміну інформацією щодо загальних декларацій прибуття та для подальших обмінів інформацією, передбачених цією главою.

Як відступ від першого параграфу цієї статті, до дати модернізації системи, зазначеної в ній, відповідно до додатка до Імплементативного рішення 2014/255/ЄС, держави-члени повинні використовувати електронну систему, розроблену для подання інформації та обміну нею щодо загальних декларацій прибуття відповідно до Регламенту (ЄС) № 2454/93.

Стаття 183

Подання загальної декларації прибуття

(Стаття 127(5) та (6) Кодексу)

1. Дані загальної декларації прибуття можуть бути надані шляхом подання більш ніж одного пакета даних.
2. Для подання загальної декларації прибуття шляхом подання більш ніж одного пакета даних, митницею першого прибуття є митниця, що відома відповідній особі на момент подання даних, зокрема та, що базується на місці, що до нього відправлено товари.
3. До дати модернізації Системи контролю ввозу, зазначеної у додатку до Імплементативного рішення 2014/255/ЄС, параграфи 1 та 2 цієї статті не застосовуються.

Стаття 184

Інформаційні зобов'язання щодо надання даних загальної декларації прибуття особами, відмінними від перевізника

(Стаття 127(6) Кодексу)

1. У випадках, зазначених у статті 112(1) Делегованого регламенту (ЄС) 2015/2446, перевізник та будь-які особи, що видають коносамент, повинні в неповному пакеті даних загальної декларації прибуття навести ідентифікаційні дані будь-якої особи, що уклала з ними договір перевезення, видала коносамент щодо тих самих товарів та не надає їм даних, необхідних для загальної декларації прибуття.

Якщо вантажоодержувач, зазначений у коносаменті, в основі якого не лежать інші коносаменти, не надає необхідних даних особі, що видає коносамент, ця особа повинна навести ідентифікаційні дані вантажоодержувача.

2. У випадках, зазначених у статті 112(1) Делегованого регламенту (ЄС) 2015/2446, особа, що видає коносамент, повинна повідомити про видання цього коносаменту особу, що уклала з нею договір перевезення, та видати їй коносамент.

У випадку домовленості щодо спільного навантаження товарів, особа, що видає коносамент, повинна повідомити про видачу цього коносаменту особу, що з нею вона домовилась.

3. У випадках, зазначених у статті 113(1) Делегованого регламенту (ЄС) 2015/2446, перевізник та будь-які інші особи, що видають авіанакладну, повинні в неповному пакеті даних загальної декларації прибуття навести ідентифікаційні дані будь-якої особи, що уклала з ними договір перевезення, видала авіанакладну щодо тих самих товарів та не надає їм даних, необхідних для загальної декларації прибуття.

4. У випадках, зазначених у статті 113(1) Делегованого регламенту (ЄС) 2015/2446, особа, що видає авіанакладну, повинна повідомити про видачу цієї авіанакладної особу, що уклала з нею договір перевезення, та видати їй авіанакладну.

У випадку домовленості щодо спільного навантаження товарів, особа, що видає авіанакладну, повинна повідомити про видачу цієї авіанакладної особу, що з нею вона домовилась.

5. У випадках, зазначених у статті 113(2) Делегованого регламенту (ЄС) 2015/2446, перевізник повинен у неповному пакеті даних загальної декларації прибуття навести ідентифікаційні дані поштового оператора, що не надає йому даних, необхідних для загальної декларації прибуття.

6. До дати впровадження модернізації Системи контролю ввозу, зазначеної в додатку до Імплементативного рішення 2014/255/ЄС, параграфи 1–5 не застосовуються.

Стаття 185

Реєстрація загальної декларації прибуття

(Стаття 127(1) Кодексу)

1. Митні органи повинні зареєструвати загальну декларацію прибуття після її отримання та негайно повідомити особу, що її подала, про її реєстрацію та повідомити цій особі номер документа перевезення (MRN) загальної декларації прибуття та дату реєстрації.
2. Якщо дані загальної декларації прибуття надаються шляхом подання більш ніж одного пакета даних, митні органи повинні реєструвати кожне із таких подань даних загальної декларації прибуття після його отримання та негайно повідомляти особу, що здійснила ці подання, про їх реєстрацію, та повідомляти цій особі MRN кожного подання та дату реєстрації кожного подання.
3. Митні органи повинні негайно повідомляти перевізника про реєстрацію за умови що перевізник попросив про це та має доступ до електронної системи, зазначеної в статті 182 цього Регламенту в таких випадках:
 - (а) якщо загальну декларацію прибуття подано особою, зазначеною в другому підпараграфі статті 127(4) Кодексу;
 - (б) якщо дані загальної декларації прибуття надано відповідно до статті 127(6) Кодексу.
4. До дати модернізації Системи контролю ввозу, зазначеної в додатку до Імплементативного рішення 2014/255/ЄС, параграф 2 та пункт б параграфа 3 не застосовується.

Стаття 186

Аналіз ризиків

▼ МІ

(Стаття 128 Кодексу)

▼ В

1. Аналіз ризиків повинен проводитися перед надходженням товарів до митниці першого прибуття, за умови що загальну декларацію прибуття подано в межах строків, встановлених у статтях 105-109 Делегованого регламенту (ЄС) 2015/2446, якщо тільки ризик не ідентифіковано або не потрібно провести додатковий аналіз ризиків.

У випадку переміщення вантажу в контейнерах на митну територію Союзу морським транспортом відповідно до статті 105(а) Делегованого регламенту (ЄС) 2015/2446, митні органи повинні здійснити аналіз ризиків протягом 24 годин після отримання загальної декларації прибуття або, у випадках, зазначених у статті 127(6) Кодексу, даних загальної декларації прибуття, поданих перевізником.

На додаток до першого підпараграфу у випадку переміщення товарів на митну територію Союзу повітряним транспортом аналіз ризиків проводиться після отримання принаймні мінімального пакета даних загальної декларації прибуття, зазначеного у другому підпараграфі статті 106(1) Делегованого регламенту (ЄС) 2015/2446.

2. Аналіз ризиків виконується, за необхідності, після обміну пов'язаною з ризиками інформацією та результатами аналізу ризиків відповідно до статті 46(5) Кодексу.

3. Якщо виконання аналізу ризиків вимагає додаткової інформації про дані загальної декларації прибуття, цей аналіз виконується лише після того, як таку інформацію отримано.

Для цих цілей митні органи вимагають надання такої інформації від особи, що подала загальну декларацію прибуття або, у відповідних випадках, особа що подала такі дані загальної декларації прибуття. Якщо така особа не є перевізником, митні органи повинні повідомити перевізника, за умови що перевізник попросив його повідомити та має доступ до електронної системи, зазначеної в статті 182 цього Регламенту.

4. Якщо у випадку переміщення товарів на митну територію Союзу повітряним транспортом митні органи мають обґрунтовані підстави підозрювати, що відправлення може становити серйозну загрозу авіаційній безпеці, вони повинні повідомити особу, яка подала загальну декларацію прибуття або, у відповідних випадках, особу, що подала дані загальної декларації прибуття, і, якщо ця особа не є перевізником, повідомити перевізника, за умови що перевізник має доступ до електронної системи, зазначеної в статті 182 цього Регламенту, про те, що відправлення необхідно перевірити як вантаж та пошту з високим ризиком, відповідно до пункту 6.7.3 додатка до Рішення Комісії С(2010) 774 від 13 квітня 2010 року щодо детальних заходів імплементативі спільних основних стандартів з авіаційної безпеки, що містить інформацію, зазначену в статті 18(а) Регламенту (ЄС) № 300/2008, перед його завантаженням на борт повітряного судна, що прямує на митну територію Союзу. Після повідомлення така особа повинна повідомити митні органи про те чи відправлення вже перевірено згідно із зазначеними вимогами, та надати всю відповідну інформацію про таку перевірку. Аналіз ризиків виконується лише після того, як таку інформацію отримано.

5. Якщо у випадку переміщення вантажу в контейнерах на митну територію Союзу повітряним транспортом відповідно до статті 105(а) Делегованого регламенту (ЄС) 2015/2446 або у випадку переміщення товарів на митну територію Союзу повітряним транспортом аналіз ризиків надає митним органам обґрунтовані підстави вважати таке прибуття товарів на митну територію Союзу такою серйозною загрозою безпеці, що постає необхідність у вжитті негайних заходів, митні органи повинні повідомити особу, що подала загальну декларацію прибуття, або, у відповідних випадках, особу, що подала дані загальної декларації прибуття, та, якщо така особа не є перевізником, повідомити перевізника, за умови що перевізник має доступ до зазначеної в статті 182 цього Регламенту електронної системи, про те, що товари не підлягають завантаженню. Таке повідомлення надсилається і така інформація надається негайно після виявлення відповідного ризику та, у випадку переміщення вантажу в контейнерах на митну територію Союзу морським транспортом відповідно до статті 105(а) Делегованого регламенту (ЄС) 2015/2446, протягом строку, встановленого у другому підпараграфі параграфа 1.

6. Якщо відправлення визначене як таке, що становить загрозу такого характеру, що вимагає вжиття негайних заходів після надходження, митниця першого прибуття повинна вжити такі заходи після надходження товарів.

7. Якщо ризик ідентифіковано таким, що не становить такої серйозної загрози безпеці, що вимагатиме вжиття негайних заходів, митниця першого прибуття повинна передати результати аналізу ризиків включно, якщо необхідно, із інформацією про найбільш належне місце, в якому необхідно провести контрольний захід, та дані загальної декларації прибуття всім митницям, потенційно зацікавленим у переміщенні товарів.

8. Якщо товари, щодо яких знято зобов'язання подавати загальну декларацію прибуття відповідно до статті 104(1) (с)-(k), (m) та (n) Делегованого регламенту (ЄС) 2015/2446 та першого підпараграфа статті 104(2) цього Регламенту, переміщуються на митну територію Союзу, аналіз ризиків проводиться після пред'явлення товарів, у відповідних випадках, на основі декларації тимчасового зберігання або митної декларації, предметом якої є такі товари.

9. Пред'явлені митниці товари можуть бути випущені для митної процедури або зворотно вивезені, як тільки буде проведено аналіз ризиків, і при цьому результати аналізу ризиків і, якщо необхідно, вжиті заходи дозволяють такий випуск.

10. Аналіз ризиків також проводиться, якщо до даних загальної декларації прибуття вносяться зміни відповідно до статті 129 Кодексу. В такому випадку аналіз ризиків повинен бути виконаний негайно після отримання даних, якщо тільки ризик не ідентифіковано або не потрібно провести додатковий аналіз ризиків.

Стаття 187

Аналіз ризиків

▼М1

(Стаття 128 Кодексу)

▼В

1. До дати впровадження модернізації Системи контролю ввозу відповідно до додатка до Імплементаційного рішення 2014/255/ЄС, стаття 186(1)–(8) не застосовується.

2. Аналіз ризиків повинен проводитися перед надходженням товарів до митниці першого прибуття, за умови що загальну декларацію прибуття подано в межах строків, встановлених у статтях 105–109 Делегованого регламенту (ЄС) 2015/2446, якщо тільки ризик не ідентифіковано.

3. У випадку переміщення вантажу в контейнерах на митну територію Союзу морським транспортом відповідно до статті 105(a) Делегованого регламенту (ЄС) 2015/2446, митні органи повинні виконати аналіз ризиків протягом 24 годин після отримання загальної декларації прибуття. Якщо такий аналіз ризиків надає митним органам обґрунтовані підстави вважати таке прибуття товарів на митну територію Союзу такою серйозною загрозою безпеці, що постає необхідність у вжитті негайних заходів, митні органи повинні повідомити особу, що подала загальну декларацію прибуття, та, якщо така особа не є перевізником, повідомити перевізника, за умови що перевізник має доступ до зазначеної в статті 182 цього Регламенту електронної системи, про те, що товари не підлягають завантаженню. Таке повідомлення надсилається і така інформація надається негайно після виявлення відповідного ризику та протягом 24 годин після отримання загальної декларації прибуття.

4. Якщо судно повинне зайти у більш ніж один порт, або повітряне судно повинне залетіти у більш ніж один аеропорт на митній території Союзу, за умови що воно чи він переміщується між ними, не зупиняючись у жодному порту чи аеропорту поза межами митної території Союзу, застосовується таке:

▼М1

(a) для всіх товарів, перевезених відповідним судном або повітряним судном, загальна декларація прибуття подається в першому порту чи аеропорту Союзу. Митні органи в порту чи аеропорту повинні виконувати аналіз ризиків для цілей безпеки щодо всіх товарів, перевезених відповідним морським або повітряним судном. Додатковий аналіз ризиків може бути проведено для цих товарів у порту або аеропорту, що в ньому вони вивантажуються;

▼В

(b) якщо відправлення ідентифіковано такими, що становлять загрозу такого серйозного характеру, що необхідне негайне втручання, митниця першого порту чи аеропорту прибуття в Союз повинна вжити заборонних заходів та в будь-якому випадку передати результати аналізу ризиків наступним портам та аеропортам; та

(c) в наступних портах і аеропортах на митній території Союзу стаття 145 Кодексу застосовується до товарів, пред'явлених у такому порту чи аеропорту.

5. Якщо товари, щодо яких знято зобов'язання подавати загальну декларацію прибуття відповідно до статті 104(1) (с)-(k), (m) та (n), (2) та (2a) Делегованого регламенту Комісії (ЄС) 2015/2446 переміщуються на митну територію Союзу, ризик аналіз проводиться після пред'явлення товарів, у відповідних випадках, на основі декларації тимчасового зберігання або митної декларації, предметом якої є такі товари.

Стаття 188

Внесення змін до загальної декларації прибуття

(Стаття 129(1) Кодексу)

1. Якщо дані загальної декларації прибуття подаються різними особами, кожній особі може бути дозволено вносити зміни лише в частині даних, що їх така особа подала.

2. Митні органи повинні негайно повідомити особу, що подала зміни до даних загальної декларації прибуття, про їхнє рішення зареєструвати або відхилити внесення змін.

Якщо зміни до даних загальної декларації прибуття подано особою, що не є перевізником, митні органи повинні повідомити перевізника, за умови що перевізник попросив їх повідомити та має доступ до електронної системи, зазначеної в статті 182 цього Регламенту.

3. До дат модернізації Системи контролю ввозу, зазначеної в додатку до Імплементативного рішення 2014/255/ЄС, параграф 1 цієї статті не застосовується.

ГЛАВА 2

Надходження товарів

Секція 1

Прибуття товарів на митну територію Союзу

Стаття 189

Відхилення в маршруті судна чи повітряного судна

(Стаття 133 Кодексу)

1. Якщо під час прибуття на митну територію Союзу судно або повітряне судно відхиляється в маршрут та його прибуття очікується спочатку до митниці, розташованій у державі-члені, що її не вказано в загальній декларації прибуття як країну проїзду, оператор такого виду транспорту повинен повідомити митницю, вказану в загальній декларації прибуття як митницю першого прибуття, про таке відхилення.

Перший підпараграф не застосовується, якщо товари переміщено на митну територію Союзу під процедурою транзиту відповідно до статті 141 Кодексу.

2. Митниця, вказана в загальній декларації прибуття як митниця першого прибуття, повинна після отримання повідомлення згідно з параграфом 1 негайно повідомити митницю, що відповідно до цієї інформації є митницею першого прибуття, про відхилення. Вона повинна забезпечити митниці першого прибуття доступ до відповідних даних загальної декларації прибуття та про результати аналізу ризиків.

Секція 2

Пред'явлення, розвантаження та огляд товарів

Стаття 190

Пред'явлення товарів митниці

(Стаття 139 Кодексу)

Митні органи можуть дозволити використовувати портові чи аеропортові системи або інші доступні способи інформування для пред'явлення товарів митниці.

Секція 3

Тимчасове зберігання товарів

Стаття 191

Процедура консультацій між митними органами перед наданням дозволу на експлуатацію складів тимчасового зберігання

(Стаття 22 Кодексу)

1. Процедура консультацій, зазначена в статті 14 цього Регламенту, повинна виконуватися відповідно до параграфів 2 та 3 цієї статті перед ухваленням рішення про надання дозволу на експлуатацію складів тимчасового зберігання, що охоплює більш ніж одну державу-члена, якщо тільки митний орган, компетентний ухвалювати рішення, не дійшов висновку, що умови для надання такого дозволу не виконано.

Перед видачею дозволу митний орган, компетентний ухвалювати рішення, повинен отримати згоду митних органів, що консультують.

2. Митний орган, компетентний ухвалювати рішення, повинен передавати заяву та проект дозволу митним органам, що консультують, не пізніше 30 днів після дати прийому заяви.

3. Митні органи, що консультують, повинні повідомити свої заперечення або згоду протягом 30 днів із дати передання їм проекту дозволу. Заперечення повинні бути належним чином обгрунтовані.

Якщо заперечення повідомлено протягом цього періоду та не досягнуто згоди між органами, які консультують, та органами, які консультуються, протягом 60 днів із дати передачі проекту дозволу, дозвіл надається лише стосовно тієї частини заяви, що не викликала заперечень.

Якщо митні органи, які консультують, не повідомляють жодних заперечень протягом такого строку, вважається, що вони надали згоду.

Стаття 192

Декларація тимчасового зберігання

▼М1

(Стаття 145 Кодексу)

▼В

Якщо митну декларацію подано перед очікуваним пред'явленням товарів митниці відповідно до статті 171 Кодексу, митні органи можуть вважати таку декларацію декларацією тимчасового зберігання.

Стаття 193

Переміщення товарів, що перебувають на тимчасовому зберіганні

(Стаття 148(5) Кодексу)

1. Якщо переміщення відбувається між складами тимчасового зберігання під відповідальністю різних митних органів, власник дозволу на експлуатацію складів тимчасового зберігання, з яких товари переміщуються, повинен повідомляти:

- (a) митний орган, відповідальний за нагляд за складом тимчасового зберігання, що з нього товари переміщуються, про намір переміщення у спосіб, визначений у дозволі, та після надходження товарів на склад тимчасового зберігання призначення, про завершення переміщення у спосіб, визначений у дозволі;
- (b) власника дозволу на використання складів, що в них переміщуються товари, про те, що товари відправлено.

2. Якщо переміщення відбувається між складами тимчасового зберігання під відповідальністю різних митних органів, власник дозволу на експлуатацію складів, що до них переміщуються товари, повинен:

- (a) повідомляти митні органи, відповідальні за такі склади, про надходження товарів; та
- (b) після надходження товарів на склади тимчасового зберігання призначення повідомляти власника дозволу про склади тимчасового зберігання відправлення.

3. У зазначеній у параграфах 1 та 2 інформації повинні згадуватись відповідна декларація тимчасового зберігання та кінцева дата тимчасового зберігання.

4. Якщо відбувається переміщення товарів, що перебувають на тимчасовому зберіганні, товари повинні залишатися під відповідальністю власника дозволу на експлуатацію складів тимчасового зберігання, що з них товари переміщуються, до запису товарів в облік власника дозволу на експлуатацію складів тимчасового зберігання, що до них товари переміщуються, якщо інше не передбачено дозволом.

РОЗДІЛ V

ЗАГАЛЬНІ ПОЛОЖЕННЯ ПРО МИТНИЙ СТАТУС, ПОМІЩЕННЯ ТОВАРІВ ПІД МИТНУ ПРОЦЕДУРУ, ПЕРЕВІРКУ, ВИПУСК ТОВАРІВ І РОЗПОРЯДЖЕННЯ ТОВАРАМИ

ГЛАВА 1

Митний статус товарів

Стаття 194

Електронна система для підтвердження митного статусу товарів Союзу

(Стаття 16(1) Кодексу)

Для обміну та зберігання інформації стосовно підтвердження митного статусу товарів Союзу відповідно до статті 199(1)(b) та (c) цього Регламенту використовується електронна система, створена відповідно до статті 16(1) Кодексу. Гармонізований інтерфейс ЄС для трейдерів, створений Комісією та державами-членами за погодженням одна з одною, повинен використовуватися для обміну інформацією про підтвердження митного статусу товарів Союзу.

Перший параграф цієї статті застосовуватиметься з дати впровадження Системи підтвердження статусу Союзу, зазначеної в додатку до Імплементативного рішення 2014/255/ЄС.

Секція 1
Регулярні судноплавні перевезення

Стаття 195

Консультації держав-членів, зацікавлених у регулярних судноплавних перевезеннях

(Стаття 22 Кодексу)

Перед наданням дозволу, відповідно до статті 120 Делегованого регламенту (ЄС) 2015/2446, після перевірки виконання умов для отримання дозволу, встановлених у статті 120(2) зазначеного Делегованого регламенту, митний орган, компетентний ухвалювати рішення, повинен проконсультуватися із митними органами держав-членів, що зацікавлені у регулярних судноплавних перевезеннях для цілей статті 119(2)(b) зазначеного Делегованого регламенту, та з митними органами будь-яких інших держав-членів, стосовно яких заявник декларує плани щодо майбутніх регулярних судноплавних ліній, про виконання умов статті 120(2)(b) зазначеного делегованого регламенту.

Строк консультацій становить 15 днів із дати повідомлення митними органами, компетентними ухвалювати рішення, умов та критеріїв, що потребують перевірки митними органами, які консультують.

Стаття 196

Реєстрація суден і портів

(Стаття 22 Кодексу)

Як відступ від строку, встановленого у першому параграфі статті 10 цього Регламенту, митний орган повинен надати доступ до інформації, повідомленої йому відповідно до статті 121(1) Делегованого регламенту (ЄС) 2015/2446, через систему, зазначену в статті 10, протягом 1 робочого дня після повідомлення такої інформації.

До дати впровадження Системи митних рішень Митного кодексу Союзу, зазначеної в додатку до Імплементативного рішення 2014/255/ЄС, до інформації, зазначеної, в першому параграфі, надаватиметься доступ через електронну інформаційно-комунікаційну систему регулярних судноплавних перевезень.

Така інформація є доступною для митних органів, зацікавлених в авторизованих регулярних судноплавних перевезеннях.

Стаття 197

Непередбачені обставини під час перевезення регулярними судноплавними перевезеннями

(Стаття 155(2) Кодексу)

Якщо судно, зареєстроване для здійснення регулярних судноплавних перевезень, в результаті непередбачених обставин, перевантажує товари в морі, заходить або навантажує чи розвантажує товари в порту за межами митної території Союзу, в порту, що не є частиною регулярної судноплавної лінії, або у вільній зоні порту Союзу, судноплавна компанія повинна невідкладно повідомляти митні органи наступних портів заходу, включно із тими, що перебувають на запланованому шляху такого морського судна.

Дата завершення морським судном його експлуатації для регулярних судноплавних перевезень повідомляється таким митним органам заздалегідь.

Стаття 198

Перевірка умов для регулярних судноплавних перевезень

(Стаття 153 Кодексу)

1. Митні органи держав-членів можуть вимагати від судноплавної компанії доказів того, що положення статей 120(2)(c) та (d) та (3) та 121(1) та (3) Делегованого регламенту (ЄС) 2015/2446 та статті 197 цього Регламенту дотримано.

2. Якщо митний орган встановлює, що судноплавною компанією не дотримано положення, зазначені в параграфі 1, такий орган повинен негайно повідомити митні органи інших держав-членів, що в них здійснюються регулярні судноплавні перевезення, за допомогою системи, зазначеної в статті 10 цього Регламенту. Такі органи повинні вжити необхідних заходів.

До впровадження Системи митних рішень Митного кодексу Союзу, зазначеної в додатку до Імплементативного рішення 2014/255/ЄС, інформаційно-комунікаційна система регулярних судноплавних перевезень використовуватиметься замість системи, зазначеної в статті 10 цього Регламенту.

Секція 2

Підтвердження митного статусу товарів Союзу

Підсекція 1
Загальні положення

Стаття 199

Засоби підтвердження митного статусу товарів Союзу

(Стаття 153(2) Кодексу)

1. Для підтвердження митного статусу товарів Союзу використовується будь-який із таких засобів:

- (a) дані транзитної декларації на товари, поміщені під внутрішній транзит. В цьому випадку стаття 119(3) Делегованого регламенту (ЄС) 2015/2446 не застосовується.
- (b) Дані документів T2L та T2LF, відповідно до статті 205 цього Регламенту;
- (c) митний вантажний маніфест, відповідно до статті 206 цього Регламенту;
- (d) рахунок-фактура або транспортний документ відповідно до статті 211 цього Регламенту;
- (e) риболовецький журнал, декларація висадки, декларація перевантаження та дані системи моніторингу суден, у відповідних випадках, зазначені в статті 213 цього Регламенту.
- (f) засоби підтвердження, зазначені в статтях 207-210 цього Регламенту;

▼M1

- (g) дані акцизної декларації, зазначеної в статтях 21, 26 та 34 Директиви Ради 2008/118/ЄС (14);

▼B

- (h) ярлик, зазначений у статті 290 цього Регламенту.

2. Як відступ від параграфу 1 цієї статті, до дати впровадження Системи підтвердження статусу Союзу, зазначеної в додатку до Імплементативного рішення 2014/255/ЄС, підтвердження митного статусу товарів Союзу може надаватися у формі маніфесту судноплавної компанії щодо таких товарів.

3. Як відступ від параграфу 1(d) цієї статті, до дати впровадження Системи підтвердження статусу Союзу, зазначеної в додатку до Імплементативного рішення 2014/255/ЄС, підтвердження митного статусу товарів Союзу може надаватися у формі рахунка-фактури або транспортного документа щодо товарів, вартість яких перевищує 15 000 євро.

4. Якщо засоби підтвердження, зазначені в параграфі 1, використовуються для товарів із митним статусом товарів Союзу у пакованні, що не має митного статусу товарів Союзу, такі засоби підтвердження повинні містити таке зазначення:

‘N packaging — [code 98200]’

5. Якщо засіб підтвердження, зазначений у параграфі 1(b), (c) та (d) видано зі зворотною дією в часі, він повинен містити таке зазначення:

‘Issued retrospectively — [code 98201]’

6. Засіб підтвердження, зазначений у параграфі 1, не використовується стосовно товарів, щодо яких виконано вивізні формальності або які поміщено під процедуру переробки за межами митної території.

Стаття 200

Візування, реєстрація та використання окремих засобів підтвердження митного статусу товарів Союзу

(Стаття 153(2) Кодексу)

1. Компетентна митниця повинна візувати та реєструвати засоби підтвердження митного статусу товарів Союзу, зазначені в статті 199(1)(b) та (c) цього Регламенту, за винятком випадків, зазначених у статті 128(1) Делегованого регламенту (ЄС) 2015/2446, та повідомляти MRN цих засобів підтвердження відповідній особі.

2. Документ, що підтверджує реєстрацію засобів підтвердження, зазначених в параграфі 1, надається компетентною митницею за запитом відповідної особи. Він надається з використанням форми, викладеної в додатку 51-01.

3. Засіб підтвердження, зазначений в параграфі 1, повинен пред’являтися компетентній митниці, що їй пред’являються товари після повторного прибуття на митну територію Союзу, шляхом зазначення його MRN.

4. Така компетентна митниця повинна контролювати використання засобу підтвердження, зазначеного в параграфі 1, зокрема задля недопущення використання засобу підтвердження для товарів, відмінних від тих, що для них його видано.

Стаття 201

Візування рахунка-фактури

(Стаття 153(2) Кодексу)

До дати впровадження Системи підтвердження статусу Союзу, зазначеної в додатку до Імплементативного рішення 2014/255/ЄС, якщо загальна вартість товарів Союзу перевищує 15 000 євро, рахунок-фактура або транспортний документ, зазначений у статті 199(3) цього Регламенту, належно заповнений та підписаний відповідною особою, повинен бути завізований компетентною митницею.

Стаття 202

Візування документів T2L або T2LF

(Стаття 153(2) Кодексу)

До дати впровадження Системи підтвердження статусу Союзу, зазначеної в додатку до Імплементаційного рішення 2014/255/ЄС, якщо держави-члени дозволили використовувати засоби, відмінні від засобів електронного опрацювання даних, компетентна митниця повинна завізувати документи T2L та T2LF та, у відповідних випадках, будь-які додаткові аркуші чи описи вантажу, що використовуються.

Стаття 203

Візування маніфесту судноплавної компанії

(Стаття 153(2) Кодексу)

До дати впровадження Системи підтвердження статусу Союзу, зазначеної в додатку до Імплементаційного рішення 2014/255/ЄС, за запитом судноплавної компанії маніфест, належно заповнений та підписаний нею, візується компетентною митницею.

Стаття 204

Надання дозволу на маніфест «день по тому»

(Стаття 153(2) Кодексу)

До дати впровадження Системи підтвердження статусу Союзу, зазначеної в додатку до Імплементаційного рішення 2014/255/ЄС, митні органи можуть надавати дозвіл на складення маніфесту, зазначеного в статті 199(2), що слугує для демонстрації митного статусу товарів Союзу, щонайпізніше наступного дня після відправлення судна. Однак маніфест повинен завжди складатися до прибуття морського судна в порт призначення.

Стаття 205

Підтвердження митного статусу товарів Союзу у формі даних документів T2L або T2LF

(Стаття 153(2) Кодексу)

1. Якщо MRN вказано для підтвердження митного статусу товарів Союзу, дані документів T2L або T2LF як основу для MRN (номер документа перевезення) може бути використано лише за першого пред'явлення товарів.

Якщо документи T2L або T2LF використовуються лише для частини товарів, після їх першого пред'явлення повинне бути надане нове підтвердження для решти товарів відповідно до статті 200 цього Регламенту та статті 123 Делегованого регламенту (ЄС) 2015/2446.

2. Подорожні, відмінні від економічних операторів, повинні надавати свої запити щодо візування документів T2L або T2LF, використовуючи форму, викладену в додатку 51-01.

Стаття 206

Підтвердження митного статусу товарів Союзу у формі митного вантажного маніфесту

(Стаття 153(2) Кодексу)

1. Кожному митному вантажному маніфесту присвоюється один MRN.

Такому маніфесту може бути присвоєний MRN, лише якщо його предметом є товари, що мають митний статус товарів Союзу, завантажені на судно в порту Союзу.

2. Митні органи можуть погодитися на використання комерційних, торгових чи транспортних інформаційних систем для подання запиту на візування та реєстрацію митного вантажного маніфесту та на його пред'явлення компетентній митниці, за умови що такі системи містять всю інформацію, необхідну для такого маніфесту.

Стаття 207

Підтвердження митного статусу товарів Союзу у книжках МДП або АТА або формах 302

(Стаття 153(2) Кодексу)

1. Відповідно до статті 127 Делегованого регламенту (ЄС) 2015/2446, товари Союзу повинні бути ідентифіковані в книжці МДП або книжці АТА або у формі 302 за допомогою коду «T2L» або «T2LF». Суб'єкт процедури може зазначати один із таких кодів, у відповідних випадках, разом зі своїм підписом у відповідних документах у місці документа, призначеному для опису товарів, перед їх пред'явленням митниці відправлення для засвідчення. Відповідний код «T2L» або «T2LF» повинен бути засвідчений штампом митниці відправлення та підписом компетентної посадової особи.

У випадку електронної форми 302 суб'єкт процедури може також зазначити один із цих кодів у даних форми 302. В такому випадку засвідчення митницею відправлення повинне бути виконане в електронній формі.

2. Якщо предметом книжки МДП, книжки АТА або форми 302 є і товари Союзу, і товари з-поза меж Союзу, вони повинні бути перелічені окремо, та код «T2L» або «T2LF», у відповідних випадках, повинен бути внесений таким чином, щоб було чітко зрозуміло, що він стосується лише товарів Союзу.

Стаття 208

Підтвердження митного статусу товарів Союзу стосовно моторизованих дорожніх транспортних засобів
(Стаття 153(2) Кодексу)

1. Якщо моторизовані дорожні транспортні засоби, зареєстровані в державі-члені, тимчасово залишили митну територію Союзу і повторно прибули на неї, митний статус товарів Союзу вважається підтвердженим, якщо вони супроводжуються реєстраційними номерними знаками та реєстраційними документами та реєстраційні дані, зазначені на таких знаках і в таких документах, чітко вказують на таку реєстрацію.

2. Якщо митний статус товарів Союзу не може вважатися підтвердженим відповідно до параграфу 1, підтвердження митного статусу товарів Союзу повинне бути наданим за допомогою одного із засобів, перелічених у статті 199 цього Регламенту.

Стаття 209

Підтвердження митного статусу товарів Союзу для пакування
(Стаття 153(2) Кодексу)

1. Якщо пакування, палети та інше подібне обладнання, за виключенням контейнерів, що належать особі, що має осідок на митній території Союзу, використовуються для перевезення товарів, що тимчасово залишили митну територію Союзу та повторно прибули на неї, митний статус товарів Союзу вважається підтвердженим, якщо пакування, палети або інше подібне обладнання можуть бути ідентифіковані як такі, що належать цій особі, вони декларуються як такі, що мають митний статус товарів Союзу, і немає сумнівів у достовірності декларації.

2. Якщо митний статус товарів Союзу не може вважатися підтвердженим відповідно до параграфу 1, підтвердження митного статусу товарів Союзу повинне бути наданим за допомогою одного із засобів, перелічених у статті 199 цього Регламенту.

Стаття 210

Підтвердження митного статусу товарів Союзу стосовно товарів у багажі, що його перевозить пасажир
(Стаття 153(2) Кодексу)

Стосовно товарів у багажі, що їх перевозить пасажир та що не призначені для комерційного використання і тимчасово залишили митну територію Союзу та повторно прибули на неї, митний статус товарів Союзу вважається підтвердженим, якщо пасажир декларує, що вони мають митний статус товарів Союзу, та немає сумнівів щодо достовірності декларації.

Стаття 211

Підтвердження митного статусу товарів Союзу стосовно товарів, чия вартість не перевищує 15 000 євро
(Стаття 153(2) Кодексу)

Якщо товари мають митний статус товарів Союзу та їх вартість не перевищує 15 000 євро, митний статус товарів Союзу може підтверджуватися шляхом подання рахунка-фактури або транспортного документа, що стосується цих товарів, за умови що він стосується лише товарів, що мають митний статус товарів Союзу.

Стаття 212

Перевірка засобів підтвердження та адміністративної допомоги
(Стаття 153(2) Кодексу)

Митні органи держав-членів повинні допомагати один одному під час перевірки справжності та правильності засобів підтвердження, зазначених у статті 199 цього Регламенту, та під час перевірки того, що інформація та документи, надані відповідно до положень цього розділу та статей зі 123 по 133 Делегованого регламенту (ЄС) 2015/2446, є правильною, та того, що процедури, використані для підтвердження митного статусу товарів Союзу, застосовано правильно.

Підсекція 2

Спеціальні положення щодо продуктів морського рибальства та товарів, отриманих з таких продуктів

Стаття 213

Підтвердження митного статусу товарів Союзу стосовно продуктів морського рибальства і товарів, отриманих з таких продуктів

(Стаття 153(2) Кодексу)

Якщо зазначені в статті 119(1)(d) та (e) Делегованого регламенту (ЄС) 2015/2446 продукти і товари переміщуються на митну територію Союзу відповідно до статті 129 вказаного Делегованого регламенту, митний статус товарів Союзу підтверджується шляхом надання риболовецького журналу, декларації висадки, декларації перевантаження та даних системи моніторингу суден, у відповідних випадках, згідно з Регламентом Ради (ЄС) №1224/2009 ([15](#)).

Однак митний орган, відповідальний за порт Союзу розвантаження, що до нього безпосередньо такі продукти та товари перевозяться морським риболовним судном, що спіймало продукти та, у відповідних випадках, переробило їх, може

вважати митний статус товарів Союзу підтвердженим в одному з таких випадків:

- (a) немає сумніву в статусі таких продуктів та/або товарів;
- (b) загальна довжина риболовного судна є меншою 10 метрів.

▼М1

Стаття 214

Продукти морського рибальства та товарів, отриманих з таких продуктів, перевантажені з одного судна на інше та перевезені через країну чи територію, що не є частиною митної території Союзу

(Стаття 153(2) Кодексу)

1. Якщо перед прибуттям на митну територію Союзу продукти або товари, зазначені в пунктах (d) та (e) статті 119(1) Делегованого регламенту (ЄС) 2015/2446, перевантажено з одного судна на інше та перевезено через країну чи територію, що не є частиною митної території Союзу, сертифікат, виданий митним органом такої країни чи території про те, що продукти або товари перебували під митним наглядом у такій країні чи території та не були піддані транспортній обробці, відмінній від тієї, що необхідна для їх зберігання, повинен бути пред'явлений щодо таких продуктів та товарів після їх прибуття на митну територію Союзу.

2. Сертифікат, що вимагається відповідно до параграфу 1, повинен бути складений на роздруківці риболовецького журналу, зазначеного в статті 133 Делегованого регламенту (ЄС) 2015/2446, та супроводжуватися роздрукованою декларацією про перевантаження, у відповідних випадках.

▼В

Стаття 215

Підтвердження митного статусу товарів Союзу для продуктів морського рибальства та інших продуктів, взятих або спійманих суднами, що ходять під прапором третьої країни на митній території Союзу

(Стаття 153(2) Кодексу)

Підтвердження митного статусу товарів Союзу для продуктів морського рибальства та інших продуктів, взятих або спійманих суднами, що ходять під прапором третьої країни на митній території Союзу, надається з використанням риболовецького журналу або в інший спосіб, зазначений у статті 199 цього Регламенту.

ГЛАВА 2

Поміщення товарів під митну процедуру

Секція 1

Загальні положення

Стаття 216

Електронна система для поміщення товарів під митну процедуру

(Стаття 16(1) Кодексу)

Для опрацювання інформації та обміну інформацією стосовно поміщення товарів під митну процедуру використовуються електронні системи, створені відповідно до статті 16(1) Кодексу.

Перший параграф цієї статті застосовується з відповідних дат модернізації національних систем імпорту, впровадження спеціальних процедур згідно з Митним кодексом Союзу та Автоматичної системи вивозу (AES), зазначених у додатку до Імплементативного рішення 2014/255/ЄС.

Стаття 217

Видача квитанції про усні декларації

(Стаття 158(2) Кодексу)

Якщо митну декларацію подано усно відповідно до статей 135 чи 137 Делегованого регламенту (ЄС) 2015/2446 стосовно товарів, що підпадають під ввізне або вивізне мито чи інші збори, митні органи повинні видати квитанцію відповідній особі про сплату належної суми такого мита чи таких зборів.

Квитанція повинна містити принаймні таку інформацію:

- (a) опис товарів, який є достатньо точним для уможливлення ідентифікації товарів;
- (b) суму рахунка-фактури або, якщо він відсутній, кількість товарів;
- (c) суму стягнених мит та інших зборів;
- (d) дату її видачі;

- (е) назву органу, що її видав.

Стаття 218

Митні формальності, що вважаються виконаними дією, зазначеною в статті 141(1) Делегованого регламенту (ЄС) 2015/2446

(Статті 6(3)(а) та 158(2) Кодексу)

Для цілей статей 138, 139 та 140 Делегованого регламенту (ЄС) 2015/2446, такі митні формальності вважаються виконаними дією, зазначеною в статті 141(1) вказаного Делегованого регламенту:

- (а) перевезення товарів відповідно до статті 135 Кодексу та пред'явлення товарів митниці відповідно до статті 139 Кодексу;
- (б) пред'явлення товарів митниці відповідно до статті 267 Кодексу;
- (с) прийом митної декларації митними органами відповідно до статті 172 Кодексу;
- (д) випуск товарів митними органами відповідно до статті 194 Кодексу.

Стаття 219

Випадки, коли митна декларація не вважається поданою дією, зазначеною у статті 141 Делегованого регламенту (ЄС) 2015/2446

(Статті 6(3)(а) та 158(2) Кодексу)

Якщо перевірка виявляє, що дію, зазначену в статті 141 Делегованого регламенту (ЄС) 2015/2446, виконано, але товари, переміщені в або поза межі, не є товарами відповідно до статей 138, 139 та 140 зазначеного Делегованого регламенту, вважається, що митну декларацію стосовно таких товарів не подано.

Стаття 220

[▼М1](#)

Елементи кореспонденції та товари у поштових відправленнях

[▼В](#)

(Статті 172 та 188 Кодексу)

1. Митна декларація на товари, зазначені в статті 141(2), (3) та (4) Делегованого регламенту (ЄС) 2015/2446, вважається отриманою, а товари випущеними в такі моменти часу:

- (а) якщо митна декларація стосується випуску для вільного обігу, коли товари доставлено вантажоодержувачу;
- (б) якщо митна декларація стосується вивозу або зворотного вивозу, коли товари переміщено за межі митної території Союзу.

2. Якщо митна декларація стосується випуску для вільного обігу та було неможливо доставити вантажоодержувачу товари, зазначені в статті 141(2) та (3) Делегованого регламенту (ЄС) 2015/2446, вважається, що митну декларацію не подано.

Товари, що їх не поставлено вантажоодержувачу, вважаються такими, що перебувають на тимчасовому зберіганні, поки їх не буде знищено, зворотно вивезено або поки розпорядження ними не відбудеться в інший спосіб відповідно до статті 198 Кодексу.

Стаття 221

Компетентна митниця за поміщення товарів під митну процедуру

(Стаття 159 Кодексу)

1. Для цілей звільнення від зобов'язання пред'являти товари відповідно до статті 182(3) Кодексу, наглядова митниця, зазначена в другому підпараграфі статті 182(3)(с) Кодексу є компетентною митницею за поміщення товарів під митну процедуру, зазначену в статті 159(3) Кодексу.

2. Такі митниці є компетентними за поміщення товарів під процедуру вивозу:

- (а) митниця, відповідальна за місце, де експортер має осідок;
- (б) митниця за місцем, де товари пакуються або навантажуються для вивізного перевезення;
- (с) інша митниця у відповідній державі-члені, компетентна із-за адміністративних причин за відповідну операцію.

Якщо вартість товарів не перевищує 3 000 євро за відправлення та на одного декларанта і товари не підлягають заборонам чи обмеженням, до компетенції митниці за місцем вибуття товарів із митної території Союзу також належить поміщення товарів під процедуру вивозу на додаток до вказаних у першому підпараграфі митниць.

Якщо використовується субпідряд, до компетенції митниці за місцем, де субпідрядник має осідок, також належить поміщення товарів під процедуру вивозу на додаток до митниць, вказаних у першому та другому підпараграфі.

Якщо це доцільно за обставин окремого випадку, інша митниця, що розміщена краще для пред'явлення товарів митниці, є також компетентною для поміщення товарів під процедуру вивозу.

3. Усні митні декларації для вивозу або зворотного вивозу подаються в митниці за місцем вибуття товарів.

Стаття 222

Товарні позиції

(Стаття 162 Кодексу)

1. Якщо предметом митної декларації є дві або більше товарні позиції, вважається, що дані, зазначені в такій декларації щодо кожної з товарних позицій, становлять окрему митну декларацію.
2. За винятком випадків, коли конкретні товари, що містяться у відправленні, підлягають різноманітним заходам, товари, що містяться у відправленні, вважаються такими, що становлять єдину товарну позицію для цілей параграфу 1, якщо виконано одну із таких умов:
 - (а) вони повинні бути класифіковані під однією тарифною підпозицією;
 - (б) вони підлягають застосуванню спрощення відповідно до статті 177 Кодексу.

Секція 2

Спрощені митні декларації

Стаття 223

Управління тарифними квотами у спрощених митних деклараціях

(Стаття 166 Кодексу)

1. Якщо подано спрощену декларацію для випуску для вільного обігу товарів, що підлягають тарифній квоті, що управління нею здійснюється відповідно до хронологічного порядку дат прийому митних декларацій, декларант може подати запит щодо надання тарифної квоти лише за наявності необхідних даних у спрощеній декларації або додатковій декларації.
2. Якщо запит щодо надання тарифної квоти, що управління нею здійснюється відповідно до хронологічного порядку дат прийому митних декларацій, робиться в додатковій декларації, запит не може оброблятися, поки не буде подано додаткову декларацію.
3. Для цілей розподілення тарифної квоти повинна враховуватися дата прийому спрощеної декларації.

Стаття 224

Підтвердні документи для спрощених декларацій

(Стаття 166 Кодексу)

Якщо товари поміщено під митну процедуру на основі спрощеної декларації, підтвердні документи, зазначені в статті 163(2) Кодексу, повинні бути надані митним органам перед випуском товарів.

Стаття 225

Додаткова декларація

(Стаття 167(4) Кодексу)

У разі запису в обліку декларанта відповідно до статті 182 Кодексу, якщо додаткова декларація має загальний, періодичний або підсумковий характер і економічний оператор уповноважений у рамках самоконтролю розраховувати суму ввізного чи вивізного мита, що підлягає сплаті, власник дозволу повинен подати додаткову декларацію або митні органи можуть дозволити надавати додаткові декларації через прямий електронний доступ у системі власника дозволу.

Секція 3

Положення, що застосовуються до всіх митних декларацій

Стаття 226

Основний референтний номер

(Стаття 172 Кодексу)

За винятком випадків, коли митна декларація подається в усній формі або в формі акта, що він вважається митною декларацією, або коли митна декларація має форму запису в обліку декларанта відповідно до статті 182 Кодексу, митні органи повинні повідомляти декларанта про прийом митної декларації та надавати йому основний референтний номер (MRN) такої декларації та повідомляти дату її прийому.

Ця стаття не застосовується до відповідних дат впровадження AES, Системи обміну даними про транзит (NCTS) та модернізації національних систем імпорту, зазначених у додатку до Імплементативного рішення 2014/255/ЄС.

Стаття 227

Митна декларація, подана перед пред'явленням товарів

Якщо митну декларацію подано відповідно до статті 171 Кодексу, митні органи повинні опрацювати дані, надані перед пред'явленням товарів, зокрема, для аналізу ризиків.

Секція 4

Інші спрощення

Підсекція 1

Товари, що підпадають під різні тарифні субпозиції

Стаття 228

Товари, що підпадають під різні тарифні підпозиції, задекларовані під єдиною підпозицією

(Стаття 177(1) Кодексу)

1. Для цілей статті 177 Кодексу, якщо товари у відправленні підпадають під тарифні підпозиції, що обкладаються спеціальним митом, вираженим покликанням на ту саму одиницю виміру, мито, що підлягає стягненню зі всього відправлення, повинне ґрунтуватися на тарифній субпозиції, що підпадає під найвище спеціальне мито.

2. Для цілей статті 177 Кодексу, якщо товари у відправленні підпадають під тарифні підпозиції, що обкладаються спеціальним митом, вираженим покликанням на різні одиниці виміру, найвище спеціальне мито для кожної одиниці виміру повинне застосовуватися до всіх товарів у відправленні, щодо яких спеціальне мито виражене шляхом покликання на таку одиницю, та конвертоване в *адвалорне* мито для кожного типу таких товарів.

Мито, що підлягає стягненню зі всього відправлення, повинне ґрунтуватися на тарифній підпозиції, що підпадає під найвищу ставку *адвалорного* мита, отриманого внаслідок конверсії відповідно до першого підпараграфу.

3. Для цілей статті 177 Кодексу, якщо товари у відправленні підпадають під тарифні підпозиції, що обкладаються *адвалорним* митом та спеціальним митом, найвище спеціальне мито, визначене відповідно до параграфів 1 або 2 повинне бути конвертоване в *адвалорне* мито для кожного типу товарів, для якого спеціальне мито виражене покликанням на ту саму одиницю.

Мито, що підлягає стягненню зі всього відправлення, повинне ґрунтуватися на тарифній підпозиції, що підпадає під найвищу ставку *адвалорного* мита, включаючи *адвалорне* мито, отримане внаслідок конверсії відповідно до першого підпараграфу.

Підсекція 2

Централізоване митне очищення

Стаття 229

Консультаційна процедура між митними органами у випадку дозволів на централізоване митне очищення

(Стаття 22 Кодексу)

1. Консультаційна процедура, зазначена в ►**M1** статті 14, ◀ повинна проводитися, якщо митний орган отримує заяву щодо надання дозволу на централізоване митне очищення, зазначене в статті 179 Кодексу, що стосується більш ніж одного митного органу, якщо тільки митний орган, компетентний ухвалювати рішення, не дійшов висновку, що умови для надання такого дозволу не виконано.

2. Не пізніше 45 днів після дати отримання заяви, митний орган, компетентний ухвалювати рішення, повинен повідомляти іншим митним органам, яких це стосується, таке:

- (a) заяву та проект дозволу, включно із строками, зазначеними в статті 231(5) та (6) цього Регламенту;
- (b) у відповідних випадках, план перевірок із детальним описом спеціальних перевірок, що повинні бути проведені різними митними органами, яких це стосується, після надання дозволу;
- (c) інша відповідна інформація, що вважається необхідною митними органами, яких це стосується.

3. Митні органи, що консультують, повинні повідомити про свою згоду або свої заперечення, та про будь-які зміни до проекту дозволу або до запропонованого плану перевірок протягом 45 днів із дати передання їм проекту дозволу. Заперечення повинні бути належним чином обґрунтовані.

Якщо заперечення повідомлено, а згоди не досягнуто протягом 90 днів із дати передачі проекту дозволу, дозвіл не надається щодо частин, які викликали заперечення. Якщо митні органи, що консультують, не повідомляють про свої заперечення протягом передбаченого строку, їхня згода вважається наданою.

4. До відповідних дат впровадження Системи централізованого митного очищення для ввозу (CCI) та AES, зазначених у додатку до Імплементційного рішення 2014/255/ЄС, як відступ від параграфа 2 та першого підпараграфа параграфа 3 цієї статті, періоди, зазначені в них, можуть бути продовженими на 15 днів митним органом, компетентним ухвалювати таке рішення.

Як відступ від другого підпараграфа параграфа 3 цієї статті, період, зазначений у ньому, може бути продовжений на 30 днів митним органом, компетентними ухвалювати таке рішення.

5 До дати впровадження Системи митних рішень Митного кодексу Союзу, зазначеної в додатку до Імплементційного рішення 2014/255/ЄС, як відступ від пункту b параграфа 2 цієї статті, план перевірок, зазначений у ньому, повинен передаватися завжди.

Стаття 230

Моніторинг дозволу

(Стаття 23(5) Кодексу)

1. Митні органи держави-члена повинні інформувати митний орган, компетентний ухвалювати рішення, невідкладно про будь-які обставини, що виникають після надання дозволу на централізоване митне очищення, що можуть вплинути на продовження його дії чи зміст.

▼МІ

2. Митний орган, компетентний ухвалювати рішення, повинен надати всю відповідну інформацію, що перебуває в його розпорядженні, митним органам інших держав-членів щодо діяльності власника дозволу на централізоване митне очищення, пов'язаної з митною сферою.

▼В

Стаття 231

Митні формальності та перевірки стосовно централізованого митного очищення

(Стаття 179(4) Кодексу)

1. Власник дозволу на централізоване митне очищення повинен пред'являти митниці товари згідно з дозволом шляхом надання наглядовій митниці будь-якого із таких документів:

- (a) стандартної митної декларації відповідно до статті 162 Кодексу;
- (b) спрощеної митної декларації відповідно до статті 166 Кодексу;
- (c) повідомлення про пред'явлення відповідно до статті 234(1)(a) цього Регламенту.

2. Якщо митна декларація має форму запису в обліку декларанта, застосовуються статті 234, 235 та 236 цього Регламенту.

3. Звільнення від зобов'язання щодо пред'явлення, надане відповідно до статті 182(3) Кодексу, застосовується до централізованого митного очищення за умови що власник дозволу на подання митної декларації у формі запису в обліку декларанта, виконав обов'язок, встановлений у статті 234(1)(f) цього Регламенту.

4. Якщо наглядова митниця прийняла митну декларацію або отримала повідомлення, зазначене в параграфі 1(c), вона повинна:

- (a) здійснити належний контроль для перевірки митної декларації або повідомлення про пред'явлення;
- (b) негайно передати митниці пред'явлення митну декларацію чи повідомлення і результати відповідного аналізу ризиків;
- (c) повідомити митницю пред'явлення про будь-що з такого:
 - (i) про те, що товари можуть бути випущені для відповідної митної процедури;
 - (ii) про те, що вимагається здійснення митного контролю відповідно до статті 179(3)(c) Кодексу.

5. Якщо наглядова митниця повідомляє митницю пред'явлення про те, що товари можуть бути випущені для відповідної митної процедури, митниця пред'явлення повинна протягом строку, встановленого в дозволі на централізоване митне очищення, повідомити наглядову митницю про те, чи її власний контроль таких товарів, включно із контролем, пов'язаним із національними заборонами та обмеженнями, впливає на такий випуск.

6. Якщо наглядова митниця повідомляє митницю пред'явлення про те, що вимагається здійснення митного контролю відповідно до статті 179(3)(c) Кодексу, митниця пред'явлення повинна протягом строку, встановленого в дозволі на централізоване митне очищення, підтвердити отримання запиту наглядової митниці щодо проведення необхідного контролю та, у відповідних випадках, повідомити наглядову митницю про свій власний контроль товарів, включно із контролем, пов'язаним із національними заборонами та обмеженнями.

7. Наглядова митниця повинна повідомляти митницю пред'явлення про випуск товарів.

8. Під час вивезення наглядова митниця повинна після випуску товарів надати дані експортної декларації, належним чином доповнені відповідно до статті 330 цього Регламенту, задекларованій митниці вибуття. Митниця вибуття повинна повідомляти наглядову митницю про вибуття товарів відповідно до статті 333 цього Регламенту. Наглядова митниця повинна засвідчувати вибуття декларанту відповідно до статті 334 цього Регламенту.

9. Як відступ від параграфа 1 цієї статті, до відповідних дат впровадження систем CCI та AES, зазначених у додатку до Імплементційного рішення 2014/255/ЄС, щодо товарів, що є предметом дозволу на централізоване митне очищення,

власник дозволу або декларант повинен:

- (a) пред'являти товари в місцях, викладених у дозволі, та призначених або схвалених митними органами відповідно до статті 139 Кодексу, за винятком звільнення від зобов'язання пред'являти товари відповідно до статті 182(3) Кодексу; та
 - (b) подавати митну декларацію або записувати товари в свій облік на митниці, зазначеній у дозволі.
10. До відповідних дат впровадження систем ССІ та АЕС, зазначених у додатку до Імплементативного рішення 2014/255/ЄС, митні органи застосовують план контролю, який визначає мінімальний рівень контролю.

▼МІ

11. До відповідних дат впровадження систем АЕС та ССІ, зазначених у додатку до Імплементативного рішення (ЄС) 2016/578/ЄС, параграфи 5 та 6 цієї статті не застосовуються.

▼В

Стаття 232

Централізоване митне очищення, що охоплює більш ніж один митний орган

(Стаття 179 Кодексу)

1. Наглядова митниця повинна передавати митниці пред'явлення таке:

- (a) будь-яке внесення змін або визнання стандартної митної декларації недійсною, яке відбулося після випуску товарів;
- (b) якщо подано додаткову декларацію, таку декларацію та інформацію про будь-яке внесення змін до неї або визнання її недійсною.

2. Якщо додаткова декларація є доступною митниці в ІТ-системі трейдера відповідно до статті 225 цього Регламенту, наглядова митниця повинна передавати дані не пізніше 10 днів після закінчення періоду, вказаного в додатковій декларації, та інформацію про будь-яке внесення змін до такої видобутої додаткової декларації або про визнання її недійсною.

Підсекція 3

Запис в обліку декларанта

Стаття 233

План перевірок

(Стаття 23(5) Кодексу)

1. Митні органи повинні створити план контролю економічного оператора під час надання дозволу на подання митної декларації у формі запису в обліку декларанта відповідно до статті 182(1) Кодексу, що передбачає нагляд за митними процедурами, що проводяться в рамках дозволу, визначає частоту митного контролю та забезпечує, між іншим, те, що ефективний митний контроль може бути проведений на всіх етапах процедури запису в обліку декларанта.
2. У відповідних випадках план контролю повинен враховувати строк давності повідомлення про митний борг, зазначений у статті 103(1) Кодексу.
3. План контролю повинен передбачати здійснення контролю у випадку надання звільнення від пред'явлення товарів відповідно до статті 182(3) Кодексу.
4. У випадку централізованого митного очищення план контролю, що визначає розподіл завдань між наглядовою митницею та митницею пред'явлення, повинен враховувати заборони та обмеження застосовні в місці, де перебуває митниця пред'явлення.

Стаття 234

Зобов'язання власника дозволу подавати митну декларацію у формі запису в обліку декларанта

(Стаття 182(1) Кодексу)

1. Власник дозволу на подання митної декларації у формі запису в обліку декларанта повинен:

- (a) пред'являти товари митниці, за винятком випадків застосування статті 182(3) Кодексу, та вносити дату повідомлення про пред'явлення в облік;
- (b) вносити принаймні дані спрощеної митної декларації та будь-яких підтвердних документів в облік;
- (c) на запит наглядової митниці надавати дані митної декларації, внесені в облік, та будь-який підтвердний документ, за винятком випадків, коли митні органи дозволяють декларанту надавати прямий комп'ютеризований доступ до такої інформації в його обліку;
- (d) надавати наглядовій митниці інформацію про товари, що підлягають обмеженням та заборонам;
- (e) надавати наглядовій митниці підтвердні документи, відповідно до статті 163(2) Кодексу, до того як задекларовані товари можуть бути випущені;

- (d) якщо застосовується звільнення, зазначене в статті 182(3) Кодексу, забезпечити, щоб власник дозволу на експлуатацію складів тимчасового зберігання мав інформацію, необхідну для доведення завершення тимчасового зберігання;
 - (g) за винятком звільнення від зобов'язання подавати додаткову декларацію відповідно до статті 167(2) Кодексу, подавати додаткову декларацію наглядовій митниці у спосіб та протягом строку, встановленого у дозволі.
2. Дозвіл на подання митної декларації у формі запису в обліку декларанта не застосовується до таких декларацій:
- (a) митних декларацій, які становлять заяву щодо отримання дозволу на спеціальну процедуру відповідно до статті 163 Делегованого регламенту (ЄС) 2015/2446;
 - (b) митні декларації, подані замість загальної декларації прибуття відповідно до статті 130(1) Кодексу.

Стаття 235

Випуск товарів у випадку подання митної декларації у формі запису в обліку декларанта

(Стаття 182 Кодексу)

1. Якщо дозвіл на подання митної декларації у формі запису в обліку декларанта встановлює строк для інформування власника такого дозволу про будь-який контроль, що його буде здійснено, товари повинні вважатися випущеними після закінчення такого строку, якщо тільки наглядова митниця не повідомила протягом такого строку про свій намір здійснити контроль.
2. Якщо дозвіл не встановлює строк відповідно до параграфа 1, наглядова митниця повинна випустити товари відповідно до статті 194 Кодексу.

Стаття 236

Тарифна квота

(Стаття 182 Кодексу)

1. Якщо митна декларація подається у формі запису в обліку декларанта для випуску для вільного обігу товарів, що підлягають тарифній квоті, що управління нею здійснюється відповідно до хронологічного порядку дат прийому митних декларацій, власник дозволу на подання митної декларації у такій формі подає заявку про надання тарифної квоти в додатковій декларації.
2. Якщо заява про надання тарифної квоти, що управління нею здійснюється відповідно до хронологічного порядку дат прийому митних декларацій, робиться в додатковій декларації, заява може оброблятися лише після подання такої декларації. Однак дата запису товарів в облік декларанта повинна враховуватися для цілей розподілення тарифної квоти.
3. Як відступ від параграфа 1 цієї статті, до дати модернізації національних систем увізних декларацій, зазначених у додатку до Імплементативного рішення 2014/255/ЄС, держави-члени можуть дозволити, щоб заявка на використання тарифної квоти, що управління нею здійснюється відповідно до положень статей 49–54 цього Регламенту, складалася у формі відмінній від тієї, що зазначена в параграфі 1 цієї статті, за умови що держави-члени мають всі необхідні дані, щоб оцінити дійсність заявки.

Підсекція 4

Самоконтроль

Стаття 237

Визначення суми ввізного та вивізного мита, що підлягають сплаті

(Стаття 185(1) Кодексу)

1. Якщо економічний оператор уповноважений визначати суму ввізного та вивізного мита, що підлягає сплаті відповідно до статті 185(1) Кодексу, такий оператор повинен у кінці періоду, встановленого митними органами у дозволі, визначати суму ввізного та вивізного мита, що підлягають сплаті за такий період відповідно до правил, встановлених у дозволі.
2. Протягом 10 днів із моменту закінчення періоду, встановленого митними органами у дозволі, власник дозволу подає наглядовій митниці деталі суми, визначеної відповідно до параграфа 1. Митний борг вважається повідомленим у момент такого подання.
3. Власник дозволу повинен заплатити суму, зазначену в параграфі 2 протягом періоду, встановленого в дозволі та до граничного строку, встановленого у статті 108(1) Кодексу.

ГЛАВА 3

Перевірка та випуск товарів

Секція 1
Перевірка

Стаття 238

Місце та час огляду товарів

(Стаття 189 Кодексу)

Якщо компетентна митниця вирішила перевірити товари відповідно до статті 188(с) Кодексу або відібрати зразки відповідно до статті 188(d) Кодексу, вона повинна призначити місце та час для цієї цілі та повідомити про це декларанта.

За заявою декларанта компетентна митниця може призначити місце, відмінне від приміщення митниці, або час, що не є офіційним робочим часом такої митниці.

Стаття 239

Огляд товарів

(Статті 189 та 190 Кодексу)

1. Якщо митниця вирішує перевірити лише частину товарів, вона повинна повідомити декларанта про товарні позиції, що їх вона бажає перевірити.
2. Якщо декларант відмовляється бути присутнім під час огляду товарів або не надає необхідної допомоги відповідно до вимог митних органів, вони встановлюють строк для його появи чи допомоги.

Якщо декларант не виконав вимоги митних органів до закінчення строку, митні органи приступають до огляду товарів на ризик декларанта та за його рахунок. За необхідності митні органи можуть використовувати послуги експерта, призначені відповідно до законодавства відповідної держави-члена, якщо в законодавстві Союзу таких положень немає.

Стаття 240

Відбирання зразків

(Статті 189 та 190 Кодексу)

1. Якщо митниця вирішує відбирати зразки товарів, вона повинна повідомити про це декларанта.
2. Якщо декларант відмовляється бути присутнім під час відбирання зразків або не надає необхідної допомоги відповідно до вимог митних органів, вони встановлюють строк для його появи чи допомоги.

Якщо декларант не виконав вимоги митних органів до закінчення строку, митні органи приступають до відбирання зразків на ризик декларанта та за його рахунок.

3. Митні органи відбирають зразки самі. Однак вони можуть вимагати, щоб зразки відбиралися декларантом або експертом під їх наглядом. Експерт призначається відповідно до законодавства відповідної держави-члена, якщо в законодавстві Союзу таких положень немає.
4. Кількість взятих зразків не повинна перевищувати кількості, необхідної для аналізу або детальнішого огляду, включно із можливим наступним аналізом.
5. Кількість відібраних зразків не вираховується із задекларованої кількості.
6. У випадку вивізної декларації або декларації про переробку за межами митної території декларант може замінити кількість товарів, відібраних для зразків, ідентичними товарами для того, щоб заповнити відправлення.

Стаття 241

Огляд зразків

(Статті 189 та 190 Кодексу)

1. Якщо огляд зразків тих самих товарів призводить до різних результатів, що вимагають різного митного оформлення, то відбираються додаткові зразки, якщо це можливо.
2. Якщо результати огляду додаткових зразків підтверджують різні результати, товари вважаються такими, що складаються із різних товарів у кількості, що відповідає результатам огляду. Те саме застосовується тоді, коли неможливо відібрати додаткові зразки.

Стаття 242

Повернення відібраних зразків або розпорядження ними

(Статті 189 та 190 Кодексу)

1. Відібрані зразки повертаються декларанту за його заявкою, за винятком таких випадків:
 - (a) якщо зразки зруйновано аналізом чи оглядом;
 - (b) якщо зразки повинні зберігатися митними органами для однієї з таких цілей:

- (i) додаткового огляду;
 - (ii) апеляційного або судового процесу.
2. Якщо декларант не подає заяви щодо повернення зразків, митні органи можуть вимагати від декларанта забрати деякі зразки, що залишаються, або розпорядитися ними відповідно до статті 198(1)(c) Кодексу.

Стаття 243

Результати перевірки митної декларації та огляду товарів

(Стаття 191 Кодексу)

1. Якщо митні органи перевіряють правильність даних митної декларації, вони повинні записати факт того, що перевірку проведено, та записати її результати.

Якщо оглянуто лише частину товарів, записуються оглянуті товари.

Якщо декларант був відсутнім, записується його відсутність.

2. Митні органи повинні повідомити декларанта про результати перевірки.

3. Якщо результати перевірки митної декларації не відповідають даним, наданим у митній декларації, митні органи повинні встановити та записати те, які саме дані необхідно врахувати для таких цілей:

- (a) розрахунку суми ввізного або вивізного мита та інших зборів із товарів;
- (b) розрахунку будь-якого відшкодування або інших сум або фінансових переваг, передбачених для вивозу згідно зі спільною сільськогосподарською політикою;
- (c) застосування будь-яких інших положень, що регулюють митну процедуру, під яку поміщено товари.

4. Якщо виявлено, що задеклароване неpreferенційне походження неправильне, походження, яке повинне враховуватися для цілей параграфу 3(a), встановлюється на основі доказу, пред'явленого декларантом або якщо це не є достатнім чи задовільним, на основі будь-якої наявної інформації.

Стаття 244

Надання гарантії

(Стаття 191 Кодексу)

Якщо митні органи вважають, що перевірка митної декларації може призвести до більшої суми ввізного чи вивізного мита або інших зборів, що підлягатимуть сплаті, чим та, що впливає з даних митної декларації, випуск товарів повинен залежати від надання гарантії, достатньої для покриття різниці між сумою згідно з даними митної декларації та сумою, яка може підлягати сплаті остаточно.

Однак декларант може вимагати негайного повідомлення про митний борг стосовно товарів, що може в підсумку виникнути, замість надання такої гарантії.

Стаття 245

Випуск товарів після перевірки

(Статті 191 та 194(1) Кодексу)

1. Якщо на основі перевірки митної декларації митні органи визначають суму ввізного або вивізного мита, що відрізняється від суми, що впливає з даних декларації, до суми, визначеної таким чином, застосовується стаття 195(1) Кодексу.

2. Якщо митні органи мають сумніви щодо того, чи застосовується заборона або обмеження і це не може бути з'ясовано до отримання результатів проведених митними органами перевірок, відповідні товари не випускаються.

Секція 2

Випуск

Стаття 246

Записування випуску товарів та повідомлення про нього

(Стаття 22(3) Кодексу)

Митні органи повинні повідомляти декларанта про випуск товарів та записувати випуск товарів для відповідної митної процедури із зазначенням принаймні покликання на митну декларацію або повідомлення та дату випуску товарів.

Стаття 247

Невипущені товари

(Стаття 22(3) Кодексу)

1. Якщо з будь-якої з причин, перелічених у статті 198(1)(b) Кодексу, товари не можуть бути випущені або якщо після їх випуску виявлено, що товари не відповідають умовам для такого випуску, митні органи повинні встановити декларанту

розумний строк для врегулювання ситуації з товарами.

2. Митні органи можуть на ризик та за рахунок декларанта перемістити товари, зазначені в параграфі 1, до спеціального приміщення під наглядом митних органів.

ГЛАВА 4

Розпорядження товарами

Стаття 248

Знищення товарів

(Стаття 197 Кодексу)

Митні органи повинні встановлювати тип та кількість будь-яких відходів або будь-якого брухту, що виникає в результаті знищення товарів для того, щоб визначити будь-яке мито та інші збори, застосовні до таких відходів та такого брухту, коли їх поміщено під митну процедуру або вони зворотно вивозяться.

Стаття 249

Відмова від товарів

(Стаття 199 Кодексу)

1. Митні органи можуть відхилити запит на отримання дозволу відмовитися від товарів на користь держави відповідно до статті 199 Кодексу, якщо виконується будь-яка із таких умов:

- (a) товари не можуть бути проданими на митній території Союзу або вартість такого продажу була б непропорційною вартості товарів;
- (b) товари підлягають знищенню.

2. Запит щодо відмови на користь держави вважається зробленим відповідно до статті 199 Кодексу, якщо митні органи публічно закликали власника товарів з'явитися, а він цього не зробив протягом 90 днів.

Стаття 250

Продаж товарів та інші заходи, вжиті митними органами

(Стаття 198(1) Кодексу)

1. Митні органи можуть продавати товари, що від них відмовилися на користь держави, або що їх конфісковано, лише за умови що покупець негайно виконає формальності для того, щоб помістити товари під митну процедуру або зворотно вивезти їх.

2. Якщо товари продаються за ціною, що включає суму ввізного мита та інших зборів, такі товари вважаються випущеними для вільного обігу. Митні органи повинні розрахувати суму мита та здійснити її бухгалтерський запис. Продаж повинен бути проведений згідно з процедурами, застосовними у відповідній державі-члені.

РОЗДІЛ VI

ВИПУСК ДЛЯ ВІЛЬНОГО ОБІГУ ТА ЗВІЛЬНЕННЯ ВІД СПЛАТИ ВВІЗНОГО МИТА

ГЛАВА 1

Випуск для вільного обігу

Стаття 251

Сертифікати зважування бананів

(Стаття 163(1) Кодексу)

1. Економічний оператор, уповноважений складати сертифікати відповідно до статті 155 Делегованого регламенту (ЄС) 2015/2446 (сертифікати зважування бананів) повинен надсилати митним органам попереднє повідомлення про зважування відправлення свіжих бананів для цілей складання такого сертифікату з деталями щодо типу пакування, походження та часу і місця зважування.

2. Сертифікат зважування бананів повинен перебувати у володінні декларанта та у розпорядженні митних органів під час подання декларації для випуску для вільного обігу свіжих бананів, що підпадають під код комбінованої номенклатури (CN) 0803 90 10 та підлягають ввізному миту.

3. Як відступ від параграфа 2, за заявкою декларанта щодо дозволу відповідно до [► М1](#) статті 166 Кодексу [◄](#), митні органи можуть вирішити випустити відправлення свіжих бананів у вільний обіг на основі попередньої декларації ваги

за таких умов:

- (a) Дозвіл повинен зобов'язувати імпортера перевезти банани в їх незмінному стані із тієї самої партії до призначених та дозволених ваг, зазначених у спрощеній декларації, де буде визначено правильну вагу та вартість;
- (b) Декларант відповідає за подання сертифіката зважування митниці випуску для вільного обігу протягом 10 календарних днів після прийому спрощеної декларації;
- (c) Декларант повинен подавати гарантію, викладену в статті 195(1) Кодексу.

Попередня вага може бути отримана із сертифіката попереднього зважування для бананів такого самого типу та походження.

4. Сертифікат зважування бананів повинен бути складений із використанням форми, викладеної в додатку 61-02.

Стаття 252

Контроль зважування свіжих бананів

(Стаття 188 Кодексу)

Митниці перевіряють принаймні 5% загальної кількості сертифікатів зважування бананів, що пред'являються кожного року, шляхом присутності на зважуванні репрезентативних зразків бананів економічним оператором, уповноваженим складати сертифікати зважування бананів або шляхом самостійного зважування таких зразків відповідно до процедури, встановленої у пунктах 1, 2 та 3 додатку 61-03.

ГЛАВА 2

Звільнення від сплати ввізного мита

Секція 1

Повернені товари

Стаття 253

Інформація, що вимагається

(Стаття 203(6) Кодексу)

1. Декларант повинен надати інформацію, що свідчить про виконання умов для звільнення від ввізного мита, митниці, до якої подано митну декларацію для випуску для вільного обігу.
2. Інформація, зазначена у параграфі 1, може бути надана будь-яким із таких способів:
 - (a) шляхом доступу до відповідних даних митної декларації або декларації зворотного вивозу, що на її основі повернені товари спочатку вивезено або зворотно вивезено із митної території Союзу;
 - (a) засвідченою компетентною митницею роздрукованою митної декларації або декларації зворотного вивозу, що на її підставі повернені товари початково вивозилися або зворотно вивозилися з митної території Союзу;
 - (c) документом, виданим компетентною митницею з відповідними даними такої митної декларації або декларації зворотного вивозу;
 - (d) документом, виданим митницею, що засвідчує виконання умов для звільнення від ввізного мита (інформаційний лист INF3).
3. Якщо наявна в компетентних митних органів інформація свідчить про те, що товари, задекларовані для випуску для вільного обігу, спочатку вивезено з митної території Союзу і на той час вони відповідали умовам для звільнення від ввізного мита як повернені товари, зазначена в параграфі 2 інформація не вимагається.
4. Параграф 2 не застосовується, якщо товари можуть бути задекларовані для випуску для вільного обігу усно або будь-якою іншою дією. Він також не застосовується до міжнародного переміщення пакувальних матеріалів, транспортних засобів або певних продуктів, що підпадають під особливі митні умови, якщо не передбачено інше.

Стаття 254

Товари на вивіз, що отримали переваги внаслідок заходів, встановлених спільною сільськогосподарською політикою

(Стаття 203(6) Кодексу)

Декларація для випуску для вільного обігу, що стосується повернених товарів, що їх вивіз міг спричинити виконання формальностей задля отримання відшкодування або інших сум, передбачених у рамках спільної сільськогосподарської політики, повинна бути підтверджена документами, зазначеними в статті 253 цього Регламенту та сертифікатом, виданим органами, відповідальними за надання такого відшкодування або таких сум у державі-члені вивозу.

Якщо митні органи на митниці, що в ній товари декларуються для випуску для вільного обігу, мають інформацію, що свідчить про те, що жодного відшкодування чи іншої суми, передбаченого чи передбаченої у зв'язку з вивозом у рамках спільної сільськогосподарської політики, не надано, та не може бути в подальшому надано, сертифікат не вимагається.

Стаття 255

Видавання інформаційного листа INF 3

(Статті 6(3)(а) та 203(6) Кодексу)

1. Експортер може вимагати інформаційний лист INF 3 від митниці вивозу.
2. Якщо експортер подає заяву на інформаційний лист INF 3 на момент вивозу, інформаційний лист INF 3 видається митницею вивозу під час виконання вивізних формальностей щодо товарів.

Якщо можливо, що вивезені товари буде повернено на митну територію Союзу через кілька митниць, експортер може просити видати декілька інформаційних листів INF 3, предметом кожного з яких є частина загальної кількості вивезених товарів.

3. Якщо експортер подає заяву на інформаційний лист INF 3 після виконання вивізних формальностей щодо товарів, інформаційний лист INF 3 може бути виданий митницею вивозу, якщо інформація про товари, зазначена в запиті експортера, відповідає інформації про вивезені товари, що є в розпорядженні митниці вивозу, і жодного відшкодування чи іншої суми, передбаченої у зв'язку з вивозом у рамках спільної сільськогосподарської політики, не надано, і не може бути в подальшому надано стосовно цих товарів.

4. Якщо інформаційний лист INF 3 видано, експортер може подати запит до митниці вивозу про його заміну декількома інформаційними листами INF 3, предметом кожного з яких є частина загальної кількості товарів, включених до первісно виданого інформаційного листа INF 3.

5. Експортер може попросити видати інформаційний лист INF 3 лише стосовно частини вивезених товарів.

6. Якщо інформаційний лист INF 3 видається в паперовій формі, його копія повинна зберігатися митницею вивозу, що його видала.

7. Якщо первісний інформаційний лист INF 3 видано в паперовій формі та вкрадено, загублено або знищено, митниця вивозу, що його видала, може за заявою експортера видати дублікат.

Митниця вивозу повинна записати на копії інформаційного листа INF 3, що перебуває в її володінні, про те, що видано дублікат.

8. Якщо інформаційний лист INF 3 видається в паперовій формі, він повинен бути складений із використанням форми, наведеної в додатку 62-02.

Стаття 256

Обмін інформацією між органами

(Стаття 203(6) Кодексу)

За заявою митниці, що в ній повернені товари декларуються для випуску для вільного обігу, митниця вивозу повинна повідомляти будь-яку інформацію, що перебуває в її розпорядженні і свідчить про те, що умови для звільнення від ввізного мита таких товарів виконано.

Секція 2

Продукти морського рибальства та інші продукти, отримані з моря

Стаття 257

Звільнення від сплати ввізного мита

(Стаття 208(2) Кодексу)

Докази того, що умови, встановлені у статті 208(1) Кодексу виконано, можуть бути, у відповідних випадках, надані відповідно до положень статей 213, 214 та 215 цього Регламенту та статей 130, 131, 132 та 133 Делегованого регламенту (ЄС) 2015/2446.

РОЗДІЛ VII

СПЕЦІАЛЬНІ ПРОЦЕДУРИ

ГЛАВА I

Загальні положення

Секція 1

Заява на отримання дозволу

Стаття 258

Підтвердні документи для усної митної декларації для тимчасового ввозу

(Стаття 22(2) Кодексу)

Якщо заява на отримання дозволу на тимчасовий ввіз ґрунтується на усній митній декларації, декларант повинен пред'явити підтвердний документ, зазначений у статті 165 Делегованого регламенту (ЄС) 2015/2446 у двох екземплярах, і одна копія повинна бути завізована митними органами та віддана власнику дозволу.

Секція 2

Ухвалення рішення щодо заяви

Стаття 259

Перевірка економічних умов

(Статті 28(1)(а) та 211(6) Кодексу)

1. Якщо після заяви на видачу дозволу відповідно до статті 211(1)(а) Кодексу вимагається перевірка економічних умов відповідно до статті 211(6) Кодексу, митна адміністрація митного органу, компетентного ухвалювати рішення щодо заяви, повинна невідкладно передати матеріали Комісії з вимогою провести таку перевірку.

2. Якщо після видачі дозволу на використання процедури переробки митна адміністрація держави-члена отримує докази того, що використання цього дозволу може спричинити негативний вплив на суттєві інтереси виробників Союзу, така митна адміністрація повинна передати матеріали Комісії з вимогою провести перевірку економічних умов.

3. Перевірка економічних умов на рівні Союзу може також здійснюватися за ініціативи Комісії, якщо вона має докази того, що використання дозволу може спричинити негативний вплив на суттєві інтереси Союзу.

4. Комісія створює експертну групу, до складу якої входять представники держав-членів, що консультує Комісію стосовно того чи виконуються економічні умови.

5. Висновок щодо економічних умов повинен враховуватися відповідним митним органом та будь-яким іншим митним органом, що має справу із подібними заявами та дозволами.

У висновках щодо економічних умов може бути вказано, що справа, що перевіряється, є унікальною і тому не може слугувати прецедентом для інших заяв та дозволів.

6. Якщо зроблено висновок про те, що економічні умови більше не виконуються, компетентний митний орган повинен відкликати відповідний дозвіл. Відкликання набуває чинності не пізніше 1 року з дня, наступного за днем, коли рішення про відкликання отримано власником дозволу.

Стаття 260

Консультаційна процедура між митними органами

(Стаття 22 Кодексу)

1. Якщо подано заяву на отримання дозволу, зазначеного в статті 211(1) Кодексу, що охоплює більш ніж одну державу-члена, застосовуються статті 10 та 14 цього Регламенту та параграфи 2–5 цієї статті, якщо тільки митний орган, компетентний ухвалювати рішення, не дійшов висновку, що умови для надання такого дозволу не виконано.

2. Митний орган, компетентний ухвалювати рішення, повинен передавати заяву та проект дозволу іншим відповідним митним органам не пізніше 30 днів після дати прийому заяви.

3. Дозвіл, що охоплює більш ніж одну державу-члена, не видається без попереднього погодження відповідними митними органами проекту дозволу.

4. Відповідні митні органи повинні повідомляти заперечення, у випадку наявності таких, або про свою згоду протягом 30 днів із дати передання їм проекту дозволу. Заперечення повинні бути належним чином обґрунтовані.

Якщо заперечення повідомлено протягом цього строку, а згоди не досягнуто протягом 60 днів із дати передання проекту дозволу, дозвіл не надається щодо того розміру, який викликав заперечення.

5. Якщо інші відповідні митні органи не повідомили заперечення протягом 30 днів із дати передання їм проекту дозволу, вважається що вони надали згоду.

Стаття 261

Випадки, що в них не вимагається консультаційна процедура

(Стаття 22 Кодексу)

1. Компетентний митний орган ухвалює рішення щодо заяви без консультацій з іншими відповідними митними органами згідно зі статтею 260 цього Регламенту в будь-якому з таких випадків:

(а) дозвіл, що охоплює більш ніж одну державу-члена:

- (i) поновлюється;
- (ii) підлягає незначному внесенню змін;
- (iii) анулюється;
- (iv) призупиняється;
- (v) відкликається;
- (b) дві і більше охоплені держави-члени це погодили;
- (c) єдиною діяльністю, яка охоплює різні держави-члени, є операція, де митниця поміщення під процедуру та митниця закриття процедури, не є однаковими;
- (d) заява на отримання дозволу на тимчасовий ввіз, що охоплює більш ніж одну державу-члена, складається на основі митної декларації стандартної форми.

У таких випадках митний орган, що ухвалив рішення, надає іншим відповідним митним органам дані дозволу.

2. Компетентний митний орган ухвалює рішення щодо заяви без консультацій з іншими відповідними митними органами згідно зі статтею 260 цього Регламенту та не надаючи подробиць дозволу іншим відповідним митним органам згідно з параграфом 1 у будь-якому з таких випадків:

- (a) якщо використовуються книжки АТА або СРД;
- (b) якщо дозвіл на тимчасовий ввіз надано шляхом випуску товарів для відповідної митної процедури згідно зі статтею 262 цього Регламенту;
- (c) якщо дві або більше охоплених держав-членів це погодили;
- (d) якщо єдина діяльність, що охоплює різні держави-члени, полягає у переміщенні товарів.

Стаття 262

Дозвіл у формі випуску товарів

(Стаття 22(1) Кодексу)

Якщо заяву на отримання дозволу складено на основі митної декларації відповідно до статті 163(1) або (5) Делегованого регламенту (ЄС) 2015/2446, дозвіл надається шляхом випуску товарів для відповідної митної процедури.

Секція 3

Інші процедурні правила

Стаття 263

Митна декларація, подана до іншої митниці

(Стаття 159(3) Кодексу)

Компетентний митний орган може дозволяти у виняткових випадках подавати митну декларацію до митниці, що її не зазначено в дозволі. В такому випадку компетентний митний орган повинен невідкладно повідомляти наглядову митницю.

Стаття 264

Завершення спеціальної процедури

(Стаття 215 Кодексу)

1. Якщо товари поміщено під спеціальну процедуру з використанням двох або більше митних декларацій на підставі одного дозволу, поміщення таких товарів або продуктів, отриманих із них, під наступну митну процедуру, або їх віднесення до їх встановленого кінцевого використання, вважається таким, що закриває процедуру для відповідних товарів, поміщених під найранішу митну декларацію.

2. Якщо товари поміщено під спеціальну процедуру із використанням двох або більше митних декларацій на основі одного дозволу, і спеціальна процедура закривається шляхом вивезення товарів поза межі митної території Союзу або шляхом безвідхідного знищення товарів, таке вивезення товарів або безвідхідне знищення вважається таким, що закриває процедуру для відповідних товарів, поміщених під найранішу митну декларацію.

3. Як відступ від параграфу 1 та 2, власник дозволу або суб'єкт процедури може вимагати здійснити закриття процедури стосовно визначених товарів, поміщених під процедуру.

4. Застосування параграфів 1 та 2 не повинне призводити до необґрунтованих переваг у сплаті ввізного мита.

5. Якщо товари під спеціальною процедурою поміщено разом з іншими товарами та відбувається повне знищення або безповоротна втрата, митні органи можуть прийняти докази, що їх надає суб'єкт процедури, що свідчать про фактичну кількість знищених або втрачених товарів під такою процедурою.

Якщо суб'єкт процедури не може надати докази, прийнятні для митних органів, кількість товарів, що її знищено або втрачено, встановлюється шляхом покликання та пропорцію товарів такого самого типу під процедурою на момент знищення або втрати.

Стаття 265

Свідоцтво для звільнення від сплати

(Стаття 215 Кодексу)

1. Без обмеження статей 46 та 48 Кодексу, наглядова митниця повинна невідкладно перевіряти свідоцтво для звільнення від сплати відповідно до статті 175(1) Делегованого регламенту (ЄС) 2015/2446.

Наглядова митниця може прийняти визначену власником дозволу суму ввізного мита, що підлягає сплаті.

2. Бухгалтерський запис на суму ввізного мита повинен бути здійснений відповідно до статті 104 Кодексу протягом 14 днів із дати передачі свідоцтва для звільнення від сплати наглядовій митниці.

Стаття 266

Передача прав та обов'язків

(Стаття 218 Кодексу)

Компетентний митний орган повинен вирішити чи може відбутися передача прав та обов'язків відповідно до статті 218 Кодексу. Якщо така передача може відбутися, компетентний митний орган повинен визначити умови, за яких така передача дозволяється.

Стаття 267

Переміщення товарів під спеціальною процедурою

(Стаття 219 Кодексу)

1. Переміщення товарів до митниці вибуття для закриття спеціальної процедури, відмінної від кінцевого використання та переробки за межами митної території, шляхом переміщення товарів за межі митної території Союзу, здійснюється з використанням декларації зворотного вивозу.

2. Якщо товари переміщуються під процедурою переробки за межами митної території від митниці поміщення до митниці вибуття, товари підпадають під положення, що були б застосовними, якби товари було поміщено під процедуру вивозу.

3. Якщо товари переміщуються під процедурою кінцевого використання до митниці вибуття, товари підпадають під положення, що були б застосовними, якби товари було поміщено під процедуру вивозу.

4. Здійснення інших митних формальностей, крім ведення обліку відповідно до статті 214 Кодексу, не вимагається для жодного переміщення, що не передбачене параграфами 1–3.

5. Якщо переміщення товарів відбувається відповідно до параграфів 1 або 3, товари повинні залишатися під спеціальною процедурою до їх переміщення за межі митної території Союзу.

Стаття 268

Формальності, пов'язані із використанням еквівалентних товарів

(Стаття 223 Кодексу)

1. Використання еквівалентних товарів не підлягає формальностям, що виконуються для поміщення товарів під спеціальну процедуру.

2. Еквівалентні товари можуть зберігатися з іншими товарами Союзу або товарами з-поза меж Союзу. У таких випадках митні органи можуть встановлювати спеціальні методи ідентифікування еквівалентних товарів для того, щоб відрізнити їх від інших товарів Союзу чи товарів з-поза меж Союзу.

Якщо ідентифікувати кожного разу кожен тип товарів неможливо або це було б можливо лише в разі понесення непропорційних витрат, в обліку здійснюється виділення окремо кожного типу товарів, митного статусу та, у відповідних випадках, походження товарів.

3. У разі кінцевого використання товари, що замінюються еквівалентними товарами, не повинні більше перебувати під митним наглядом у будь-якому з таких випадків:

- (a) еквівалентні товари використано для цілей, встановлених для застосування звільнення від сплати мита або зниженої ставки мита;
- (b) еквівалентні товари вивезено, знищено або від них здійснено відмову на користь держави;
- (c) еквівалентні товари використано для цілей, відмінних від тих, що встановлені для застосування звільнення від сплати мита або зниженої ставки мита, і застосовне ввізне мито сплачено.

Стаття 269

Статус еквівалентних товарів

(Стаття 223 Кодексу)

1. У випадку митного складу і тимчасового ввозу еквівалентні товари стають товарами з-поза меж Союзу, а товари, які вони замінюють, стають товарами Союзу в момент їх випуску для наступної митної процедури, що закриває цю процедуру, або в момент, коли еквівалентні товари залишають митну територію Союзу.

2. У випадку переробки на митній території еквівалентні товари та перероблені продукти, отримані з них, стають товарами з-поза меж Союзу, а товари, які вони замінюють, стають товарами Союзу в момент їх випуску для наступної митної процедури, що закриває цю процедуру, або в момент, коли перероблені продукти залишають митну територію Союзу.

Однак якщо поміщені під процедуру переробки на митній території товари вводяться в обіг до закриття цієї процедури, їх статус змінюється в момент, коли вони вводяться в обіг. У виняткових випадках, коли очікується, що еквівалентні товари будуть відсутні на момент уводу товарів в обіг, митні органи можуть дозволити, за заявою суб'єкта процедури, щоб еквівалентні товари стали доступними пізніше, протягом визначеного ними розумного строку.

3. У випадку попереднього вивозу перероблених товарів під процедурою переробки на митній території еквівалентні товари та перероблені продукти, отримані з них, стають товарами з-поза меж Союзу зі зворотною дією в часі в момент їх випуску для процедури вивозу, якщо товари, що будуть ввезені, поміщені під цю процедуру.

Якщо товари, що будуть ввезені, поміщені під процедуру переробки на митній території, вони в той самий час стають товарами Союзу.

Стаття 270

Електронна система для книжок eATA

(Стаття 16(1) Кодексу)

Електронна інформаційно-комунікаційна система (система книжок eATA), створена відповідно до статті 16(1) Кодексу, використовується для опрацювання, обміну та зберігання інформації стосовно книжок eATA, виданих на основі статті 21a Стамбульської конвенції. Компетентні митні органи повинні невідкладно надати доступ до цієї інформації через цю систему.

Стаття 271

Електронна система для стандартизованого обміну інформацією

(Стаття 16(1) Кодексу)

1. Електронна інформаційно-комунікаційна система, створена відповідно до статті 16(1) Кодексу, використовується для стандартизованого обміну інформацією (INF) стосовно будь-якої з таких процедур:

- (a) переробки на митній території EX/IM або переробки за межами митної території EX/IM;
- (b) переробки на митній території EX/IM або переробки за межами митної території EX/IM, якщо охоплено більш ніж одну державу-члена;
- (c) переробки на митній території EX/IM, якщо охоплено одну державу-члена і відповідальний митний орган відповідно до статті 101(1) Кодексу вимагає INF.

Така система також використовується для опрацювання та зберігання відповідної інформації. Якщо вимагається INF, наглядова митниця повинна невідкладно надати доступ до інформації через цю систему. Якщо митна декларація, декларація зворотного вивозу або повідомлення про зворотний вивіз містить покликання на INF, компетентні органи повинні невідкладно оновити INF.

Крім того електронна інформаційно-комунікаційна система використовується для стандартизованого обміну інформацією (INF) стосовно заходів торговельної політики.

2. Параграф 1 цієї статті застосовний із дати впровадження UCC INF, зазначеного в додатку до Імплементативного рішення 2014/255/ЄС.

ГЛАВА 2

Транзит

Секція 1

Процедура зовнішнього та внутрішнього транзиту

Підсекція 1

Загальні положення

Стаття 272

Контроль та формальності стосовно товарів, що залишають митну територію Союзу і знову переміщуються на неї (Статті 226(3)(b), (c), (e), (f) та 227(2)(b), (c), (e), (f) Кодексу)

Якщо у процесі переміщення товарів з одного пункту в інший на митній території Союзу товари залишають митну територію Союзу і знову переміщуються на неї, митний контроль та формальності, застосовні відповідно до Конвенції МДП, Конвенції АТА, Стамбульської конвенції, Угоди між Сторонами Північноатлантичного договору про статус їхніх сил, що її підписано в Лондоні 19 червня 1951 року або відповідно до актів Всесвітнього поштового союзу, здійснюються у тих пунктах, де товари тимчасово залишають митну територію Союзу і де вони знову переміщуються на цю територію.

Стаття 273

Електронна система для транзиту

(Стаття 16(1) Кодексу)

1. Для обміну даними про книжку МДП для операцій МДП та для виконання митних формальностей процедур транзиту Союзу повинна використовуватися електронна система, створена відповідно до статті 16(1) Кодексу (електронна транзитна система).
2. У випадку невідповідності між даними в книжці МДП та даними електронної транзитної системи, книжка МДП має переважну силу.
3. Як відступ від параграфу 1 цієї статті, до дати модернізації системи, зазначеної тут, відповідно до додатка до Імплементативного рішення 2014/255/ЄС, держави-члени повинні використовувати Нову комп'ютеризовану транзитну систему, створену Регламентом Комісії (ЄС) № 1192/2008([16](#)).

Підсекція 2

Переміщення в рамках операцій МДП

Стаття 274

Операція МДП за окремих обставин

(Статті 6(3)(b), 226(3)(b) та 227(2)(b) Кодексу)

Митний орган приймає книжку МДП без обміну даними книжки МДП щодо операції МДП у разі тимчасового збою:

- (a) електронної транзитної системи;
- (b) комп'ютеризованої системи, що її використовують власники книжок МДП для подання даних книжок МДП засобами електронного опрацювання даних;
- (c) електронного зв'язку між комп'ютеризованою системою, що її використовують власники книжок МДП для подання даних книжок МДП засобами електронного опрацювання даних, та електронної транзитної системи.

Прийом книжок МДП без обміну даними книжки МДП у випадку тимчасового збою відповідно до пунктів (b) або (c) підлягає узгодженню з митними органами.

Стаття 275

Маршрут переміщення в рамках операції МДП

(Статті 226(3)(b) та 227(2)(b) Кодексу)

1. Товари, переміщені в рамках операції МДП, повинні перевозитися до митниці призначення або вибуття за економічно обґрунтованим маршрутом.
2. Якщо митниця відправлення або прибуття вважає це необхідним, вона визначає маршрут для операції МДП з урахуванням будь-якої відповідної інформації, що її надав власник книжки МДП.

Під час визначення маршруту митниця повинна внести до електронної транзитної системи та до книжки МДП принаймні зазначення держав-членів, що через них відбудуватиметься операція МДП.

Стаття 276

Формальності, що підлягають виконанню в митниці відправлення або прибуття для переміщення товарів у рамках операції МДП

(Статті 226(3)(b) та 227(2)(b) Кодексу)

1. Власник книжки МДП повинен надати дані книжки МДП для операції МДП у митниці відправлення або прибуття.
2. Митниця, що їй подано дані книжки МДП, встановлює строк, протягом якого товари повинні бути пред'явлені в митниці призначення або вибуття з урахуванням:
 - (a) маршруту;
 - (b) транспортного засобу;
 - (c) законодавства у сфері транспорту чи іншого законодавства, що може мати вплив на встановлення строку;
 - (d) будь-якої відповідної інформації, повідомленої власником книжки МДП.

3. Якщо строк встановлено митницею відправлення або прибуття, він є обов'язковим для митних органів держав-членів, на територію яких прибувають товари під час операції МДП, і цей строк не може бути змінений такими органами.

4. Коли товари випущено для операції МДП, митниця відправлення чи прибуття повинна зареєструвати MRN (номер документа перевезення) процедури МДП у книжці МДП. Митниця, що випускає ці товари, повинна повідомити власника книжки МДП про випуск товарів для операції МДП.

На запит власника книжки МДП митниця відправлення або прибуття повинна надати транзитний супровідний документ або, у відповідних випадках, транзитний/безпековий супровідний документ для власника книжки МДП.

Транзитний супровідний документ надається за формою, наведеною в додатку В-02 до Делегованого регламенту (ЄС) 2015/2446, і, якщо необхідно, доповнений Списком товарних позицій у формі, наведений в додатку В-03 до того самого Делегованого регламенту. Транзитний/безпековий супровідний документ надається за формою, наведеною в додатку В-04 того самого Делегованого регламенту, і доповнюється транзитним/безпековим списком товарних позицій у формі, наведеної у додатку В-05 до того самого Делегованого регламенту.

5. Митниця відправлення або прибуття повинна передавати дані про операцію МДП до задекларованої митниці призначення або вибуття.

Стаття 277

Інциденти під час переміщення товарів у рамках операції МДП

(Статті 226(3)(b) та 227(2)(b) Кодексу)

1. Перевізник без необґрунтованої затримки після інциденту повинен пред'явити товари разом із дорожнім транспортним засобом, комбінацією транспортних засобів або контейнером, книжку МДП та MRN операції МДП до найближчого митного органу держави-члена, що на її території перебувають транспортні засоби, якщо:

- (a) перевізник зобов'язаний відхилитися від маршруту, що його встановлено відповідно до [МІ](#) Стаття 275 ◀ обставин, що є поза його контролем;
- (b) відбувається інцидент або аварія у розумінні статті 25 Конвенції МДП.

2. Якщо митний орган, що на його території перебуває транспортний засіб, вважає, що відповідна операція МДП може продовжуватися, він вживає будь-яких заходів, що їх він вважає необхідними.

Відповідну інформацію щодо інцидентів, зазначених у параграфі 1, заносить до електронної транзитної системи цей митний орган.

3. До дати впровадження модернізації NCTS, зазначеної в додатку до Імплементативного рішення 2014/255/ЄС, відповідна інформація щодо інцидентів, зазначених у параграфі 1, повинна бути зареєстрована в електронній транзитній системі митницею призначення або вибуття.

4. До дати впровадження модернізації NCTS, зазначеної в додатку до Імплементативного рішення 2014/255/ЄС, другий підпараграф параграфа 2 цієї статті не застосовується.

Стаття 278

Пред'явлення переміщуваних у рамках операції МДП товарів у митниці призначення або вибуття

(Статті 226(3)(b) та 227(2)(b) Кодексу)

1. Коли переміщувані в рамках операції МДП товари надходять до митниці призначення або вибуття, то в цьому митному органі необхідно пред'явити:

- (a) товари разом із дорожнім транспортним засобом, комбінацією транспортних засобів або контейнером;
- (b) книжку МДП;
- (c) MRN операції МДП;
- (d) будь-яку інформацію, яку вимагає митниця призначення або вибуття.

Пред'явлення відбувається в офіційний робочий час. Однак митниця призначення або вибуття може на прохання відповідної особи дозволяти пред'явлення не в офіційний робочий час або в іншому місці.

2. Якщо пред'явлення відбулося на митниці призначення або вибуття після завершення строку, встановленого митницею відправлення або прибуття відповідно до статті 276(2) цього Регламенту, суб'єкт процедури МДП вважається таким, що дотримався строку, якщо він або перевізник доведе митниці призначення або вибуття, відповідно до її вимог, що затримка сталася не з його вини.

3. Операція МДП може бути відмінена у митниці, відмінній від задекларованої у транзитній декларації. Така митниця в такому разі вважається митницею призначення або вибуття.

Стаття 279

Формальності на митниці призначення або вибуття для товарів, переміщуваних у рамках операції МДП

(Статті 226(3)(b) та 227(2)(b) Кодексу)

1. Митниця призначення або вибуття повідомляє митниці відправлення або прибуття про надходження товарів у день, коли товари разом з дорожніми транспортними засобами або контейнером, книжкою МДП, MRN операції МДП пред'являються відповідно до статті 278(1) цього Регламенту.

2. Якщо операція МДП припиняється у митниці, відмінній від митниці, задекларованій у транзитній декларації, митниця, яка вважається митницею призначення або вибуття відповідно до статті 278(3) цього Регламенту, повідомляє митницю відправлення або прибуття про надходження у день, коли товари пред'являються відповідно до статті 278(1) цього Регламенту.

Митниця відправлення або прибуття повідомляє митниці призначення або вибуття, задекларованій у транзитній декларації, про надходження товарів.

3. Митниця призначення або вибуття повідомляє митницю відправлення або прибуття про результати контролю щонайпізніше на третій день після дня, коли товари пред'явлено у митниці призначення або вибуття або в іншому місці відповідно до статті 278(1) цього Регламенту. У виняткових випадках цей строк може бути подовжений на строк до 6 днів.

Однак як тільки уповноважений вантажоодержувач, зазначений у статті 230 Кодексу, отримує товари, необхідно повідомити митницю відправлення або прибуття щонайпізніше на шостий день після дня, в який товари доставлено уповноваженому вантажоодержувачу.

4. Митниця призначення або вибуття припиняє операцію МДП відповідно до статті 1(d) та 28(1) Конвенції МДП. Вона повинна заповнити корінець № 2 книжки МДП та зберігати ваучер № 2 книжки МДП. Книжку МДП повертають власнику книжки МДП або особі, що діє від його імені.

5. Якщо застосовується стаття 274 цього Регламенту, митні органи держави-члена призначення або вибуття повинні повернути відповідну частину ваучера № 2 книжки МДП митниці відправлення чи прибуття невідкладно та не пізніше ніж через 8 днів із дати, коли операцію МДП припинено.

Стаття 280

Процедура розслідування переміщень товарів під операцією МДП

(Статті 226(3)(b) та 227(2)(b) Кодексу)

1. Якщо митниця відправлення чи прибуття не отримала контрольних результатів протягом 6 днів із моменту отримання повідомлення про надходження товарів, ця митниця негайно запитує результати контролю з митниці призначення або вибуття, що надіслала повідомлення про надходження товарів.

Митниця призначення або вибуття повинна невідкладно відправити результати контролю після отримання запиту від митниці відправлення або прибуття.

2. Якщо митний орган держави-члена відправлення або прибуття ще не отримав інформацію, що дозволяє закрити операцію МДП або стягнути митний борг, він вимагає відповідної інформації від власника книжки МДП або, якщо в місці призначення або вибуття є достатньо даних, від митниці призначення або вибуття в таких випадках:

- (a) митниця відправлення або прибуття не отримала повідомлення про надходження товарів до завершення строку для пред'явлення товарів відповідно до статті 276(2) цього Регламенту;
- (b) митниця відправлення або прибуття не отримала результати контролю, щодо яких подано запит відповідно до параграфа 1;
- (c) митниці відправлення або прибуття стало відомо, що повідомлення про надходження товарів або результати контролю надіслано помилково.

3. Митний орган держави-члена відправлення або прибуття надсилає запити на інформацію відповідно до параграфа 2(a) протягом 7 днів після завершення строку, зазначеного у ньому, та запити на інформацію відповідно до параграфа 2(b) протягом 7 днів після завершення застосовного строку, зазначеного в параграфі 1.

Однак якщо до завершення таких строків митний орган держави-члена відправлення або прибуття отримує інформацію про те, що операцію МДП не завершено належним чином, або вона має відповідну підозру, вона повинна невідкладно надіслати запит.

4. Відповіді на запити, подані відповідно до параграфа 2, надсилаються протягом 28 днів із дати надсилання запиту.

5. Якщо після направлення запиту відповідно до параграфа 2 митниця призначення або вибуття не надала достатньої інформації для закриття операції МДП, митний орган держави-члена відправлення або прибуття направляє запит суб'єкту процедури щодо надання такої інформації не пізніше 35 днів після початку процедури запиту інформації.

Однак до дати впровадження модернізації NCTS, зазначеної в додатку до Імплементативного рішення 2014/255/ЄС, цей митний орган повинен вимагати від власника книжки МДП надавати таку інформацію не пізніше ніж через 28 днів після початку процедури розслідування.

Власник книжки МДП повинен відповісти на такий запит протягом 28 днів із дати його надсилання. За запитом власника книжки МДП цей період може бути подовжений на наступні 28 днів.

6. Митний орган приймає книжку МДП без обміну даними книжки МДП для операції МДП відповідно до [► МІ](#) Стаття 274 [◄](#), митний орган держави-члена відправлення або прибуття починає процедуру розслідування, щоб отримати інформацію, необхідну для закриття операції МДП, якщо через 2 місяці з дня прийому книжки МДП вона не отримала доказів того, що операцію МДП припинено. Орган надсилає запит на відповідну інформацію митному органу держави-члена призначення або вибуття. Цей митний орган повинен відповісти на такий запит протягом 28 днів із дати його надсилання.

Однак якщо до завершення таких строків митний орган держави-члена відправлення або прибуття отримує інформацію про те, що операцію МДП не завершено належним чином, або вона має відповідну підозру, вона повинна невідкладно надіслати запит.

Процедура розслідування також повинна бути ініційована митним органом держави-члена відправлення або прибуття, якщо з'являється інформація про те, що докази припинення операції МДП фальсифіковано та процедура запиту необхідна для досягнення цілей параграфу 9.

7. Митний орган держави-члена відправлення або прибуття повинен повідомити відповідну асоціацію-гаранта про те, що не вдалося закрити операцію МДП, і запропонувати їй надати докази того, що операцію МДП припинено. Ця інформація не вважається повідомленням у розумінні статті 11(1) Конвенції МДП.

8. Якщо під час етапів процедури запиту інформації, викладеної в параграфах 1–7, встановлено, що операцію МДП завершено належним чином, митний орган держави-члена відправлення або прибуття повинен закрити операцію МДП та негайно поінформувати про завершення такої операції асоціацію-гаранта і власника книжки МДП, а також, у відповідних випадках, будь-який митний орган, який міг почати процедуру стягнення.

9. Якщо під час етапів процедури запиту інформації, викладеної в параграфах 1–7, встановлено, що операція МДП не може бути закрыта, митний орган держави-члена відправлення або прибуття повинен встановити, чи виник митний борг.

У разі виникнення митного боргу митний орган держави-члена відправлення або прибуття повинен вжити таких заходів:

- (a) визначити боржника;
- (b) визначити митний орган, відповідальний за повідомлення про митний борг відповідно до статті 102(1) Кодексу.

Стаття 281

Альтернативні докази припинення операції МДП

(Статті 226(3)(b) та 227(2)(b) Кодексу)

1. Операція МДП вважається належним чином припиненою протягом строку, встановленого відповідно до статті 276(2) цього Регламенту, якщо власник книжки МДП або асоціація-гарант пред'являє на вимогу митного органу держави-члена відправлення або прибуття один із таких документів, що ідентифікує товари:

- (a) документ, засвідчений митним органом держави-члена призначення або вибуття, який ідентифікує товари та встановлює, що товари пред'явлено на митниці призначення або вибуття, або доставлено уповноваженому вантажоодержувачу відповідно до статті 230 Кодексу;
- (b) документ або митний протокол, засвідчений митним органом держави-члена, який встановлює, що товари фізично залишили митну територію Союзу;
- (c) митний документ, виданий у третій країні, у якій товари поміщено під митну процедуру;
- (d) документ, виданий у третій країні, скріплений штампом або засвідчений іншим чином митним органом такої країни, що встановлює, що товари вважаються такими, що перебувають у вільному обігу в такій країні.

2. Замість документів, зазначених у параграфі 1, органом відповідної третьої країни або органом держави-члена можуть бути надані копії таких документів, засвідчені органом, що засвідчив оригінали документів.

3. Повідомлення про надходження товарів, зазначене в статті 279 (1) та (2) цього Регламенту, не вважається доказом належного припинення операції МДП.

Стаття 282

Формальності щодо товарів, переміщуваних у рамках операції МДП, що їх отримує уповноважений вантажоодержувач

(Статті 226(3)(b) та 227(2)(b) Кодексу)

1. Коли товари прибувають у місце, що його визначено у дозволі, зазначеному у статті 230 Кодексу, уповноважений вантажоодержувач повинен:

- (a) негайно повідомити митницю призначення про надходження товарів та поінформувати її про будь-які порушення або інциденти, що сталися під час перевезення;
- (b) розвантажувати товари тільки після отримання дозволу від митниці призначення;
- (c) після розвантаження невідкладно внести результати перевірки та будь-яку іншу відповідну інформацію щодо розвантаження до свого обліку;
- (d) повідомити митницю призначення про результати перевірки товарів та поінформувати її про будь-які порушення щонайпізніше на третій день після дня отримання дозволу на розвантаження товарів.

2. Як тільки митниця призначення отримує повідомлення про надходження товарів до приміщень уповноваженого вантажоодержувача, вона повинна повідомити митницю відправлення або прибуття про надходження товарів.

3. Як тільки митниця призначення отримує результати перевірки товарів, зазначені у параграфі 1(d), вона повинна надіслати результати контролю митниці відправлення або прибуття не пізніше ніж на шостий день після дня, в який товари доставлено уповноваженому вантажоодержувачу.

4. На запит власника книжки МДП уповноважений вантажоодержувач видає квитанцію, яка засвідчує надходження товарів у місце, вказане в дозволі, зазначеному в статті 230 Кодексу, і містить покликання на MRN операції МДП та на книжку МДП. Квитанція про надходження не вважається доказом належного завершення операції МДП у розумінні статті 279 (4) цього Регламенту.

5. Уповноважений вантажоодержувач забезпечує, щоб книжку МДП разом із MRN операції МДП було пред'явлено в межах строку, встановленого в дозволі, в митниці призначення для цілей припинення операції МДП відповідно до статті 279(4) цього Регламенту.

6. Власник книжки МДП вважається таким, що він виконав свої зобов'язання відповідно до статті 1(о) Конвенції МДП, якщо книжку МДП разом із дорожнім транспортним засобом, комбінацією транспортних засобів або контейнера та товарами пред'явлено неушкодженими уповноваженому вантажоодержувачу в місці, зазначеному у дозволі.

Підсекція 3

Рух товарів відповідно до Конвенції АТА та Стамбульської конвенції

Стаття 283

Повідомлення про порушення

(Стаття 226(3)(с) та 227(2)(с) Кодексу)

Координаційна митниця держави-члена, зазначена в статті 166, де вчинено порушення під час транзитного переміщення АТА або у зв'язку з ним, повідомляє власника книжки АТА та асоціацію-гаранта про порушення протягом року з моменту закінчення строку дії книжки.

Стаття 284

Альтернативні докази припинення транзитної операції АТА

(Статті 226(3)(с) та 227(2)(с) Кодексу)

1. Транзитна операція АТА розглядається як така, що була правильно завершена, якщо власник книжки АТА пред'являє в строки, передбачені статтею 7(1) та (2) Конвенції АТА, якщо книжка видається відповідно до Конвенції АТА або статтею 9(1)(а) та (б) додатка А до Стамбульської конвенції, якщо книжка видається відповідно до Стамбульської конвенції та на задоволення запиту митному органу, один з наступних документів, що ідентифікують товари:

- (а) документи, зазначені у статті 8 Конвенції АТА, якщо книжка видається відповідно до Конвенції АТА, або статті 10 додатка А до Стамбульської конвенції, якщо книжка видається відповідно до Стамбульської конвенції;
- (б) документ, засвідчений митним органом, що встановлює, що товари пред'явлено в митниці призначення або вибуття;
- (с) документ, виданий митними органами у третій країні, де товари поміщуються під митну процедуру.

2. Замість документів, зазначених у параграфі 1, можуть бути надані копії таких документів, засвідчені органом, який засвідчив оригінали документів, як доказ.

Підсекція 4

Переміщення товарів з використанням форми 302.

Стаття 285

Призначені митниці

(Статті 226(3)(е), 227(2)(е) та 159(3) Кодексу)

Митний орган у кожній державі-члені, в якій розміщені сили Організації Північно-Атлантичного договору (сили НАТО), що мають право використовувати форму 302, призначає митницю або відділення, відповідальну або відповідальне за митні формальності та контроль, пов'язані з переміщенням товарів для або від імені цих сил.

Стаття 286

Постачання бланків форми 302 сил НАТО

(Статті 226(3)(е) та 227(2)(е) Кодексу)

Призначена митниця держави-члена відправлення повинна надавати силам НАТО, розташованим на її території, форми 302, які:

- (а) засвідчені штампом та підписом посадової особи цієї митниці;
- (б) мають серійні номери;
- (с) мають повну адресу призначеної митниці для повернення копії форми 302.

Стаття 287

Процедурні правила, що застосовуються до використання форми 302

(Статті 226(3)(е) та 227(2)(е) Кодексу)

1. Під час відправлення товарів сили НАТО повинні виконувати будь-які з таких дій:
 - (а) подавати дані форми 302 електронним способом до митниці відправлення або прибуття;
 - (б) заповнювати форму 302 із заявою про те, що товари переміщуються під їх контролем та підтвердити це твердження підписом, печаткою та датою.
 2. Коли сили НАТО подають дані форми 302 в електронному вигляді відповідно до параграфу 1(а), застосовуються статті 294, 296, 304, 306, 314, 315 та 316 цього Регламенту *mutatis mutandis*.
 3. Якщо сили НАТО подають відповідно до параграфу 1(б) копію форми 302, вона невідкладно надсилається призначеній митниці, відповідальній за митні формальності та контроль, що стосуються сил НАТО, які надсилають товари або від чийого імені товари відправляються.
- Інші копії форми 302 супроводжують партію відправлення силами НАТО призначення, якщо форми повинні бути скріплені печаткою та підписані цими силами НАТО.
- Під час надходження товарів дві копії форми надаються призначеній митниці, відповідальній за митні формальності та контроль, що стосуються сил НАТО призначення.
- Ця призначена митниця зберігає одну копію і повертає другу копію митниці, відповідальній за митні формальності та контроль, що стосуються сил НАТО, що відправляють товари або від імені яких товари відправляються.

Підсекція 5

Транзит товарів, що перевозяться поштовою системою

Стаття 288

Переміщення товарів з-поза меж Союзу у поштових відправленнях під процедурою зовнішнього транзиту (Стаття 226(3)(f) Кодексу)

Якщо товари з-поза меж Союзу переміщуються під процедурою зовнішнього транзиту відповідно до статті 226(3)(f) Кодексу, на поштових відправленнях та будь-яких супровідних документах повинна міститися етикетка, наведена в додатку 72-01.

Стаття 289

Переміщення поштових відправлень, що містять як товари Союзу, так і товари з-поза меж Союзу (Статті 226(3)(f) та 227(2)(f) Кодексу)

1. Якщо поштове відправлення містить як товари Союзу, так і товари з-поза меж Союзу, це відправлення та будь-які супровідні документи повинні містити етикетку, наведену в додатку 72-01.
2. Стосовно товарів Союзу, що містяться у відправленні, відповідно до параграфу 1, підтвердження митного статусу товарів Союзу або посилання на MRN цього засобу підтвердження надсилається окремо поштовому оператору призначення або вкладається у відправлення.

Якщо підтвердження митного статусу товарів Союзу направляється поштовому оператору призначення окремо, цей поштовий оператор повинен пред'явити підтвердження митного статусу товарів Союзу митниці призначення разом із відправленням.

Якщо підтвердження митного статусу товарів Союзу або його MRN вкладено у відправлення, це чітко зазначається на зовнішній стороні пакунка.

Стаття 290

Переміщення поштових відправлень під процедурою зовнішнього транзиту в окремих випадках (Стаття 227(2)(f) Кодексу)

1. У випадку переміщення товарів Союзу зі спеціальної фіскальної території або між такими територіями під процедурою внутрішнього транзиту згідно зі статтею 227(2)(f) Кодексу, поштові відправлення та будь-які супровідні документи повинні мати етикетку, наведену в додатку 72-02.
2. Якщо товари Союзу переміщуються під процедурою внутрішнього транзиту відповідно до статті 227(2)(f) Кодексу з митної території Союзу до країни спільного транзиту для подальшої передачі на митну територію Союзу, ці товари повинні супроводжуватися підтвердженням митного статусу товарів Союзу, що його встановлено одним із засобів, зазначених у статті 199 цього Регламенту.

Підтвердження митного статусу товарів Союзу пред'являється митниці при повторному прибутті на митну територію Союзу.

Секція 2

Процедура зовнішнього і внутрішнього транзиту Союзу

Підсекція 1
Загальні положення

Стаття 291

Транзитна операція за особливих обставин

[▼М1](#)

(Статті 6(3)(b), 226(3)(a) та 227(2)(a) Кодексу)

[▼В](#)

1. Митний орган повинен прийняти транзитну декларацію у паперовій формі у випадках тимчасової відмови:

- (a) електронної транзитної системи;
- (b) комп'ютеризованої системи, яку використовують суб'єкти процедури для подання транзитної декларації Союзу з використанням засобів електронного опрацювання даних;
- (c) електронного з'єднання між комп'ютеризованою системою, яку використовують суб'єкти процедури для подання транзитної декларації Союзу з використанням засобів електронного опрацювання даних та електронної транзитної системи.

Правила використання паперової транзитної декларації повинні бути викладені в додатку 72-04.

2. Прийом паперової транзитної декларації у випадку тимчасової відмови відповідно до пунктів (b) або (c) підлягає затвердженню митними органами.

Стаття 292

Перевірка та адміністративна допомога

(Стаття 48 Кодексу)

1. Компетентний митний орган може здійснювати контроль після випуску товарів наданої інформації та будь-яких документів, форм, дозволів чи даних, що стосуються транзитної операції, щоб перевірити автентичність таких записів, отриманої інформації та штампів. Такий контроль проводиться у разі виникнення сумнівів щодо правильності та справжності наданої інформації, або якщо є підозри у шахрайстві. Він також може бути проведений на основі аналізу ризиків або шляхом вибіркової перевірки.

2. Компетентний митний орган, що отримав запит на проведення контролю після випуску товарів, повинен відповісти невідкладно.

3. Якщо компетентний митний орган держави-члена відправлення подає запит до компетентного митного органу на проведення контролю після випуску товарів стосовно інформації, пов'язаної з операцією транзиту Союзу, умови, встановлені в статті 215(2) Кодексу щодо закриття процедури транзиту вважаються такими, що не були виконані, поки справжність і правильність даних не буде підтверджено.

Стаття 293

Конвенція про процедуру спільного транзиту

(Статті 226(3)(a) та 227(2)(a) Кодексу)

1. Якщо володілець товарів використовує процедуру спільного транзиту, застосовуються параграф 2 цієї статті та стаття 189 Делегованого регламенту (ЄС) 2015/2446. Проте товари, що переміщуються на митній території Союзу, вважаються поміщеними під процедуру транзиту Союзу відповідно до статті 1(2) Конвенції про процедуру спільного транзиту.

2. Якщо застосовуються положення Конвенції про процедуру спільного транзиту, а товари ЄС проходять через одну або декілька країн спільного транзиту, товари повинні перебувати під процедурою внутрішнього транзиту Союзу відповідно до статті 227(2)(a) Кодексу, за винятком товарів Союзу, які перевозяться цілком морським або повітряним транспортом.

Стаття 294

Змішані відправлення

[▼М1](#)

(Статті 226(3)(a) та 227(2)(a) Кодексу)

[▼В](#)

Відправлення може містити як товари, які підлягають поміщенню під процедуру внутрішнього транзиту Союзу відповідно до статті 226 Кодексу, так і товари, які підлягають поміщенню під процедуру внутрішнього транзиту Союзу відповідно до статті 227 Кодексу, за умови, що кожному товарну позицію позначено відповідним чином у транзитній декларації.

Стаття 295

Сфера застосування

[▼М1](#)

(Стаття 226(3)(а) Кодексу)

[▼В](#)

Процедура транзиту Союзу є обов'язковою у таких випадках:

- (а) якщо товари з-поза меж Союзу перевозяться повітряним транспортом, і їх завантажено або перевантажено в аеропорту Союзу;
- (б) якщо товари з-поза меж Союзу перевозяться морським транспортом, і вони перевозяться в рамках регулярних судноплавних перевезень, авторизованих відповідно до статті 120 Делегованого регламенту (ЄС) 2015/2446.

Підсекція 2

Формальності на митниці відправлення

Стаття 296

Транзитна декларація та транспортні засоби

(Статті 226(3)(а) та 227(2)(а) Кодексу)

1. Кожна транзитна декларація повинна включати лише товари, поміщені під процедуру транзиту Союзу, що переміщуються або повинні переміщуватися від однієї митниці відправлення до однієї митниці призначення одним транспортним засобом у контейнері чи в пакунку.

Однак одна транзитна декларація може включати товари, що переміщуються або повинні переміщуватися від однієї митниці відправлення до однієї митниці призначення в більш ніж одному контейнері або в більш ніж одному пакунку, якщо контейнери або пакунки завантажено на один транспортний засіб.

2. Для цілей цієї статті одним транспортним засобом вважається, за умови що товари, які перевозяться, відправляються разом:

- (а) дорожній транспортний засіб разом із причепом (причепами) або напівпричепом (напівпричепами);
- (б) з'єднані залізничні вагони або платформи;
- (с) човни, що утворюють єдиний ланцюг.

3. Якщо для цілей процедури транзиту Союзу використовується один транспортний засіб для завантаження товарів на більш ніж одній митниці відправлення та для розвантаження на більш ніж одній митниці призначення, необхідно подавати окремі транзитні декларації для кожного відправлення.

Стаття 297

Строки пред'явлення товарів

(Статті 226(3)(а) та 227(2)(а) Кодексу)

1. Митниця відправлення встановлює строк, протягом якого товари повинні бути пред'явлені митниці призначення, із урахуванням:

- (а) маршруту;
- (б) транспортного засобу;
- (с) законодавства у сфері транспорту чи іншого законодавства, що може мати вплив на встановлення строку;
- (д) будь-якої відповідної інформації, повідомленої суб'єктом процедури.

2. Якщо строк встановлюється митницею відправлення, він є зобов'язальним для митних органів держав-членів, на територію яких товари прибувають у межах транзитної операції Союзу, і такий строк не повинен змінюватися такими органами.

Стаття 298

Маршрут переміщення товарів під процедурою транзиту Союзу

(Статті 226(3)(а) та 227(2)(а) Кодексу)

1. Товари, поміщені під процедуру транзиту Союзу, повинні бути переміщені до митниці призначення економічно обґрунтованим маршрутом.

2. Якщо митниця відправлення або суб'єкт процедури вважає за необхідне, така митниця повинна визначити маршрут переміщення товарів у рамках процедури транзиту Союзу з урахуванням будь-якої відповідної інформації, надаваної суб'єктом процедури.

При визначенні маршруту митниця повинна вносити до електронної транзитної системи принаймні зазначення держав-членів, через які відбуватиметься такий транзит.

Стаття 299

Пломбування як інструмент ідентифікації
(Статті 192, 226(3)(а) та 227(2)(а) Кодексу)

1. Якщо товари повинні бути поміщені під процедуру транзиту Союзу, митниця відправлення засвідчує пломбуванням таке:
 - (а) простір, що в ньому розміщено товари, за умови що транспортний засіб або контейнер визнано митницею відправлення придатним до пломбування;
 - (б) кожен окремий пакунок в інших випадках.
2. Митниця відправлення вносить кількість пломб, а також індивідуальні ідентифікатори пломб до електронної транзитної системи.

Стаття 300

Придатність до пломбування
(Статті 226(3)(а) та 227(2)(а) Кодексу)

1. Митниця відправлення повинна визнавати транспортні засоби та контейнери придатними до пломбування за таких умов:
 - (а) пломби можна просто і надійно нанести на транспортний засіб або контейнер;
 - (б) транспортний засіб або контейнер збудовано у такий спосіб, що при вилученні або додаванні товарів таке вилучення або додавання залишає видимі сліди, пломби ламаються або мають ознаки втручання, або електронна система моніторингу реєструє вилучення або додавання;
 - (с) транспортний засіб або контейнер не містить прихованого простору, де можуть бути сховані товари;
 - (д) простір, призначений для товарів, є легкодоступним для перевірки митним органом.
2. Дорожні транспортні засоби, причепа, напівпричепа та контейнери, затверджені для перевезення товарів під митною пломбою відповідно до міжнародної угоди, одною із сторін якої є Союз також вважаються придатними до пломбування.

Стаття 301

Характеристики митних пломб
(Статті 226(3)(а) та 227(2)(а) Кодексу)

1. Митні пломби повинні мати принаймні такі основні характеристики та відповідати таким технічним специфікаціям:
 - (а) основні характеристики пломб:
 - (і) лишаються неушкодженими та надійно закріпленими за нормального використання;
 - (іі) їх легко перевірити та впізнати;
 - (ііі) виготовлені таким чином, що будь-яка поломка, втручання або знімання залишає сліди, видимі незброєним оком;
 - (іv) розроблені для одноразового використання або, якщо призначені для багаторазового використання, розроблені таким чином, що при кожному повторному використанні мають чітку індивідуальну ідентифікаційну позначку;
 - (v) мають постійні та легко зчитувані індивідуальні ідентифікатори пломб з унікальними номерами;
 - (б) технічні специфікації:
 - (і) форма та розміри пломб можуть відрізнятися, залежно від використовуваного методу пломбування, але розміри повинні бути такими, щоб забезпечувати легке зчитування ідентифікаційних позначок;
 - (іі) ідентифікаційні позначки пломб неможливо підробити та важко відтворити;
 - (ііі) використаний матеріал повинен бути стійким до випадкової поломки та таким, що запобігає непомітній підробці чи повторному використанню.
2. Якщо пломби сертифіковані компетентним органом відповідно до Міжнародного стандарту ISO 17712:2013 «Вантажні контейнери — механічні пломби», такі пломби вважаються таким, що відповідають вимогам, встановленим у параграфі 1.

Для контейнерних перевезень якнайширше повинні використовуватися пломби з високою гарантією безпеки.

3. Митна пломба повинна мати такі зазначення:

- (а) слово «митниця» однією з офіційних мов Союзу чи відповідне скорочення;
- (б) код країни, у формі коду країни ISO-альфа-2, що зазначає державу-члена, в якій нанесено пломбу.
- (с) держави-члени можуть додати символ Європейського прапора.

Держави-члени можуть, за взаємною згодою, ухвалити рішення про використання спільних захисних елементів та технологій.

4. Кожна держава-член повинна повідомити Комісію про типи митних пломб, які вона використовує. Комісія надає цю інформацію всім державам-членам.

5. Щоразу коли необхідно зняти пломбу для проведення митного огляду, митний орган намагається за потреби здійснити повторне опломбування митною пломбою, принаймні еквівалентною за захисними елементами, та зазначає у вантажній документації дані про свої дії, у тому числі новий номер пломби.

Стаття 302

Засоби ідентифікації, альтернативні пломбуванню

(Статті 192, 226(3)(а) та 227(2)(а) Кодексу)

1. Як відступ від статті 299 цього Регламенту, митниця відправлення може вирішити не наносити пломбу на товари, поміщені під процедуру транзиту Союзу, натомість покластися на опис товарів у транзитній декларації або у додаткових документах, за умови, що опис є достатньо точним для легкої ідентифікації товарів та зазначає їх кількість, характер та будь-які особливості, такі як серійні номери товарів.
2. Як відступ від статті 299 цього Регламенту, якщо митниця відправлення не вирішить інше, ні транспортний засіб, ні окремі пакунки, що містять товари, не повинні бути опломбовані, якщо:
 - (а) товари перевозяться повітряним транспортом, а на кожне відправлення нанесено етикетки, що містять номер супровідної авіанакладної, або відправлення є одиницею вантажу, на якій вказано номер супровідної авіанакладної;
 - (б) товари перевозяться залізничним транспортом і залізничні підприємства застосовують засоби ідентифікації.

Стаття 303

Випуск товарів для процедури транзиту Союзу

(Статті 226(3)(а) та 227(2)(а) Кодексу)

1. Лише товари, опломбовані відповідно до статті 299 цього Регламенту, або щодо яких використано альтернативні засоби ідентифікації відповідно до статті 302 цього Регламенту, випускаються для процедури транзиту Союзу.
2. Після випуску товарів митниця відправлення повинна повідомити відомості про транзитну операцію Союзу:
 - (а) задекларованій митниці призначення;
 - (б) кожній задекларованій митниці транзиту.

Такі дані повинні ґрунтуватися на даних, отриманих зі транзитної декларації, у разі необхідності, зі внесеними змінами.

3. Митниця відправлення повинна повідомляти суб'єкт процедури про випуск товарів для процедури транзиту Союзу.
4. На запит суб'єкта процедури митниця відправлення повинна надати транзитний/безпековий супровідний документ або, у разі необхідності, супровідний документ про транзит/безпеку суб'єкту процедури.

Транзитний супровідний документ надається за формою, викладеною в додатку В-02 до Делегованого регламенту (ЄС) 2015/2446, і, якщо необхідно, доповнений Списком товарних позицій у формі, викладеній у додатку В-03 до того самого Делегованого регламенту. Транзитний/безпековий супровідний документ надається за формою, викладеною в додатку В-04 того самого Делегованого регламенту, і доповнюється транзитним/безпековим списком товарних позицій у формі, викладеній у додатку В-05 до того самого Делегованого регламенту.

Підсекція 3

Формальності для процедури транзиту Союзу

Стаття 304

Пред'явлення товарів, що переміщуються під процедурою транзиту Союзу на митниці транзиту

(Статті 226(3)(а) та 227(2)(а) Кодексу)

1. Товари разом із транзитною декларацією та відповідним MRN повинні бути пред'явлені на кожній митниці транзиту.
2. З огляду на пред'явлення MRN транзитної декларації на кожній митниці транзиту, необхідно застосовувати другий параграф статті 184 Делегованого регламенту (ЄС) 2015/2446.
3. Митниці транзиту реєструють перетин кордону товарами на основі даних про транзитну операцію Союзу, отриманих від митниці відправлення. Митниці транзиту повідомляють про такий перетин кордону митницю відправлення.
4. Якщо товари перевозяться через митницю транзиту, відмінну від задекларованої, фактична митниця транзиту направляє запит до митниці відправлення про дані щодо транзитної операції Союзу та повідомляє митницю відправлення про перетин кордону товарами.
5. Митниці транзиту можуть проводити огляд товарів. Будь-який огляд товарів проводиться переважно на основі даних про транзитну операцію Союзу, отриманих від митниці відправлення.
6. Параграфи 1-4 не застосовуються до перевезення товарів залізничним транспортом за умови, що митниця транзиту може перевірити перетин кордону товарами в інший спосіб. Така перевірка повинна відбуватися лише у разі необхідності. Перевірка може відбуватися зі зворотною дією в часі.

Стаття 305

Інциденти при переміщенні товарів під транзитною операцією Союзу

(Статті 226(3)(а) та 227(2)(а) Кодексу)

1. Перевізник без необґрунтованої затримки після інциденту повинен пред'являти товари разом із MRN транзитної декларації до найближчої митниці держави-члена, на території якої перебувають транспортні засоби, якщо:

- (а) перевізнику доводиться відхилитися від маршруту, встановленого відповідно до статті 298 цього Регламенту, через незалежні від нього обставини;
- (б) пломби зламано, або порушена їх цілісність у ході операції з перевезення, з незалежних від перевізника причин;
- (в) під наглядом митного органу товари переміщуються з одного транспортного засобу до іншого транспортного засобу;
- (г) безпосередня небезпека вимагає негайного часткового або повного розвантаження опломбованого транспортного засобу;
- (д) виникла подія, яка може вплинути на здатність суб'єкта процедури або перевізника виконувати свої зобов'язання;
- (е) змінено будь-які елементи, що є складовими одного транспортного засобу відповідно до статті 296(2) цього Регламенту.

2. Якщо митний орган, на території якої перебуває транспортний засіб, вважає, що відповідна транзитна операція Союзу може продовжуватися, вона повинна вживати будь-яких заходів, які вона вважає необхідними.

Відповідну інформацію щодо інцидентів, зазначених у параграфі 1, заносить до електронної транзитної системи цей митний орган.

3. У разі події, зазначеної у параграфі 1(с), митні органи не вимагають пред'явлення товарів та MRN транзитної декларації з необхідними записами, якщо виконано усі ці умови:

- (а) якщо товар переміщується із неопломбованого транспортного засобу;
- (б) суб'єкт процедури або перевізник від імені суб'єкта процедури пред'являє відповідну інформацію щодо перевезення до найближчого митного органу держави-члена, на території якої перебуває транспортний засіб;
- (в) відповідну інформацію занесено до електронної транзитної системи цим органом.

4. У разі події, зазначеної у параграфі 1(ф), перевізник може продовжувати процедуру транзитної операції, коли один або декілька залізничних вагонів або платформ відкріплюються від групи з'єднаних залізничних вагонів або платформ через технічні проблеми.

5. У разі події, зазначеної у параграфі 1(ф), коли змінюється тягач дорожнього транспортного засобу без зміни його причепів або напівпричепів, митний орган не вимагає пред'явлення товарів і MRN транзитної декларації з необхідними записами, якщо виконано усі ці вимоги:

- (а) суб'єкт процедури або перевізник від імені суб'єкта процедури пред'являє відповідну інформацію щодо складу дорожнього транспортного засобу до митного органу держави-члена, на території якої перебуває цей транспортний засіб;
- (в) відповідну інформацію занесено до електронної транзитної системи цим органом.

6. Починаючи з дати впровадження модернізації NCTS, зазначеної у додатку до Імплементативного рішення 2014/255/ЄС, у випадках, зазначених у параграфі 1, перевізник повинен внести зміни до транзитного супровідного документа та до транзитного/безпекового супровідного документа, і пред'явити товари без необґрунтованої затримки після події і транзитний/безпековий супровідний документ найближчому митному органу держави-члена, на території якої перебуває транспортний засіб.

У випадках, зазначених у параграфах 3(а) і (б), 4 і 5(а), перевізник звільняється від зобов'язання пред'являти товари і MRN транзитної декларації цьому митному органу.

Відповідна інформація щодо подій під час транзитної операції до електронної транзитної системи вноситься на митниці транзиту або на митниці призначення.

7. До дати впровадження модернізації NCTS, зазначеної в додатку до Імплементативного рішення 2014/255/ЄС, другий підпараграф параграфа 2 цієї статті не застосовується.

Підсекція 4

Формальності на митниці призначення

Стаття 306

Пред'явлення товарів, поміщених під процедуру транзиту Союзу, на митниці призначення

(Статті 226(3)(а) та 227(2)(а) Кодексу)

1. Коли товари, поміщені під процедуру транзиту Союзу, надходять до митниці призначення, митниці необхідно пред'явити:

- (а) товари;

- (с) MRN транзитної декларації;
- (с) будь-яку інформацію, яку вимагає митниця призначення.

Пред'явлення відбувається в офіційний робочий час. Однак митниця призначення може на прохання відповідної особи дозволяти пред'явлення не в офіційний час роботи або в будь-якому іншому місці.

▼М1

2. З огляду на пред'явлення MRN транзитної декларації на кожній митниці призначення, необхідно застосовувати другий параграф статті 184 Делегованого регламенту (ЄС) 2015/2446.

▼В

3. Якщо пред'явлення відбулося після завершення строку, встановленого митницею відправлення відповідно до статті 297(1) цього Регламенту, суб'єкт процедури вважається таким, що дотримався строку, якщо він або перевізник належним чином доведе митниці призначення, що затримка сталася не з його вини.

4. Процедура транзиту Союзу може бути завершена у митниці, відмінній від задекларованої у транзитній декларації. Така митниця в такому разі вважається митницею призначення.

5. На прохання особи, що пред'являє товари у митниці призначення, така митниця візує розписку, яка засвідчує пред'явлення товарів на митниці і містить покликання на MRN транзитної декларації.

Розписка подається на бланку, викладеному в додатку 72-03, і відповідна особа заповнює її заздалегідь.

Розписка не використовується як альтернативний доказ завершення процедури транзиту Союзу у розумінні статті 312 цього Регламенту.

Стаття 307

Повідомлення про надходження товарів під процедуру транзиту Союзу

(Статті 226(3)(а) та 227(2)(а) Кодексу)

1. Митниця призначення повідомляє митниці відправлення про надходження товарів у день, коли товари та MRN транзитної декларації пред'являються відповідно до статті 306(1) цього Регламенту.

2. Якщо процедура транзиту Союзу закінчилася у митниці, відмінній від задекларованої у транзитній декларації, митниця, яка вважається митницею призначення відповідно до статті 306(4) цього Регламенту, повідомляє митницю відправлення про надходження у день, коли товари та MRN транзитної декларації пред'являються відповідно до статті 306(1) цього Регламенту.

Митниця відправлення повідомляє митниці призначення, задекларованій у транзитній декларації, про надходження товарів.

Стаття 308

Контролі та надання альтернативних доказів

(Статті 226(3)(а) та 227(2)(а) Кодексу)

1. Коли процедуру транзиту Союзу завершено, митниця призначення здійснює митний контроль на основі даних про транзитну операцію Союзу, отриманих від митниці відправлення.

2. У разі завершення процедури транзиту Союзу, якщо митниця призначення не виявила жодних порушень, а суб'єкт процедури пред'явив транзитний супровідний документ або транзитний/безпековий супровідний документ, така митниця на вимогу суб'єкта процедури повинна завізувати зазначений документ для цілей надання альтернативних доказів відповідно до [►М1](#) Статті 312 ◀. Візування повинне складатися з печатки такої митниці, підпису посадової особи, дати і такої примітки:

«—Альтернативний доказ — 99202».

Стаття 309

Відправлення результатів контролю

(Статті 226(3)(а) та 227(2)(а) Кодексу)

1. Митниця призначення повідомляє митниці відправлення про результати контролю щонайпізніше на третій день після дня, коли товари пред'явлено митниці призначення або у іншому місці відповідно до статті 306(1) цього Регламенту. У виняткових випадках цей строк може бути подовжений до 6 днів.

2. Як відступ від параграфу 1, якщо товари отримує уповноважений вантажоодержувач відповідно до статті 233(4)(b) Кодексу, митниці відправлення повідомляють щонайпізніше на шостий день після дня, в яких товари доставлено уповноваженому вантажоодержувачу.

Якщо товари перевозяться залізничним транспортом і один або декілька залізничних вагонів або платформ від'єднуються від групи з'єднаних залізничних вагонів або платформ через технічні проблеми відповідно до статті 305(4) цього Регламенту, митниці відправлення повідомляються щонайпізніше на 12 день після дня, коли пред'явлено першу частину товарів.

3. До дати впровадження модернізації NCTS, зазначеної в додатку до Імплементативного рішення 2014/255/ЄС, другий підпараграф параграфу 2 цієї статті не застосовується.

Підсекція 5

Процедура запиту інформації та стягнення митного боргу

Стаття 310

Процедура запиту інформації щодо товарів, які поміщено під процедуру транзиту Союзу

(Статті 226(3)(а) та 227(2)(а) Кодексу)

1. Якщо митниця відправлення не отримала результатів контролю протягом 6 днів відповідно до статті 309(1) цього Регламенту або першого підпараграфу статті 309(2) цього Регламенту або протягом 12 днів відповідно до другого підпараграфу статті 309(2) цього Регламенту після отримання повідомлення про надходження товарів, така митниця повинна негайно направити запит щодо результатів контролю до митниці призначення, яка надіслала повідомлення про надходження товарів.

Митниця призначення повинна невідкладно відправити результати контролю після отримання запиту від митниці відправлення.

2. Якщо митний орган держави-члена відправлення ще не отримав інформацію, яка дозволяє закриття процедури транзиту Союзу або стягнення митного боргу, він направляє запит щодо відповідної інформації суб'єкту процедури або, якщо достатні дані наявні у місці призначення, митниці призначення, у таких випадках:

- (а) митниця відправлення не отримала повідомлення про надходження товарів до завершення строку для пред'явлення товарів відповідно до статті 297 цього Регламенту;
- (б) митниця відправлення не отримала результатів контролю, щодо яких подано запит відповідно до параграфу 1;
- (с) митниці відправлення стало відомо, що повідомлення про надходження товарів або результати контролю надіслано помилково.

3. Митний орган держави-члена відправлення надсилає запити на інформацію відповідно до параграфу 2(а) протягом 7 днів після завершення строку, зазначеного у ньому, та запити на інформацію відповідно до параграфу 2(б) протягом 7 днів після завершення застосовного строку, зазначеного в параграфі 1.

Однак якщо до завершення такого строку митний орган держави-члена відправлення отримає інформацію про те, що процедуру транзиту Союзу не завершено належним чином, або він має відповідну підозру, він повинен надіслати запит невідкладно.

4. Відповіді на запити, подані відповідно до параграфу 2, надсилаються протягом 28 днів із дати надсилання запиту.

5. Якщо після направлення запиту відповідно до параграфу 2 митниця призначення не надала достатню інформацію для закриття процедури транзиту Союзу, митний орган держави-члена відправлення направляє запит суб'єкту процедури щодо надання такої інформації не пізніше 35 днів після початку процедури запиту інформації.

Однак до дати впровадження модернізації NCTS, зазначеної в додатку до Імплементаційного рішення 2014/255/ЄС, цей митний орган повинен вимагати від суб'єкта процедури надавати таку інформацію не пізніше ніж через 28 днів після початку процедури розслідування.

Суб'єкт процедури повинен відповісти на такий запит протягом 28 днів із дати його надсилання.

6. Якщо інформація, надана суб'єктом процедури у відповідь згідно з параграфом 5, є недостатньою для закриття процедури транзиту Союзу, але митний орган держави-члена відправлення вважає її достатньою для продовження процедури запиту інформації, такий орган повинен негайно надіслати запит на додаткову інформацію до відповідної митниці.

Така митниця повинна відповісти на такий запит протягом 40 днів із дати його надсилання.

7. Якщо під час етапів процедури запиту інформації, викладеної в параграфах 1-6, встановлено, що процедуру транзиту Союзу завершено належним чином, митний орган держави-члена відправлення повинен закрити процедуру транзиту Союзу та негайно поінформувати про завершення такої процедури суб'єкта процедури, а також, у відповідних випадках, будь-який митний орган, який міг почати процедуру стягнення.

8. Якщо під час етапів процедури запиту інформації, викладених у параграфах 1-6, встановлено, що процедура транзиту Союзу не може бути закрита, митний орган держави-члена відправлення повинен встановити, чи виник митний борг.

У разі виникнення митного боргу митний орган держави-члена відправлення повинен вжити таких заходів:

- (а) визначити боржника;
- (б) визначити митний орган, відповідальний за повідомлення про митний борг відповідно до статті 102(1) Кодексу.

Стаття 311

Запит на проведення стягнення митного боргу

(Статті 226(3)(а) та 227(2)(а) Кодексу)

1. Якщо митний орган держави-члена відправлення під час процедури запиту інформації і до завершення строку, зазначеного в статті 77(а) Делегованого регламенту (ЄС) 2015/2446, отримує докази того, що місце, в якому виникли обставини, що спричинили утворення митного боргу, розташоване в іншій країні, такий митний орган повинен негайно,

і в будь-якому разі протягом такого строку, надіслати всю наявну в компетентного митного органу в такому місці інформацію.

2. Компетентний митний орган у такому місці повинен підтвердити отримання інформації та повідомити митний орган держави-члена відправлення про те, чи він є відповідальним за стягнення. Якщо митний орган держави-члена відправлення не отримав таку інформацію протягом 28 днів, він повинен негайно продовжити процедуру запиту інформації або розпочати стягнення.

Стаття 312

Альтернативний доказ завершення процедури транзиту Союзу

(Статті 226(3)(а) та 227(2)(а) Кодексу)

1. Процедура транзиту Союзу вважається такою, що належним чином завершилася, коли суб'єкт процедури належним чином пред'являє митному органу держави-члена відправлення один із таких документів, що ідентифікують товари:

- (а) документ, засвідчений митним органом держави-члена призначення, який ідентифікує товари та встановлює, що товари пред'явлено на митниці призначення або доставлено уповноваженому вантажоодержувачу відповідно до статті 233(4) Кодексу;
- (б) документ або митний протокол, засвідчений митним органом держави-члена, який встановлює, що товари фізично залишили митну територію Союзу;
- (с) митний документ, виданий у третій країні, у якій товари поміщено під митну процедуру;
- (д) документ, виданий у третій країні, скріплений штампом або засвідчений іншим чином митним органом такої країни, що встановлює, що товари вважаються такими, що перебувають у вільному обігу в такій країні.

2. Замість документів, зазначених у параграфі 1, органом відповідної третьої країни або органом держави-члена можуть бути надані копії таких документів, засвідчені органом, що засвідчив оригінали документів.

3. Повідомлення про надходження товарів згідно зі [►МІ](#) статтею 307 ◀ не повинне розглядатися як доказ того, що процедуру транзиту Союзу завершено правильно.

Підсекція 6

Спрощення для процедури транзиту Союзу

Стаття 313

Територіальна сфера застосування дозволів на спрощення

[▼МІ](#)

(Стаття 233(4)(а), (b), (с) та (е) Кодексу)

[▼В](#)

1. Спрощення, зазначені у статті 233(4)(а) і (с) Кодексу, застосовуються лише до транзитних операцій Союзу, що починаються у державі-члені, у якій надано дозвіл на спрощення.
2. Спрощення, зазначені у статті 233(4)(b) Кодексу, застосовуються лише до транзитних операцій Союзу, що починаються у державі-члені, у якій надано дозвіл на спрощення.
3. Спрощення, зазначені у статті 233(4)(е) Кодексу, застосовуються у державах-членах, визначених у дозволі на спрощення.

Стаття 314

Поміщення товарів під процедуру транзиту Союзу уповноваженим вантажовідправником

(Стаття 233(4)(а) Кодексу)

1. Якщо уповноважений вантажовідправник має намір помістити товари під процедуру транзиту Союзу, він повинен подати транзитну декларацію митниці відправлення. Уповноважений вантажовідправник не може починати процедуру транзиту Союзу до завершення строку, визначеного у дозволі, зазначеному у статті 233(4)(а) Кодексу.

2. Уповноважений вантажовідправник повинен внести до електронної транзитної системи таку інформацію:

- (а) маршрут, якщо маршрут передбачено відповідно до [►МІ](#) Статті 298 ◀ ;
- (б) строку, встановленого відповідно до статті 297 цього Регламенту, що протягом нього товари повинні бути пред'явлені митниці призначення;
- (с) кількість та індивідуальні ідентифікатори пломб, за необхідності.

3. Уповноважений вантажовідправник повинен роздрукувати транзитний супровідний документ або транзитний/безпечний супровідний документ тільки після отримання повідомлення від митниці відправлення про випуск товарів для процедури транзиту Союзу. До дати впровадження модернізації NCTS, зазначеної в додатку до Імплементативного рішення 2014/255/ЄС, уповноважений вантажовідправник повинен роздрукувати ці документи.

Стаття 315

Формальності щодо товарів, поміщених під процедуру транзиту Союзу, що їх отримує уповноважений вантажоодержувач

(Стаття 233(4)(b) Кодексу)

1. Коли товари прибувають у місце, визначене у дозволі, зазначеному у статті 233(4), уповноважений вантажоодержувач повинен:

- (a) негайно повідомити митницю призначення про надходження товарів та поінформувати її про будь-які порушення або інциденти, що сталися під час перевезення;
- (b) розвантажувати товари тільки після отримання дозволу від митниці призначення;
- (c) після розвантаження невідкладно внести результати перевірки та будь-яку іншу відповідну інформацію щодо розвантаження до свого обліку;
- (d) повідомити митницю призначення про результати перевірки товарів та поінформувати її про будь-які порушення щонайпізніше на третій день після дня отримання дозволу на розвантаження товарів.

2. Як тільки митниця призначення отримує повідомлення про надходження товарів до приміщень уповноваженого вантажоодержувача, вона повинна повідомляти митницю відправлення про надходження товарів.

3. Як тільки митниця призначення отримує результати перевірки товарів, зазначені у параграфі 1(d), вона повинна надсилати результати контролю митниці відправлення щонайпізніше на шостий день після дня, в який товари доставлено уповноваженому вантажоодержувачу.

Стаття 316

Завершення процедура транзиту Союзу для товарів, отриманих уповноваженим вантажоодержувачем

(Стаття 233(4)(b) Кодексу)

1. Суб'єкт процедури вважається таким, що виконав свої зобов'язання, а процедура транзиту вважається завершеною відповідно до статті 233(2) Кодексу, коли непошкоджені товари пред'явлено уповноваженому вантажоодержувачу відповідно до статті 233(4)(b) у визначеному в дозволі місці протягом строку, встановленого відповідно до статті 297(1) цього Регламенту.

2. На запит перевізника уповноважений вантажоодержувач видає квитанцію, яка засвідчує надходження товарів у місце, вказане в дозволі, зазначеному в статті 233(4)(b) Кодексу, і містить покликання на MRN транзитної операції Союзу. Розписка подається на бланку, викладеному в додатку 72-03.

Стаття 317

Формальності під час використання пломб спеціального типу

(Стаття 233(4)(c) Кодексу)

1. Пломби спеціального типу повинні відповідати вимогам, встановленим у статті 301(1) цього Регламенту.

Якщо пломби сертифіковані компетентним органом відповідно до Міжнародного стандарту ISO № 17712:2013 «Вантажні контейнери — механічні пломби», такі пломби вважаються такими, що відповідають зазначеним вимогам.

Для контейнерних перевезень якнайширше повинні використовуватися пломби з високою гарантією безпеки.

2. Пломба спеціального типу повинна мати одне з таких зазначень:

- (a) ім'я особи, уповноваженої використовувати її відповідно до статті 233(4)(c) Кодексу;
- (b) відповідну аббревіатуру чи код, на основі якого митний орган держави-члена відправлення може ідентифікувати відповідну особу.

3. Суб'єкт процедури повинен вносити номер та індивідуальні ідентифікатори пломб спеціального типу до транзитної декларації та повинен наносити пломби не пізніше моменту випуску товарів для процедури транзиту Союзу.

Стаття 318

Митний нагляд за використанням пломб спеціального типу

(Стаття 233(4)(c) Кодексу)

Митний орган повинен:

- (a) повідомляти Комісію та митні органи інших держав-членів про використовувані пломби спеціального типу та про пломби спеціального типу, які він вирішив не затверджувати через порушення чи технічні недоліки;
- (b) здійснювати перегляд пломб спеціального типу, які він затвердив, та які використовуються, якщо він отримує інформацію, що інший орган вирішив не затверджувати певну пломбу спеціального типу;
- (c) проводити взаємні консультації для досягнення спільної оцінки;
- (d) проводити моніторинг використання пломб спеціального типу особами, уповноваженими відповідно до статті 197 Делегованого регламенту (ЄС) 2015/2446.

Якщо необхідно, Комісія та держави-члени можуть, за взаємною згодою, встановити спільну систему нумерації та визначити використання спільних захисних елементів та технологій.

Стаття 319

Консультації перед наданням дозволів на використання електронного транспортного документа як транзитної декларації для повітряного або морського транспорту

(Стаття 22 Кодексу)

Після перевірки відповідності умовам надання дозволу, викладеним у статті 191 Делегованого регламенту (ЄС) 2015/2446, та умовам, встановленим у статті 199 цього Делегованого регламенту про повітряне сполучення, або у статті 200 цього Делегованого регламенту про морські перевезення, відповідний митний орган, уповноважений ухвалювати рішення, консультується з митним органом в аеропортах відправлення та призначення у разі перевезення повітряним транспортом або митницею в пунктах відправлення та призначення у випадку перевезення морським транспортом.

Строк для консультації встановлюється тривалістю 45 днів після отримання повідомлення, зазначеного в [►МІ](#) статті 14 ◀ від митного органу, компетентного ухвалювати рішення щодо умов та критеріїв, що повинні бути перевірені митним органом, що консультує.

Стаття 320

Формальності під час використання електронного транспортного документа з перевезення як транзитної декларації для повітряного або морського перевезення

(Стаття 233(4)(е) Кодексу)

1. Товари повинні бути випущені для процедури транзиту Союзу після того, як дані електронного транспортного документа надано митниці відправлення в аеропорту у разі перевезення повітряним транспортом або митниці відправлення в порту у випадку перевезення морським транспортом відповідно до способів, визначених у дозволі.
2. Якщо товари повинні бути поміщені під процедуру транзиту Союзу, суб'єкт процедури вносить до електронного транспортного документа поряд із товарними позиціями відповідні коди.
3. Процедура транзиту Союзу закінчується, коли товари пред'являються митниці призначення в аеропорту у разі перевезення повітряним транспортом або митниці призначення в порту у разі перевезення морським транспортом, і дані електронного транспортного документа надано митниці відповідно до способів, визначених у дозволі.
4. Суб'єкт процедури повинен невідкладно повідомляти митниці відправлення та призначення про всі порушення.
5. Процедура транзиту Союзу вважається закритою, якщо митні органи не отримали інформацію або не встановили, що процедуру не завершено у належний спосіб.

Підсекція 7

Товари, що перевозяться стаціонарною транспортною установкою

Стаття 321

Перевезення стаціонарною транспортною установкою та процедура транзиту Союзу

(Статті 226(3)(а) та 227(2)(а) Кодексу)

1. Якщо товари, що перевозяться з використанням стаціонарної транспортної установки, прибувають на митну територію Союзу на такій установці, такі товари вважають поміщеними під процедуру транзиту Союзу з моменту прибуття на таку територію.
2. Якщо товари вже перебувають на митній території Союзу, і вони транспортуються стаціонарною транспортною установкою, такі товари вважаються поміщеними під процедуру транзиту Союзу з моменту поміщення у стаціонарну транспортну установку.
3. Для цілей процедури транзиту Союзу, коли товари перевозяться стаціонарною транспортною установкою, суб'єктом процедури є оператор стаціонарної транспортної установки, що має осідок у державі-члені, через територію якої товари надходять на митну територію Союзу у випадку, зазначеному в параграфі 1, або оператор стаціонарної транспортної установки у державі-члені, в якій починається переміщення, у випадку, зазначеному в параграфі 2.

Суб'єкт процедури і митний орган повинні узгодити методи митного нагляду за товарами, які перевозяться.

4. Для цілей статті 233(3) Кодексу оператор стаціонарної транспортної установки, що має осідок у державі-члені, через територію якої товари перевозяться з використанням стаціонарної транспортної установки, вважається перевізником.
5. Процедура транзиту Союзу вважається завершеною, якщо належний запис здійснено в комерційного обліку вантажоодержувача або оператора стаціонарної транспортної установки на засвідчення того, що товари перевозяться стаціонарною транспортною установкою:

- (а) надійшли до підприємства вантажоодержувача;
- (б) прийняті до розподільчої мережі вантажоодержувача; або
- (с) покинули митну територію Союзу.

ГЛАВА 4

Спеціальне використання

Секція 1

Тимчасовий ввіз

Стаття 322

Звільнення від процедури тимчасового ввозу у випадках, що стосуються залізничних транспортних засобів, палет і контейнерів

(Стаття 215 Кодексу)

1. Для залізничних транспортних засобів, що використовуються спільно за домовленістю між перевізниками Союзу та перевізниками з-поза меж Союзу, які надають транспортні послуги залізничним транспортом, процедура тимчасового ввозу може бути закрита, якщо залізничні транспортні засоби одного типу або такої ж вартості, як і ті, що їх надано особі, що має осідок на митній території Союзу, вивозяться або зворотно вивозяться.
2. Для палет процедура тимчасового ввозу може бути закрита, якщо вивезено або зворотно вивезено палети того ж типу або тієї ж вартості, що й ті, що їх поміщено під процедуру.
3. Для контейнерів, відповідно до Конвенції про митне оформлення контейнерів для басейнів, що використовуються в під час міжнародних перевезень ([_17_](#)), процедура тимчасового ввозу може бути закрита якщо вивезено або зворотно вивезено палети того ж типу або тієї ж вартості, що й ті, що їх поміщено під процедуру.

Стаття 323

Спеціальне закриття для товарів для проведення заходів або для продажу

(Стаття 215 Кодексу)

Для цілей закриття процедури тимчасового ввозу стосовно товарів, зазначених у статті 234(1) Делегованого регламенту (ЄС) 2015/2446 за виключенням товарів, зазначених у статті 1(1) Директиви 2008/118/ЄС, їх споживання, знищення чи безкоштовне розповсюдження для громадськості вважається зворотним вивозом, за умови що їх кількість відповідає характеру події, кількості відвідувачів та ступеню участі в них суб'єкта процедури.

ГЛАВА 5

Переробка

Переробка на митній території

Стаття 324

Окремі випадки закриття процедури переробки на митній території ІМ/ЕХ

(Стаття 215 Кодексу)

1. Для цілей закриття процедури переробки на митній території ІМ/ЕХ, необхідно звернути увагу під час зворотного вивозу на таке:
 - (a) перероблені продукти доставляються особам, що підлягають звільненню від сплати ввізного мита відповідно до Віденської Конвенції від 18 квітня 1961 року щодо дипломатичних відносин, або до Віденської конвенції від 24 квітня 1963 року щодо консульських відносин, або до Нью-Йоркської Конвенції від 16 грудня 1969 року щодо спеціальних місій, зазначених у статті 128(1)(a) Регламенту Ради (ЄС) № 1186/2009 ([_18_](#));
 - (b) перероблені продукти постачаються збройним силам інших країн, розташованим на території держави-члена, якщо держава-член надає спеціальне звільнення від ввізного мита відповідно до статті 131(1) Регламенту (ЄС) № 1186/2009;
 - (c) доставлення повітряним судном;
 - (d) доставлення космічними літальними апаратами та суміжним обладнанням;
 - (e) доставлення основних перероблених продуктів, для яких *erga omnes* ставка ввізного мита є «вільною» або для якого видається сертифікат про придатність для експлуатації в польоті відповідно до статті 1 Регламенту Ради (ЄС) № 1147/2002 ([_19_](#));
 - (f) утилізація згідно з відповідними положеннями вторинних перероблених продуктів, знищення яких при митному нагляді заборонено з екологічних причин.
2. Дія параграфу 1 не поширюється:
 - (a) якщо товари з-поза меж Союзу, що перебувають під процедурою переробки на митній території ІМ/ЕХ, підлягають застосуванню заходів сільськогосподарської та комерційної політики, тимчасового чи остаточного

антидемпінгового мита, компенсаційного мита, запобіжного заходу або додаткового мита, що виникає в результаті призупинення дії концесії, якщо їх задекларовано для випуску для вільного обігу;

(b) якщо митний борг виникає відповідно до статті 78(1) Кодексу для непохідних товарів, поміщених під процедуру переробки на митній території ІМ/ЕХ, якщо власник дозволу має намір зворотно вивезти перероблені продукти.

3. У випадку параграфу 1(с), наглядова митниця повинна дозволити закриття процедури переробки на митній території (ІМ/ЕХ) після того, як товари, що перебувають під процедурою, було використано вперше для виробництва, ремонту, включаючи технічне обслуговування, модифікацію або перетворення морських суден або їх частин за умови, що облік суб'єкта процедури є таким, що дозволяє перевірити правильність застосування та експлуатації процедури.

4. У випадку параграфу 1(д), наглядова митниця повинна дозволити закриття процедури переробки на митній території (ІМ/ЕХ) після того, як товари, що перебувають під процедурою, було використано вперше для виробництва, ремонту, включаючи технічне обслуговування, модифікацію або перетворення супутників, їх ракет-носіїв та наземного обладнання та їх частин, що є невід'ємною частиною систем, за умови що облік суб'єкта процедури є таким, що дозволяє перевірити правильність застосування та експлуатації процедури.

5. У випадку параграфу 1(е), наглядова митниця повинна дозволити закриття процедури переробки на митній території (ІМ/ЕХ) після того, як товари, що перебувають під процедурою, було використано вперше для переробних операцій, ремонту, пов'язаних із доставленими переробленими продуктами або їх частинами, за умови що облік суб'єкта процедури є таким, що дозволяє перевірити правильність застосування та експлуатації процедури.

6. У випадку параграфу 1(ф) суб'єкт процедури переробки на митній території повинен довести, що процедура переробки на митній території відповідно до звичайних правил є або неможливою, або економічною не вигідною.

Стаття 325

Перероблені продукти або товари вважаються випущеними для вільного обігу

(Стаття 215 Кодексу)

1. Якщо в дозволі на переробку на митній території зазначено, що перероблені продукти або поміщені під процедуру товари вважаються випущеними для вільного обігу, якщо їх не поміщено під наступну митну процедуру або не вивезено зворотно після закінчення строку для закриття, митна декларація для випуску для вільного обігу вважається поданою та прийнятою, а випуск дозволеним на дату закінчення строку для закриття.

2. У випадках, зазначених у параграфі 1, продукти або товари, поміщені під процедуру переробки на митній території ІМ/ЕХ, стають товарами Союзу, коли вони надходять на ринок.

РОЗДІЛ VIII

ТОВАРИ, ПЕРЕМІЩУВАНІ ЗА МЕЖІ МИТНОЇ ТЕРИТОРІЇ СОЮЗУ

ГЛАВА 1

Формальності перед вибуттям товарів

Стаття 326

Електронна система для вибуття

(Стаття 16(1) Кодексу)

Для опрацювання інформації та обміну інформацією стосовно вибуття товарів із митної території Союзу використовується електронна система, створена для цих цілей відповідно до статті 16(1) Кодексу.

Перший параграф цієї статті повинен бути застосовним із дати впровадження системи UCC GUM, зазначеної в додатку до Імплементативного рішення 2014/255/ЄС.

Стаття 327

Товари, що не є предметом попередньої декларації

(Стаття 267 Кодексу)

Якщо виявлено, що товари, що повинні бути переміщені за межі митної території Союзу, не є предметом попередньої декларації, та крім випадків звільнення від зобов'язання подавати таку декларацію, при вибутті товарів подається така декларація.

Стаття 328

Аналіз ризиків

(Стаття 264 Кодексу)

1. Аналіз ризиків здійснюється до випуску товарів протягом строку, який відповідає періоду між закінченням строку подання попередньої декларації, як це встановлено у статті 244 Делегованого регламенту (ЄС) 2015/2446, та

завантаженням або відправленням товарів відповідно.

2. Якщо застосовується звільнення від зобов'язання подавати попередню декларацію відповідно до статті 245 Делегованого регламенту (ЄС) 2015/2446, аналіз ризиків здійснюється після пред'явлення товару на підставі митної декларації або декларації зворотного вивозу, предметом якої є ці товари, або, якщо така декларація відсутня, на основі будь-якої іншої наявної інформації про товари.

ГЛАВА 2

Формальності під час вибуття товарів

Стаття 329

Визначення митниці вибуття

(Стаття 159(3) Кодексу)

1. За винятком випадків застосування параграфів 2–7, митниця вибуття є митницею, що до її компетенції належить місце, звідки товари залишають митну територію Союзу для доставки до місця призначення за межами цієї території.
2. У випадку товарів, що вивозяться з митної території Союзу стаціонарною транспортною установкою, митницею вибуття є митниця вивозу.
3. Якщо товари завантажуються на судно або повітряне судно для перевезення до пункту призначення за межами митної території Союзу, митниця вибуття є митницею, що до її компетенції належить місце, де товари завантажуються на таке судно або повітряне судно.
4. Якщо товари завантажуються на судно, що не приписане для здійснення регулярних судноплавних перевезень, згаданих у статті 120 Делегованого регламенту (ЄС) 2015/2446, митницею вибуття є митниця, що до її компетенції належить місце, де товари завантажуються на таке судно.
5. Якщо після випуску для вивозу товари поміщено під процедуру зовнішнього транзиту, митним орган вибуття є митний орган митниці відправлення транзитної операції.
6. Якщо після випуску для вивозу товари поміщено під процедуру транзиту, відмінну від процедури зовнішнього транзиту, митницею вибуття є митниця відправлення транзитної операції за умови виконання однієї з таких умов:
 - (a) митниця призначення транзитної операції розташована в країні спільного транзиту;
 - (b) митниця призначення транзитної операції розташована на кордоні митної території Союзу, і товари вивозяться з цієї митної території після проходження через країну або територію за межами митної території Союзу.
7. На вимогу митницею вибуття є митниця, що до її компетенції належить місце, де товари приймаються за єдиним договором перевезення для перевезення товарів за межі митної території Союзу залізничними компаніями, поштовими операторами, авіакомпаніями або судноплавними компаніями, за умови що товари повинні залишити митну територію Союзу залізницею, поштою, повітряним або морським транспортом.

▼M1 _____

▼B

9. Якщо повідомлення про зворотний вивіз повинне бути подане відповідно до статті 274(1) Кодексу, митницею вибуття є митниця за місцем, де товари перебувають у вільній зоні або на тимчасовому зберіганні.

Стаття 330

Комунікація між митницею вивозу та митницею вибуття

(Стаття 267(1) Кодексу)

За винятком випадків, коли митна декларація має форму запису в обліку декларанта відповідно до статті 182 Кодексу, під час випуску товару митниця вивозу передає дані експортної декларації задекларованій митниці вибуття. Такі дані повинні ґрунтуватися на відомостях, отриманих з експортної декларації, за необхідності, із внесеними змінами.

Стаття 331

Пред'явлення товарів на митниці вибуття

(Стаття 267 Кодексу)

1. Особа, що пред'являє товари при вибутті, під час пред'явлення товарів на митниці вибуття повинна:
 - (a) зазначити MRN вивізної декларації та декларації зворотного вивозу;
 - (b) вказати на будь-які розбіжності між задекларованими та випущеними для вивозу товарами та пред'явленими товарами, включаючи випадки, коли товари були переупаковані або упаковані в контейнери перед їх пред'явленням у митниці вибуття;
 - (c) якщо пред'явлено лише частину товару, що є предметом вивізної декларації або декларації зворотного вивозу, особа, що пред'являє товари, також повинна вказати кількість фактично пред'явлених товарів.

Проте, якщо ці товари пред'являються в пакунках або контейнерах, він повинен повідомити про кількість пакунків та якщо товар перебуває у контейнері, ідентифікаційні номери контейнера.

►М1 2. ◀ Товари, задекларовані для вивозу або зворотного вивозу, можуть бути пред'явлені на митниці вибуття, відмінної від митниці, зазначеної у вивізній декларації або у декларації зворотного вивозу. Якщо фактична митниця вибуття розташована не в державі-члені, що її задекларовано спочатку, ця митниця запитує дані про вивізну декларацію або про декларацію зворотного вивозу з митниці вивозу.

Стаття 332

Формальності під час вибуття товарів

(Стаття 267 Кодексу)

1. Якщо товари, що повинні бути переміщені за межі митної території Союзу, підлягають митному контролю, митниця вибуття перевіряє товари на основі інформації, отриманої від митниці вивозу.
2. Якщо особа, що пред'являє товар, вказує або митниця вибуття з'ясовує, що деякі товари, задекларовані для вивозу, зворотного вивозу або переробки за межами митної території, відсутні, коли вони пред'являються митниці вибуття, ця митниця інформує митницю вивозу про відсутні товари.
3. Якщо особа, що пред'являє товар, вказує або митниця вибуття з'ясовує, що кількість деяких товарів, пред'явлених митниці вибуття, перевищує кількість, задекларовану для вивозу, зворотного вивозу або переробки за межами митної території, ця митниця повинна відмовити у вибутті надлишкових товарів до надання на ці товари зворотної декларації або декларації зворотного вивозу. Таку вивізну декларацію або декларацію зворотного вивозу необхідно подати митниці вибуття.
4. Якщо особа, що пред'являє товар, вказує або митниця вибуття з'ясовує, що є розбіжність між характером товарів, задекларованих для вивозу, зворотного вивозу або переробки за межами митної території, та характером товарів, пред'явлених митниці вибуття, ця митниця повинна відмовити у вибутті таких товарів до надання на ці товари зворотної декларації або декларації зворотного вивозу, та поінформувати митницю вивозу. Таку вивізну декларацію або декларацію зворотного вивозу необхідно подати митниці вибуття.
5. Перевізник повідомляє про вибуття товарів митниці вибуття, шляхом надання такої інформації:
 - (a) унікального референтного номера відправлення або референтного номера транспортного документа;
 - (b) якщо товари пред'являються в пакунках або контейнерах, кількість пакунків та якщо товар перебуває у контейнері, ідентифікаційні номери контейнера;
 - (c) MRN вивізної декларації або декларації зворотного вивозу, у відповідних випадках.

Це зобов'язання не застосовується, якщо така інформація доступна митним органам через наявні комерційні, портові або транспортні інформаційні системи.

6. Для цілей параграфу 5 особа, яка передає вантаж перевізнику, надає йому дані, зазначені в цьому параграфі.

Перевізник може завантажувати товари для перевезення за межі митної території Союзу, якщо він має зазначену в параграфі 5 інформацію.

Стаття 333

Нагляд за товарами, випущеними для вибуття та обмін інформацією між митницями.

(Стаття 267 Кодексу)

1. Після випуску товарів для вибуття митниця вибуття здійснює за ними нагляд до моменту їх переміщення за межі митної території Союзу.
2. Якщо митниці вибуття та вивозу різні, митниця вибуття повідомляє митницю вивозу про вибуття товару щонайпізніше у робочий день, наступний за днем, коли товари залишили митну територію Союзу.

Проте у випадках, зазначених у параграфах 3–7 статті 329 цього Регламенту, строк для митниці вибуття для інформування митниці вивозу про вибуття товарів повинен бути таким:

 - (a) у випадках, зазначених у статті 329(3) та (4), щонайпізніше в робочий день, наступний за днем, в який судно або повітряне судно, що на них навантажено товари, залишили порт або аеропорт навантаження;
 - (b) у випадках, зазначених у статті 329(5), щонайпізніше в робочий день, наступний за днем, в який товари поміщено під процедуру зовнішнього транзиту;
 - (c) у випадках, зазначених у статті 329(6), щонайпізніше в робочий день, наступний за днем, в який закрито процедуру транзиту;
 - (d) у зазначених у статті 329(7) випадках, щонайпізніше в робочий день, наступний за днем, в який товари прийнято відповідно до єдиного договору перевезення.
3. Якщо митниці вибуття та вивозу є різними, і у вибутті товарів відмовлено, митниця вибуття повинна повідомляти митницю вивозу щонайпізніше в робочий день, наступний за днем, в який відмовлено у вибутті.
4. За непередбачених обставин, якщо товари, що є предметом однієї вивізної декларації або декларації зворотного вивозу, переміщено до митниці вибуття та в подальшому залишають митну територію Союзу через більш ніж одну митницю вибуття, кожна митниця вибуття, де товари пред'явлено, повинна наглядати за вибуттям товарів, які

підлягають переміщенню за межі митної території Союзу. Митниці вибуття повинні повідомляти митницю вивозу про вибуття товарів, що перебувають під їх наглядом.

5. Якщо товари, що є предметом однієї вивізної декларації або декларації зворотного вивозу, переміщуються до митниці вибуття та в подальшому залишають митну територію Союзу в більш ніж одному відправленні у зв'язку з непередбаченими обставинами, митниця вибуття повинна поінформувати митницю вивозу про вибуття кожного відправлення.

6. Якщо товари залишатимуть митну територію Союзу за умов, зазначених у статті 329(7) цього Регламенту, перевізник повинен після запиту компетентних митних органів у місці вибуття надавати інформацію щодо цих товарів. Ця інформація повинна складатися з одного із таких документів:

- (a) MRN експортної декларації;
- (b) копії єдиного договору перевезення для відповідних товарів;
- (c) унікального референтного номера відправлення або референтного номера транспортного документа, та якщо товари пред'являються в пакунках або контейнерах, кількості пакунків, та якщо розміщено в контейнері, ідентифікаційного номера контейнера.

▼M1

7. Як відступ від пунктів (b) та (c) параграфу 2, до дат впровадження системи AES, зазначеної в додатку до Імплементативного рішення (ЄС) 2016/578, у випадках, зазначених у параграфах 5 та 6 статті 329, строком повідомлення митницями вибуття митниці вивозу про вибуття товарів, є перший робочий день, наступний за днем, в який товари поміщено під процедуру транзиту, або в який товари залишають митну територію Союзу, або в який закрито процедуру транзиту.

▼B

8. Як відступ від параграфу 4 цієї статті, до дат впровадження Автоматизованої системи вивозу, зазначеної в додатку до Імплементативного рішення 2014/255/ЄС, митниця вибуття, де відправлення вперше пред'явлено, повинна зібрати результати вибуття з інших митниць вибуття та повідомити митницю вивозу про вибуття товарів. Вони можуть так зробити лише коли всі товари залишили митну територію Союзу.

9. Як відступ від параграфу 5 цієї статті, до дат впровадження Автоматизованої системи вивозу, зазначеної в додатку до Імплементативного рішення 2014/255/ЄС, якщо товари, що є предметом однієї вивізної декларації або декларації зворотного вивозу, переміщуються до митниці вибуття та в подальшому залишають митну територію Союзу в більш ніж одному відправленні у зв'язку з непередбаченими обставинами, митниця вибуття повинна поінформувати митницю вивозу про вибуття товарів, лише коли всі товари залишили митну територію Союзу.

Стаття 334

Засвідчення вибуття товарів

(Стаття 267 Кодексу)

1. Митниця вивозу засвідчує вибуття товарів декларанту або експортеру у таких випадках:

- (a) якщо митниця вибуття повідомила цю митницю про вибуття товарів;
- (b) якщо ця митниця є тією самою, що і митниця вибуття, і товари вибули;
- (c) якщо ця митниця вважає, що доказів, наданих відповідно до статті 335(4) цього Регламенту, достатньо.

2. Якщо митниця вивозу засвідчила вибуття товарів відповідно до параграфу 1(c), вона повинна повідомити про це митницю вибуття.

Стаття 335

Процедура запиту інформації

(Стаття 267 Кодексу)

1. Якщо після 90 днів із моменту випуску товарів для вивозу митницю вивозу не повідомлено про вибуття товарів, вона може запитати в декларанта інформацію про дату, в яку товари залишили митну територію Союзу та про митницю вибуття, що з неї товари залишили митну територію Союзу.

2. Декларант може за власною ініціативою повідомити митниці вивозу інформацію про дати, в які товари залишали митну територію Союзу та про митницю вибуття, що з неї товари залишили митну територію Союзу.

3. Якщо декларант надає митниці вивозу інформацію відповідно до параграфу 1 або 2, він може попросити в митниці вивозу засвідчити вибуття. Для цього митниця вивозу повинна запитати інформацію про вибуття товарів у митниці вибуття, що повинна відповісти протягом 10 днів.

Якщо митниця вибуття не відповідає протягом цього строку, митниця вивозу повинна повідомити про це декларанта.

4. Якщо митниця вивозу повідомляє декларанта про те, що митниця вибуття не повідомили протягом строку, зазначеного у параграфі 3, декларант може надати митниці вивозу докази про те, що товари залишили митну територію Союзу.

Докази може бути надано у один з таких способів або комбінацією способів:

- (a) копією повідомлення про доставлення, підписаною або засвідченою вантажоодержувачем за межами митної території Союзу;

- (b) підтвердженням оплати;
- (c) рахунком-фактурою;
- (d) повідомленням про доставлення;
- (a) документом, підписаним економічним оператором, що переміщує товари за межі митної території Союзу;
- (f) документом, опрацьованим митним органом держави-члена або третьої країни згідно з правилами та процедурами, застосовними в такій державі чи країні;
- (g) документацією економічних операторів про товари, постачені на морські судна, повітряні судна чи берегові установки.

ГЛАВА 3

Вивіз та зворотний вивіз

Стаття 336

Вивізна декларація та декларація зворотного вивозу для товарів у декількох відправленнях

(Стаття 162 Кодексу)

Якщо товари буде переміщено за межі митної території Союзу в більш ніж одному відправленні, кожне окреме відправлення повинне бути предметом окремої вивізної декларації або декларації зворотного вивозу.

Стаття 337

Подання зі зворотною дією в часі вивізної декларації або декларації зворотного вивозу

(Статті 162 та 267 Кодексу)

1. Якщо вимагалася вивізна декларація або декларація зворотного вивозу, але товари переміщено за межі митної території Союзу без такої декларації, експортер повинен подати зі зворотною дією в часі вивізну декларацію або декларацію зворотного вивозу. Ця декларація подається до митниці за місцем, де експортер має осідок. Митниця повинна засвідчити вибуття товарів експортеру за умови що випуск було б дозволено, якщо б декларацію було подано перед вибуттям товарів із митної території Союзу, та за умови що вона має у своєму розпорядженні докази того, що товари залишили митну територію Союзу.

2. Якщо товари Союзу, що були призначені для зворотного ввозу, залишили митну територію Союзу, але більше не призначені для зворотного ввозу, та за відсутності наміру щодо зворотного ввозу використовувався б інший вид митної декларації, експортер може подавати до митниці вивозу експортну декларацію зі зворотною дією в часі, що замінює первісну декларацію. Митниця повинна засвідчувати вибуття товарів експортеру.

Однак якщо товари Союзу залишили митну територію Союзу з використанням книжок АТА та СРД, митниця вивозу повинна засвідчити вибуття товарів експортеру, при цьому ваучер зворотного ввозу та корінці книжок АТА та СРД визнаються недійсними.

Стаття 338

Подання декларації зворотного вивозу щодо товарів, що є предметом книжок АТА та СРД

(Стаття 159(3) Кодексу)

У разі зворотного вивозу товарів, що є предметом книжок АТА та СРД, відповідна компетентна митниця, на додаток до зазначених у статті 221(2) цього Регламенту митниць, є митницею вибуття.

Стаття 339

Використання книжок АТА та СРД як експортної декларації

(Стаття 162 Кодексу)

1. Книжки АТА та СРД вважаються експортною декларацією, якщо книжку видано в державі-члені, що є договірною стороною Конвенції АТА або Стамбульської конвенції, та завізовано і гарантовано асоціацією, що має осідок у Союзі та становить частину гарантійного ланцюга у значенні статті 1(d) додатка А до Стамбульської конвенції.

2. Книжки АТА та СРД не повинні використовуватися як експортна декларація стосовно товарів Союзу, якщо:

- (a) ці товари підлягають вивізним формальностям задля отримання відшкодувань за вивіз відповідно до єдиної сільськогосподарської політики;
- (b) ці товари, що були частиною інтервенційних запасів, підлягають заходам контролю щодо їх використання або призначення та їх піддано митним формальностям для вивозу на території, які не є частиною митної території Союзу, відповідно до спільної сільськогосподарської політики;
- (c) ці товари відповідають умовам для повернення або звільнення від сплати ввізного мита, за умови що вони вивозяться з митної території Союзу;
- (d) ці товари переміщуються під режимом відстрочення сплати акцизного збору в межах території Союзу відповідно до Директиви 2008/118/ЄС, за винятком випадків, коли застосовуються положення статті 30 цієї Директиви.

3. Якщо книжка АТА використовується як експортна декларація, митниця вивозу повинна виконувати такі формальності:

- (а) звіряти інформацію, що міститься в графах з А по G вивізного ваучера, із зазначеними в книжці товарами;
- (б) заповнювати, якщо необхідно, графу на титульній сторінці книжки під назвою «Сертифікат митних органів»;
- (с) заповнювати корінець та графу Н вивізного ваучера;
- (d) ідентифікувати митницю вивозу в графі Н(б) ваучера зворотного ввозу;
- (е) зберігати вивізний ваучер.

4. Якщо митниця вивозу не є митницею вибуття, митниця вибуття виконує формальності, зазначені в параграфі 3, але вона не заповнює графу 7 корінця, що її повинна заповнити митниця вибуття.

5. Строки для зворотного ввозу товарів, встановлені митницею вивозу в графі Н(б) вивізного ваучера, не можуть перевищувати строк дії книжки.

Стаття 340

Товари, випущені для вивозу або зворотного вивозу, що не залишають митної території Союзу

(Стаття 267 Кодексу)

1. Якщо товари, випущені для вивозу або зворотного вивозу, більше не призначаються для переміщення за межі митної території Союзу, декларант негайно інформує митницю вивозу.

2. Без обмеження параграфу 1, якщо товари вже пред'явлено митниці вибуття, особа, що забирає товари з митниці вибуття для перевезення до місця на митній території Союзу, повинна повідомляти митницю вибуття про те, що товари не буде переміщено з митної території Союзу, та зазначати MRN вивізної декларації або декларації зворотного вивозу.

3. Якщо у випадках, зазначених у статті 329(5), (6) та (7) цього Регламенту, наслідком зміни у договорі перевезення є припинення всередині митної території Союзу операції з перевезення, яка повинна була б припинитися за її межами, відповідні компанії та органи влади можуть виконувати змінений договір лише за попередньої згоди митниці вибуття.

4. У випадку визнання недійсною вивізної декларації або декларації зворотного вивозу відповідно до статті 248 Делегованого регламенту (ЄС) 2015/2446 митниця вивозу повинна повідомляти задекларовану митницю вибуття про таку недійсність.

ГЛАВА 4

Загальна декларація вибуття

Стаття 341

Заходи, що повинні бути вжитими після отримання загальної декларації вибуття

(Стаття 271 Кодексу)

Митниця, що до неї подано загальну декларацію вибуття відповідно до статті 271(1) Кодексу повинна:

- (а) зареєструвати загальну декларацію вибуття негайно після її отримання;
- (б) надати MRN декларанту;
- (с) у відповідних випадках, випустити товари для вибуття з митної території Союзу;

Стаття 342

Товари, стосовно яких подано загальну декларацію вибуття, що не залишають митної території Союзу

(Стаття 174 Кодексу)

Якщо більше немає наміру переміщувати з митної території Союзу товари, стосовно яких подано загальну декларацію вибуття, особа, що забирає товари з митниці вибуття для перевезення до місця на цій митній території, повинна повідомляти митницю вибуття про те, що товари не будуть переміщені з митної території Союзу, та зазначати MRN загальної декларації вибуття.

ГЛАВА 5

Повідомлення про зворотний вивіз

Стаття 343

Заходи після отримання повідомлення про зворотний вивіз

(Стаття 274 Кодексу)

Митниця вибуття повинна:

- (a) зареєструвати повідомлення про зворотний вивіз негайно після його отримання;
- (b) надати MRN декларанту;
- (c) у відповідних випадках, випустити товари для вибуття з митної території Союзу;

Стаття 344

Товари, стосовно яких подано повідомлення про зворотний вивіз, що не залишають митну територію Союзу (Стаття 174 Кодексу)

Якщо більше немає наміру переміщувати з митної території Союзу товари, стосовно яких подано повідомлення про зворотний вивіз, особа, що забирає товари з митниці вибуття для перевезення до місця на цій митній території, повинна повідомляти митницю вибуття про те, що товари не будуть переміщені з митної території Союзу, та зазначати MRN повідомлення про зворотний вивіз.

РОЗДІЛ ІХ

ПРИКІНЦЕВІ ПОЛОЖЕННЯ

Стаття 345

Процедурні правила щодо повторного оцінювання дозволів, чинних станом на 1 травня 2016 року

1. Рішення після повторного оцінювання дозволу відповідно до статті 250(1) Делегованого регламенту (ЄС) 2015/2446 повинні бути ухвалені до 1 травня 2019 року.

Такими рішеннями скасовуються повторно оцінені дозволи та, у відповідних випадках, надаються нові дозволи. Про такі рішення невідкладно повідомляються власники дозволів.

2. У випадках, зазначених у статті 253(b) Делегованого регламенту (ЄС) 2015/2446, якщо новий дозвіл на використання комплексної гарантії надано в результаті переоцінки дозволу на використання комплексної гарантії, пов'язаної з рішенням про надання відстрочки платежу з використанням однієї із процедур, зазначених у статті 226(b) або (c) Регламенту Ради (ЄС) №2913/92 ([_20_](#)), новий дозвіл на відстрочку платежу видається автоматично в цей самий час відповідно до статті 110 Кодексу.

3. Якщо дозволи, зазначені в статті 251 Делегованого регламенту (ЄС) 2015/2446, містять покликання на Регламент (ЄС) № 2913/92 або Регламент (ЄС) № 2454/93, ці покликання повинні читатися відповідно до таблиці відповідностей, викладеної в додатку 90 до Делегованого регламенту (ЄС) 2015/2446.

[▼М1](#)

4. Як відступ від параграфу 1, Єдині дозволи для спрощених процедур (SASP), видані відповідно до Регламенту (ЄС) №2454/93 та чинні станом на 1 травня 2016 року, повинні залишатися чинними до відповідних дат впровадження систем ССІ та АЕС, зазначених у додатку до Імплементативного рішення 2016/578/ЄС.

[▼В](#)

Стаття 346

Перехідні положення стосовно заяв на отримання дозволів, поданих до 01 травня 2016 року

Митні органи можуть приймати заявки на видачу дозволів відповідно до Кодексу та цього Регламенту, подані до 1 травня 2016 року. Митний орган, компетентний ухвалювати рішення, може надавати дозволи відповідно до Кодексу та цього Регламенту до 1 травня 2016 року. Такі дозволи не набувають чинності до 1 травня 2016 року.

Стаття 347

Перехідні положення щодо транзакційної вартості

1. Транзакційна вартість товарів може бути визначена на основі продажу, що відбувається до продажу, зазначеного у статті 128(1) цього Регламенту, якщо особа, що від її імені подано декларацію, несе зобов'язання за договором, укладеним до 18 січня 2016 року.

2. Ця стаття застосовується з 31 грудня 2017 року.

Стаття 348

Перехідні положення стосовно випуску товарів

Якщо товари задекларовано для випуску для вільного обігу, митного складу, переробки на митній території, переробки під митним контролем, тимчасового ввозу, кінцевого використання, транзиту, вивозу або переробки за межами митної території відповідно до Регламенту (ЄС) №2913/92 до 1 травня 2016 року та не випущено до цієї дати, вони повинні бути випущені для зазначеної в декларації процедури згідно з відповідними положенням Кодексу, Делегованого регламенту (ЄС) 2015/2446 та цього Регламенту.

Стаття 349

Перехідні положення для товарів, поміщених під деякі процедури, що їх не закрито до 1 травня 2016 року.

1. Якщо товари поміщено під такі митні процедури до 1 травня 2016 року, та процедуру не закрито до цієї дати, процедура повинна бути закрита згідно з відповідними положеннями Кодексу, Делегованого регламенту (ЄС) 2015/2446 та цього Регламенту:

- (a) випуск товарів для вільного обігу зі сприятливим тарифними режимом або за зниженою або нульовою ставкою мита у зв'язку з їх кінцевим використанням;
- (b) митний склад типів А, В, С, Е та F;
- (c) переробка на митній території у формі системи призупинення;
- (d) переробка під митним контролем.

2. Якщо товари поміщено під такі митні процедури до 1 травня 2016 року і процедури не закрито до цієї дати, процедура повинна бути закрита згідно з відповідними положеннями Регламенту (ЄЕС) №2913/92 та Регламенту (ЄЕС) №2454/93:

- (a) митний склад типу D;
- (b) тимчасового ввозу;
- (c) переробка на митній території у формі системи повернення;
- (d) переробка за межами митної території.

Однак із 1 січня 2019 року процедура для митного складу типу D повинна бути закрита згідно з відповідними положеннями Кодексу, Делегованого регламенту (ЄС) 2015/2446 та цього Регламенту.

3. Товари, поміщені у вільну зону контрольного типу II відповідно до статті 799 Регламенту (ЄЕС) №2454/93 або у вільний склад, що його не призначено для схваленого митницею режиму або використання відповідно до Регламенту (ЄЕС) № 2913/92, повинні з 1 травня 2016 року вважатися поміщеними під процедуру митного складу згідно з відповідними положеннями Кодексу, Делегованого регламенту (ЄС) 2015/2446 та Регламенту.

4. Якщо товари випущено для транзитної операції до 1 травня 2016 року і цю операцію не закрито до цієї дати, вона повинна бути закрита згідно з відповідними положеннями Регламенту (ЄЕС) №2913/92 та Регламенту (ЄЕС) №2454/93.

Стаття 350

Цей Регламент набуває чинності на двадцятий день після його публікації в *Офіційному віснику Європейського Союзу*.

Він застосовується з 01 травня 2016 року.

Цей Регламент обов'язковий у повному обсязі та підлягає прямому застосуванню у всіх державах-членах.

ЗМІСТ

РОЗДІЛ I

ЗАГАЛЬНІ ПОЛОЖЕННЯ

- ДОДАТОК А Формати та коди спільних вимог до даних для заяв та рішень
- ДОДАТОК В Формати та коди спільних вимог до даних для програм та декларацій, повідомлення та підтвердження митного статусу товарів Союзу
- ДОДАТОК 12-01 Формати та коди спільних вимог до даних для реєстрації економічних операторів та інших осіб
- ДОДАТОК 12-02 Зобов'язальна інформація про походження рішення
- ДОДАТОК 12-03 Ярлик, що прикріплюється до зареєстрованого багажу, що його зареєстровано в аеропорту Союзу (стаття 44)

РОЗДІЛ II

ФАКТОРИ, ЩО НА ЇХ ОСНОВІ ЗАСТОСОВУЄТЬСЯ ВВІЗНЕ АБО ВИВІЗНЕ МИТО І ВЖИВАЮТЬСЯ ІНШІ ЗАХОДИ ЩОДО ТОРГІВЛІ ТОВАРАМИ

- ДОДАТОК 21-01 Список елементів даних нагляд, зазначених у статті 55(1)
- ДОДАТОК 21-02 Список елементів даних нагляд, зазначених у статті 55(6), та співвідношення з графою декларації та/або форматом
- ДОДАТОК 22-02 Інформаційний сертифікат INF 4 та заява для інформаційного сертифіката INF 4
- ДОДАТОК 22-06 Заява для набуття статусу зареєстрованого експортера для цілей схем загальних тарифних

преференцій Європейського Союзу, Норвегії, Швейцарії та Туреччини (1)

ДОДАТОК 22-07 Заява про походження

ДОДАТОК 22-08 Сертифікат про походження форми А

ДОДАТОК 22-09 Декларація на рахунку-фактурі

ДОДАТОК 22-10 Сертифікат про переміщення EUR.1 та відповідні заяви

ДОДАТОК 22-13 Декларація на рахунку-фактурі

ДОДАТОК 22-14 Сертифікат про походження для деяких продуктів, що підлягають спеціальним непреференційним заходам щодо ввозу

ДОДАТОК 22-15 Декларація постачальника для продуктів, що мають преференційний статус походження

ДОДАТОК 22-16 Довгострокова декларація постачальника для продуктів, що мають преференційний статус походження

ДОДАТОК 22-17 Декларація постачальника для продуктів, що не мають преференційного статусу походження

ДОДАТОК 22-18 Довгострокова декларація постачальника для продуктів, що не мають преференційного статусу походження

ДОДАТОК 22-19 Вимоги до проектів замінних сертифікатів про походження форми А

ДОДАТОК 22-20 Вимоги до проектів замінних заяв про походження

ДОДАТОК 23-01 Витрати на перевезення літаком, що підлягають включенню до митної вартості

ДОДАТОК 23-02 Список товарів, зазначених у статті 142(6)

РОЗДІЛ III

МИТНИЙ БОРГ І ГАРАНТІЇ

ДОДАТОК 32-01 Зобов'язання гаранта — індивідуальна гарантія

ДОДАТОК 32-02 Зобов'язання гаранта — Індивідуальна гарантія у формі ваучерів

ДОДАТОК 32-03 Зобов'язання гаранта — комплексна гарантія

ДОДАТОК 32-06 Ваучер індивідуальної гарантії

ДОДАТОК 33-03 Зразок інформаційної записки щодо вимоги про сплату боргу до асоціації-гаранта в рамках процедури транзиту за книжкою АТА/е-АТА

ДОДАТОК 33-04 Податкова форма для розрахунку мит і податків, що виникають на підставі вимоги про сплату боргу до асоціації-гаранта в рамках процедури транзиту за книжкою АТА/е-АТА

ДОДАТОК 33-05 Модель закриття із зазначенням того, що в державі-члені, де виник митний борг у рамках процедури транзиту за книжкою АТА/е-АТА, ініційовано провадження за вимогою про сплату стосовно асоціації-гаранта.

ДОДАТОК 33-06 Запит на надання додаткової інформації щодо місця розташування товарів у іншій державі-члені

ДОДАТОК 33-07 Повернення чи звільнення від сплати в Європейському Союзі

РОЗДІЛ IV

ТОВАРИ, ПЕРЕМІЩУВАНІ НА МИТНУ ТЕРИТОРІЮ СОЮЗУ

№ додатка

РОЗДІЛ V

ЗАГАЛЬНІ ПОЛОЖЕННЯ ПРО МИТНИЙ СТАТУС, ПОМІЩЕННЯ ТОВАРІВ ПІД МИТНУ ПРОЦЕДУРУ, ПЕРЕВІРКУ, ВИПУСК ТОВАРІВ І РОЗПОРЯДЖЕННЯ ТОВАРАМИ

ДОДАТОК 51-01 Статус реєстраційного документа

РОЗДІЛ VI

ВИПУСК ДЛЯ ВІЛЬНОГО ОБІГУ ТА ЗВІЛЬНЕННЯ ВІД СПЛАТИ ВВІЗНОГО МИТА

ДОДАТОК 61-02 Сертифікати зважування бананів - зразки

ДОДАТОК 61-03 Сертифікати зважування бананів - процедура

ДОДАТОК 62-02 INF 3 — Інформаційний лист щодо повернених товарів

РОЗДІЛ VII

СПЕЦІАЛЬНІ ПРОЦЕДУРИ

ДОДАТОК 72-01 Жовта етикетка

ДОДАТОК 72-02 Жовта етикетка

ДОДАТОК 72-03 ТС 11 — Розписка

ДОДАТОК 72-04 Процедура забезпечення безперервної роботи для транзиту Союзу

РОЗДІЛ VIII

ТОВАРИ, ПЕРЕМІЩУВАНІ ЗА МЕЖІ МИТНОЇ ТЕРИТОРІЇ СОЮЗУ

№ додатка

ДОДАТОК А

ФОРМАТИ ТА КОДИ СПІЛЬНИХ ВИМОГ ДО ДАНИХ ДЛЯ ЗАЯВ ТА РІШЕНЬ ЗАГАЛЬНІ ПОЛОЖЕННЯ

1. Положення, включені до цих приміток, застосовні до всіх розділів цього додатка.
2. Формати, коди та, у відповідних випадках, структура вимог до даних, що містяться в цьому додатку, застосовуються у зв'язку з вимогами до даних для заяв та рішень, передбачених у додатку А до Делегованого регламенту (ЄС) 2015/2446.
3. Формати та коди, визначені в цьому додатку, застосовуються до заяв, поданих за допомогою засобів електронного опрацювання даних, та рішень, ухвалених за допомогою таких засобів, а також до заяв та рішень у паперовій формі.
4. Розділ I включає формати елементів даних.
5. Щоразу коли інформація в заявці або рішенні, що розглядається в додатку А до Делегованого регламенту (ЄС) 2015/2446, має форму кодів, застосовується список кодів, передбачений у розділі II.
6. Розмір елемента даних не повинен перешкоджати заявникові надавати достатню інформацію. Якщо потрібні деталі не можуть вписуватися у певний формат елементів даних, використовуються вкладені файли.
7. Термін "тип/довжина" в поясненні атрибута вказує на вимоги до типу даних та довжини даних. Коди для типів даних такі:

- a літерний
- n цифровий
- an літерно-цифровий

Число, що слідує за кодом, вказує на допустиму довжину даних. Застосовується таке:

Додаткові дві крапки перед індикатором довжини означають, що дані не мають фіксованої довжини, але можуть мати кількість символів не більшу, ніж вказано індикатором довжини. Кома у довжині даних означає, що атрибут може містити десяткові знаки, символ перед комою вказує на загальну довжину атрибута, а символ після коми позначає максимальну кількість символів після десяткової коми.

Приклади довжини полів та формати:

- a1 1 літерний символ, фіксована довжина
- n2 2 цифрові символи, фіксована довжина
- an3 3 літерно-цифрові символи, фіксована довжина
- a..4 до 4-х літерних символів
- n..5 до 5-и цифрових символів
- an..6 до 6 літерно-цифрових символів

п..7,2 до 7-и цифрових символів, включно з максимум 2 десятковими знаками, роздільник не фіксований.

8. Аббревіатури та акроніми, використані в додатку, тлумачаться так:

Абревіатура/акронім	Значення
Е.Д.	Елемент даних
н.з.	Незастосовний

9. Потужність відноситься до максимально можливої кількості повторень певного елемента даних у відповідній заяві або рішенні.

РОЗДІЛ I

Формати спільних вимог до даних для заяв та рішень

Покликання на розділ додатка А до Делегованого регламенту (ЄС) 2015/2446	Порядковий номер Е.Д.	Назва Е.Д.	Формат Е.Д. (Тип/довжина)	Потужність	Список кодів у розділі II (Т/Н)	Примітки
Розділ I	1/1	Тип коду заяви/ рішення	ап..4	1x	Т	
Розділ I	1/2	Підпис/ автентифікація	ап..256	1x	Н	
Розділ I	1/3	Тип заяви	Код: n1 + (якщо застосовний) Референтний номер рішення: — код країни: a2 + — тип коду рішення: ап..4 + — референтний номер: ап..29	1x	Т	
Розділ I	1/4	Географічно дійсний - Союз	Код: n1 + (якщо застосовний) Код країни: a2	Дійсний код 1x Код країни: 99x	Т	Як код країни необхідно застосовувати код, визначений Регламентом Комісії (ЄС) № 1106/2012 (1).
Розділ I	1/5	Географічно дійсний — Країна спільного транзиту	Код країни: a2	99x	Н	Для кодів країн необхідно застосовувати коди ISO 3166 альфа-2.
Розділ I	1/6	Референтний номер рішення	Код країни: a2 + Тип коду рішення: ап..4 + Референтний номер: ап..29	1x	Т	Структуру визначено в розділі II.
Розділ I	1/7	Митний орган, що ухвалює рішення	Кодовано: ап8 АБО	1x	Н	Структуру кодів визначено в розділі II.

			<p>Назва: ап..70 + Вулиця і номер будинку: ап..70 + Країна: а2 + Поштовий індекс: ап..9 + Місто: ап..35</p>			
Розділ I	2/1	Інші заяви та рішення стосовно зобов'язальної інформації містять	<p>Графа для позначення: n1 + Країна заяви: а2 + Місце заяви: ап..35 + Дата заяви: n8 (ррррммдд) + Референтний номер рішення: а2 (код країни) + ап..4 (тип коду рішення) + ап..29 (референтний номер) + Дата початку дії рішення: n8 (ррррммдд) + Товарний код: ап..22</p>	Графа для позначення: 1x В іншому випадку: 99x	Н	
Розділ I	2/2	Рішення стосовно зобов'язальної інформації, що їх прийнято іншими власниками	<p>Графа для позначення: n1 + Референтний номер рішення: а2 (код країни) + ап..4 (тип коду рішення) + ап..29 (референтний номер) + Дата початку дії рішення: n8 (ррррммдд) + Товарний код: ап..22</p>	Графа для позначення: 1x В іншому випадку: 99x	Н	
Розділ I	2/3	Юридичні або адміністративні процедури, що перебувають на стадії проведення або передаються в нижчі інстанції	<p>Код країни: а2 + Назва суду: ап..70 + Адреса суду: Вулиця і номер будинку: ап..70 + Країна: а2 + Поштовий індекс: ап..9 + Місто: ап..35 + Покликання на законні та/або адміністративні процедури: ап..512</p>	99x	Н	
Розділ I	2/4	Додані документи	<p>► М1 Загальна кількість документів: n..3 + Тип документа: ап..70 + Ідентифікатор документа: ап..35 + Дата документа: n8 (ррррммдд)</p>	1x 999x ◀		
Розділ I	2/5	Ідентифікаційний номер складу	ап..35	999x	Н	
Розділ I	3/1	Заявник/власник	Назва: ап..70 +	1x	Н	

		дозволу рішення	або Вулиця і номер будинку: ап..70 + Країна: а2 + Поштовий індекс: ап..9 + Місто: ап..35			
Розділ I	3/2	Заявник/власник дозволу рішення ідентифікації	ап..17	1х	Н	
Розділ I	3/3	Представник	Назва: ап..70 + Вулиця і номер будинку: ап..70 + Країна: а2 + Поштовий індекс: ап..9 + Місто: ап..35	1х	Н	
Розділ I	3/4	Ідентифікація представника	ап..17	1х	Н	
Розділ I	3/5	Ім'я та контактні дані особи, відповідальної за митні питання	Назва: ап..70 + Номер телефону: ап..50 + Номер факсу: ап..50 + Електронна адреса: ап..50	1х	Н	
Розділ I	3/6	Контактна особа, відповідальна за заяву	Назва: ап..70 + Номер телефону: ап..50 + Номер факсу: ап..50 + Електронна адреса: ап..50	1х	Н	
Розділ I	3/7	Особа, що керує компанією- заявником або здійснює контроль за її управлінням;	Назва: ап..70 + Вулиця і номер будинку: ап..70 + Країна: а2 + Поштовий індекс: ап..9 + Місто: ап..35 + Національний ідентифікаційний номер: ап..35 + Дата народження: п8 (ррррммдд) +	99х	Н	
Розділ I	3/8	Власник товарів	Назва: ап..70 + Вулиця і номер будинку: ап..70 + Країна: а2 + Поштовий індекс: ап..9 + Місто: ап..35	99х	Н	
Розділ I	4/1	Місце	н.з.		Н	Елемент даних, застосований лише для паперових заяв та рішень.
Розділ I	4/2	Дата	п8 (ррррммдд)	1х	Н	

Розділ I	4/3	Місце, де тримаються в доступі головні рахунки для митних цілей	Вулиця і номер будинку: ап..70 + Країна: а2 + Поштовий індекс: ап..9 + Місто: ап..35 АБО UN/LOCODE: ап..17	1х	Н	Якщо застосовується UN/LOCODE для визначення відповідного місця розташування, структура повинна відповідати опису, що міститься в Рекомендації 16 UN-ECE щодо UN/LOCODE — код портів та інших місць розташування.
Розділ I	4/4	Місце, де тримають облікові дані	Вулиця і номер будинку: ап..70 + Країна: а2 + Поштовий індекс: ап..9 + Місто: ап..35 АБО UN/LOCODE: ап..17	99х	Н	Якщо застосовується UN/LOCODE для визначення відповідного місця розташування, структура повинна відповідати опису, що міститься в Рекомендації 16 UN-ECE щодо UN/LOCODE — код портів та інших місць розташування.
Розділ I	4/5	Перше місце застосування або переробки	Країна: а2 + Код типу місця розташування: а1 + Кваліфікатор ідентифікації: а1 + Кодовано: Ідентифікація місця розташування: ап..35 + Додатковий ідентифікатор: п..3 АБО Довільний текст: Вулиця і номер будинку: ап..70 + Поштовий індекс: ап..9 + Місто: ап..35	1х	Н	Структуру і коди, визначені в додатку В для Е.Д. 5/23 «Місця розташування товарів», необхідно використовувати для зазначення місця розташування.
Розділ I	4/6	[Запитано] Дата початку дії рішення	п8 (ррррммдд) АБО Довільний текст: ап..512	1х	Н	
Розділ I	4/7	Дата закінчення строку дії рішення	п8 (ррррммдд)	1х	Н	
Розділ I	4/8	Місце розташування товарів	Країна: а2 + Код типу місця розташування: а1 + Кваліфікатор ідентифікації: а1 + Кодовано:	9999х	Н	Структуру і коди, визначені в додатку В для Е.Д. 5/23 «Місця розташування товарів», необхідно

			<p>Ідентифікація місця розташування: ап..35 + Додатковий ідентифікатор: п..3 АБО Довільний текст: Назва: ап..70 + Вулиця і номер будинку: ап..70 + Поштовий індекс: ап..9 + Місто: ап..35</p>			використовувати для зазначення місця розташування.
Розділ I	4/9	Місце (місця) переробки або застосування	<p>Країна: а2 + Код типу місця розташування: а1 + Кваліфікатор ідентифікації: а1 + Кодовано: Ідентифікація місця розташування: ап..35 + Додатковий ідентифікатор: п..3 АБО Довільний текст: Назва: ап..70 + Вулиця і номер будинку: ап..70 + Поштовий індекс: ап..9 + Місто: ап..35</p>	999х	Н	Структуру і коди, визначені в додатку В для Е.Д. 5/23 «Місця розташування товарів», необхідно використовувати для зазначення місця розташування.
Розділ I	4/10	Митниця (митниці) розміщення	ап8	999х	Н	Структуру кодів визначено в розділі II для Е.Д. 1/7 «Митний орган, що ухвалює рішення».
Розділ I	4/11	Митниця (митниці) випуску	ап8	999х	Н	Структуру кодів визначено в розділі II для Е.Д. 1/7 «Митний орган, що ухвалює рішення».
Розділ I	4/12	Митниця гарантування	ап8	1х	Н	Структуру кодів визначено в розділі II для Е.Д. 1/7 «Митний орган, що ухвалює рішення».
Розділ I	4/13	Наглядова митниця	ап8	1х	Н	Структуру кодів визначено в розділі II для Е.Д. 1/7 «Митний орган, що ухвалює рішення».
Розділ I	4/14	Митниця (митниці) призначення	ап8	999х	Н	Структуру кодів визначено в розділі II для Е.Д. 1/7 «Митний орган, що ухвалює рішення».

Розділ I	4/15	Митниця (митниці) відправлення	an8	999x	Н	Структуру кодів визначено в розділі II для Е.Д. 1/7 «Митний орган, що ухвалює рішення».
Розділ I	4/16	Строк	n..4	1x	Н	
Розділ I	4/17	Строк закриття	Період: n..2 + Графа для позначення: n1 + Довільний текст: an..512	1x	Н	
Розділ I	4/18	Свідоцтво для звільнення від сплати	Графа для позначення: n1 + Строк: n2 + Довільний текст: an..512	1x	Н	
Розділ I	5/1	Товарний код	1 ^a підсекція (код комбінованої номенклатури): an..8 + 2 ^a підпозиція (підзаголовок TARIC): an2 + 3 ^a підсекція (додатковий код (коди) TARIC): an4 + 4 ^a підсекція (національний додатковий код (коди)): an..4	999x Щодо рішень стосовно зобов'язальної інформації: 1x	Н	
Розділ I	5/2	Опис товарів	Довільний текст: an..512 Що стосується заяви та рішення щодо зобов'язальної тарифної інформації, формат повинен бути an..2560	999x Щодо рішень стосовно зобов'язальної інформації: 1x	Н	
Розділ I	5/3	Кількість товарів	Одиниця виміру: an..4 + Кількісна величина: n..16,6	► M1 999x Щодо рішень стосовно зобов'язальної інформації: 1x ◀	Н	
Розділ I	5/4	Вартість товарів	Валюта: a3 + Сума: n..16,2	999x	Н	Валютні коди ISO-альфа-3 (ISO 4217) необхідно використовувати для позначення валюти.
Розділ I	5/5	Норма добутку	Довільний текст: an..512	999x	Н	
Розділ I	5/6	Еквівалентні товари	Товарний код: an8 + Графа для позначення: n1 + Код: n1 +	999x	Н	Можуть використовуватись коди, передбачені для Е.Д. 5/8 «Ідентифікація

			Комерційні кількісні показники та технічні характеристики товарів: ап..512			товарів» у розділі П.
Розділ І	5/7	Перероблені продукти	Товарний код: ап8 + Опис товарів: ап..512	999х	Н	
Розділ І	5/8	Ідентифікація товарів	Код: n1 + Довільний текст: ап..512	999х	Т	
Розділ І	5/9	Виключені категорії або переміщення товарів	ап6	999х	Н	
Розділ І	6/1	Заборони та обмеження	Довільний текст: ап..512	1х	Н	
Розділ І	6/2	Економічні умови	п..2 + Довільний текст: ап..512	999х	Т	
Розділ І	6/3	Загальні примітки	Довільний текст: ап..512	1х	Н	
Розділ І	7/1	Тип транзакції	Графа для позначення: n1 + Тип спеціальної процедури: а..70	99х	Н	
Розділ І	7/2	Вид митних процедур	Код процедури: ап2 + Референтний номер рішення (код країни: а2 + код типу рішення: ап.. 4 + Референтний номер: ап..29)	99х	Н	Коди, визначені в додатку В для Е.Д. 1/10 «Процедура» використовуються для зазначення типу митної процедури. Якщо передбачається використовувати дозвіл у контексті процедури транзиту, застосовується код «80». Якщо передбачається використовувати дозвіл для експлуатації складу тимчасового зберігання, застосовується код «XX». ► М1 Якщо передбачається використовувати дозвіл для експлуатації митних складів, застосовуються такі коди: — код 'XR' для публічного митного

						складу типу I, — код 'XS' для публічного митного складу типу II, — код 'XU' для приватного митного складу. ◀
Розділ I	7/3	Тип декларації	<i>Тип декларації: n1 + Референтний номер рішення (код країни: a2 + код типу рішення: an.. 4 + Референтний номер: an..29)</i>	9x	T	
Розділ I	7/4	Кількість операцій	n..7	1x	H	
Розділ I	7/5	Деталі запланованої діяльності	<i>Довільний текст: an..512</i>	1x	H	
Розділ I	8/1	Типи головних рахунків для митних цілей	<i>Довільний текст: an..512</i>	1x	H	
Розділ I	8/2	Тип облікових даних	<i>Довільний текст: an..512</i>	99x	H	
Розділ I	8/3	Доступ до даних	<i>Довільний текст: an..512</i>	1x	H	
Розділ I	8/4	Зразки і т.д.	<i>Графа для позначення: n1</i>	1x	H	
Розділ I	8/5	Додаткова інформація	<i>Довільний текст: an..512</i>	1x	H	
Розділ I	8/6	Гарантія	<i>Графа для позначення: n1 + GRN: an..24</i>	1x	T	
Розділ I	8/7	Гарантійна кількість	<i>Валюта: a3 + Сума: n..16,2</i>	1x	H	Валютні коди ISO-альфа-3 (ISO 4217) необхідно використовувати для позначення валюти.
Розділ I	8/8	Передача прав та обов'язків	<i>Графа для позначення: n1 + Довільний текст: an..512</i>	1x	H	
Розділ I	8/9	Ключові слова	<i>Довільний текст: an..70</i>	99x	H	
Розділ I	8/10	Інформація про складі зберігання	<i>Довільний текст: an..512</i>	999x	H	
Розділ I	8/11	Зберігання	<i>Графа для</i>	1x	H	

		товарів Союзу	<i>позначення: n1 + Довільний текст: ап..512</i>			
Розділ I	8/12	Узгодження для публікації списку власників дозволу	<i>Графа позначення: n1</i>	для 1x	Н	
Розділ I	8/13	Розраховування суми ввізного мита відповідно до статті 86(3) Кодексу	<i>Графа позначення: n1</i>	для 1x	Н	
Розділ II	II/1	Повторне ухвалення рішення щодо ВТІ	<i>Графа позначення: n1 + Референтний номер рішення щодо ВТІ: a2 (код країни) + ап..4 (тип коду рішення) + ап..29 (референтний номер) + Дійсність рішення щодо ВТІ: n8 (rrrrmmdd) + Товарний код: ап..22</i>	для 1x	Н	
Розділ II	II/2	Митна номенклатура	<i>Графа позначення: n1 + ап..70</i>	для 1x	Н	
Розділ II	II/3	Комерційне позначення та додаткова інформація	<i>Довільний текст: ап..2560</i>	1x	Н	
Розділ II	II/4	Обґрунтування класифікації товарів	<i>Довільний текст: ап..2560</i>	1x	Н	
Розділ II	II/5	Надані заявником матеріали, що на їх основі ухвалено рішення щодо ВТІ	<i>Графа позначення: n1</i>	для 99x	Н	
Розділ II	II/6	Зображення	<i>Графа позначення: n1</i>	для 1x	Н	
Розділ II	II/7	Дата заяви	n8 (rrrrmmdd)	1x	Н	
Розділ II	II/8	Кінцева дата розширеного використання	n8 (rrrrmmdd)	1x	Н	
Розділ II	II/9	Причина відміни дійсності	n2	1x	Т	
Розділ II	II/10	Референтний номер заяви	<i>Код країни: a2 + Тип коду рішення: ап..4 + Референтний номер: ап..29</i>		Н	Структуру визначено в розділі II для Е.Д. 1/6 «Референтний номер рішення».
Розділ III	III/1	Правова основа	н.з.		Н	
Розділ III	III/2	Склад товарів	н.з.		Н	

Розділ III	III/3	Інформація, що дозволяє визначення походження	н.з.		Н	
Розділ III	III/4	Вкажіть, яку дату потрібно вважати конфіденційною	н.з.		Н	
Розділ III	III/5	Країна походження та законодавчі рамки	н.з.		Н	
Розділ III	III/6	Обґрунтування для оцінювання походження	н.з.		Н	
Розділ III	III/7	Ціна франко-завод	н.з.		Н	
Розділ III	III/8	Використані матеріали, країна походження, код та значення комбінованої номенклатури	н.з.		Н	
Розділ III	III/9	Опис необхідної переробки для визначення походження	н.з.		Н	
Розділ III	III/10	Мова	a2		Н	Кодифікація ISO альфа 2 відповідно до ISO - 639-1 від 2002 застосовується для мови.
Розділ IV	IV/1	Правовий статус заявника	ан.. 50	1x	Н	
Розділ IV	IV/2	Дата створення осідку	n8 (rrrrmmdd)	1x	Н	
Розділ IV	IV/3	Роль (ролі) заявника в міжнародному ланцюзі поставок	ан..3	99x	Т	
Розділ IV	IV/4	Держави-члени, де проводяться дії, що стосуються митниці	Країна: a2 + Вулиця і номер будинку: ан..70 + Поштовий індекс: ан..9 + Місто: ан..35 + Тип установи: ан..70 (довільний текст)	99x	Н	
Розділ IV	IV/5	Інформація при перетині кордону	ан8	99x	Н	Структуру кодів визначено в розділі II для Е.Д. 1/7 «Митний орган, що ухвалює рішення».
Розділ IV	IV/6	Вже надані	Тип спрощення/	99x	Н	Коди, визначені в

		спрощення, сертифікати безпеки, видані на основі міжнародних конвенцій, міжнародного стандарту Міжнародної організації зі стандартизації, або європейського стандарту європейських органів зі стандартизації, або АЕО-еквівалентні сертифікати, видані в третіх країнах.	сприяння ап..70 + Ідентифікаційний номер сертифіката: ап..35 + Код країни: а2 + Код митної процедури: ап2 +			додатку В для Е.Д. 1/10 «Процедура» використовуються для зазначення типу митної процедури.
Розділ IV	IV/7	Згода на обмін інформацією в ліцензії АЕО для забезпечення належного функціонування систем, зазначених у міжнародних угодах/договорах із третіми країнами щодо взаємного визнання статусу авторизованого економічного оператора та заходів безпеки	Графа для позначення: n1 + Транслітерована назва: ап..70 + Транслітерація назви вулиці і номера будинку: ап..70 + Транслітерований поштовий індекс: ап..9 + Транслітерована назва міста: ап..35	1x	Н	
Розділ IV	IV/8	Постійне комерційне представництво (РВЕ)	Назва: ап..70 + Вулиця і номер будинку: ап..70 + Країна: а2 + Поштовий індекс: ап..9 + Місто: ап..35 + Ідентифікаційний номер ПДВ: ап..17	99x	Н	
Розділ IV	IV/9	Установа (установи), де зберігається і є доступною митна документація	Назва: ап..70 + Вулиця і номер будинку: ап..70 + Країна: а2 + Поштовий індекс: ап..9 + Місто: ап..35	99x	Н	
Розділ IV	IV/10	Місце, де проводяться загальні логістичні дії	Назва: ап..70 + Вулиця і номер будинку: ап..70 + Країна: а2 + Поштовий індекс: ап..9 + Місто: ап..35	1x	Н	
Розділ IV	IV/11	Бізнес-діяльність	ап..4	99x	Н	Повинні

						використовуватися коди, що містяться у Регламенті Європейського Парламенту і Ради (ЄС) № 1893/2006 (2).
Розділ V	V/1	Предмет та характер спрощення	Довільний текст: ап..512	1x	Н	
Розділ VI	VI/1	Сума мита й інших зборів	Валюта: а3 + Сума: п..16,2	99x	Н	Валютні коди ISO-альфа-3 (ISO 4217) необхідно використовувати для позначення валюти.
Розділ VI	VI/2	Середній період між поміщенням товарів під процедуру та завершенням такої процедури	Довільний текст: ап..35	99x	Н	
Розділ VI	VI/3	Рівень гарантії	Код рівня гарантії: а2 Довільний текст: ап..512	99x	Т	
Розділ VI	VI/4	Форма гарантії	Бланк гарантії: п..2 + Назва: ап..70 + Вулиця і номер будинку: ап..70 + Країна: а2 + Поштовий індекс: ап..9 + Місто: ап..35 + Довільний текст: ап..512	1x	Т	
Розділ VI	VI/5	Референтна сума	Валюта: а3 + Сума: п..16,2 Довільний текст: ап..512	1x	Н	Валютні коди ISO-альфа-3 (ISO 4217) необхідно використовувати для позначення валюти.
Розділ VI	VI/6	Строк платежу	п1	1x	Т	
Розділ VII	VII/1	Тип відстрочки платежу	п1	1x	Т	
Розділ VIII	VIII/1	Розділ для стягнення	ап..35	999x	Н	
Розділ VIII	VIII/2	Митниця повідомлення про митний борг	ап8	1x	Н	Структуру кодів визначено в розділі II для Е.Д. 1/7 «Митний орган, що ухвалює рішення».
Розділ VIII	VIII/3	Митниця, відповідальна за місце, де	ап8	1x	Н	Структуру кодів визначено в розділі II для Е.Д. 1/7 «Митний

		розміщено товари				орган, що ухвалює рішення».
Розділ VIII	VIII/4	Коментарі митниці, відповідальної за місце, де розміщено товари	<i>Довільний текст:</i> ап..512	1x	Н	
Розділ VIII	VIII/5	Митна процедура (запит на попереднє виконання формальностей)	<i>Код процедури:</i> an2 + <i>Графа</i> для <i>позначення:</i> n1 + <i>Референтний номер рішення (код країни:</i> a2 + <i>код типу рішення:</i> ап..4 + <i>Референтний номер:</i> ап..29)	1x	Н	Використовуються коди, визначені в додатку В для Е.Д. 1/10 «Процедура»
Розділ VIII	VIII/6	Митна вартість	<i>Валюта:</i> a3 + <i>Сума:</i> п..16,2	1x	Н	Валютні коди ISO-альфа-3 (ISO 4217) необхідно використовувати для позначення валюти.
Розділ VIII	VIII/7	Сума ввізного чи вивізного мита, що підлягає поверненню або звільненню від сплати	<i>Валюта:</i> a3 + <i>Сума:</i> п..16,2	1x	Н	Валютні коди ISO-альфа-3 (ISO 4217) необхідно використовувати для позначення валюти.
Розділ VIII	VIII/8	Тип ввізного чи вивізного мита	<i>Коди Союзу:</i> a1+n2 <i>Національні коди:</i> n1+n2	99x	Н	Використовуються коди, передбачені в додатку В для Е.Д. 4/3 «Розрахунок податків — тип податків».
Розділ VIII	VIII/9	Правова основа	a1	1x	Т	
Розділ VIII	VIII/10	Використання або призначення товарів	<i>Довільний текст:</i> ап..512	1x	Н	
Розділ VIII	VIII/11	Строк для виконання формальностей	п..3	1x	Н	
Розділ VIII	VIII/12	Заява митного органу, що ухвалює рішення	<i>Довільний текст:</i> ап..512	1x	Н	
Розділ VIII	VIII/13	Опис підстав для повернення або звільнення від сплати	<i>Довільний текст:</i> ап..512	1x	Н	
Розділ VIII	VIII/14	Банківські реквізити та рахунок	<i>Довільний текст:</i> ап..512	1x	Н	
Розділ IX	IX/1	Переміщення товарів	<i>Код законодавчої бази:</i> an1 + <i>Номер EORI:</i> ап..17 + <i>Країна:</i> a2 +	999x	Т	Структуру і коди, визначені в додатку В для Е.Д. 5/23 «Місця

			<p><i>Код типу місця розташування: a1 +</i> <i>Кваліфікатор ідентифікації: a1 +</i> Кодовано: <i>Ідентифікація місця розташування: an..35</i> + <i>Додатковий ідентифікатор: n..3</i> АБО Довільний текст: <i>Назва: an..70 +</i> <i>Вулиця і номер будинку: an..70 +</i> <i>Країна: a2 +</i> <i>Поштовий індекс: an..9 +</i> <i>Місто: an..35</i></p>			розташування товарів», необхідно використовувати для зазначення адреси складу тимчасового зберігання.
Розділ X	X/1	Держава-член (держави-члени), зацікавлена в регулярних судноплавних перевезеннях	<i>Кваліфікатор: n1 +</i> <i>Код країни: a2</i>	99x	T	Необхідно застосовувати коди країн, встановлені у Регламенті Комісії (ЄС) №1106/2012 (2).
Розділ X	X/2	Назви суден	<i>Назва судна an..35 +</i> <i>Номер ІМО судна: ІМО + n7</i>	99x	H	
Розділ X	X/3	Порти заходу	an8	99x	H	Структуру кодів визначено в розділі II для Е.Д. 1/7 «Митний орган, що ухвалює рішення».
Розділ X	X/4	Підприємство	<i>Графа</i> для позначення: n1	1x	H	
Розділ XI	XI/1	Митниця (митниці), що несе відповідальність за реєстрацію підтвердження митного статусу товарів Союзу	an8	999x	H	Структуру кодів визначено в розділі II для Е.Д. 1/7 «Митний орган, що ухвалює рішення».
Розділ XII	XII/1	Строк для подачі додаткової декларації	n..2	1x	H	
Розділ XII	XII/2	Субпідрядник	<i>Назва: an..70 +</i> <i>Вулиця і номер будинку: an..70 +</i> <i>Країна: a2 +</i> <i>Поштовий індекс: an..9 +</i> <i>Місто: an..35</i>	1x	H	
Розділ XII	XII/3	Ідентифікація субпідрядника	an..17	1x	H	
Розділ XIII	XIII/1	Компанії, що їх задіяно для	<i>Назва: an..70 +</i>	999x	H	

		дозволу в інших державах-членах	<i>Вулиця і номер будинку: ап..70 + Країна: а2 + Поштовий індекс: ап..9 + Місто: ап..35</i>			
Розділ XIII	XIII/2	Ідентифікація компаній, що їх задіяно для дозволу в інших державах-членах	ап..17	999х	Н	
Розділ XIII	XIII/3	Митниця (митниці) пред'явлення	ап8	999х	Н	Структуру кодів визначено в розділі II для Е.Д. 1/7 «Митний орган, що ухвалює рішення».
Розділ XIII	XIII/4	Ідентифікація органів ПДВ, органів акцизу та органів статистики	<i>Назва: ап..70 + Вулиця і номер будинку: ап..70 + Країна: а2 + Поштовий індекс: ап..9 + Місто: ап..35</i>	999х	Н	
Розділ XIII	XIII/5	Метод оплати ПДВ	а1	1х	Н	Використовуються коди, визначені в додатку В для Е.Д. 4/8 «Розрахунок податків — спосіб оплати».
Розділ XIII	XIII/6	Податковий представник	<i>Назва: ап..70 + Вулиця і номер будинку: ап..70 + Країна: а2 + Поштовий індекс: ап..9 + Місто: ап..35</i>	99х	Н	
Розділ XIII	XIII/7	Податковий представник	ап..17	99х	Н	Номер ПДВ не використовується
Розділ XIII	XIII/8	Код статусу податкового представника	п1	1х (на представника)	Т	
Розділ XIII	XIII/9	Особа, відповідальна за акцизні формальності	<i>Назва: ап..70 + Вулиця і номер будинку: ап..70 + Країна: а2 + Поштовий індекс: ап..9 + Місто: ап..35</i>	99х	Н	
Розділ XIII	XIII/10	Ідентифікація особи, відповідальної за акцизні формальностей	ап..17	99х	Н	
Розділ XIV	XIV/1	Звільнення від повідомлення про пред'явлення	<i>Графа для позначення: п1 + Довільний текст: ап..512</i>	1х	Н	

Розділ XIV	XIV/2	Звільнення від попередньої декларації	Довільний текст: ап..512	1x	Н	
Розділ XIV	XIV/3	Митниця за місцем, де товари наявні для контролю	ап8	1x	Н	Структуру кодів визначено в розділі II для Е.Д. 1/7 «Митний орган, що ухвалює рішення».
Розділ XIV	XIV/4	Крайній строк подання даних повної митної декларації	п..2	1x	Н	
Розділ XV	XV/1	Ідентифікація формальностей та контролів, що підлягають делегуванню економічному оператору	Довільний текст: ап..512	1x	Н	
Розділ XVI	XVI/1	Економічна діяльність	п1	1x	Т	
Розділ XVI	XVI/2	Устаткування для зважування	Довільний текст: ап..512	1x	Н	
Розділ XVI	XVI/3	Додаткові гарантії	Довільний текст: ап..512	1x	Н	
Розділ XVI	XVI/4	Розширене повідомлення митним органам	Довільний текст: ап..512	1x	Н	
Розділ XVII	XVII/1	Попередній вивіз (IP EX/IM)	Графа для позначення: п1 + Строк: п..2	1x	Н	
Розділ XVII	XVII/2	Випуск для вільного обігу шляхом використання свідоцтва для звільнення від сплати	Графа для позначення: п1	1x	Н	
Розділ XVIII	XVIII/1	Стандартна система обміну	Графа для позначення: п1 + Тип стандартної системи обміну: п1 + Довільний текст: ап..512	1x	Т	
Розділ XVIII	XVIII/2	Замінні продукти	Товарний код: ап..8 + Опис товарів: ап..512 + Код: п1	999x	Т	
Розділ XVIII	XVIII/3	Попередній ввіз замінних продуктів	Графа для позначення: п1 + Строк: п..2	1x	Н	
Розділ XVIII	XVIII/4	Попередній ввіз перероблених продуктів (OP IM/EX)	Графа для позначення: п1 + Строк: п..2	1x	Н	
Розділ XIX	XIX/1	Тимчасове	Графа для	1x	Н	

		усунення	позначення: n1 + Довільний текст: ап..512			
Розділ XIX	XIX/2	Ставка втрат	Довільний текст: ап..512	1x	Н	
Розділ XX	XX/1	Заходи з ідентифікації	Довільний текст: ап..512 Референтний номер рішення (код країни: a2 + Тип коду рішення: ап..4 + Референтний номер: ап..29	1x	Н	Структуру дозволів для використання спеціальних пломб повинна відповідати структурі, визначеній у розділі II щодо Е.Д. 1/6 «Референтний номер рішення».
Розділ XX	XX/2	Комплексна гарантія	Графа для позначення: n1 + Референтний номер рішення (код країни: a2 + Тип коду рішення: ап..4 + Референтний номер: ап..29	1x	Н	Структура дозволів для положень комплексної гарантії або звільнення від гарантії повинна відповідати структурі, визначеній у розділі II для Е.Д. 1/6 «Референтний номер рішення».
Розділ XXI	XXI/1	Тип печатки	Довільний текст: ап..512	1x	Н	

⁽¹⁾ Регламент Комісії (ЄС) № 1106/2012 від 27 листопада 2012 року про імплементацію Регламенту Європейського Парламенту і Ради (ЄС) № 471/2009 щодо статистики Співтовариства стосовно зовнішньої торгівлі з третіми країнами стосовно актуалізації номенклатури країн та територій, текст стосується СЕП (ОВ L 328, 28.11.2012, с. 7).

⁽²⁾ Регламент Європейського Парламенту і Ради (ЄС) № 1893/2006 від 20 грудня 2006 року про статистичну класифікацію економічних дій NACE Revision 2 та внесення змін до Регламенту Ради (ЄС) № 3037/90, а також окремих регламентів ЄС щодо специфічних статистичних доменів (ОВ L 393, 30.12.2006, с. 1).

⁽³⁾ Регламент Комісії (ЄС) № 1106/2012 від 27 листопада 2012 року про імплементацію Регламенту Європейського Парламенту і Ради (ЄС) № 471/2009 щодо статистики Співтовариства стосовно зовнішньої торгівлі з третіми країнами стосовно актуалізації номенклатури країн та територій, текст стосується СЕП (ОВ L 328, 28.11.2012, с. 7).

РОЗДІЛ II

Коди спільних вимог до даних для заяв та рішень

1. ВСТУПНІ ПОЛОЖЕННЯ

Цей розділ містить коди, що підлягають використанню в заявах та рішеннях.

2. КОДИ

1/1. Тип коду заяви/рішення

Використовуються такі коди:

Код	Тип заяви/рішення	Заголовок колонки таблиці в додатку А до Делегованого регламенту (ЄС) 2015/2446
BTI	Заява або рішення стосовно зобов'язальної тарифної інформації	1a
BOI	Заява або рішення стосовно зобов'язальної інформації про походження	1b

AEOC	Заява на видачу ліцензії авторизованого економічного оператора або ліцензія авторизованого економічного оператора — митні спрощення	2
AEOS	Заява на видачу ліцензії авторизованого економічного оператора або ліцензія авторизованого економічного оператора — безпека	2
AEOF	Заява на видачу ліцензії авторизованого економічного оператора або ліцензія авторизованого економічного оператора — митні спрощення/безпека	2
CVA	Заява або дозвіл для спрощення при визначенні сум, що є частиною митної вартості товарів	3
CGU	Заява або дозвіл для надання комплексної гарантії, включно з можливою знижкою або можливим звільненням від зобов'язання	4a
DPO	Заява або дозвіл для відстрочення платежу	4b
REP	Заява або рішення для повернення суми ввізного або вивізного мита	4c
REM	Заява або рішення для звільнення від сплати суми ввізного або вивізного мита	4c
TST	Заява або дозвіл на експлуатацію складів для тимчасового зберігання товарів	5
RSS	Заява або дозвіл для заснування регулярних судноплавних перевезень	6a
ACP	Заява або дозвіл для статусу уповноваженого емітента, щоб встановлювати підтвердження митного статусу товарів Союзу	6b
SDE	Заява або дозвіл для використання спрощеної декларації	7a
CCL	Заява або дозвіл для централізованого митного очищення	7b
EIR	Заява або дозвіл для складання митної декларації шляхом внесення даних до обліку декларанта, включно з процедурою вивозу	7c
SAS	Заява або дозвіл на самоконтроль	7d
AWB	Заява або дозвіл для статусу уповноваженого зважувача бананів	7e
IPO	Заява або дозвіл для застосування процедури переробки на митній території	8a
OPO	Заява або дозвіл для застосування процедури переробки за межами митної території	8b
EUS	Заява та дозвіл для використання кінцевого використання	8c
TEA	Заява та дозвіл для використання тимчасового ввозу	8d
CWP	Заява або дозвіл на експлуатацію складів для митного зберігання товарів на приватному митному складі	8e
CW1	Заява або дозвіл на експлуатацію складів для митного зберігання товарів на публічному	8e

	митному складі типу I	
CW2	Заява або дозвіл на експлуатацію складів для митного зберігання товарів на публічному митному складі типу II.	8e
AKT	Заява або дозвіл для надання статусу уповноваженого вантажоодержувача для процедури МДП	9a
ACR	Заява або дозвіл на надання статусу уповноваженого вантажовідправника для транзиту Союзу	9b
ACE	Заява або дозвіл на надання статусу уповноваженого вантажоодержувача для транзиту Союзу	9c
SSE	Заява або дозвіл на використання пломб спеціального типу	9d
TRD	Заява або дозвіл для використання транзитної декларації зі скороченим пакетом даних	9e
ETD	Дозвіл для використання електронного транспортного документа як митної декларації.	9f

1/3. Тип заяви

Використовуються такі коди:

- 1 перша заява
- 2 заява для внесенні змін до рішення
- 3 заява для поновлення дозволу
- 4 заява для відкликання рішення

1/4 Географічно дійсний - Союз

Використовуються такі коди:

- 1 заява або дозвіл, чинний у всіх державах-членах
- 2 заява або дозвіл, обмежений деякими державами-членами
- 3 заява або дозвіл, обмежений однією державою-членом

1/6. Референтний номер рішення

Референтний номер рішення має таку структуру:

Поле	Зміст	Формат	Приклади
1	Ідентифікатор держави-члена, що в ній ухвалено рішення (код країни alpha 2)	a2	PT
2	Тип коду рішення	an..4	SSE
3	Унікальний ідентифікатор рішення для країни	an..29	1234XYZ12345678909876543210AB

Поле 1, як пояснено вище.

У полі 2 зазначається код рішення, визначений для Е.Д. 1/1 «Тип коду рішення» в цьому розділі.

У полі 3 зазначається ідентифікатор відповідного рішення. За використання такого поля несуть відповідальність національні адміністрації, але кожне рішення, ухвалене в певній країні, повинне мати унікальний номер згідно з видом відповідного рішення.

1/7. Митний орган, що ухвалює рішення

Структуру кодів визначено:

— перші два знаки (a2) слугують для ідентифікації країни з використанням коду країни, визначеного у Регламент Комісії (ЄС) № 1106/2012,

— наступні шість знаків (an6) позначають відповідну митницю в такій країні. Пропонується прийняти таку структуру:

— Перші три знаки (an3) будуть зайняті назвою розташування із UN/LOCODE (21), а останні три — національним літерно-цифровим підрозділом (an3). Якщо цей підрозділ не використовується, вставляються знаки «000».

Приклад: BEBRU000: BE = ISO 3166 для Бельгії, BRU = UN/LOCODE назва розташування для міста Брюссель, 000 — у підрозділі, що не використовується.

5/8. Ідентифікація товарів

Коди, що повинні використовуватися для ідентифікації товарів, є такими:

- 1 серійний номер виробника
- 2 закріплення грузил, пломб, затискачів-позначок або інших чітких позначок
- 4 відбирання зразків, ілюстрацій або технічних описів
- 5 проведення аналізів
- 6 інформаційний документ для сприяння тимчасовому вивозу товарів, надісланих з однієї країни виробництва, переробки або ремонту до іншої (підходить лише для переробки за межами митної території)
- 7 інші засоби ідентифікації (надайте пояснення щодо того, які засоби ідентифікації використовуватимуться)
- 8 без заходів з ідентифікації відповідно до статті 250(2)(b) Кодексу (підходить лише для тимчасового ввозу)

6/2. Економічні умови

Коди, що повинні використовуватися у випадках, в яких вважаються виконаними економічні умови для переробки на митній території:

Код 1	переробка товарів, не вказаних у додатку 71-02 до Делегованого регламенту (ЄС) 2015/2446,
Код 2	ремонт,
Код 3	переробка товарів, прямо або опосередковано наданих у розпорядження власника дозволу, виконана відповідно до специфікацій від імені особи, що має осідок за межами митної території Союзу, в цілому після оплати лише витрат на переробку
Код 4	переробка твердої пшениці на макаронні вироби,
Код 5	поміщення товарів під процедуру переробки на митній території в межах кількості, визначеної на основі балансу відповідно до статті 18 (<u>22</u>),
Код 6	переробка товарів, перелічених у додатку 71-02 до Делегованого регламенту (ЄС) 2015/2446, у разі відсутності товарів, виготовлених у Союзі, що мають такий самий 8-значний код комбінованої номенклатури, таку саму комерційну якість і такі самі технічні характеристики, як і товари, що повинні бути ввезені для передбачених переробних операцій,
Код 7	переробка товарів, перелічених у додатку 71-02 до Делегованого регламенту (ЄС) 2015/2446, за умови різниці в ціні між товарами, виготовленими в Союзі та товарами, що будуть вивезені, якщо порівнювані товари не можуть бути використані через те, що їх ціна не зробить запропоновану комерційну операцію економічно вигідною,
Код 8	переробка товарів, перелічених у додатку 71-02 до Делегованого регламенту (ЄС) 2015/2446, за умови наявності договірних зобов'язань, якщо порівнювані товари не відповідають договірним вимогам покупця перероблених продуктів у третій країні або якщо згідно з договором перероблені продукти повинні бути отримані з товарів, що будуть поміщені під процедуру переробки на митній території для виконання положень стосовно захисту прав на промислову або комерційну власність,
Код 9	переробка товарів, перелічених у додатку 71-02 до Делегованого регламенту (ЄС) 2015/2446, за умови що сумарна вартість товарів, що підлягають поміщенню під процедуру переробки на митній території на кожного заявника та за календарний рік для кожного восьмизначного коду комбінованої номенклатури не перевищує 150 000 євро ,
Код 10	переробка товарів для забезпечення їх відповідності технічним вимогами для випуску для вільного обігу,
Код 11	переробка товарів некомерційного характеру,
Код 12	переробка товарів, отриманих під попереднім дозволом, для видачі якого перевірялися економічні умови,
Код 13	переробка твердих та рідких фракцій пальмової олії, кокосової олії, рідких фракцій кокосової олії, кісточкової пальмової олії, рідких фракцій кісточкової пальмової олії, олії бабассу або касторової олії в продукти, що не призначені для харчового сектора,
Код 14	переробка в продукти, що їх буде встановлено в повітряному судні або використано для нього, для чого

видано сертифікат про придатність для експлуатації в польоті,

- Код 15 переробка продуктів, що підпадають під дію автономного призупинення стягнення ввізного мита із деякої зброї та військового обладнання відповідно до Регламенту Ради (ЄС) №150/2003 ([23](#)),
- Код 16 переробка товарів на зразки
- Код 17 переробка будь-яких компонентів, частин, комплектів електронного типу або інших матеріалів у продукти інформаційних технологій,
- Код 18 переробка продуктів, що підпадають під коди комбінованої номенклатури 2707 або 2710 у продукти, що підпадають під коди комбінованої номенклатури 2707, 2710 або 2902 ,
- Код 19 перетворення у відходи та брухт, знищення, відновлення частин або компонентів,
- Код 20 денатурування,
- Код 21 звичайні форми транспортної обробки, зазначені в статті 220 Кодексу,
- Код 22 сумарна вартість товарів, що будуть поміщені під процедуру переробки на митній території, на заявника та за один рік для кожного восьмизначного коду комбінованої номенклатури не перевищує 150 000 євро стосовно товарів, охоплених додатком 71-02 до Делегованого регламенту (ЄС) 2015/2446, та 300 000 євро для інших товарів, за винятком випадків, коли товари, що їх буде поміщено під процедуру переробки на митній території, підлягали б тимчасовому або остаточному антидемпінговому миту, компенсаційному миту, захисному заходу або додатковому миту внаслідок призупинення пільг, якщо їх задекларовано для випуску для вільного обігу.

7/3. Тип декларації

Використовуються такі коди для типів декларацій:

- 1 Стандартна декларація (відповідно до статті 162 Кодексу)
- 2 Спрощена декларація (відповідно до статті 166 Кодексу)
- 3 Запис в обліку декларанта (відповідно до статті 182 Кодексу)

8/6. Гарантія

Використовуються такі коди:

- 0 Гарантія непотрібна
- 1 Гарантія потрібна

II/9. Причина відміни дійсності

Внесіть один із таких кодів:

- 55 Анульовано
- 61 Відміна дійсності через зміни митного номенклатурного коду
- 62 Відміна дійсності через заходи Союзу
- 63 Відміна дійсності через національні законні заходи
- 64 Відкликання через неправильну класифікацію
- 65 Відкликання з причин, відмінних від класифікації
- 66 Відміна дійсності через обмежену дійсність номенклатурного коду на час випуску

IV/3. Роль (ролі) заявника в міжнародному ланцюзі поставок

Використовуються такі коди:

Код	Роль	Опис
MF	Виробник товарів	Сторона, що виробляє товари. Цей код необхідно використовувати, лише якщо економічний оператор виробляє товари. Він не застосовується у випадках, коли економічний оператор лише бере участь у торгівлі товарами (наприклад, вивіз, ввіз).
IM	Імпортер	Сторона, що складає ввізну декларацію, або від імені якої

		агент із митного очищення або інша уповноважено особа складає ввізну декларацію. Це може бути особа, що володіє товарами або особа, що їй відправлено товари.
EX	Експортер	Сторона, що складає, або від імені якої складається експортна декларація, і що є власником товарів або має подібні права розпорядження ними на момент прийому декларації.
CB	Митний брокер	Агент, або представник, або професійний агент із митного очищення, що має справу безпосередньо з митницею від імені імпортера або експортера. Код може бути використано також для економічних операторів, що діють як агенти/представники також для інших цілей (наприклад, агент перевізника).
CA	Перевізник	Сторона, що здійснює або організовує перевезення товарів між вказаними пунктами.
FW	Експедитор	Сторона, що організовує експедирування товарів
CS	Консолідатор	Сторона, що консолідує різноманітні відправлення, платежі і т.п.
TR	Оператор терміналу	Сторона, що займається завантаженням та розвантаженням суден.
WH	Власник складу	Сторона, яка бере відповідальність за товари, що прибувають на склад. Цей код повинен використовуватись також економічними операторами, що експлуатують склади іншого типу (наприклад, тимчасового зберігання, вільної зони і т.п.).
CF	Оператор контейнера	Сторона, що їй у володіння передано визначену власність (наприклад, контейнер) на визначений строк за орендну плату.
DEP	Стивідор	Сторона, що займається завантаженням та розвантаженням суден із декількох терміналів.
HR	Судноплавна лінія	Позначає організацію судноплавної лінії
999	Інше	

VI/3. Рівень гарантії

Для рівнів гарантії використовуються такі коди:

Для покриття наявних митних боргів та, у відповідних випадках, інших зборів:

AA 100% відповідної частини референтної суми

AB 30% відповідної частини референтної суми

Для покриття можливих митних боргів та, у відповідних випадках, інших зборів:

BA 100% відповідної частини референтної суми

BB 50% відповідної частини референтної суми

BC 30% відповідної частини референтної суми

BD 0% відповідної частини референтної суми

VI/4. Форма гарантії

Для форм гарантії повинні використовуватися такі коди:

1 Грошовий внесок

2 Зобов'язання, надане гарантом

3* Інші форми відповідно до статті 83 Делегованого регламенту (ЄС) 2015/2446

31 формування іпотеки, боргу, забезпеченого заставою нерухомості, ручної застави нерухомості або іншого права, що вважається еквівалентним праву на нерухому власність;

- 32 цесія позову, застава товарів, цінних паперів або вимог з передачею або без передачі володіння ними або ощадна банківська книжка чи запис у національному борговому реєстрі;
- 33 взяття спільного договірною зобов'язання щодо повної суми боргу третьою стороною, схвалене для цього митними органами, або подання переказного векселю, оплата якого гарантована цією третьою стороною;
- 34 грошовий внесок або платіжний засіб, що вважається еквівалентним йому, у валюті, відмінній від євро або валюти держави-члена, в якій вимагається гарантія;
- 35 участь, що підлягає сплаті внеску, у загальній гарантійній схемі, що адмініструється митними органами.

VI/6. Строк платежу

Такі коди повинні використовуватися для строку:

- 1 Нормальний період перед платежем, максимум 10 днів після повідомлення боржника про митний борг відповідно до статті 108 Кодексу
- 2 Відстрочка платежу (Стаття 110 Кодексу)

VII/1. Тип відстрочки платежу

Для відстрочки платежу повинні використовуватися такі коди:

- 1 Стаття 110(b) Кодексу, тобто загалом щодо кожної суми ввізного чи вивізного мита, на які здійснено бухгалтерський запис згідно з першим підпараграфом статті 105(1) протягом встановленого строку, що не перевищує 31 день;
- 2 Стаття 110(c) Кодексу, тобто загалом щодо всіх сум ввізного чи вивізного мита, на які здійснено єдиний запис згідно з другим підпараграфом статті 105(1).

VIII/9. Правова основа

Такі коди використовуються як правова основа:

Код	Опис	Правова основа
A	Надмірно нараховані суми ввізного або вивізного мита	Стаття 117 Кодексу
B	Дефектні товари або товари, що не відповідають умовам договору	Стаття 118 Кодексу
C	Помилка компетентних органів	Стаття 119 Кодексу
D	Справедливість	Стаття 120 Кодексу
E	Сума ввізного чи вивізного мита, сплачена стосовно митної декларації, визнаної недійсною відповідно до статті 174 Кодексу	Стаття 116(1) Кодексу

IX/1. Переміщення товарів

Для правової основи переміщення повинні використовуватися такі коди:

Для товарів під процедурою тимчасового зберігання:

- A Стаття 148(5)(a) Кодексу
- B Стаття 148(5)(b) Кодексу
- C Стаття 148(5)(c) Кодексу

X/1. Держава-член (держави-члени), зацікавлена в регулярних судноплавних перевезеннях

Як кваліфікатори використовуються такі коди:

- 0 залучена держава-член;
- 1 потенційно залучена держава-член.

XIII/8. Код статусу податкового представника

Використовуються такі коди:

- 1 заявник діє від свого імені та за свій рахунок;
- 2 податковий представник діє від імені заявника.

XVI/1. Економічна діяльність

Такі коди використовуються для діяльності:

- 1 Ввіз
- 2 Перевезення
- 3 Зберігання
- 4 Транспортна обробка

XVIII/1. Стандартна система обміну

Використовуються такі коди:

- 1 Стандартна система обміну без попереднього ввозу замінних продуктів
- 2 Стандартна система обміну з попереднім ввозом замінних продуктів

XVIII/2. Замінні продукти

Використовуються такі коди:

- 4 Відбирання зразків, ілюстрацій або технічних описів
- 5 Виконання аналізів
- 7 Інші засоби ідентифікації

ДОДАТОК В

ФОРМАТИ ТА КОДИ СПІЛЬНИХ ВИМОГ ДО ДАНИХ ДЛЯ ПРОГРАМ ТА ДЕКЛАРАЦІЙ, ПОВІДОМЛЕНЬ ТА ПІДТВЕРДЖЕННЯ МИТНОГО СТАТУСУ ТОВАРІВ СОЮЗУ

ВСТУПНІ ПРИМІТКИ

1. Формати, коди та, у відповідних випадках, структура елементів даних, включені до цього додатку, застосовуються щодо вимог до даних стосовно повідомлень декларацій та підтвердження митного статусу товарів Союзу згідно з додатком В до Делегованого регламенту (ЄС) 2015/2446.
2. Формати, коди та, у відповідних випадках, структура елементів даних, визначених у цьому додатку, застосовується до декларацій, повідомлень та підтвердження митного статусу товарів Союзу, створених із використанням засобів електронного опрацювання даних, та до паперових декларацій, повідомлень та підтвердження митного статусу товарів Союзу.
3. Розділ I включає формати елементів даних.
4. Щоразу коли інформація в декларації, повідомленні або підтвердженні митного статусу товарів Союзу, визначена в додатку В до Делегованого регламенту (ЄС) 2015/2446, має форму кодів, застосовується список кодів, що передбачений у розділі II.
5. Термін "тип/довжина" в поясненні атрибута вказує на вимоги до типу даних та довжини даних. Коди для типів даних такі:
 - a літерний
 - n цифровий
 - an літерно-цифровий

Число, що слідує за кодом, вказує на допустиму довжину даних. Застосовується таке.

Додаткові дві крапки перед індикатором довжини означають, що дані не мають фіксованої довжини, але можуть мати кількість символів не більшу, ніж вказано індикатором довжини. Кома у довжині даних означає, що атрибут може містити десяткові знаки, символ перед комою вказує на загальну довжину атрибута, а символ після коми позначає максимальну кількість символів після десяткової коми.

Приклади довжини полів та формати:

- a1 1 літерний символ, фіксована довжина
- n2 2 цифрові символи, фіксована довжина

- an3 3 літерні-цифрові символи, фіксована довжина
- a..4 до 4-х літерних символів
- n..5 до 5-и цифрових символів
- an..6 до 6 літерно-цифрових символів
- n..7,2 до 7-и цифрових символів, включно з максимум 2 десятковими знаками, роздільник не фіксований.
6. Кількість елементів на рівні заголовка, включена до таблиці в розділі I цього додатка, вказує, скільки разів елемент даних може бути використаний на рівні заголовка у декларації, повідомленні або в підтвердженні митного статусу товарів Союзу.
7. Кількість елементів на рівні товарних позицій, включена до таблиці в розділі I цього додатка, вказує, скільки разів елемент даних може бути повторно використаний щодо відповідної товарної позиції в декларації.
8. Національні коди можуть бути використані державами-членами для таких елементів даних: 1/11 «Додаткова процедура», 2/2 «Додаткова інформація», 2/3 «Виготовлені документи, сертифікати та дозволи, додаткові покликання», 4/3 «Розрахунок податків (Тип податку)», 4/4 «Розрахунок податків», 6/17 «Товарний код (додаткові національні коди)» та 8/7 «Списання». Держави-члени повинні повідомляти Комісію про список національних кодів, що використовуються для цих елементів даних. Комісія публікує список таких кодів.

РОЗДІЛ I

Формати та кількість елементів спільних вимог до даних у транзитних деклараціях та повідомленнях

Порядковий номер Е.Д.	Назва Е.Д.	Формат Е.Д. (Тип/довжина)	Список кодів у розділі II (Т/Н)	Кількість елементів на рівні заголовка	Кількість елементів на рівні товарних позицій	Примітки
1/1	Тип декларації	a2	Т	1x		
1/2	Тип додаткової декларації	a1	Т	1x		
1/3	Транзитна декларація/ Тип підтвердження митного статусу	an..5	Т	1x	1x	
1/4	Бланки	n..4	Н	1x		
1/5	Описи вантажу	n..5	Н	1x		
1/6	Номер товарної позиції	n..5	Н		1x	
1/7	Індикатор спеціальних обставин	an3	Т	1x		
1/8	Підпис/ автентифікація	an..35	Н	1x		
1/9	Загальна кількість товарних позицій	n..5	Н	1x		
1/10	Процедура	<i>Запитуваний код процедури: an2 + Попередній код процедури: an2</i>	Т		1x	
1/11	Додаткова процедура	<i>Коди Союзу: a1 + an2 АБО</i>	Т		99x	Коди Союзу додатково визначено в розділі II

		Національні коди: n1 + an2				
2/1	Спрощена декларація/ попередні документи	►M1 a1+ ◀ <i>Тип попереднього документа:</i> an ..3 + <i>Покликання на попередній документ:</i> an ..35+ <i>Ідентифікатор товарної позиції:</i> n..5	T	9999x	99x	
2/2	Додаткова інформація	Кодована версія (Коди Союзу): n1 + an4 АБО (національні коди): a1 + an4 АБО <i>Опис довільним текстом:</i> an..512	T		99x	Коди Союзу додатково визначено в розділі II
2/3	Подані документи, сертифікати та дозволи, додаткові покликання	<i>Тип документа</i> (Коди Союзу): a1+ an3 АБО (національні коди): n1+an3 + <i>Ідентифікатор документа:</i> an..35	T	1x	99x	
2/4	Референтний номер/UCR	an..35	H	1x	1x	Цей елемент даних може набувати форми кодів СОТ (ISO 15459) або еквівалентних їм.
2/5	LRN	an..22	H	1x		
2/6	Відстрочка платежу	an..35	H	1x		
2/7	Ідентифікація складу	<i>Тип складу:</i> a1 + <i>Ідентифікатор складу:</i> an..35	T	1x		
3/1	Експортер	<i>Назва:</i> an..70 + <i>Вулиця і номер будинку:</i> an..70 + <i>Країна:</i> a2 + <i>Поштовий індекс:</i> an..9 + <i>Місто:</i> an..35	H	1x	1x	Код країни: Літерні коди Союзу для країн та територій ґрунтуються на чинних кодах ISO альфа 2 (a2), якщо вони є сумісними з вимогами Регламенту Комісії (ЄС) № 1106/2012 від 27 листопада 2012 року щодо імплементації Регламенту (ЄС) № 471/2009 Європейського Парламент і Ради про статистику Співтовариства стосовно зовнішньої

						торгівлі із третіми країнами щодо оновлення номенклатури країн та територій ⁽⁴⁾ . Комісія постійно публікує регламенти, що оновлюють список кодів країн. У разі згрупованих відправлень, якщо використовуються декларації у паперовій формі, може бути використаний код «00200» разом із списком експортерів відповідно до приміток, описаних для Е.Д. 3/1 «Експортер» у розділі II додатка В Делегованого регламенту (ЄС) 2015/2446.
3/2	Ідентифікаційний номер експортера	ан..17	Н	1x	1x	Структуру номера EORI визначено в розділі II. Структуру визнаного Союзом унікального ідентифікаційного номера третьої країни визначено в розділі II.
3/3	Вантажовідправник — Договір перевезення мастер-рівня	<i>Назва:</i> ан..70 + <i>Вулиця і номер будинку:</i> ан..70 + <i>Країна:</i> а2 + <i>Поштовий індекс:</i> ан..9 + <i>Місто:</i> ан..35 + <i>Номер телефону:</i> ан..50	Н	1x		Використовується код країни, визначений для Е.Д. 3/1 «Експортер».
3/4	Ідентифікаційний номер вантажовідправника — Договір перевезення мастер-рівня	ан..17	Н	1x		Номер EORI повинен відповідати структурі, визначеній у розділі II для Е.Д. 3/2 «Ідентифікаційний номер експортера» Структуру визнаного Союзом унікального ідентифікаційного номера третьої країни визначено в розділі II для Е.Д. 3/2 «Ідентифікаційний номер експортера».
3/5	Вантажовідправник — Договір перевезення домашнього рівня	<i>Назва:</i> ан..70 + <i>Вулиця і номер будинку:</i> ан..70 + <i>Країна:</i> а2 + <i>Поштовий індекс:</i> ан..9 + <i>Місто:</i> ан..35 +	Н	1x		Використовується код країни, визначений для Е.Д. 3/1 «Експортер».

		Номер телефону: ан..50				
3/6	Ідентифікаційний номер вантажовідправника — Договір перевезення домашнього рівня	ан..17	Н	1х		Номер EORI повинен відповідати структурі, визначеній у розділі II для Е.Д. 3/2 «Ідентифікаційний номер експортера» Структура унікального ідентифікаційного номера третьої країни повинна відповідати структурі, визначеній у розділі II для Е.Д. 3/2 «Ідентифікаційний номер експортера» —.
3/7	Вантажовідправник	Назва: ан..70 + Вулиця і номер будинку: ан..70 + Країна: а2 + Поштовий індекс: ан..9 + Місто: ан..35	Н	1х	1х	Використовується код країни, визначений для Е.Д. 3/1 «Експортер».
3/8	Ідентифікаційний номер вантажовідправника	ан..17	Н	1х	1х	Номер EORI повинен відповідати структурі, визначеній у розділі II для Е.Д. 3/2 «Ідентифікаційний номер експортера» Структура унікального ідентифікаційного номера третьої країни повинна відповідати структурі, визначеній у розділі II для Е.Д. 3/2 «Ідентифікаційний номер експортера».
3/9	Вантажоодержувач	Назва: ан..70 + Вулиця і номер будинку: ан..70 + Країна: а2 + Поштовий індекс: ан..9 + Місто: ан..35	Н	1х	1х	Використовується код країни, визначений для Е.Д. 3/1 «Експортер». У разі згрупованих відправлень, якщо використовуються декларації у паперовій формі, може бути використаний код «00200» разом із списком експортерів відповідно до приміток, описаних для Е.Д. 3/9 «Вантажоодержувач» у розділі II додатка В Делегованого регламенту (ЄС) 2015/2446.
3/10	Ідентифікаційний номер вантажоодержувача	ан..17	Н	1х	1х	Номер EORI повинен відповідати структурі, визначеній у розділі II для Е.Д. 3/2

						«Ідентифікаційний номер експортера». Структуру визнаного Союзом унікального ідентифікаційного номера третьої країни визначено в розділі II для Е.Д. 3/2 «Ідентифікаційний номер експортера».
3/11	Вантажоодержувач — Договір перевезення мастер-рівня	<i>Назва:</i> ап..70 + <i>Вулиця і номер будинку:</i> ап..70 + <i>Країна:</i> а2 + <i>Поштовий індекс:</i> ап..9 + <i>Місто:</i> ап..35+ <i>Номер телефону:</i> ап..50	Н	1x		Використовується код країни, визначений для Е.Д. 3/1 «Експортер».
3/12	Ідентифікаційний номер вантажоодержувача — Договір перевезення мастер-рівня	ап..17	Н	1x		Номер EORI повинен відповідати структурі, визначеній у розділі II для Е.Д. 3/2 «Ідентифікаційний номер експортера» Структура унікального ідентифікаційного номера третьої країни повинна відповідати структурі, визначеній у розділі II для Е.Д. 3/2 «Ідентифікаційний номер експортера».
3/13	Вантажоодержувач — Договір перевезення домашнього рівня	<i>Назва:</i> ап..70 + <i>Вулиця і номер будинку:</i> ап..70 + <i>Країна:</i> а2 + <i>Поштовий індекс:</i> ап..9 + <i>Місто:</i> ап..35 + <i>Номер телефону:</i> ап..50	Н	1x		Використовується код країни, визначений для Е.Д. 3/1 «Експортер».
3/14	Ідентифікаційний номер вантажоодержувача — Договір перевезення домашнього рівня	ап..17	Н	1x		Номер EORI повинен відповідати структурі, визначеній у розділі II для Е.Д. 3/2 «Ідентифікаційний номер експортера». Структура унікального ідентифікаційного номера третьої країни повинна відповідати структурі, визначеній у розділі II для Е.Д. 3/2 «Ідентифікаційний номер експортера».
3/15	Імпортер	<i>Назва:</i> ап..70 + <i>Вулиця і номер будинку:</i> ап..70 + <i>Країна:</i> а2 +	Н	1x		Використовується код країни, визначений для Е.Д. 3/1 «Експортер».

			<i>Поштовий індекс:</i> ап..9 + <i>Місто:</i> ап..35				
3/16	Ідентифікаційний номер імпортера	ап..17	Н	1x			Номер EORI повинен відповідати структурі, визначеній у розділі II для Е.Д. 3/2 «Ідентифікаційний номер експортера».
3/17	Декларант	<i>Назва:</i> ап..70 + <i>Вулиця і номер будинку:</i> ап..70 + <i>Країна:</i> а2 + <i>Поштовий індекс:</i> ап..9 + <i>Місто:</i> ап..35	Н	1x			Використовується код країни, визначений для Е.Д. 3/1 «Експортер».
3/18	Ідентифікаційний номер декларанта	ап..17	Н	1x			Номер EORI повинен відповідати структурі, визначеній у розділі II для Е.Д. 3/2 «Ідентифікаційний номер експортера»
3/19	Представник	<i>Назва:</i> ап..70 + <i>Вулиця і номер будинку:</i> ап..70 + <i>Країна:</i> а2 + <i>Поштовий індекс:</i> ап..9 + <i>Місто:</i> ап..35 +	Н	1x			Використовується код країни, визначений для Е.Д. 3/1 «Експортер».
3/20	Ідентифікаційний номер представника	ап..17	Н	1x			Номер EORI повинен відповідати структурі, визначеній у розділі II для Е.Д. 3/2 «Ідентифікаційний номер експортера»
3/21	Код статусу представника	n1	Г	1x			
3/22	Суб'єкт процедури транзиту	<i>Назва:</i> ап..70 + <i>Вулиця і номер будинку:</i> ап..70 + <i>Країна:</i> а2 + <i>Поштовий індекс:</i> ап..9 + <i>Місто:</i> ап..35	Н	1x			Використовується код країни, визначений для Е.Д. 3/1 «Експортер».
3/23	Ідентифікаційний номер суб'єкта процедури транзиту	ап..17	Н	1x			Номер EORI повинен відповідати структурі, визначеній у розділі II для Е.Д. 3/2 «Ідентифікаційний номер експортера»
3/24	Продавець	<i>Назва:</i> ап..70 + <i>Вулиця і номер будинку:</i> ап..70 + <i>Країна:</i> а2 + <i>Поштовий індекс:</i> ап..9 + <i>Місто:</i> ап..35 + <i>Номер телефону:</i> ап..50	Н	1x	1x		Використовується код країни, визначений для Е.Д. 3/1 «Експортер».

3/25	Ідентифікаційний номер продавця	ап..17	Н	1х	1х	Номер EORI повинен відповідати структурі, визначеній у розділі II для Е.Д. 3/2 «Ідентифікаційний номер експортера». Структура унікального ідентифікаційного номера третьої країни повинна відповідати структурі, визначеній у розділі II для Е.Д. 3/2 «Ідентифікаційний номер експортера».
3/26	Покупець	<i>Назва:</i> ап..70 + <i>Вулиця і номер будинку:</i> ап..70 + <i>Країна:</i> а2 + <i>Поштовий індекс:</i> ап..9 + <i>Місто:</i> ап..35 + <i>Номер телефону:</i> ап..50	Н	1х	1х	Використовується код країни, визначений для Е.Д. 3/1 «Експортер».
3/27	Ідентифікаційний номер покупця	ап..17	Н	1х	1х	Номер EORI повинен відповідати структурі, визначеній у розділі II для Е.Д. 3/2 «Ідентифікаційний номер експортера». Структура унікального ідентифікаційного номера третьої країни повинна відповідати структурі, визначеній у розділі II для Е.Д. 3/2 «Ідентифікаційний номер експортера».
3/28	Ідентифікаційний номер особи, що повідомляє про надходження	ап..17	Н	1х		Номер EORI повинен відповідати структурі, визначеній у розділі II для Е.Д. 3/2 «Ідентифікаційний номер експортера».
3/29	Ідентифікаційний номер особи, що повідомляє про відхилення	ап..17	Н	1х		Номер EORI повинен відповідати структурі, визначеній у розділі II для Е.Д. 3/2 «Ідентифікаційний номер експортера».
3/30	Ідентифікаційний номер особи, що пред'являє товари митниці	ап..17	Н	1х		Номер EORI повинен відповідати структурі, визначеній у розділі II для Е.Д. 3/2 «Ідентифікаційний номер експортера».
3/31	Перевізник	<i>Назва:</i> ап..70 + <i>Вулиця і номер будинку:</i> ап..70 + <i>Країна:</i> а2 +	Н	1х		Використовується код країни, визначений для Е.Д. 3/1 «Експортер».

		<i>Поштовий індекс:</i> ап..9 + <i>Місто:</i> ап..35 + <i>Номер телефону:</i> ап..50				
3/32	Ідентифікаційний номер перевізника	ап..17	Н	1х		Номер EORI повинен відповідати структурі, визначеній у розділі II для Е.Д. 3/2 «Ідентифікаційний номер експортера». Структура унікального ідентифікаційного номера третьої країни повинна відповідати структурі, визначеній у розділі II для Е.Д. 3/2 «Ідентифікаційний номер експортера».
3/33	Сторона повідомлення — Договір перевезення мастер-рівня	<i>Назва:</i> ап..70 + <i>Вулиця і номер будинку:</i> ап..70 + <i>Країна:</i> а2 + <i>Поштовий індекс:</i> ап..9 + <i>Місто:</i> ап..35 + <i>Номер телефону:</i> ап..50	Н	1х	1х	Використовується код країни, визначений для Е.Д. 3/1 «Експортер».
3/34	Ідентифікаційний номер сторони повідомлення — Договір перевезення мастер-рівня	ап..17	Н	1х	1х	Номер EORI повинен відповідати структурі, визначеній у розділі II для Е.Д. 3/2 «Ідентифікаційний номер експортера». Структура унікального ідентифікаційного номера третьої країни повинна відповідати структурі, визначеній у розділі II для Е.Д. 3/2 «Ідентифікаційний номер експортера».
3/35	Сторона повідомлення — Договір перевезення домашнього рівня	<i>Назва:</i> ап..70 + <i>Вулиця і номер будинку:</i> ап..70 + <i>Країна:</i> а2 + <i>Поштовий індекс:</i> ап..9 + <i>Місто:</i> ап..35 + <i>Номер телефону:</i> ап..50	Н	1х	1х	Використовується код країни, визначений для Е.Д. 3/1 «Експортер».
3/36	Ідентифікаційний номер сторони повідомлення — Договір перевезення домашнього рівня	ап..17	Н	1х	1х	Номер EORI повинен відповідати структурі, визначеній у розділі II для Е.Д. 3/2 «Ідентифікаційний номер експортера». Структура унікального ідентифікаційного номера третьої країни

						повинна відповідати структурі, визначеній у розділі II для Е.Д. 3/2 «Ідентифікаційний номер експортера».
3/37	Ідентифікаційний номер додаткового учасника (учасників) ланцюга поставок	<i>Код ролі:</i> а..3 + <i>Ідентифікатор:</i> ап..17	Т	99х	99х	Коди ролей для додаткових учасників ланцюга поставок визначені в розділі II. Номер EORI повинен відповідати структурі, визначеній у розділі II для Е.Д. 3/2 «Ідентифікаційний номер експортера». Структура унікального ідентифікаційного номера третьої країни повинна відповідати структурі, визначеній у розділі II для Е.Д. 3/2 «Ідентифікаційний номер експортера».
3/38	Ідентифікаційний номер особи, що подає додаткові дані ENS	ап..17	Н	1х	1х	Номер EORI повинен відповідати структурі, визначеній у розділі II для Е.Д. 3/2 «Ідентифікаційний номер експортера».
3/39	Ідентифікаційний номер власника дозволу	<i>Код типу дозволу:</i> ап..4 + <i>Ідентифікатор:</i> ап..17	Н	99х		Коди, що їх визначено в додатку А для Е.Д. 1/1 «Тип заяви/рішення», використовуються для визначення типу дозволу. Номер EORI повинен відповідати структурі, визначеній у розділі II для Е.Д. 3/2 «Ідентифікаційний номер експортера».
3/40	Ідентифікаційний номер додаткових фіскальних покликань	<i>Код ролі:</i> ап3 + <i>Ідентифікаційний номер ПДВ :</i> ап..17	Т	99х	99х	Роль кодів для додаткових фіскальних покликань визначено в розділі II.
3/41	Ідентифікаційний номер особи, що пред'являє товари митниці, у разі здійснення запису в обліку декларанта або наперед поданих митних деклараціях	ап..17	Н	1х		Номер EORI повинен відповідати структурі, визначеній у розділі II для Е.Д. 3/2 «Ідентифікаційний номер експортера».
3/42	Ідентифікаційний номер особи, що подає митний вантажний маніфест	ап..17	Н	1х		Номер EORI повинен відповідати структурі, визначеній у розділі II для Е.Д. 3/2 «Ідентифікаційний номер експортера».
3/43	Ідентифікаційний номер особи, що подає запит на підтвердження митного статусу товарів Союзу	ап..17	Н	1х		Номер EORI повинен відповідати структурі, визначеній у розділі II для Е.Д. 3/2

						«Ідентифікаційний номер експортера».
3/44	Ідентифікаційний номер особи, що повідомляє про надходження товарів після переміщення під процедурою тимчасового зберігання	an..17	Н	1x		Номер EORI повинен відповідати структурі, визначеній у розділі II для Е.Д. 3/2 «Ідентифікаційний номер експортера».
4/1	Умови постачання	<i>Кодована версія:</i> Код INCOTERM: a3 + UN/LOCODE: an..17 АБО <i>Довільний текст:</i> Код INCOTERM: a3 + код країни: a2 + Назва місця розташування: an..35	Т	1x		Коди та заголовки, що описують комерційний договір, визначені у розділі II. Код, наданий для опису місця розташування, повинен відповідати схемі UN/LOCODE. Якщо для місця розташування не існує UN/LOCODE, використовуйте код країни, передбачений для Е.Д. 3/1 «Експортер» перед назвою місця розташування.
4/2	Спосіб оплати транспортних зборів	a1	Т	1x	1x	
4/3	Розрахунок податків — Тип податку	<i>Коди Союзу:</i> a1 + n2 АБО <i>Національні коди:</i> n1 + an2	Т		99x	Коди Союзу додатково визначено в розділі II
4/4	Розрахунок податків — База оподаткування	<i>Одиниця виміру та кваліфікатор, у відповідних випадках:</i> an..6 + <i>Кількісна величина:</i> n..16,6 ►M1 АБО <i>Сума:</i> n..16,2 ◀	Н		99x	Необхідно використовувати одиниці виміру та кваліфікатори, визначені у TARIC. У такому випадку формат одиниць виміру та кваліфікаторів буде an..6, але ніколи не матиме формату n..6, призначеного для національних одиниць виміру та кваліфікаторів. Якщо такі одиниці виміру та кваліфікатори відсутні в TARIC, можуть використовуватись національні одиниці виміру та кваліфікатори. Їх формат буде n..6.
4/5	Розрахунок податків — Ставка податку	n..17,3	Н		99x	
4/6	Розрахунок податків — Сума податку до сплати	n..16,2	Н		99x	

4/7	Розрахунок податків — Усього	n..16,2	Н		1x	
4/8	Розрахунок податків — спосіб оплати	a1	Т		99x	
4/9	Донарахування та вирахування	Код: a2 + Сума: n..16,2	Т	99x	99x	
4/10	Валюта рахунка-фактури	a3	Н	1x		Валютні коди ISO-альфа-3 (ISO 4217) необхідно використовувати для позначення валюти.
4/11	Загальна сума за рахунком-фактурою	n..16,2	Н	1x		
4/12	Внутрішня валютна одиниця	a3	Н	1x		Валютні коди ISO-альфа-3 (ISO 4217) необхідно використовувати для позначення валюти.
4/13	Показники визначення вартості	an4	Т		1x	
4/14	Ціна/сума товарної позиції	n..16,2	Н		1x	
4/15	Обмінний курс	n..12,5	Н	1x		
4/16	Метод визначення вартості	n1	Т		1x	
4/17	Преференція	n3 (n1+n2)	Т		1x	Комісія публікуватиме з регулярними інтервалами список комбінацій кодів, застосовних разом з прикладами та примітками.
4/18	Поштова вартість	Код валюти: a3 + Цінність: n..16,2	Н		1x	Валютні коди ISO-альфа-3 (ISO 4217) необхідно використовувати для позначення валюти.
4/19	Поштові збори	Код валюти: a3 + Сума: n..16,2	Н	1x		Валютні коди ISO-альфа-3 (ISO 4217) необхідно використовувати для позначення валюти.
5/1	Дата та час очікуваного надходження в перший пункт надходження на митній території Союзу	Дата та час: ап..15 (rrrrrmmддггххппп)	Н	1x		rrrr: рік мм: місяць дд: день гг: години мм: місяць ппп: часовий пояс
5/2	Дата і час очікуваного надходження в порт розвантаження	Дата та час: ап..15 (rrrrrmmддггххппп)	Н	1x	1x	rrrr: рік мм: місяць дд: день гг: години мм: місяць ппп: часовий пояс

5/3	Дата і час фактичного надходження на митну територію Союзу	an..15 (pprrmmddgtxhppp)	Н	1x		pprr: рік mm: місяць dd: день gg: години mm: місяць ppp: часовий пояс
5/4	Дата декларації	n8 (pprrmmdd)	Н	1x		
5/5	Місце декларації	an..35	Н	1x		
5/6	Орган призначення (і країна)	an8	Н	1x		Структуру ідентифікатора митниці визначено в розділі II.
5/7	Заплановані митниці транзиту (і країна)	an8	Н	9x		Ідентифікатор митниці повинен відповідати структурі, визначеній для Е.Д. 5/6 «Митниця призначення (і країна)».
5/8	Код країни призначення	a2	Н	1x	1x	Використовується код країни, визначений для Е.Д. 3/1 «Експортер». ►M1 У контексті транзитних операцій необхідно використовувати коди країн відповідно до ISO 3166 альфа-2. ◀
5/9	Код регіону призначення	an..9	Н	1x	1x	Коди визначаються відповідною державою-членом.
5/10	Код доставлення — місяця перевезення мастер-рівня Договір	<i>UN/LOCODE:</i> an..17 АБО <i>Код країни:</i> a2 + <i>Поштовий індекс:</i> an..9	Н	1x		Якщо місце завантаження кодоване відповідно до UN/LOCODE, інформація повинна бути подана у форматі UN/LOCODE, визначеному у розділі II для Е.Д. 5/6 «Митниця призначення (і країна)». Якщо місце доставлення не кодоване відповідно до UN/LOCODE, використовується код країни, визначений для Е.Д. 3/1 «Експортер».
5/11	Код доставлення — місяця перевезення домашнього рівня Договір	<i>UN/LOCODE:</i> an..17 АБО <i>Код країни:</i> a2 + <i>Поштовий індекс:</i> an..9	Н	1x		Якщо місце завантаження кодоване відповідно до UN/LOCODE, інформація повинна бути подана у форматі UN/LOCODE, визначеному у

						розділі II для Е.Д. 5/6 «Митниця призначення (і країна)». Якщо місце доставлення не кодоване відповідно до UN/LOCODE, використовується код країни, визначений для Е.Д. 3/1 «Експортер».
5/12	Митниця вибуття:	an8	Н	1x		Ідентифікатор митниці повинен відповідати структурі, визначеній для Е.Д. 5/6 «Митниця призначення (і країна)».
5/13	Наступна митниця (митниці) прибуття:	an8	Н	99x		Ідентифікатор митниці повинен відповідати структурі, визначеній для Е.Д. 5/6 «Митниця призначення (і країна)».
5/14	Код країни відправлення/вивозу	a2	Н	1x	1x	Використовується код країни, визначений для Е.Д. 3/1 «Експортер».
5/15	Код країни походження	a2	Н		1x	Використовується код країни, визначений для Е.Д. 3/1 «Експортер».
5/16	Код країни преференційного походження	an..4	Н		1x	Використовується код країни, визначений для Е.Д. 3/1 «Експортер». Якщо підтвердження походження стосується групи країн, використовуйте цифрові ідентифікаційні коди, зазначені в інтегрованому тарифі, встановленому відповідно до статті 2 Регламенту Ради (ЄС) № 2658/87.
5/17	Код регіону походження	an..9	Н		1x	Коди визначаються відповідною державою-членом.
5/18	Коди країн маршруту	a2	Н	99x		Використовується код країни, визначений для Е.Д. 3/1 «Експортер».
5/19	Коди країн маршруту транспортного засобу	a2	Н	99x		Використовується код країни, визначений для Е.Д. 3/1 «Експортер».
5/20	Коди країн маршруту відправлення	a2	Н	99x	99x	Використовується код країни, визначений

						для Е.Д. 3/1 «Експортер».
5/21	Місце завантаження	<p><i>Кодовано:</i> ап..17 АБО</p> <p><i>Опис довільним текстом:</i> а2 (код країни) + ап..35 (розташування)</p>	Н	1х		<p>Якщо місце завантаження кодоване відповідно до UN/LOCODE, інформація повинна бути подана у форматі UN/LOCODE, визначеному у розділі II для Е.Д. 5/6 «Митниця призначення (і країна)».</p> <p>Якщо місце завантаження не кодоване відповідно до UN/LOCODE, країна, в якій розташоване місце завантаження, повинна бути ідентифікована кодом, визначеним для Е.Д. 3/1 «Експортер».</p>
5/22	Місце розвантаження	<p><i>Кодовано:</i> ап..17 АБО</p> <p><i>Опис довільним текстом:</i> а2 (код країни) + ап..35 (розташування)</p>	Н	1х	1х	<p>Якщо місце розвантаження кодоване відповідно до UN/LOCODE, інформація повинна бути подана у форматі UN/LOCODE, визначеному у розділі II для Е.Д. 5/6 «Митниця призначення (і країна)».</p> <p>Якщо місце розвантаження не кодоване відповідно до UN/LOCODE, країна, в якій розташоване місце розвантаження, повинна бути ідентифікована кодом, визначеним для Е.Д. 3/1 «Експортер».</p>
5/23	Місце розташування товарів	<p><i>Країна:</i> а2 + <i>Тип розташування:</i> а1 + <i>Кваліфікатор ідентифікації:</i> а1 + <u><i>Кодовано</i></u> <i>Ідентифікація місця розташування:</i> ап..35 + <i>Додатковий ідентифікатор:</i> п..3 АБО</p> <p><u><i>Опис довільним текстом</i></u> <i>Вулиця і номер будинку:</i> ап..70 +</p>	Т	1х		Структуру кодів визначено в розділі II.

		Поштовий індекс: ан..9 + Місто: ан..35				
5/24	Код митниці першого прибуття:	ан8	Н	1x		Ідентифікатор митниці повинен відповідати структурі, визначеній для Е.Д. 5/6 «Митниця призначення (і країна)».
5/25	Код фактичної митниці першого прибуття	ан8	Н	1x		Ідентифікатор митниці повинен відповідати структурі, визначеній для Е.Д. 5/6 «Митниця призначення (і країна)».
5/26	Митниця пред'явлення	ан8	Н	1x		Ідентифікатор митниці повинен відповідати структурі, визначеній для Е.Д. 5/6 «Митниця призначення (і країна)».
5/27	Наглядова митниця	ан8	Н	1x		Ідентифікатор митниці повинен відповідати структурі, визначеній для Е.Д. 5/6 «Митниця призначення (і країна)».
5/28	Запитуваний строк дії підтвердження	п..3	Н	1x		
5/29	Дата пред'явлення товарів	п8 (ррррммдд)	Н	1x	1x	
5/30	Місце приймання	Кодовано: ан..17 АБО Опис довільним текстом: а2 (код країни) + ан..35 (розташування)	Н	1x	1x	► М1 Якщо місце приймання кодоване відповідно до UN/LOCODE, інформація повинна бути подана у форматі UN/LOCODE, визначеному у розділі II для Е.Д. 5/6 «Митниця призначення (і країна)». Якщо місце приймання не кодоване відповідно до UN/LOCODE, країна, в якій розташоване місце приймання, повинна бути ідентифікована кодом, визначеним у розділі II для Е.Д. 3/1 «Експортер». ◀
6/1	Маса нетто (кг)	п..16,6	Н		1x	
6/2	Додаткові одиниці	п..16,6	Н		1x	

6/3	Маса бруutto (кг) — Договір перевезення мастер-рівня	n..16,6	Н	1x	1x	
6/4	Маса бруutto (кг) — Договір перевезення домашнього рівня	n..16,6	Н	1x	1x	
6/5	Маса бруutto (кг)	n..16,6	Н	1x	1x	
6/6	Опис товарів — Договір перевезення мастер-рівня	an..512	Н		1x	
6/7	Опис товарів — Договір перевезення домашнього рівня	an..512	Н		1x	
6/8	Опис товарів	an..512	Н		1x	
6/9	Тип пакунків	an..2	Н		99x	Список кодів відповідає останній версії Рекомендацій 21 Європейської економічної комісії ООН
6/10	Кількість пакунків	n..8	Н		99x	
6/11	Вантажні маркування	an..512	Н		99x	
6/12	Код ООН для небезпечних вантажів	an..4	Н		99x	Ідентифікатор небезпечних вантажів Організації Об'єднаних Націй (ГООНВР) — це серійний номер, присвоєний в рамках Організації Об'єднаних Націй речовинам та предметам, що містяться в списку небезпечних вантажів, що перевозяться найчастіше.
6/13	Код CUS	an8	Н		1x	Код, присвоєний у рамках Європейського митного реєстру хімічних речовин (ECICS)
6/14	Товарний код — код Комбінованої номенклатури	an..8	Н		1x	
6/15	Товарний код — код TARIC	an2	Н		1x	Заповнюється відповідно до коду TARIC (два символи для застосування конкретних заходів Союзу щодо формальностей, що повинні бути виконані в пункті призначення).
6/16	Товарний код — додатковий (додаткові) код (коди) TARIC	an4	Н		99x	Заповнюється відповідно до кодів

						TARIC (додаткових кодів).
6/17	Товарний код — національний додатковий (додаткові) код (коди)	ap..4	Н		99x	Коди підлягають затвердженню відповідними державами-членами.
6/18	Загалом пакунків	p..8	Н	1x		
6/19	Тип товарів	a1	Н		1x	Використовують UPU список кодів 116
7/1	Перевантаження	<p><i>Місце перевантаження:</i> <i>Країна:</i> a2 + <i>Тип розташування:</i> a1 + <i>Кваліфікатор ідентифікації:</i> a1 + <u>Кодовано</u> <i>Ідентифікація місця розташування:</i> ap..35 + <i>Додатковий ідентифікатор:</i> p..3 АБО <u>Опис довільним текстом</u> <i>Вулиця і номер будинку:</i> ap..70 + <i>Поштовий індекс:</i> ap..9 + <i>Місто:</i> ap..35 + <i>Ідентифікаційні дані нового транспортного засобу</i> <i>Тип ідентифікації:</i> p2 + <i>Ідентифікаційний номер:</i> ap..35 + <i>Країна реєстрації нового транспортного засобу:</i> a2 + <i>Індикатор того, чи упаковано відправлення в контейнер:</i> n1</p>	Н	1x		<p>Використовується код країни, визначений для Е.Д. 3/1 «Експортер».</p> <p>Місце перевантаження повинне відповідати структурі Е.Д. 5/23 «Місце розташування товарів».</p> <p>Ідентифікаційні дані транспортного засобу повинні відповідати структурі Е.Д. 7/7 «Ідентифікаційні дані транспортного засобу при відправленні».</p> <p>Країна реєстрації транспортного засобу повинна відповідати структурі Е.Д. 7/8 «Країна реєстрації транспортного засобу при відправленні».</p> <p>Для індикатора того, чи упаковано відправлення в контейнер, використовуються коди передбачені для Е.Д. 7/2 «Контейнер» у розділі II.</p>
7/2	Контейнер	n1	Т	1x		
7/3	Референтний номер відправлення	ap..17	Н	9x		
7/4	Вид транспорту на кордоні	n1	Т	1x		
7/5	Вид транспорту в межах країни	n1	Н	1x		Використовуються коди передбачені в розділі II щодо Е.Д.

						7/4 «Вид транспорту на кордоні».
7/6	Ідентифікація фактичного транспортного засобу при перетині кордону	<i>Тип ідентифікації:</i> n2 + <i>Ідентифікаційний номер:</i> an..35	Г	1x		
7/7	Ідентифікаційні дані транспортного засобу при відправленні	<i>Тип ідентифікації:</i> n2 + <i>Ідентифікаційний номер:</i> an..35	Г	1x	1x	
7/8	Країна реєстрації транспортного засобу при відправленні	a2	Н	1x	1x	Використовується код країни, визначений для Е.Д. 3/1 «Експортер».
7/9	Ідентифікація транспортного засобу під час надходження	<i>Тип ідентифікації:</i> n2 + <i>Ідентифікаційний номер:</i> an..35	Н	1x		►M1 Для типу ідентифікації використовуються коди, визначені в розділі II для Е.Д. 7/7 «Ідентифікаційні дані транспортного засобу при відправленні». ◀
7/10	Ідентифікаційний номер контейнера	an..17	Н	9999x	9999x	
7/11	Розмір та тип контейнера	an..10	Г	99x	99x	
7/12	Статус упакованого контейнера	an..3	Г	99x	99x	
7/13	Тип постачальника обладнання	an..3	Г	99x	99x	
7/14	Ідентифікаційні дані активного транспортного засобу при перетині кордону	<i>Тип ідентифікації:</i> n2 + <i>Ідентифікаційний номер:</i> an..35	Н	1x	1x	►M1 Для типу ідентифікації використовуються коди, визначені в розділі II для Е.Д. 7/7 «Ідентифікаційні дані транспортного засобу при відправленні». ◀
7/15	Країна реєстрації активного транспортного засобу при перетині кордону	a2	Н	1x	1x	Використовується код країни, визначений для Е.Д. 3/1 «Експортер».
7/16	Ідентифікаційні дані пасивного транспортного засобу при перетині кордону	<i>Тип ідентифікації:</i> n2 + <i>Ідентифікаційний номер:</i> an..35	Н	999x	999x	►M1 Для типу ідентифікації використовуються коди, визначені в розділі II для Е.Д. 7/7 «Ідентифікаційні дані транспортного засобу при відправленні». ◀
7/17	Країна реєстрації пасивного транспортного засобу при перетині кордону	a2	Н	999x	999x	Використовується код країни, визначений для Е.Д. 3/1 «Експортер».
7/18	Номер пломби	<i>Кількість пломб:</i> n..4 + <i>Ідентифікатор пломби:</i> an..20	Н	1x 9999x	1x 9999x	

7/19	Інші події під час перевезення	an..512	Н	1x		
7/20	Ідентифікаційний номер резервуара	an..35	Н	1x		
8/1	Порядковий номер квоти	anb	Н		1x	
8/2	Тип гарантії	<i>Тип гарантії: an 1</i>	Т	9x		
8/3	Покликання на гарантію	<p>► M1 GRN: an..24 + <i>Код доступу: an..4</i> + <i>Код валюти: a3</i> + <i>Сума ввізного або вивізного мита та, якщо застосовується перший підпараграф статті 89(2) Кодексу, інші збори: n..16,2</i> + <i>Митниця гарантування: an8</i> АБО <i>Інші посилання на гарантію: an..35</i> + <i>Код доступу: an..4</i> + <i>Код валюти: a3</i> + <i>Сума ввізного або вивізного мита та, якщо застосовується перший підпараграф статті 89(2) Кодексу, інші збори: n..16,2</i> + <i>Митниця гарантування: an8</i> ◀</p>	Н	99x		<p>Валютні коди ISO-альфа-3 (ISO 4217) необхідно використовувати для позначення валюти.</p> <p>Ідентифікатор митниці повинен відповідати структурі, визначеній для Е.Д. 5/6 «Митниця призначення (і країна)».</p>
8/4	Гарантія недійсна в	a2	Н	99x		<p>Використовується код країни, визначений для Е.Д. 3/1 «Експортер».</p>
8/5	Характер транзакції	n..2	Н	1x	1x	<p>Використовуються однозначні коди, перелічені в колонці А таблиці, передбаченої згідно зі статтею 10(2) Регламенту Комісії (ЄС) № 113/2010 (2). Якщо використовуються паперові митні декларації, цю цифру буде вказано в лівій частині графи 24.</p> <p>Держави-члени можуть також передбачати внесення</p>

						другої цифри зі списку в колонці В цієї таблиці. Якщо використовуються паперові митні декларації, друга цифра повинна бути внесена в праву частину граfi 24.
8/6	Статистична вартість	n..16,2	H		1x	
8/7	Списання	<i>Тип документа (Коди Союзу): a1+an3</i> <i>АБО (національні коди): n1+an3 +</i> <i>Ідентифікатор документа: an..35 +</i> <i>Назва органу, що видав: an..70 +</i> <i>Строк дії: an8 (rrrrmmdd) +</i> <i>Одиниця виміру та кваліфікатор, у відповідних випадках: an..4 +</i> <i>Кількість: an..16,6</i>	H		99x	Необхідно використовувати одиниці виміру, визначені в TARIC.

(¹) ОВ L 328, 28.11.2012, с. 07-15.

(²) Регламент Комісії (ЄС) № 113/2010 від 9 лютого 2010 року про імплементацію Регламенту Європейського Парламенту і Ради (ЄС) № 471/2009 про статистику Співтовариства стосовно зовнішньої торгівлі з третіми країнами щодо торгового покриття, визначення даних, складання статистики про торгівлю за комерційними характеристиками та за валютою рахунка-фактури та окремих товарів або переміщень (ОВ L 37, 10.02.2010, с. 1).

РОЗДІЛ II

Коди стосовно спільних вимог до даних для декларацій та повідомлень

КОДИ

1. ВСТУПНІ ПОЛОЖЕННЯ

Цей розділ містить коди, що підлягають використанню в електронних на паперових деклараціях та повідомленнях.

2. КОДИ

1/1. Тип декларації

- EX : ► **M1** Для торгівлі з країнами та територіями які не є частиною митної території Союзу. ◀
Для поміщення товарів під митну процедуру, зазначену в колонках В1, В2 та С1, а також для зворотного вивозу, зазначеного в колонці В1 таблиці вимог до даних у розділі I додатка В до Делегованого регламенту (ЄС) 2015/2446.
- IM : ► **M1** Для торгівлі з країнами та територіями які не є частиною митної території Союзу. ◀
Для поміщення товарів під митну процедуру, зазначену в колонках Н1–Н4 Н6–Н11 таблиці вимог до даних у розділі I додатка В до Делегованого регламенту (ЄС) 2015/2446.
Для поміщення товарів з-поза меж Союзу під митну процедуру у контексті торгівлі між державами-членами.
- CO : — товари Союзу, що підпадають під конкретні заходи під час перехідного періоду після приєднання нових держав-членів
— Поміщення товарів Союзу під процедуру митного складу, зазначену у колонці В3 таблиці вимог до даних, що містяться в розділі I додатка В до Делегованого регламенту (ЄС) 2015/2446, для отримання спеціальних вивізних відшкодувань до вивозу або виробництва під митним наглядом та під митним контролем до вивозу та сплати вивізних відшкодувань.
— товари Союзу в контексті торгівлі між частинами митної території Союзу, до яких застосовуються положення Директиви Ради 2006/112/ЄС (24) або Директиви Ради 2008/118/ЄС (25), та частинами

цієї території, до яких ці положення не застосовуються, або в контексті торгівлі між частинами цієї території, де ці положення не застосовуються, відповідно до колонок В4 та Н5 таблиці вимог до даних у розділі I додатка В до Делегованого регламенту (ЄС) 2015/2446.

1/2. Тип додаткової декларації

- A для стандартної митної декларації (відповідно до статті 162 Кодексу)
- B для спрощеної декларації, що використовується нерегулярно (відповідно до статті 166(1) Кодексу)
- C для спрощеної митної декларації, що використовується регулярно (відповідно до статті 166(2) Кодексу)
- D Для подання стандартної митної декларації (такої, що позначена кодом A) відповідно до статті 171 Кодексу.
- E Для подання спрощеної декларації (такої, що позначена кодом B) відповідно до статті 171 Кодексу.
- F Для подання спрощеної декларації (такої, що позначена кодом C) відповідно до статті 171 цього Кодексу.
- X для додаткової декларації спрощених декларацій, що передбачені кодами B та E
- T для додаткової декларації спрощених декларацій, що передбачені кодами C та F
- Z для додаткової декларації згідно з процедурою відповідно до статті 182 Кодексу

1/3. Транзитна декларація/Підтвердження типу митного статусу

- C товари Союзу, що їх не поміщено під процедуру транзиту
- T Змішані відправлення, що містять як товари, які підлягають поміщенню під процедуру зовнішнього транзиту Союзу, так і товари, які підлягають поміщенню під процедурою внутрішнього транзиту Союзу відповідно до статті 294 цього Регламенту.
- T1 Товари, поміщені під процедуру зовнішнього транзиту Союзу.
- T2 Товари, поміщені під процедура внутрішнього транзиту Союзу відповідно до статті 227 Кодексу, якщо не застосовується стаття 293(2).
- T2F Товари, поміщені під процедуру внутрішнього транзиту Союзу відповідно до статті 188 Делегованого регламенту (ЄС) 2015/2446
- T2SM Товари, поміщені під процедуру внутрішнього транзиту Союзу через застосування статті 2 Рішення 4/92 Комітету з питань співробітництва між ЄЕС та Сан-Марино від 22 грудня 1992 року.
- TD Товари, які вже поміщено під процедуру транзиту або вони перевозяться під процедурою переробка на митній території, процедурою митного складу або процедурою тимчасового ввозу у контексті застосування статті 233(4)(e) Кодексу
- X Товари Союзу, що підлягають вивозу, не поміщені під процедуру транзиту у контексті застосування статті 233(4)(e)
- T2L Підтвердження, що встановлює митний статус товарів Союзу
- T2LF Підтвердження, що встановлює митний статус товарів Союзу, що перевозяться до, з, або між спеціальними фіскальними територіями.
- T2LSM Підтвердження, що встановлює статус товарів із місцем призначення у Сан-Марино через застосування статті 2 Рішення Комітету зі співпраці ЄЕС-Сан-Марино 4/92 від 22 грудня 1992 року.
- H Усі товари, що не підпадають під ситуації, описані в кодах T2L та T2LF
- T2L Підтвердження, що встановлює митний статус товарів Союзу
- T2LF Підтвердження, що встановлює митний статус товарів Союзу, що перевозяться до, з, або між спеціальними фіскальними територіями.

1/7. Індикатор спеціальних обставин

Використовуються такі коди:

Код	Опис	Пакет даних у таблиці вимог до даних у розділі I додатка В

		Делегованого регламенту (ЄС) 2015/2446
A20	Експрес-відправлення в контексті загальних декларацій вибуття	A2
F10	Морські та внутрішні водні шляхи — Повний пакет даних — Іменний коносамент, що містить необхідну інформацію від вантажоодержувача	F1a = F1b+F1d
F11	Море та внутрішні водні шляхи — Повний пакет даних — Мастер-коносамент, в основі якого лежить домашній коносамент (коносаменти), що містить необхідну інформацію від вантажоодержувача на рівні найнижчого внутрішнього коносаменту	F1a = F1b + F1c + F1d
F12	Морські та внутрішні водні шляхи — Частковий пакет даних — Лише мастер-коносамент	F1b
F13	Морські та внутрішні водні шляхи — Частковий пакет даних — Лише іменний коносамент	F1b
F14	Морські та внутрішні водні шляхи — Частковий пакет даних — Лише домашній коносамент	F1c
F15	Морські та внутрішні водні шляхи — Частковий пакет даних — Домашній коносамент із необхідною інформацією від вантажоодержувача	F1c + F1d
F16	Морські та внутрішні водні шляхи — Частковий пакет даних — Необхідна інформація, надання якої вимагається від вантажоодержувача на найнижчому рівні договору перевезення (іменний коносамент або найнижчий домашній коносамент)	F1d
F20	Авіаційний вантаж (загальний) — Повний пакет даних, поданий перед навантаженням	F2a
F21	Авіаційний вантаж (загальний) — Частковий пакет даних — мастер-авіанакладна, подана перед прибуттям	F2b
F22	Авіаційний вантаж (загальний) — Частковий пакет даних — Домашня авіанакладна, подана перед прибуттям	F2c
F23	Авіаційний вантаж (загальний) — Частковий пакет даних — Мінімальний пакет даних, поданих перед навантаженням відповідно до статті 106(1) другого підпараграфу Делегованого регламенту (ЄС) 2015/2446 без референтного номера мастер-авіанакладної	Частина F2d
F24	Авіаційний вантаж (загальний) — Частковий пакет даних — Мінімальний пакет даних, поданих перед навантаженням відповідно до статті 106(1) другого підпараграфу Делегованого регламенту (ЄС) 2015/2446 із референтним номером мастер-авіанакладної	F2d
F25	Авіаційний вантаж (загальний) — Частковий пакет даних — Референтний номер мастер-авіанакладної, поданої перед навантаженням відповідно до статті 106(1) другого підпараграфу Делегованого регламенту (ЄС) 2015/2446	Частина F2d, що доповнює повідомлення із показником спеціальної обставини F23
F26	Авіаційний вантаж (загальний) — Частковий пакет даних — Мінімальний пакет даних, поданий перед навантаженням відповідно до статті 106(1) другого підпараграфу Делегованого регламенту (ЄС) 2015/2446, та що містить додаткову інформацію щодо домашньої авіанакладної	F2c + F2d
F27	Авіаційний вантаж (загальний) — Повний пакет даних, поданий перед прибуттям	F2a
F30	Експрес-відправлення — Повний пакет даних, поданий перед навантаженням відповідно до статті 106(1) другого підпараграфу Делегованого регламенту (ЄС) 2015/2446	F3a повітряним транспортом
F31	Експрес-відправлення — Повний пакет даних відповідно до строків,	F3a будь-яким

	застосовних до відповідного виду транспорту	транспортом окрім повітряного
F32	Експрес-відправлення — Частковий пакет даних — Мінімальний пакет даних, поданий перед навантаженням відповідно до статті 106(1) другого підпараграфа Делегованого регламенту (ЄС) 2015/2446	F3b
F40	Поштове відправлення — Повний пакет даних, поданий перед навантаженням відповідно до статті 106(1) другого підпараграфа Делегованого регламенту (ЄС) 2015/2446	F4a повітряним транспортом
F41	Поштові відправлення — Повний пакет даних відповідно до строків, застосовних до відповідного виду транспорту (відмінного від повітряного транспорту)	F4a будь-яким транспортом окрім повітряного
F42	Поштові відправлення — Частковий пакет даних — Мастер-авіанакладна, що містить необхідну інформацію з поштової авіанакладної, поданої відповідно до строків, застосовних до відповідного виду транспорту	F4b
F43	Поштові відправлення — Частковий пакет даних — Мінімальний пакет даних, поданий перед навантаженням відповідно до статті 106(1) другого підпараграфа Делегованого регламенту (ЄС) 2015/2446	F4c
F44	Поштове відправлення — Частковий пакет даних — Ідентифікаційний номер резервуара, поданий перед навантаженням відповідно до статті 106(1) другого підпараграфа Делегованого регламенту (ЄС) 2015/2446	F4d
F50	Дорожній вид транспорту	F5
F51	Залізничний вид транспорту	F5

1/10. Процедура

Коди, що повинні бути введені в цьому підрозділі є чотиризначними кодами, складеними з двозначного коду, що представляє відповідну процедуру та другого двозначного коду, що представляє попередню процедуру. Список двозначних кодів наведено нижче:

«Попередня процедура» означає процедуру, що під неї поміщено товари перед помещенням під процедуру, що вимагається.

Необхідно зазначити, що якщо попередня процедура є процедурою митного складу або тимчасового ввозу або якщо товари надійшли з вільної зони, відповідний код використовується, лише якщо товари не поміщено під процедуру переробки на митній території, або процедуру переробки за межами митної території, або процедуру кінцевого використання.

Наприклад: зворотний вивіз товарів, увезених під процедурою переробки на митній території та в подальшому поміщених під процедуру митного складу = 3151(не 3171). (Перша операція = 5100; друга операція = 7151: третя операція зворотного вивозу = 3151).

Так само, якщо товари, що їх попередньо тимчасово вивезено, зворотно ввозяться та випускаються для вільного обігу після помещення під процедуру митного складу, процедуру тимчасового ввозу або у вільну зону, це вважається простим зворотним ввозом після тимчасового вивозу.

*Наприклад:*прибуття для внутрішнього використання із одночасним прибуттям для вільного обігу товарів, вивезених під процедурою переробки за межами митної території та поміщених під процедуру митного складу після зворотного ввозу = 6121 (не 6171). (Перша операція: тимчасовий вивіз під процедурою переробки за межами митної території = 2100; друга операція: зберігання в митному складі = 7121; третя операція: прибуття для внутрішнього використання + прибуття для вільного обігу = 6121).

Коди, позначені у списку, наведеному нижче, літерою (а), не можуть використовуватися як перші два знаки коду процедури, а можуть використовуватися лише для позначення попередньої процедури.

Наприклад: 4054 = прибуття для вільного обігу та внутрішнього використання товарів, що їх попередньо поміщено під процедуру переробки на митній території в іншій державі-члені.

Два елементи із цих основних елементів повинні бути скомбіновані для створення чотиризначного коду.

00 Цей код використовується для позначення відсутності попередньої процедури (а)

01 Випуск для вільного обігу товарів, що їх одночасно повторно відправлено в контексті торгівлі між частинами митної території Союзу, що до них застосовуються положення Директиви 2006/112/ЄС або

Директиви 2008/118/ЄС, і частинами цієї території, до яких ці положення не застосовуються, або в контексті торгівлі між частинами такої території, що до них ці положення не застосовуються.

Випуск для вільного обігу товарів, що їх одночасно повторно відправлено в контексті торгівлі між Європейським Союзом та країнами, що з ними він утворив митний союз (товари, що підпадають під Угоду про митний союз).

Приклади : Товари з-поза меж Союзу, що прибувають із третьої країни, випущені для вільного обігу у Франції та надіслані до островів Чаннел.

Товари з-поза меж Союзу, що прибувають із третьої країни, випущені для вільного обігу в Іспанії та надіслані до Андорри.

07 Випуск товарів для вільного обігу, що їх одночасно поміщено під процедуру складу, відмінну від процедури митного складу, якщо ні ПДВ, ні, у відповідних випадках, акцизні збори не сплачено.

Пояснення: Цей код повинен використовуватися, якщо товари випускаються для вільного обігу, але ПДВ та акцизні збори не сплачено.

Приклади : Ввезений нерафінований цукор випускається для вільного обігу, але ПДВ не сплачено. Протягом часу, коли товари поміщено у склад або на схвалену ділянку, відмінну від митного складу, сплата ПДВ призупиняється.

Ввезені мінеральні олії випускаються для вільного обігу без сплати ПДВ. Протягом часу, коли товари зберігаються в податковому складі, сплата ПДВ та акцизних податків призупиняється.

10 Постійний вивіз.

Приклад : Нормальний вивіз товарів Союзу до третьої країни, але також відправлення товарів Союзу до частин митної території Союзу, що до них не застосовуються положення Директиви Ради 2006/112/ЄС або Директиви 2008/118/ЄС.

11 Вивіз перероблених продуктів, отриманих з еквівалентних товарів під час внутрішньої переробки, перед поміщенням товарів з-поза меж Союзу під процедуру переробки на митній території.

Пояснення: Попередній вивіз (EX-IM) відповідно до ст. 223(2)c Кодексу.

Приклад : Вивіз сигарет, виготовлених із тютюнового листя Союзу перед поміщенням тютюнового листя з-поза меж Союзу під процедуру переробки на митній території.

21 Тимчасовий вивіз під процедурою переробки за межами митної території, якщо не передбачено кодом 22.

Приклад : Процедура переробки за межами митної території згідно зі статтями 259–262 Кодексу. Одночасне застосування до текстильних виробів процедури переробки за межами митної території та процедури економічної переробки за межами митної території (Регламент Ради (ЄС) №3036/94 ([_26_](#))) не передбачене цим кодом.

22 Тимчасовий вивіз відмінний від вказаного під кодами 21 та 23.

Цей код поширюється на такі ситуації:

— Одночасне застосування до текстильних виробів процедури переробки за межами митної території та економічної процедури переробки за межами митної території (Регламент (ЄС) №3036/94)

— Тимчасовий вивіз товарів із Союзу для ремонту, переробки, адаптації, коригування або повторної обробки, якщо при зворотному ввозі митні збори не підлягатимуть сплаті.

23 Тимчасовий вивіз для повернення в незміненому стані.

Приклад : Тимчасовий вивіз для виставок таких виробів, як зразки, професійне обладнання і т.п.

31 Зворотний вивіз.

Пояснення: Зворотний вивіз товарів з-поза меж Союзу відповідно до спеціальної процедури.

Приклад : Товари поміщаються під процедуру митного складу та в подальшому декларуються для зворотного вивозу.

40 Одночасний випуск для вільного обігу та внутрішнього використання товарів.

Прибуття товарів для внутрішнього використання в контексті торгівлі між Союзом та країнами, що з ними він утворив митний союз.

Прибуття товарів для внутрішнього використання в контексті торгівлі, зазначеної в статті 1(3) Кодексу.

Приклади:

— Товари, що надходять з Японії зі сплатою митного збору, ПДВ та, у відповідних випадках, акцизних зборів.

— Товари, що надходять з Андорри та прибувають для внутрішнього використання до Німеччини

— Товари, що надходять з Мартініки та прибувають для внутрішнього використання до Бельгії.

- 42 Одночасний випуск для вільного обігу та внутрішнього використання товарів, що підлягають поставці, звільненій від сплати ПДВ, до іншої держави-члена та, у відповідних випадках, призупиненню сплати акцизного збору.
- Прибуття товарів з-поза меж Союзу для домашнього використання в контексті торгівлі між частинами митної території Союзу, що до них не застосовуються положення Директиви 2006/112/ЄС або Директиви 2008/118/ЄС, і частинами цієї території, що до них ці положення застосовуються, що є предметом звільненої від сплати ПДВ поставки до іншої держави-члена та, у відповідних випадках, призупинення сплати акцизного збору.
- Пояснення: Звільнення від сплати ПДВ та, у відповідних випадках, призупинення стягнення акцизного збору, надається з тієї причини, що після ввезення здійснюється поставка у межах Союзу або переміщення товарів до іншої держави-члена. В такому випадку ПДВ та, у відповідних випадках, акцизний збір підлягатимуть сплаті у державі-члені кінцевого призначення. Для того, щоб використовувати цю процедуру, особи повинні відповідати умовам, переліченим у статті 143(2) Директиви 2006/112/ЄС та, у відповідних випадках, умовам, переліченим у статті 17(1)(b) Директиви 2008/118/ЄС. Інформація, що вимагається статтею 143(2) Директиви 2006/112/ЄС, повинна бути введена в Е.Д. 3/40 «Ідентифікаційний номер додаткових фіскальних покликань».
- Приклади : Товари з-поза меж Союзу випускаються для вільного обігу в одній державі-члені та підлягають поставці, звільненій від сплати ПДВ, до іншої держави-члена. Формальності, що стосуються ПДВ, виконуються митним агентом, що є податковим представником, із використанням системи ПДВ в межах Союзу.
- Товари з-поза меж Союзу, з яких підлягають сплаті акцизні збори, що ввозяться з третьої країни, випущені для вільного обігу та є предметом поставки, звільненої від сплати ПДВ, до іншої держави-члена. Після випуску для вільного обігу негайно відбувається переміщення під процедурою призупинення стягнення акцизного збору із місця ввозу, ініційоване зареєстрованим вантажовідправником відповідно до статті 17(1)(b) Директиви 2008/118/ЄС.
- 43 Одночасний випуск для вільного обігу та внутрішнього використання товарів, що підлягають спеціальним заходам, пов'язаним зі стягненням суми під час перехідного періоду після приєднання нових держав-членів.
- Приклад : Випуск для вільного обігу сільськогосподарських продуктів, що підлягають, під час спеціального перехідного періоду після приєднання нових держав-членів, спеціальній митній процедурі або спеціальним заходами між новими державами-членами та рештою Союзу.
- 44 Кінцеве використання
- Випуск для вільного обігу та внутрішнього використання зі звільненням від сплати мита або зі сплатою мита за зниженою ставкою з причини їх спеціального використання.
- Приклад : Випуск для вільного обігу двигунів з-поза меж Союзу для використання в цивільних повітряних суднах, побудованих в Європейському Союзі.
- Товари з-поза меж Союзу для використання в певних категоріях кораблів, човнів та інших суден та для свердління або виготовлення платформ
- 45 Випуск товарів для вільного обігу та часткове прибуття для домашнього використання для ПДВ або акцизних зборів та їх поміщення у склад, відмінний від митних складів.
- Пояснення: Цей код повинен використовуватися для товарів, що підлягають сплаті як ПДВ, так і акцизних зборів, та якщо лише одна із цих категорій податків сплачується, коли товари випускаються для вільного обігу.
- Приклади : Сигарети з-поза меж Союзу випускаються для вільного обігу та сплачено ПДВ. Поки товари перебувають на податковому складі, сплата акцизних зборів призупиняється.
- Акцизні податки, ввезені з третьої країни або з третьої території, зазначеної в статті 5(3) Директиви 2008/118/ЄС випускаються для вільного обігу. Після випуску для вільного обігу негайно відбувається переміщення під процедурою призупинення стягнення акцизного збору, ініційоване зареєстрованим вантажовідправником у місці ввозу, відповідно до статті 17(1)(b) Директиви 2008/118/ЄС до податкового складу в тій самій державі-члені.
- 46 Ввіз перероблених продуктів, отриманих із еквівалентних товарів під процедурою переробки за межами митної території перед вивозом товарів, що вони їх замінюють.
- Пояснення: Попередній ввіз відповідно до статті 223(2)d) Кодексу.
- Приклад : Ввіз столів, виготовлених із деревини з-поза меж Союзу перед поміщенням деревини

Союзу під процедуру переробки за межами митної території.

- 48 Прибуття для внутрішнього використання з одночасним випуском для вільного обігу замінних продуктів під процедурою переробки за межами митної території перед вивезенням дефектних товарів.
- Пояснення: Стандартна система обміну (IM-EX), попередній ввіз відповідно до статті 262(1) Кодексу.
- 51 Поміщення товарів під процедуру переробки на митній території.
- Пояснення: Переробка на митній території відповідно до статті 256 Кодексу.
- 53 Поміщення товарів під тимчасовий ввіз.
- Пояснення: Поміщення призначених для зворотного вивозу товарів з-поза меж Союзу під процедуру тимчасового ввозу.
- Може бути використане на митній території Союзу з повним або частковим звільненням від ввізних мит відповідно до статті 250 Кодексу.
- Приклад : Тимчасовий ввіз, наприклад, для виставки.
- 54 Переробка на митній території в іншій державі-члені (без їх випуску для вільного обігу в цій державі-члені) (а).
- Пояснення: Цей код використовується для запису операції для статистичних цілей щодо торгівлі у межах Союзу.
- Приклад : Товари з-поза меж Союзу поміщаються під процедуру переробки на митній території в Бельгії (5100). Після переробки на митній території вони відправляються до Німеччини для випуску для вільного обігу (4054) або подальшої переробки (5154).
- 61 Зворотний ввіз із одночасним випуском для вільного обігу та внутрішнього використання товарів.
- Пояснення: Товари зворотно ввезено з третьої країни зі сплатою митних зборів і ПДВ.
- 63 Зворотний ввіз із одночасним випуском для вільного обігу та внутрішнього використання товарів, що підлягають поставці, звільненій від сплати ПДВ, до іншої держави-члена та, у відповідних випадках, призупиненню сплати акцизного збору.
- Пояснення: Звільнення від сплати ПДВ та, у відповідних випадках, призупинення стягнення акцизного збору надається з тієї причини, що після зворотного ввозу здійснюється поставка у межах Союзу або переміщення товарів до іншої держави-члена. В такому випадку ПДВ та, у відповідних випадках, акцизний збір підлягатимуть сплаті у державі-член кінцевого призначення. Для того, щоб використовувати цю процедуру, особи повинні відповідати умовам, переліченим у статті 143(2) Директиви 2006/112/ЄС та, у відповідних випадках, умовам, переліченим у статті 17(1)(b) Директиви 2008/118/ЄС. Інформація, що вимагається статтею 143(2) Директиви 2006/112/ЄС, повинна бути введена в Е.Д. 3/40 «Ідентифікаційний номер додаткових фіскальних покликань».
- Приклади : Зворотний ввіз після переробки за межами митної території або тимчасового вивозу зі стягненням будь-якого боргу з ПДВ з податкового представника.
- Акцизні товари, зворотно ввезені після переробки за межами митної території та випущені для вільного обігу, що підлягають поставці, звільненій від сплати ПДВ, до іншої держави-члена. Після випуску для вільного обігу негайно відбувається переміщення під процедурою призупинення стягнення акцизного збору із місця зворотного ввозу, ініційоване зареєстрованим вантажовідправником відповідно до статті 17(1)(b) Директиви 2008/118/ЄС.
- 68 Зворотний ввіз із частковим прибуттям для внутрішнього використання та одночасного випуску для вільного обігу, та поміщення товарів під процедуру складу, відмінну від процедури митного складу.
- ▼M1**
- Пояснення: Цей код використовується для товарів, що підлягають сплаті як ПДВ, так і акцизних зборів, і якщо сплачується лише одна із цих категорій податків тоді, коли товари випускаються для вільного обігу.
- ▼B**
- Приклад : Перероблені алкогольні напої зворотно ввозяться та поміщуються під процедуру податкового складу.
- 71 Поміщення товарів під процедуру митного складу.

Пояснення: Поміщення товарів під процедуру митного складу.

76 Поміщення товарів Союзу під процедуру митного складу відповідно до статті 237(2) Кодексу.

Пояснення: Очищене від кісток м'ясо дорослих жуйних тварин чоловічої статі, поміщене під процедуру митного складу перед вивозом (стаття 4 Регламенту Комісії (ЄС) №1741/2006 ([27](#))) від 24 листопада 2006 року щодо умов надання спеціального вивізного відшкодування стосовно очищеного від кісток м'яса дорослих жуйних тварин, поміщених під процедуру митного складу перед вивозом)

Після випуску для вільного обігу застосування повернення або звільнення від сплати ввізного мита на основі дефектності товарів або їх невідповідності умовам договору (стаття 118 Кодексу).

Відповідно до статті 118(4) Кодексу, відповідні товари можуть бути поміщені під процедуру митного складу замість їх переміщення за межі митної території Союзу для надання повернення або звільнення від сплати.

77 Виготовлення товарів Союзу під митним наглядом з боку митних органів та митним контролем (у розумінні статей 5(27) та (3) Кодексу) до вивезення та сплати вивізних відшкодувань.

Пояснення: Консервовані продукти з яловичини та телятини, що виробляються під наглядом з боку митних органів та під митним контролем для вивозу (статті 2 та 3 Регламенту Комісії (ЄС) № 1731/2006 ([28](#)))

78 [►M1](#) Поміщення товарів у вільну зону. (a) ◀

95 Поміщення товарів Союзу під процедуру складу, відмінну від процедури митного складу, якщо не сплачено ні ПДВ, ні, у відповідних випадках, акцизні збори.

Пояснення: Цей код повинен використовуватися в контексті торгівлі, зазначеній у статті 1(3) Кодексу, а також торгівлі між Союзом та країнами, що з ними він утворив митний союз, і якщо ні ПДВ, ні акцизні збори не сплачено.

Приклад : Сигарети з Канарських островів доставляються в Бельгію і зберігаються на податковому складі; сплату ПДВ та акцизних зборів призупинено.

96 Поміщення товарів Союзу під процедуру складу, відмінну від процедури митного складу, якщо сплачено ПДВ або, у відповідних випадках, акцизні збори, а сплату іншого податку призупинено.

Пояснення: Цей код повинен використовуватися в контексті торгівлі, зазначеної у статті 1(3) Кодексу, а також торгівлі між Союзом та країнами, що з ними він утворив митний союз, і де сплачено ПДВ або акцизні збори, а сплату іншого податку призупинено.

Приклад : Сигарети з Канарських островів доставляються до Франції та зберігаються на податковому складі; ПДВ сплачено, а сплату акцизних зборів призупинено.

Коди, які використовують у контексті митних декларацій

Колонки (заголовки таблиці в додатку В Делегованого регламенту (ЄС) 2015/2446)	Декларації	Коди процедур Союзу, у відповідних випадках
B1	Експортна декларація та декларація зворотного вивозу	10, 11, 23, 31
B2	Спеціальна процедура — переробка — декларація для переробки за межами митної території	21, 22
B3	Декларація для митного складу товарів Союзу	76, 77
B4	Декларація відправлення товарів, у контексті торгівлі зі спеціальними фіскальними територіями	10
C1	Спрощена вивізна декларація	10, 11, 23, 31

H1	Декларація випуску для вільного обігу та спеціальної процедури — спеціальне використання — декларація для кінцевого використання	01, 07, 40, 42, 43, 44, 45, 46, 48, 61, 63, 68
H2	Спеціальна процедура — зберігання — декларація для митного складу	71
H3	Спеціальна процедура — спеціальне використання — декларація для тимчасового ввозу	53
H4	Спеціальна процедура — переробка — декларація для переробки на митній території	51
H5	Декларація пред'явлення товарів, пов'язаних зі спеціальними фіскальними територіями	40, 42, 61, 63, 95, 96
H6	Митна декларація у поштових перевезеннях для випуску для вільного обігу	01, 07, 40
I1	Спрощена вивізна декларація	01, 07, 40, 42, 43, 44, 45, 46, 48, 51, 53, 61, 63, 68

1/11. Додаткова процедура

Якщо цей елемент даних використовується для визначення процедури Союзу, перший символ коду визначає категорію заходів у такий спосіб:

Переробка на митній території	Axx
Переробка за межами митної території	Vxx
Випуск	Cxx
Тимчасовий ввіз	Dxx
Сільськогосподарські продукти	Exx
Інше	Fxx

Переробка на митній території (Стаття 256 Кодексу)

Процедура	Код
Ввіз	
Товари, які перебувають під процедурою переробки на митній території (тільки ПДВ)	A04

Переробка за межами митної території (Стаття 259 Кодексу)

Процедура	Код
Ввіз	

Перероблені продукти, що повертаються після гарантійного ремонту згідно зі статтею 260 Кодексу (товари ремонтуються безкоштовно)	B02
Перероблені продукти, що повертаються після заміни згідно зі статтею 261 Кодексу (стандартна система обміну)	B03
Перероблені продукти повернено — лише ПДВ	B06
Вивіз	
Товари, ввезені для переробки на митній території (ІР), або вивезені для ремонту під процедурою переробки за межами митної території (ОР)	B51
Товари, ввезені для ІР, вивезені для заміни за гарантією	B52
ОР під угодами із третіми країнами, можливо скомбінована із ПДВ ОР	B53
Лише переробка за межами митної території для ПДВ	B54

Звільнення (Регламент Ради (ЄС) № 1186/2009 ⁽¹⁾)

	Стаття №	Код
Звільнення від ввізних мит		
Особисте майно, що належить фізичним особам, що переміщують своє звичайне місце проживання до Союзу	3	C01
Особисте майно, що прибуло для вільного обігу до того, як відповідна особа встановлює своє звичайне місце проживання на митній території Союзу (звільнення від сплати збору, що підлягає зобов'язанню)	9(1)	C42
Особисте майно, що належить фізичній особі, яка має намір перемістити своє звичайне місце проживання до Союзу (безмитний ввіз, що підлягає зобов'язанню)	10	C43
Придане та речі домашнього вжитку, ввезені з нагоди одруження	12(1)	C02
Придане та речі домашнього вжитку, ввезені з нагоди одруження, що введені для вільного обігу в перші два місяці перед весіллям (звільнення від сплати збору, що залежить від подання відповідної гарантії)	12(1), 15(1) (а)	C60
Подарунки, подаровані з нагоди одруження	12(2)	C03
Подарунки, подаровані з нагоди одруження, що введені для вільного обігу в останні два місяці перед весіллям (звільнення від сплати збору, що залежить від подання відповідної гарантії)	12(2), 15(1) (а)	C61
Особисте майно, отримане у спадок фізичною особою, що має своє звичайне місце проживання на митній території Союзу.	17	C04
Особисте майно, отримане у спадок фізичними особами, зайнятими неприбутковою діяльністю, що мають осідок на митній території Союзу.	20	C44
Шкільне обладнання, навчальні матеріали та пов'язані речі домашнього вжитку	21	C06
Відправлення незначної вартості	23	C07
Відправлення, надіслані однією фізичною особою іншій фізичній особі	25	C08
Засоби виробництва та інше обладнання, ввезене у зв'язку із переміщенням діяльності з третьої країни до Союзу	28	C09
Засоби виробництва та інше обладнання, що належить особам, що мають вільну професію та юридичним особам, що займаються неприбутковою діяльністю	34	C10

Продукти сільського господарства, тваринницьких ферм, бджільництва, садівництва та лісництва із земельних ділянок, розташованих у третій країні, що межує з митною територією Союзу	35	C45
Продукти рибальства або діяльності рибних ферм, що проводиться в озерах або на водних шляхах на кордоні держави-члена та третьої країни рибалками Союзу та продукти мисливської діяльності, що проводиться на таких озерах та водних шляхах спортсменами Союзу.	38	C46
Насіння, добрива та продукти для догляду за ґрунтом та сільськогосподарськими культурами, що використовуватиметься на земельній ділянці, розміщеній на митній території Союзу, що межує з третьою країною	39	C47
Товари, що містяться в особистому багажу а звільнені від сплати ПДВ	41	C48
Освітні, наукові та культурні матеріали, наукові прилади та апаратура, перелічені в додатку I до Регламенту (ЄС) №1186/2009)	42	C11
Освітні, наукові та культурні матеріали, наукові прилади та апаратура, перелічені в додатку II до Регламенту (ЄС) №1186/2009)	43	C12
Освітні, наукові та культурні матеріали, наукові прилади та апаратура, ввезені виключно для некомерційних цілей (включно із запасними частинами, деталями, допоміжним устаткуванням та інструментами)	44-45	C13
Обладнання, ввезене для некомерційних цілей науково-дослідницькою установою чи організацією, розташованою поза межами Союзу, або від її імені	51	C14
Лабораторні тварини та біологічні або хімічні речовини для досліджень	53	C15
Лікувальні речовини людського походження та реагенти для визначення групи крові та сумісності тканин	54	C16
Прилади та апаратура, що використовується в медичних дослідженнях, для встановлення медичних діагнозів або лікування	57	C17
Референтні речовини для контролю якості лікарських засобів	59	C18
Фармацевтичні продукти, що використовуються на міжнародних спортивних змаганнях	60	C19
Товари для благодійних або філантропічних організацій — предмети першої необхідності, що ввозяться організаціями Союзу або іншими схваленими організаціями	61 пункт а	(1) C20
Товари для благодійних або філантропічних організацій — товари всіх видів, що надсилаються безкоштовно та для використання для збору коштів на благодійних заходах на потреби малозабезпечених	61 пункт б	(1) C49
Товари для благодійних або філантропічних організацій — обладнання та офісні матеріали, що надсилаються безкоштовно	61 пункт с	(1) C50
Вироби в додатку III до Регламенту (ЄС) № 1186/2009, призначені для сліпих	66	C21
Вироби в додатку IV до Регламенту (ЄС) № 1186/2009, призначені для сліпих, що ввозяться сліпими особами самостійно для власного вжитку (включно із запасними частинами, деталями, допоміжним устаткуванням та інструментами)	67(1), пункт а та 67(2)	C22
Вироби в додатку IV до Регламенту (ЄС) № 1186/2009, призначені для сліпих, що ввозяться окремими установами або організаціями (включно із запасними частинами, деталями, допоміжним устаткуванням та інструментами)	67(1), пункт б та 67(2)	C23
Вироби, призначені для осіб з обмеженими можливостями (відмінних від сліпих осіб), що ввозяться особами з обмеженими можливостями самостійно для власного вжитку (включно із запасними частинами, деталями, допоміжним устаткуванням та інструментами)	68(1) пункт а та 68(2)	C24
Вироби, призначені для осіб з обмеженими можливостями (відмінних від сліпих осіб), що ввозяться окремими установами та організаціями	68(1) пункт б та 68(2)	C25

(включно із запасними частинами, деталями, допоміжним устаткуванням та інструментами)		
Товари, ввезені для використання жертвами катастроф	74	C26
Нагороди, що їх надають уряди третіх країн особам, чиє звичайне місце проживання розташоване на митній території Союзу	81 пункт a	C27
Кубки, медалі та подібні вироби символічного характеру, що ними нагороджено осіб у третій країні, що мають своє звичайне місце проживання та митній території Союзу	81 пункт b	C51
Кубки, медалі та подібні вироби символічного характеру, що надаються безкоштовно органами влади або особами, що мають осідок у третій країні, для нагородження на митній території Союзу	81 пункт c	C52
Нагороди, трофеї та сувеніри символічного характеру та обмеженої вартості, призначені для безкоштовного роздавання особам, що мають звичайне місце проживання в третій країні, на бізнес-конференціях або подібних міжнародних подіях	81 пункт d	C53
Товари, що ввозяться на митну територію Союзу особами, що здійснили офіційний візит до третьої країни та що отримали їх з цієї нагоди як подарунки від органів влади, що приймали візит	82 пункт a	C28
Товари, що ввозяться на митну територію Союзу особами, що прибувають для здійснення офіційного візиту на митній території Союзу та що мають намір запропонувати їх з цієї нагоди в якості подарунків органам влади, що приймають візит	82 пункт b	C54
Товари, що надсилаються як подарунки в знак дружби або доброзичливості офіційним органом, органом публічної влади або групою, що діє в суспільних інтересах, що розташовані в третій країні, офіційному органу, органу публічної влади або групі, що діє в публічних інтересах, що розташовані на митній території Союзу і схвалені компетентними органами влади для безмитного отримання таких виробів	82 пункт c	C55
Товари для використання монархами та главами держав	85	C29
Приклади товарів незначної вартості, що ввозяться для цілей стимулювання розвитку торгівлі	86	C30
Надрукований рекламний матеріал	87	C31
Вироби для цілей реклами незначної комерційної вартості, що надсилаються безкоштовно постачальниками своїм клієнтам, що за виключенням їх рекламної функції не можуть бути використані в інший спосіб	89	C56
Маленькі репрезентативні зразки товарів, виготовлені поза межами митної території Союзу, призначені для торгового ярмарку або подібного заходу	90(1) пункт a	C32
Товари, що ввозяться лише для демонстрації або для демонстрації машин та апаратури, виготовлені поза межами митної території Союзу, що виставляються на торговому ярмарку або іншому подібному заході	90(1) пункт b	C57
Різноманітні матеріали низької вартості, такі як фарби, лаки, шпалери і т.п., що використовуються для будівництва, монтажу та прикрашення тимчасових стендів, що займаються представниками третіх країн на торговому ярмарку або подібному заході, що знищуються внаслідок їх використання	90(1) пункт c	C58
Друковані матеріали, каталоги, проспекти, преїскуранти, рекламні плакати, календарі, ілюстровані або ні, фотографії без рамок та інші вироби, що постачаються безкоштовно для реклами товарів, виготовлені поза межами митної території Союзу, що виставляються на торговому ярмарку або іншому подібному заході	90(1) пункт d	C59
Товари, що ввозяться для цілей перевірки, аналізу та тестування	95	C33
Відправлення, що надсилаються організаціям, що захищають авторські права або права на промислові або комерційні патенти	102	C34
Література з туристичною інформацією	103	C35

Різноманітні документи та вироби	104	C36
Допоміжні матеріали для укладання та зберігання товарів під час їх перевезення	105	C37
Носилки та корм для тварин під час їх перевезення	106	C38
Паливо та мастила, що містяться в моторних транспортних засобах та спеціальних контейнерах	107	C39
Матеріали для кладовищ та меморіалів для жертв війни	112	C40
Домовини, поховальні урни та декоративні поховальні вироби	113	C41
Звільнення від сплати вивізного мит		
Відправлення незначної вартості	114	C73
Домашні тварини, що вивозяться у зв'язку із перенесенням сільськогосподарської діяльності з Союзу до третьої країни	115	C71
Продукти сільського господарства або тваринних ферм, отримані на митній території Союзу із земельних ділянок, що межують із третьою країною, що керуються на правах власника або орендаря особами, що мають своє головне підприємство у третій країні, що межує із митною територією Союзу	116	C74
Насіння для використання на земельних ділянках, розташованих у третій країні, що межує з митною територією Союзу та керується на правах власника або орендаря особами, що мають своє головне підприємство на зазначеній митній території в безпосередній близькості до відповідної країни	119	C75
Носилки та корм для тварин під час їх вивозу	121	C72
⁽¹⁾ Регламент Ради (ЄС) щодо встановлення системи Співтовариства зі звільнення від мита №1186/2009 від 16 листопада 2009 року (ОВ L 324, 10.12.2009, с. 23).		

Тимчасовий ввіз

Процедура	Стаття № Делегованого регламенту (ЄС) 2015/2446	Код
Палети (включно з допоміжним устаткуванням та обладнанням для палет)	208 та 209	D01
Контейнери (включно з допоміжним устаткуванням та обладнанням до контейнерів)	210 та 211	D02
Засоби автомобільного, залізничного, повітряного, морського та внутрішнього водного транспорту	212	D03
Транспортний засіб для осіб, що мають осідок поза межами митної території Союзу, або для осіб, що готуються до перенесення свого звичайного місця проживання за межі цієї території	216	D30
Особисті речі та товари для спортивних цілей, що ввозяться подорожніми	219	D04
Соціально-побутові матеріали для моряків	220	D05
Матеріали для надання допомоги у зв'язку зі стихійним лихом	221	D06
Медичне, хірургічне та лабораторне обладнання	222	D07
Тварини (дванадцятимісячні або старші)	223	D08
Товари для використання в прикордонній зоні	224	D09

Носії звуку, зображень або даних	225	D10
Рекламні матеріали	225	D11
Професійне обладнання	226	D12
Педагогічні матеріали та наукове обладнання	227	D13
Пакування, заповнене	228	D14
Пакування, порожнє	228	D15
Шаблони, штампи, кліше, ескізи, креслення, інструменти для вимірювання, перевірки та тестування та інші подібні вироби	229	D16
Спеціальні інструменти	230	D17
► M1 Товари, що використовуються для проведення тестів, експериментів та демонстрацій ◀	231(a)	D18
Товари що ввозяться і що підлягають проведенню тестів на схвалення, пов'язаних із договором про продаж	231(b)	D19
► M1 Товари, що використовуються для проведення тестів, експериментів або демонстрацій без фінансової вигоди (шість місяців) ◀	231(c)	D20
Зразки	232	D21
Замінні засоби виробництва (шість місяців)	233	D22
Товари для заходів або для продажу	234(1)	D23
Товари для схвалення (шість місяців)	234(2)	D24
Витвори мистецтва, колекційні та антикварні предмети	234(3)(a)	D25
Товари, що ввозяться задля їх продажу на аукціоні	234(3)(b)	D26
Запасні частини, допоміжне устаткування та обладнання	235	D27
Товари, що ввозяться в особливих ситуаціях, що не мають економічних наслідків	236(b)	D28
Товари, що їх ввезено на період не більше трьох місяців	236(a)	D29
Тимчасовий ввіз із частковим звільненням від сплати ввізного мита.	206	D51

Сільськогосподарські продукти

Процедура	Код
Ввіз	
Використання ціни одиниці для визначення митної вартості для деяких швидкопсувних товарів (стаття 74(2)(c) Кодексу та стаття 142(6))	E01
Стандарт вартості ввозу (наприклад: Регламент Комісії (ЄС) № 543/2011 (*1))	E02
Вивіз	
Сільськогосподарські продукти, перелічені в додатку I до Договору про функціонування Європейського Союзу, за які вимагається відшкодування, за умови вивізного сертифіката	E51
Сільськогосподарські продукти, перелічені в додатку I до Договору про функціонування Європейського Союзу, за які вимагається відшкодування, та не вимагається вивізний сертифікат	E52

Сільськогосподарські продукти, перелічені в додатку I до Договору про функціонування Європейського Союзу, за які вимагається відшкодування, які вивозяться у малій кількості, та за які не вимагається вивізний сертифікат	E53
Перероблені сільськогосподарські продукти, перелічені в додатку I до Договору про функціонування Європейського Союзу, за які вимагається відшкодування, за умови вивізного сертифіката	E61
Перероблені сільськогосподарські продукти, перелічені в додатку I до Договору про функціонування Європейського Союзу, за які вимагається відшкодування і на які не вимагається сертифікат про відшкодування	E62
Перероблені сільськогосподарські продукти, перелічені в додатку I до Договору про функціонування Європейського Союзу, за які вимагається відшкодування, які вивозяться в малій кількості і на які не вимагається сертифікат про відшкодування	E63
Сільськогосподарські продукти, що стосовно них вимагається відшкодування, що ввозяться в малих кількостях незалежно від розрахунку мінімальних рівнів контролю	E71
Продовольче постачання товарів, що мають право на відшкодування (стаття 33 Регламенту (ЄС) №612/2009 ^(*2))	E64
Прибуття до продовольчого складу (стаття 37 Регламенту (ЄС) №612/2009	E65
<p>(*1) Імплементативний регламент Комісії (ЄС) щодо детальних правил застосування Регламенту Ради (ЄС) № 1234/2007 стосовно секторів фруктів та овочів і перероблених фруктів та овочів № 543/2011 від 7 липня 2011 року (ОВ L 157, 15.06.2011, с. 1).</p> <p>(*2) Регламент Комісії (ЄС) щодо спільних детальних правил застосування системи вивізних відшкодувань до сільськогосподарських продуктів № 612/2009 від 7 липня 2009 року (ОВ L 186, 17.07.2009, с. 1).</p>	

Інше

Процедура	Код
Ввіз	
Звільнення від ввізного мита для повернутих товарів (стаття 203 Кодексу)	F01
Звільнення від ввізного мита для повернутих товарів (особливі обставини передбачені в статті 159 Делегованого регламенту (ЄС) 2015/2446: сільськогосподарські продукти)	F02
Звільнення від ввізного мита для повернутих товарів (особливі обставини передбачені в статті 158(2) Делегованого регламенту (ЄС) 2015/2446: ремонт або відновлення)	F03
Перероблені продукти, що повертаються до Європейського Союзу після того, як їх було попередньо зворотно вивезено після процедури переробки на митній території (стаття 205(1) Кодексу)	F04
Звільнення від ввізних мит та від ПДВ та/або акцизних зборів для повернутих товарів (стаття 203 Кодексу та стаття 143(1)(e) Директива 2006/112/ЄС)	F05
Переміщення акцизних товарів під редимом відстрочення сплати акцизного збору з місця ввозу відповідно до статті 17(1)(b) Директиви 2008/118/ЄС.	F06
Перероблені продукти, що повертаються до Європейського Союзу після того, як їх було попередньо зворотно вивезено після процедури переробки на митній території, якщо ввізне мито визначено відповідно до статті 86(3) Кодексу (стаття 205(2) Кодексу)	F07
Товари, що вводяться в контексті торгівлі зі спеціальними фіскальними територіями (стаття 1(3) Кодексу)	F15
Товари, що вводяться в контексті торгівлі між Союзом та країнами, що з ними він утворив митний союз	F16
Звільнення від ввізних мит продуктів морського рибальства та інших продуктів,	F21

видобутих з територіального моря країни або території, які не є частиною митної території Союзу, суднами, що зареєстровані або взяті на облік тільки в державі-члені та ходять під прапором такої держави	
Звільнення від ввізних мит продуктів, отриманих із морського рибальства та інших продуктів, видобутих з територіального моря країни або території, яка не є частиною митної території Союзу на борт суден-рибзаводів, що зареєстровані або взяті на облік тільки в державі-члені та ходять під прапором такої держави	F22
Товари, що після перебування під процедурою переробки за межами митної території поміщаються під процедуру митного складу без призупинення стягнення акцизних зборів	F31
Товари, що після перебування під процедурою переробки на митній території поміщаються під процедуру митного складу без призупинення стягнення акцизних зборів	F32
Товари, що після перебування у вільній зоні поміщаються під процедуру митного складу без сплати акцизних зборів	F33
Товари, що після перебування під процедурою кінцевого використання поміщаються під процедуру митного складу без призупинення стягнення акцизних зборів	F34
Випуск для вільного обігу перероблених продуктів, якщо підлягає застосуванню стаття 86(3) Кодексу	► M1 F44 ◀
Звільнення від податку на додану вартість під час остаточного ввозу деяких товарів (Директива Ради 2009/132/ЄС ^(*1))	F45
▼ M1	
Використання первісної тарифної класифікації товарів у ситуаціях, передбачених у статті 86(2) Кодексу	F46
Спрощення складання митних декларацій на товари, що підпадають під різні тарифні підпозиції, передбачене в статті 177 Кодексу	F47
▼ B	
Вивіз	
Постачання та бункерування	F61
▼ M1	
Спрощення складання митних декларацій на товари, що підпадають під різні тарифні підпозиції, передбачене в статті 177 Кодексу	F65
▼ B	
Товари, відправлені в контексті торгівлі зі спеціальними фіскальними територіями (Стаття 1(3) Кодексу)	F75
(*1) Директива Ради 2009/132/ЄС від 19 жовтня 2009 щодо визначення меж статті 143(b) та (c) Директиви 2006/112/ЄС стосовно звільнення від сплати податку на додану вартість під час остаточного ввозу деяких товарів (ОВ L 292, 10.11.2009, с. 5).	

2/1. Спрощена декларація/попередній документ

[▼ M1](#)

Цей елемент даних складається із літерно-цифрових кодів.

Кожен код має три компоненти. Перший компонент (ап..3), який складається із комбінації цифр та/або літер, слугує для ідентифікації типу документа. Другий компонент (ап..35) представляє дані потрібні для визначення такого документа, це або його ідентифікаційний номер, або інше покликання, яке дозволяє його визначити. Третій компонент (ап..5) використовується для того, щоб ідентифікувати, на який саме пункт попереднього документа покликаються.

Якщо подається митна декларація у паперовій формі, три компоненти розділяють рисками (-).

1. Перший компонент (ап..3)

[▼ B](#)

Оберіть аббревіатуру для документа зі «списку аббревіатур для документів» нижче.

(цифрові коди, взяті з Довідників ООН 2014b для електронного обміну даними для управління, торгівлі та транспорту: Список кодів для елемента даних 1001, назва документа/повідомлення, кодований.)

Список контейнерів	235
Повідомлення про доставлення	270
Пакувальний лист	271
Рахунок-проформа	325
Декларація тимчасового зберігання	337
Загальна декларація прибуття	355
Комерційний рахунок-фактура	380
Домашня транспортна накладна	703
Мастер-коносамент	704
Коносамент	705
Домашній коносамент	714
Залізнична накладна	720
Автотранспортна накладна	730
Авіанакладна	740
Мастер-авіанакладна	741
Поштова накладна (поштові посилки)	750
Транспортний документ мультимодального/комбінованого перевезення	760
Вантажна відомість	785
Навантажувальний документ	787
Транзитна декларація Союзу/декларація спільного транзиту — змішані відправлення (Т)	820
Зовнішня транзитна декларація Союзу/декларація спільного транзиту (Т1)	821
Внутрішня транзитна декларація Союзу/декларація спільного транзиту (Т2)	822
Контрольний документ Т5	823
Підтвердження митного статусу товарів Союзу Т2L	825
Книжка МДП	952
Книжка АТА	955
Покликання/дата запису в обліку декларанта	CLE
Інформаційний лист INF3	IF3
Вантажна відомість — спрощена процедура	MNS
Декларація/повідомлення MRN	MRN
Декларація внутрішнього транзиту Союзу — Стаття 227 Кодексу	T2F
Підтвердження митного статусу товарів Союзу T2LF	T2G
Доказ T2M	T2M
Спрощена декларація	SDE
Інше	ZZZ

Код «CLE», включений до цього списку стандартів для «дати та покликання на запис в обліку декларанта». (Стаття 182(1) Кодексу). Дату кодовано у такий спосіб: rrrrmmdd.

▼M1

2. Другий компонент (ап..35)

▼B

Сюди вставляють ідентифікаційний номер або інше посилання, яке дозволяє визначити документ.

Якщо MRN зазначається як попередній документ, референтний номер повинен мати таку структуру:

Поле	Зміст	Формат	Приклади
1	Останні дві цифри року офіційного прийому декларації (PP)	n2	15
2	Ідентифікатор країни, що в ній подано декларацію/підтвердження митного статусу товарів Союзу/ повідомлення (код країни альфа 2)	a2	RO
3	Унікальний ідентифікатор повідомлення на рік і країну	an12	9876AB889012
4	Ідентифікатор процедури	a1	B
5	Контрольна сума	an1	5

Поля 1 і 2, як пояснено вище.

У полі 3 зазначається ідентифікатор відповідного повідомлення. За використання такого поля відповідальність несуть державні органи країн, але кожне повідомлення, опрацьоване протягом одного року в межах певної країни, повинне мати унікальний номер щодо відповідної процедури.

Державні органи країн, що хочуть, щоб референтний номер компетентної митниці було включено до MRN, можуть використовувати не більше перших 6 знаків, щоб внести його.

У полі 4 зазначається ідентифікатор процедури, визначеної в таблиці нижче.

У полі 5 вказується значення, що є контрольним числом для всього MRN. Це поле дозволяє виявити помилку при введенні всього MRN.

Коди, що використовуються у полі 4 «Ідентифікатор процедури»:

Код	Процедура	Відповідні колонки в таблиці розділу I, глави 1
A	Тільки вивіз	B1, B2, B3 або C1
B	Вивіз і загальна декларація вибуття	Комбінація A1 або A2 з B1, B2, B3 або C1
C	Тільки загальна декларація вибуття	A1 або A2
D	Повідомлення про зворотний вивіз	A3
E	Відправлення товарів, пов'язаних зі спеціальною фіскальною територією	B4
J	Тільки транзитна декларація	D1, D2 або D3
K	Транзитна декларація та загальна декларація вибуття	Комбінація D1, D2 або D3 з A1 або A2
L	Транзитна декларація та загальна	Комбінація D1, D2 або D3 з F1a, F2a, F3a,

	декларація прибуття	F4a або F5
M	Підтвердження митного статусу товарів Союзу/Митний маніфест товарів	E1, E2
R	Тільки ввізна декларація	H1, H2, H3, H4, H6 або I1
S	Ввізна декларація та загальна декларація прибуття	Комбінація H1, H2, H3, H4, H6 або I1 з F1a, F2a, F3a, F4a або F5
T	Тільки загальна декларація прибуття	F1a, F1b, F1c, F1d, F2a, F2b, F2c, F2d, F3a, F3b, F4a, F4b, F4c або F5
U	Декларація тимчасового зберігання	G4
V	Представлення товарів, пов'язаних зі спеціальною фіскальною територією	H5
W	Декларація тимчасового зберігання та загальна декларація прибуття	Комбінація G4 з F1a, F2a, F3a, F4a або F5

▼M1

3. Третій компонент (п.5)

▼B

Номер товарної позиції щодо відповідних товарів, передбачених у Е.Д. 1/6. Номер товарної позиції у загальній декларації або у попередньому документі.

▼M1

— Відповідна товарна позиція у декларації була 5 товарною позицією в транзитному документі T1 (попередній документ), якому митниця призначення присвоїла номер «238544». Таким чином, код буде «821-238544-5». («821» — код процедури транзиту, «238544» — реєстраційний номер документа (або MRN для операцій NCTS) і «5» — номер товарної позиції).

— Товари задекларовано через спрощену декларацію. Було надано MRN '16DE9876AB889012R1'. У додатковій декларації, код документа буде 'SDE-16DE9876AB889012R1'. ('SDE' для спрощеної декларації, '16DE9876AB889012R1' для MRN документа).

▼B

Якщо зазначений вище документ складно з використанням паперової митної декларації (SAD), аббревіатура міститиме коди, визначені для першого підрозділу Е.Д. 1/1 типу декларації (IM, EX, CO та EU).

Якщо, у разі використання транзитних декларацій у паперовій формі, внесено більш ніж одне посилання, а держави-члени передбачають, що інформацію вносять у кодованій формі, застосовують код «00200», що визначено у Е.Д. 2/2 «Додаткова інформація».

2/2. Додаткова інформація

П'ятизначний цифровий код використовується щоб закодувати додаткову інформацію митного характеру. Цей код вноситься після додаткової інформації, окрім випадків, коли законодавство Союзу передбачає використання коду замість тексту.

Приклад: Якщо декларант та вантажовідправники є тією самою особою, вноситься код 00300.

Законодавство Союзу передбачає внесення певної додаткової інформації в елементи даних, відмінні від Е.Д. 2/2 «Додаткова інформація». Однак така додаткова інформація повинна бути закодована відповідно до тих самих правил що й інформація, що повинна бути внесена в Е.Д. 2/2 «Додаткова інформація».

Загальна категорія — Код 0xxxx

Правова основа	Предмет	Додаткова інформація	Код
Стаття 163 Делегованого регламенту (ЄС) 2015/2446	Заява на отримання дозволу на використання спеціальної процедури, відмінної від процедури транзиту, на основі митної декларації	«Спрощений дозвіл»	00100
Розділ II додатка В Делегованого регламенту (ЄС) 2015/2446	Деякі згадки документів або сторінок	«Різне»	00200

Розділ II додатка В Делегованого регламенту (ЄС) 2015/2446	Декларант вантажовідправник є тією самою особою і	«Вантажовідправник»	00300
Розділ II додатка В Делегованого регламенту (ЄС) 2015/2446	Декларант та експортер є тією самою особою	«Експортер»	00400
Розділ II додатка В Делегованого регламенту (ЄС) 2015/2446	Декларант вантажоодержувач є тією самою особою і	«Вантажоодержувач»	00500
▼ M1 _____			
▼ B			

Ввіз: Код 1xxxx

Правова основа	Предмет	Додаткова інформація	Код
Стаття 241(1) перший підпараграф Делегованого регламенту (ЄС) 2015/2446	Закриття процедури переробки на митній території	«IP» та відповідний «номер дозволу або номер INF ...»	10 200
Стаття 241(1) другий підпараграф Делегованого регламенту (ЄС) 2015/2446	Закриття процедури переробки на митній території (спеціальні заходи торговельної політики)	IP CPM	10 300
Стаття 238 Делегованого регламенту (ЄС) 2015/2446	Закриття процедури тимчасового ввозу	«ТА» та відповідний «номер дозволу ...»	10 500
Розділ II додатка В Делегованого регламенту (ЄС) 2015/2446	Ситуації, коли товари перевозяться з обіговим коносаментом, що не має індосаменту, у випадку загальної декларації прибуття, якщо деталі вантажоодержувача невідомі.	«Вантажоодержувач» невідомий	10 600
▼ M1 _____			
▼ B			

Транзит: Код 2xxxx

Правова основа	Предмет	Додаткова інформація	Код
Стаття 18 «процедури спільного транзиту» (*1)	Вивіз із однієї країни ЄАВТ з обмеженням або вивіз із Союзу з обмеженням		20100
Стаття 18 «процедури спільного транзиту»	Вивіз із однієї країни ЄАВТ, що підлягає стягненню мит або вивіз із Союзу, що підлягає стягненню мит		20200
Стаття 18 «процедури спільного транзиту»	Вивіз	«Вивіз»	20300

(*1) Конвенція про процедуру спільного транзиту від 20 травня 1987 року 13.08.1987, с. 2).

На вивіз: Код 3xxxx

Правова основа	Предмет	Додаткова інформація	Код
Стаття 254(4)(b) Кодексу	Вивіз товарів, що підлягають кінцевому використанню	«E-U»	30300
Стаття 160 Делегованого регламенту (ЄС) 2015/2446	Запит на отримання інформаційного листа INF3	INF3	30 400
►МІ Стаття 329(7) ◀	Запит до митниці за місцем, де товари приймаються за єдиним договором перевезення для перевезення товарів із митної території Союзу до митниці вибуття	Митниця вибуття:	30 500
Розділ додатка Делегованого регламенту (ЄС) 2015/2446	II В Ситуації, коли товари перевозяться з обіговим коносаментом, що не має індосаменту, у випадку загальної декларації вибуття, якщо деталі вантажоодержувача невідомі.	«Вантажоодержувач» невідомий	30 600

Інше Код 4xxxx

Правова основа	Предмет	Додаткова інформація	Код
Стаття 123 Делегованого регламенту (ЄС) 2015/2446	Запит на довший строк дії підтвердження митного статусу товарів Союзу	«Довший строк дії підтвердження митного статусу товарів Союзу»	40 100

2/3. Подані документи, сертифікати та дозволи, додаткові покликання

- (a) документи Союзу або міжнародні документи, сертифікати та дозволи, оформлені для підтвердження декларації, а також додаткові посилання, повинні бути внесені у формі коду відповідно до розділу I разом із ідентифікаційним номером або іншим посиланням, яке уможливило визначення. Список документів, сертифікатів та дозволів, а також додаткових посилань і їхніх відповідних кодів можна знайти у базі даних TARIC.
- (b) національні документи, сертифікати та дозволи, оформлені для підтвердження декларації, а також додаткові посилання, повинні бути внесені у формі коду відповідно до розділу I (наприклад: 2123, 34d5), можливо разом із ідентифікаційним номером або іншим посиланням, яке уможливило визначення. Чотири знаки представляють коди на основі власної номенклатури такої держави-члена.

2/7. Ідентифікація складу

Код для внесення складається із таких двох частин:

—

Знак, що ідентифікує тип складу:

- R Публічний митний склад I типу
S Публічний митний склад II типу

T	Публічний митний склад III типу
U	Приватний митний склад
V	Склади для тимчасового зберігання товарів
T	Немитний склад
Z	Вільна зона

— Ідентифікаційний номер, присвоєний державою-членом під час видачі дозволу у випадках, коли такий дозвіл видається

3/1. Експортер

У випадку групових відправлень, якщо використовуються митні декларації в паперовій формі, а держави-члени передбачають використання кодової інформації, застосовується код 00200, як визначено в Е.Д. 2/2 «Додаткова інформація».

3/2. Ідентифікаційний номер експортера

Номер EORI має таку структуру:

Поле	Зміст	Формат
1	Ідентифікатор держави-члена (код країни)	a2
2	Унікальний ідентифікатор держави-члена	an..15

Код країни: Використовується код країни, визначений у розділі I щодо коду країни Е.Д. 3/1 «Експортер».

Структура наданого Союзу унікального ідентифікаційного номера третьої країни є такою:

Поле	Зміст	Формат
1	Код країни	a2
2	Унікальний ідентифікаційний номер третьої країни	an..15

Код країни: Використовується код країни, визначений у розділі I щодо коду країни Е.Д. 3/1 «Експортер».

3/9. Вантажодержувач

У випадку групових відправлень, якщо використовуються паперові митні декларації, а держави-члени передбачають використання кодової інформації, застосовується код 00200, визначений в Е.Д. 2/2 «Додаткова інформація».

3/21. Код статусу представника

Вставте один із таких кодів (n1) перед повним іменем та адресою для визначення статусу представника:

2 Представник (безпосереднє представництво у розумінні статті 18(1) Кодексу)

3 Представник (непряме представництво у розумінні статті 18(1) Кодексу)

Якщо цей елемент даних є надрукованим на паперовому документі, його вказують у квадратних дужках (наприклад: [2] або [3]).

3/37. Ідентифікаційний номер додаткового учасника (учасників) ланцюга поставок

Цей елемент даних складається з двох компонентів:

1. Код ролі

Можуть бути задекларовані такі сторони:

Код ролі	Сторона	Опис
CS	Консолідатор	Експедитор, що консолідує окремі менші відправлення в єдине більше

		відправлення (в процесі консолідації), яке відправляється контрагенту, що вчиняє зворотні відносно дій консолідатора дії, розділяючи консолідовані відправлення на їхні первісні компоненти
MF	Виробник	Сторона, що виробляє товари
FW	Експедитор	Сторона, що здійснює експедирування товарів
WH	Власник складу	Сторона, що бере відповідальність за товари, що прибувають на склад

2. Ідентифікаційний номер сторони

Структура такого номера відповідає структурі, визначеній для Е.Д. 3/2 «Ідентифікаційний номер експортера».

3/40. Ідентифікаційний номер додаткових фіскальних покликань

Цей елемент даних складається з двох компонентів:

1. Код ролі

Можуть бути задекларовані такі сторони:

Код ролі	Сторона	Опис
FR1	Імпортёр	Особа або особи, призначені або визнані зобов'язаними сплатити податок на додану вартість державою-членом ввозу відповідно до статті 201 Директиви 2006/112/ЄС
FR2	Покупець	Особа, зобов'язана сплатити податок на додану вартість під час придбання товарів у межах Союзу в державі-члені кінцевого призначення відповідно до статті 200 Директиви 2006/112/ЄС
FR3	Податковий представник	Податковий представник, призначений імпортером, зобов'язаний сплатити податок на додану вартість в державі-члені ввозу
FR4	Власник дозволу на відстрочку платежу	Особа, що підлягає оподаткуванню, або особа, відповідальна за сплату, або інша особа, що отримала відстрочку платежу відповідно до статті 211 Директиви 2006/112/ЄС

2. Ідентифікаційний номер податку на додану вартість має таку структуру:

Поле	Зміст	Формат
1	Ідентифікатор держави-члена видачі (код ISO 3166 — дволітерний-: Греція може використовувати EL)	a2

2	Індивідуальний номер, що присвоюється державами-членами для ідентифікації осіб, що підлягають оподаткуванню, зазначений у статті 214 Директиви 2006/112/ЄС	ан..15
---	--	--------

4/1. Умови постачання

Кодами та заявами, що підлягають внесенню, у відповідних випадках, у перші два підрозділи є такі:

Перший підрозділ	Значення	Другий підрозділ
Код Incoterms	Incoterms — ICC/ECE	Місце, що повинне бути зазначене
<i>Код, застосовний до дорожнього та залізничного транспорту</i>		
DAF (Incoterms 2000)	Поставлено до кордону	Узгоджене місце
<i>Коди, застосовні до всіх видів транспорту</i>		
EXW (Incoterms 2010)	Франко завод	Узгоджене місце
FCA (Incoterms 2010)	Франко перевізник	Узгоджене місце
CPT (Incoterms 2010)	Перевезення оплачено до	Узгоджене місце призначення
CIP (Incoterms 2010)	Перевезення і страхування оплачено до	Узгоджене місце призначення
DAT (Incoterms 2010)	Поставлено до терміналу	Узгоджений термінал у порту або місці призначення
DAP (Incoterms 2010)	Поставлено до місця призначення	Узгоджене місце призначення
DDP (Incoterms 2010)	Поставлено зі сплатою мита	Узгоджене місце призначення
DDU (Incoterms 2000)	Поставлено без сплати мита	Узгоджене місце призначення
<i>Коди, застосовні до морського та внутрішнього водного транспорту</i>		
FAS (Incoterms 2010)	Франко уздовж борта судна	Узгоджений порт завантаження
FOB (Incoterms 2010)	Франко борт	Узгоджений порт завантаження
CFR (Incoterms 2010)	Вартість і фрахт	Узгоджений порт призначення
CIF (Incoterms 2010)	Вартість, страхування і фрахт	Узгоджений порт призначення

DES (Incoterms 2000)	Поставлено з судна	Узгоджений порт призначення
DES (Incoterms 2000)	Поставлено з причалу	Узгоджений порт призначення
XXX	Терміни постачання, відмінні від зазначених вище	Опис умов доставляння подано в договорі

4/2. Спосіб оплати транспортних зборів

Використовуються такі коди:

- A Оплата готівкою
- B Оплата кредитною карткою
- C Оплата чеком
- D Інше (наприклад, прямий дебет готівкового рахунку)
- H Електронний переказ коштів
- Y Власник рахунку у перевізника
- Z Без передоплати

[▼M1](#)

4/3. Розрахунок податків — Тип податку

[▼B](#)

Застосовні коди наведено нижче:

▶M1 Ввізне мито ◀	A00
Остаточні антидемпінгові мита	A30
Тимчасові антидемпінгові мита	A35
Остаточні компенсаційні мита	A40
Тимчасові компенсаційні мита	A45
ПДВ	B00
▶M1 Вивізне мито ◀	C00
▼M1 _____	
▼B	
Мита, стягнені від імені інших країн	E00

[▼M1](#)

4/8. Розрахунок податків — спосіб оплати

[▼B](#)

Такі коди можуть бути використані державами-членами

- A Оплата готівкою
- B Оплата кредитною карткою
- C Оплата чеком
- D Інше (наприклад, прямий дебет готівкового рахунку агента)
- E Відстрочений або відкладений платіж
- G Відкладений платіж — Система ПДВ (стаття 211 Директиви 2006/112/ЄС)
- H Електронний переказ
- J Платіж через відділення поштової адміністрації (поштове відправлення) або інший публічний сектор чи урядовий департамент
- K Акцизний кредит або знижка
- P Із готівкового рахунку агента

- R Забезпечення суми, що підлягає сплаті
- S Особовий гарантійний рахунок
- T Із гарантійного рахунку агента
- U Із гарантії агента — постійне уповноваження
- V Із гарантії агента— одноразове уповноваження
- O Забезпечення, подане інтервенційному агентству

4/9. Донарахування та вирахування

Донарахування (У значенні статей 70 та 71 Кодексу):

- AB : Суми комісійної та брокерської винагороди, крім комісійної винагороди за купівлю;
- AD : Контейнери та пакування
- AE : Матеріали, компоненти, частини та подібні предмети, що входять до складу ввізних товарів
- AF : Інструменти, штампи, кліше і подібні предмети, що використовуються у виробленні ввізних товарів
- AG : Матеріали, використані у виробленні ввізних товарів
- AH : Інженерні роботи, розробки, художні роботи, проектні роботи, плани і креслення, виконані не в Європейському Союзі та необхідні для вироблення ввізних товарів;
- AI : Роялті та ліцензійні платежі
- AJ : Дохід від будь-якого подальшого перепродажу, розпорядження або використання, що отримується продавцем
- AK : Витрати на перевезення, навантаження і транспортну обробку, і страхування до місця переміщення в Європейський Союз
- AL : Непрямі платежі та інші платежі (стаття 70 Кодексу)
- AN : Донарахування, що ґрунтуються на рішенні, ухваленому відповідно до статті 71 Делегованого регламенту (ЄС) 2015/2446

Вирахування (У значенні статті 72 Кодексу):

- BA : Витрати на перевезення після прибуття на місце переміщення
- BB : Витрати на будівництво, зведення, монтаж, обслуговування або технічну допомогу, здійснені після ввезення
- BC : Ввізні мита на інші збори, що підлягають сплаті в Союзі на підставі ввозу або продажу товарів
- BD : Витрати на виплату відсотків
- BE : Витрати на право відтворювати ввізні товари в Європейському Союзі
- BF : Комісійні винагороди за купівлю
- BG : Вирахування, що ґрунтуються на рішенні, ухваленому відповідно до статті 71 Делегованого регламенту (ЄС) 2015/2446

4/13. Показники визначення вартості

Код складається із чотирьох цифр, кожна з яких є або «0» або «1».

Кожен знак «0» або «1» відображає те, чи стосується показник визначення вартості відповідних товарів

1^{-ша} цифра: Відносини сторін, чи є вплив на ціну

2^{-та} цифра: Обмеження щодо розпорядження товарами або їх використання покупцем відповідно до статті 70(3)(а) Кодексу

3^{-тя} цифра: Продаж або ціна залежить від виконання певної умови або зустрічного зобов'язання відповідно до статті 70(3)(b) Кодексу.

4^{-та} цифра: Продаж підлягає домовленості, що згідно з нею частину доходу від будь-якого наступного перепродажу, розпорядження чи використання прямо чи опосередковано отримує продавець

Приклад: Якщо на товари впливають відносини між сторонами, але жодна з інших ситуацій, визначених під 2^{-ою}, 3^{-ою} та 4^{-ою} цифрами, використовується комбінація коду «1000».

4/16. Метод визначення вартості

Положення, що використовуються для визначення митної вартості ввізних товарів повинні кодуватися таким чином:

Код	Відповідна стаття	Метод
-----	-------------------	-------

	Кодексу	
1	70	Транзакційна вартість ввізних товарів
2	74(2)a)	Транзакційна вартість ідентичних товарів
3	74(2)b)	Транзакційна вартість подібних товарів
4	74(2)c)	Дедуктивний метод визначення вартості
5	74(2)d)	Метод додавання для визначення вартості
6	74(3)	Вартість на основі наявних даних (резервний метод)

4/17. Преференція

Ця інформація включає тризначні коди, що складаються із однозначного компонента із 1) та двозначного компонента із 2).

Відповідні коди зазначено нижче:

1. Перша цифра коду

- 1 Тарифний захід *erga omnes*
- 2 Генералізована система преференцій (ГСП)
- 3 Тарифні преференції, відмінні від згаданих під кодом 2
- 4 Митні збори, передбачені умовами угод про митний союз, укладених Європейським Союзом
- 5 Преференції в контексті торгівлі зі спеціальними фіскальними територіями

2. Наступні дві цифри

- 00 Жодна із таких
- 10 Призупинення тарифу
- 18 Призупинення тарифу зі сертифікатом, що підтверджує особливий характер продукту
- 19 Тимчасове призупинення продуктів, що ввозяться зі сертифікатом про придатність для експлуатації в польоті
- 20 Тарифна квота ([29](#))
- 25 Тарифна квота зі сертифікатом, що підтверджує особливий характер продукту ([29](#))

(28)Тарифна квота після переробки за межами митної території ([29](#))

- 50 Сертифікат, що підтверджує особливий характер продукту

5/6. Орган призначення (і країна)

Використовуйте коди (aп8), структуровані таким чином:

— перші два знаки (a2) слугують для ідентифікації країни з використанням коду країни, визначеного для ідентифікаційного номера експортер^a,

— наступні шість знаків (aп6) позначають відповідну митницю в такій країні. Пропонується прийняти таку структуру:

Перші три знаки (aп3) заповнюються назвою місця розташування з UN/LOCODE ([30](#)), а останні три — національним літерно-цифровим підрозділом (aп3). Якщо цей підрозділ не використовується, вставляються знаки «000».

Приклад: BEBRU000: BE = ISO 3166 для Бельгії, BRU = UN/LOCODE назва розташування для міста Брюссель, 000 — у підрозділі, що не використовується.

5/23. Місце розташування товарів

Використовуйте коди країн ISO alpha 2, використані в полі 1Е.Д. 3/1 «Експортер».

Для виду місця розташування використовуйте коди, визначені нижче:

- A Призначене місце розташування
- B Дозволене місце
- C Затверджене місце
- D Інше

Для ідентифікації місця розташування використовуйте один із таких ідентифікаторів:

Префікс	Ідентифікатор	Опис
T	Поштовий	Використовуйте поштові індекси для відповідного місця

	індекс	розташування.
U	UN/LOCODE	Використовуйте коди визначені у Списку кодів за країнами UN/LOCODE
V	Ідентифікатор митниці	Використайте коди визначені відповідно до Е.Д. 5/6 «Орган призначення і країна»
W	Координати GPS	Десяткові градуси з від'ємними значеннями для півдня та заходу. <i>Приклади:</i> 44,424896°/8,774792° або 50,838068°/ 4,381508°
X	Номер EORI	Використайте ідентифікаційний номер, визначений в описі для Е.Д. 3/2 «Ідентифікаційний номер експортер ^{а)} ». Якщо економічний оператор має більше одного приміщення, номер EORI заповнюється унікальним ідентифікатором відповідного місця розташування.
T	Номер дозволу	Внесіть номер дозволу відповідного місця розташування, тобто складу, де товари можуть бути перевірені. Якщо дозвіл стосується більш ніж одного приміщення, номер дозволу заповнюється унікальним ідентифікатором відповідного місця розташування.
Z	Довільний текст	Введіть адресу відповідного місця розташування.

У разі використання кодів «X» або «Y» для ідентифікації об'єкта, і якщо є декілька об'єктів, пов'язаних із номером EORI або відповідним номером дозволу, може бути використаний додатковий ідентифікатор для однозначної ідентифікації об'єкта.

7/2. Контейнер

Відповідні коди зазначено нижче:

- 0 Товари, що не перевозяться в контейнерах
- 1 Товари, що перевозяться у контейнерах.

7/4. Вид транспорту на кордоні

Застосовні коди наведено нижче:

Код	Опис
1	Морський транспорт
2	Залізничний транспорт
3	Дорожній транспорт
4	Повітряний транспорт
5	Пошта (Активний вид транспорту невідомий)
7	Стаціонарні транспортні установки
8	Внутрішній водний транспорт
9	Вид невідомий (тобто транспортний засіб, що переміщується своїм ходом)

7/6. Ідентифікація фактичного транспортного засобу при перетині кордону

Застосовні коди наведено нижче:

Код	Опис
10	Ідентифікаційний номер IMO судна
40	Номер рейсу IATA

7/7. Ідентифікаційні дані транспортного засобу при відправленні

Застосовні коди наведено нижче:

Код	Опис
10	Ідентифікаційний номер ІМО судна
11	Назва судна
20	Номер вагона
30	Реєстраційний номер дорожнього транспортного засобу
40	Номер рейсу IATA
41	Реєстраційний номер повітряного судна
80	Європейський ідентифікаційний номер морського судна (код ENI)
81	Назва судна внутрішнього плавання

7/11. Розмір та тип контейнера

Використовуються такі коди:

Код	Опис
1	Цистерна з нікелевим покриттям
2	Цистерна з епоксидним покриттям
6	Цистерна під тиском
7	Охолоджувальна цистерна
9	Цистерна зі сталі, що не іржавіє
10	Контейнер-холодильник завдовжки 40 футів, що не працює
12	Європейський палет розміром 80 см на 120 см
13	Скандинавський палет розміром 100 см на 120 см
14	Причіп
15	Контейнер-холодильник завдовжки 20 футів, що не працює
16	Палет, придатний для обміну
17	Напівпричіп
18	Контейнер-цистерна завдовжки 20 футів
19	Контейнер-цистерна завдовжки 30 футів
20	Контейнер-цистерна завдовжки 40 футів
21	Контейнер IC завдовжки 20 футів, що належить InterContainer, дочірній компанії європейської залізниці
22	Контейнер IC завдовжки 30 футів, що належить InterContainer, дочірній компанії європейської залізниці
23	Контейнер IC завдовжки 40 футів, що належить InterContainer, дочірній компанії європейської залізниці
24	Охолоджувальна цистерна завдовжки 20 футів
25	Охолоджувальна цистерна завдовжки 30 футів

26	Охолоджувальна цистерна завдовжки 40 футів
27	Контейнер-цистерна ІС завдовжки 20 футів, що належить InterContainer, дочірній компанії європейської залізниці
28	Контейнер-цистерна ІС завдовжки 30 футів, що належить InterContainer, дочірній компанії європейської залізниці
29	Контейнер-цистерна ІС завдовжки 40 футів, що належить InterContainer, дочірній компанії європейської залізниці
30	Охолоджувальна цистерна ІС завдовжки 20 футів, що належить InterContainer, дочірній компанії європейської залізниці
31	Контейнер із контрольованою температурою завдовжки 30 футів.
32	Охолоджувальна цистерна ІС завдовжки 40 футів, що належить InterContainer, дочірній компанії європейської залізниці.
33	Рухомий ящик довжиною менше 6,15 метрів
34	Рухомий ящик довжиною від 6,15 метрів до 7,82 метрів.
35	Рухомий ящик довжиною від 7,82 метрів до 9,15 метрів.
36	Рухомий ящик довжиною від 9,15 метрів до 10,90 метрів.
37	Рухомий ящик довжиною від 10,90 метрів до 13,75 метрів.
38	Контейнер типу Tote bin
39	Контейнер із контрольованою температурою завдовжки 20 футів.
40	Контейнер із контрольованою температурою завдовжки 40 футів.
41	Охолоджувальний контейнер (холодильник) завдовжки 30 футів, що не працює
42	Подвійний причіп
43	Контейнер ІІ завдовжки 20 футів (з відкритим верхом)
44	Контейнер ІІ завдовжки 20 футів (із закритим верхом)
45	Контейнер ІІ завдовжки 40 футів (із закритим верхом)

7/12. Статус упакованого контейнера

Використовуються такі коди:

Код	Опис	Значення
A	Порожній	Означає, що контейнер порожній.
B	Не порожній	Означає, що контейнер не є порожнім.

7/13. Тип постачальника обладнання

Використовуються такі коди:

Код	Опис
1	Постачено відправником
2	Постачено перевізником

8/2. Тип гарантії

Коди гарантії

Застосовні коди наведено нижче:

Опис	Код
Для звільнення від гарантії (стаття 95(2) Кодексу)	0
Для комплексної гарантії (стаття 89(5) Кодексу)	1
Для індивідуальної гарантії у формі зобов'язання, наданого гарантом (стаття 92(1)(b) Кодексу)	2
Для індивідуальної гарантії з грошовим депозитом у формі грошового внеску чи будь-якого іншого платіжного засобу, що його митні органи визнають еквівалентним грошовому внеску, в євро або у валюті держави-члена, в якій вимагається гарантія (стаття 92(1)(a) Кодексу)	3
Для індивідуальної гарантії у формі ваучерів (стаття 92(1)(b) Кодексу та стаття 160)	4
Для звільнення від гарантії, якщо сума ввізного чи вивізного мита, що підлягає забезпеченню, не перевищує статистичного граничного значення для декларацій, встановленого у статті 3(4) Регламенту Європейського Парламенту і Ради (ЄС) № 471/2009 про статистику Співтовариства щодо зовнішньої торгівлі з країнами, що не є членами (*1) (Стаття 89(9) Кодексу)	5
Для гарантії в іншій формі, що надає еквівалентне забезпечення сплати суми ввізного чи вивізного мита, що відповідає митному боргу, та інших зборів (Стаття 92(1)(c) Кодексу)	7
Для гарантії, що не вимагається для деяких публічних органів (стаття 89(7) Кодексу)	8
Для гарантії, поданої для товарів, відправлених під процедурою МДП	B
Для гарантії, що не вимагається для товарів, що перевозяться стаціонарними транспортними установками (стаття 89(8)(b) Кодексу)	C
Для гарантії, що не вимагається для товарів, поміщених під процедуру тимчасового ввозу відповідно до статті 81(a) Делегованого регламенту (ЄС) 2015/2446 (стаття 89(8) (c) Кодексу)	D
Для гарантії, що не вимагається для товарів, поміщених під процедуру тимчасового ввозу відповідно до статті 81(b) Делегованого регламенту (ЄС) 2015/2446 (стаття 89(8) (c) Кодексу)	E
Для гарантії, що не вимагається для товарів, поміщених під процедуру тимчасового ввозу відповідно до статті 81(c) Делегованого регламенту (ЄС) 2015/2446 (стаття 89(8) (c) Кодексу)	F
Для гарантії, що не вимагається для товарів, поміщених під процедуру тимчасового ввозу відповідно до статті 81(d) Делегованого регламенту (ЄС) 2015/2446 (стаття 89(8) (c) Кодексу)	G
Для гарантії, що не вимагається для товарів, поміщених під процедуру транзиту Союзу відповідно до статті 89(8)(d) Кодексу	H
(*1) Регламент (ЄС) № 471/2009 Європейського Парламенту і Ради від 6 травня 2009 року про статистику Співтовариства щодо зовнішньої торгівлі з третіми країнами та скасування Регламенту Ради (ЄС) № 1172/95 (ОБ L 152, 16.06.2009, с. 23).	

РОЗДІЛ III

Лінгвістичні покликання та їхні коди

Таблиця лінгвістичних покликань та їхніх кодів

Лінгвістичні покликання	Коди
— BG Ограничена валидност	Обмежена чинність — 99200
— CS Omezená platnost	

<ul style="list-style-type: none"> — DA Begrænset gyldighed — DE Beschränkte Geltung — EE Piiratud kehtivus — EL Περιορισμένη ισχύς — ES Validez limitada — FR Validité limitée — HR Ograničena valjanost — IT Validità limitata — LV Ierobežots derīgums — LT Galiojimas apribotas — HU Korlátozott érvényű — MT Validità limitata — NL Beperkte geldigheid — PL Ograniczona ważność — PT Validade limitada — RO Validitate limitată — SL Omejena veljavnost — SK Obmedzená platnosť — FI Voimassa rajoitetusti — SV Begränsad giltighet — EN Limited validity 	
<ul style="list-style-type: none"> — BG Освободено — CS Osvobození — DA Fritaget — DE Befreiung — EE Loobutud — EL Απαλλαγή — ES Dispensa — FR Dispense — HR Oslobođeno — IT Dispensa — LV Derīgs bez zīmoga — LT Leista neplombuoti — HU Mentesség — MT Tneħħija — NL Vrijstelling — PL Zwolnienie — PT Dispensa — RO Dispensă — SL Opustitev — SK Upustenie — FI Vapautettu — SV Befrielse — EN Waiver 	<p>Звільнення — 99201</p>
<ul style="list-style-type: none"> — BG Алтернативно доказателство — CS Alternativní důkaz — DA Alternativt bevis — DE Alternativnachweis — EE Alternatiivsed tõendid — EL Εναλλακτική απόδειξη — ES Prueba alternativa — FR Preuve alternative — HR Alternativni dokaz — IT Prova alternativa — LV Alternatīvs pierādījums — LT Alternatyvusis įrodymas — HU Alternatív igazolás 	<p>Альтернативне підтвердження — 99202</p>

<ul style="list-style-type: none"> — MT Prova alternativa — NL Alternatief bewijs — PL Alternatywny dowód — PT Prova alternativa — RO Probă alternativă — SL Alternativno dokazilo — SK Alternatívny dôkaz — FI Vaihtoehtoinen todiste — SV Alternativt bevis — EN Alternative proof 	
<ul style="list-style-type: none"> — BG Различия: митническо учреждение, където са представени стоките (наименование и държава) — CS Nesrovnalosti: úřad, kterému bylo zboží předloženo (název a země) — DA Forskelle: det sted, hvor varenne blev frembudt (navn og land) — DE Unstimmigkeiten: Stelle, bei der die Gestellung erfolgte (Name und Land) — EE Erinevused: asutus, kuhu kaup esitati(nimi ja riik) — EL Διαφορές: εμπορεύματα προσκομισθέντα στο τελωνείο (Όνομα και χώρα) — ES Diferencias: mercancías presentadas en la oficina (nombre y país) — FR Différences: marchandises présentées au bureau (nom et pays) — HR Razlike: carinarnica kojoj je roba podnesena ... (naziv i zemlja) — IT Differenze: ufficio al quale sono state presentate le merci (nome e paese) — LV Atšķirības: muitas iestāde, kurā preces tika uzrādītas (nosaukums un valsts) — LT Skirtumai: įstaiga, kuriai pateiktos prekės (pavadinimas ir valstybė) — HU Eltérések: hivatal, ahol az áruk bemutatása megtörtént (név és ország) — MT Differenzi: ufficċju fejn l-oġġetti kienu pprezentati (isem u pajjiż) — NL Verschillen: kantoor waar de goederen zijn aangebracht (naam en land) — PL Niezgodności: urząd, w którym przedstawiono towar (nazwa i kraj) — PT Diferenças: mercadorias apresentadas na estância (nome e país) — RO Diferențe: mărfuri prezentate la biroul vamal (nume și țara) — SL Razlike: urad, pri katerem je bilo blago predloženo (naziv in država) — SK Rozdiely: úrad, ktorému bol tovar predložený (názov a krajina). — FI Muutos: toimipaikka, jossa tavarat esitetty (nimi ja maa) — SV Avvikelse: tullkontor där varorna anmäldes (namn och land) — EN Differences: office where goods were presented (name and country) 	<p>Відмінності: митниця, де товари пред'явлено (назва і країна) — 99 203</p>
<ul style="list-style-type: none"> — BG Извеждането от подлежи на ограничения или такси съгласно Регламент/Директива/Решение № ..., — CS Výstup ze podléhá omezením nebo dávkám podle nařízení/směrnice/ rozhodnutí č ... — DA Udpassage fra undergivet restriktioner eller afgifter i henhold til forordning/direktiv/ afgørelse nr. ... 	<p>Вихід із з обмеженнями та зборами відповідно до Регламенту/ Директиви/ Рішення № ... — 99 204</p>

<p>— DE Ausgang aus- gemäß Verordnung/Richtlinie/Beschluss Nr. ... Beschränkungen oder Abgaben unterworfen.</p> <p>— EE ... territooriumilt väljumise suhtes kohaldatakse piiranguid ja makse vastavalt määrusele/direktiivile/otsusele nr...</p> <p>— EL Η έξοδος από υποβάλλεται σε περιορισμούς ή σε επιβαρύνσεις από τον Κανονισμό/την Οδηγία/την Απόφαση αριθ. ...</p> <p>— ES Salida de sometida a restricciones o imposiciones en virtud del (de la) Reglamento/Directiva/ Decisión no ...</p> <p>— FR Sortie de soumise à des restrictions ou à des impositions par le règlement ou la directive/décision no ...</p> <p>— HR Izlaz iz ... podliježe ograničenjima ili pristojbama na temelju Uredbe/Direktive/Odluke br. ...</p> <p>— IT Uscita dallasoggetta a restrizioni o ad imposizioni a norma del(la) regolamento/direttiva/ decisione n. ...</p> <p>— LV Izvešana no piemērojot ierobežojumus vai maksājumus saskaņā ar Regulu/Direktīvu/Lēmumu Nr. ...,</p> <p>— LT Išvežimui iš taikomi apribojimai arba mokesčiai, nustatytiReglamentu/ Direktyva/Sprendimu Nr....,</p> <p>— HU A kilépés területéről a ... rendelet/irányelv/határozat szerinti korlátozás vagy teher megfizetésének kötelezettsége alá esik</p> <p>— MT Hruġ mill- suġġett għall-restrizzjonijiet jew hłasijiet taht Regola/ Direttiva/Deciżjoni Nru ...</p> <p>— NL Bij uitgang uit dezijn de beperkingen of heffingen van Verordening/ Richtlijn/Besluit nr. ... van toepassing.</p> <p>— PL Wyprowadzenie z podlega ograniczeniom lub opłatom zgodnie z rozporządzeniem/dyrektywą/decyzją nr ...</p> <p>— PT Saída da sujeita a restrições ou a imposições pelo(a) Regulamento/ Directiva/Decisão n.o ...</p> <p>— RO Ieşire dinsupusă restricțiilor sau impozitelor prin Regulamentul/ Directiva/Decizia nr ...</p> <p>— SL Iznos iz zavezan omejitvam ali obveznim dajatvam na podlagi Uredbe/Direktive/Odločbe št. ...</p> <p>— SK Výstup zpodlieha obmedzeniam alebo platbám podľa nariadenia/ smernice/rozhodnutia č</p> <p>— FI vientiin sovelletaan asetuksen/direktiivin/päätöksen N:o ... mukaisia rajoituksia tai maksuja</p> <p>— SV Utförsel från underkastad restriktioner eller avgifter i enlighet med förordning/direktiv/beslut nr ...</p> <p>— EN Exit from subject to restrictions or charges under Regulation/Directive/Decision No ...</p>	
<p>— BG Одобрен изпращач</p> <p>— CS Schválený odesílatel</p> <p>— DA Godkendt afsender</p> <p>— DE Zugelassener Versender</p> <p>— EE Volitatud kaubasaatja</p> <p>— EL Εγκεκριμένος αποστολέας</p> <p>— ES Expedidor autorizado</p> <p>— FR Expéditeur agréé</p> <p>— HR Ovlašteni pošiljatelj</p> <p>— IT Speditore autorizzato</p> <p>— LV Atzītais nosūtītājs</p> <p>— LT Įgaliojasis gavėjas</p> <p>— HU Engedélyezett feladó</p> <p>— MT Awtorizzat li jibgħat</p> <p>— NL Toegelaten afzender</p> <p>— PL Upoważniony nadawca</p>	<p>Уповноважений вантажовідправник — 99206</p>

<ul style="list-style-type: none"> — PT Expedidor autorizado — RO Expeditor agreeat — SL Pooblaščeni pošiljatelj — SK Schválený odosielateľ — FI Valtuutettu lähettäjä — SV Godkänd avsändare — EN Authorised consignor 	
<ul style="list-style-type: none"> — BG Освободен от подпис — CS Podpis se nevyžaduje — DA Fritaget for underskrift — DE Freistellung von der Unterschriftsleistung — EE Allkirjanõudest loobutud — EL Δεν απαιτείται υπογραφή — ES Dispensa de firma — FR Dispense de signature — HR Oslobodeno potpisa — IT Dispensa dalla firma — LV Derīgs bez paraksta — LT Leista nepasirašyti — HU Aláírás alól mentesítve — MT Firma mhux meħtieġa — NL Van ondertekening vrijgesteld — PL Zwolniony ze składania podpisu — PT Dispensada a assinatura — RO Dispensă de semnătură — SL Opustitev podpisa — SK Upustenie od podpisu — FI Vapautettu allekirjoituksesta — SV Befrielse från underskrift — EN Signature waived 	<p>Звільнено від підпису — 99207</p>
<ul style="list-style-type: none"> — BG ЗАБРАНЕНО ОБЩО ОБЕЗПЕЧЕНИЕ — CS ZÁKAZ SOUBORNÉ JISTOTY — DA FORBUD MOD SAMLET SIKKERHEDSSTILLELSE — DE GESAMTBÜRGSCHAFT UNTERSAGT — EE ÜLDTAGATISE KASUTAMINE KEELATUD — EL ΑΠΑΓΟΡΕΥΕΤΑΙ Η ΣΥΝΟΛΙΚΗ ΕΓΓΥΗΣΗ — ES GARANTÍA GLOBAL PROHIBIDA — FR GARANTIE GLOBALE INTERDITE — HR ZABRANJENO ZAJEDNIČKO JAMSTVO — IT GARANZIA GLOBALE VIETATA — LV VISPĀRĒJS GALVOJUMS AIZLIEGTS — LT NAUDOTI BENDRAJĄ GARANTIJĄ UŽDRAUSTA — HU ÖSSZEZESSÉG TILOS — MT MHUX PERMESSA GARANZIJA KOMPRESIVA — NL DOORLOPENDE ZEKERHEID VERBODEN — PL ZAKAZ KORZYSTANIA Z GWARANCJI GENERALNEJ — PT GARANTIA GLOBAL PROIBIDA — RO GARANȚIA GLOBALĂ INTERZISĂ — SL PREPOVEDANO SKUPNO ZAVAROVANJE — SK ZÁKAZ CELKOVEJ ZÁRUKY — FI YLEISVAKUUDEN KÄYTTÖ KIELLETTY — SV SAMLAD SÄKERHET FÖRBJUDEN — EN COMPREHENSIVE GUARANTEE PROHIBITED 	<p>КОМПЛЕКСНА ГАРАНТІЯ ЗАБОРОНЕНА — 99208</p>
<ul style="list-style-type: none"> — BG ИЗПОЛЗВАНЕ БЕЗ ОГРАНИЧЕНИЯ — CS NEOMEZENÉ POUŽITÍ 	<p>НЕОБМЕЖЕНЕ ВИКОРИСТАННЯ — 99209</p>

<ul style="list-style-type: none"> — DA UBEGRÆNSET ANVENDELSE — DE UNBESCHRÄNKTE VERWENDUNG — EE PIIRAMATU KASUTAMINE — EL ΑΠΕΡΙΟΡΙΣΤΗ ΧΡΗΣΗ — ES UTILIZACIÓN NO LIMITADA — FR UTILISATION NON LIMITÉE — HR NEOGRANIČENA UPORABA — IT UTILIZZAZIONE NON LIMITATA — LV NEIEROBEŽOTS IZMANTOJUMS — LT NEAPRIBOTAS NAUDOJIMAS — HU KORLÁTOZÁS ALÁ NEM ESŐ HASZNÁLAT — MT UŻU MHUX RISTRETT — NL GEBRUIK ONBEPERKT — PL NIEOGRANICZONE KORZYSTANIE — PT UTILIZAÇÃO ILIMITADA — RO UTILIZARE NELIMITATĂ — SL NEOMEJENA UPORABA — SK NEOBMEDZENÉ POUŽITIE — FI KÄYTTÖÄ EI RAJOITETTU — SV OBEGRÄNSAD ANVÄNDNING — EN UNRESTRICTED USE 	
<ul style="list-style-type: none"> — BG Разни — CS Různí — DA Diverse — DE Verschiedene — EE Erinevad — EL Διάφορα — ES Varios — FR Divers — HR Razni — IT Vari — LV Dažādi — LT Įvairūs — HU Többféle — MT Diversi — NL Diverse — PL Różne — PT Diversos — RO Diverși — SL Razno — SK Rôzne — FI Useita — SV Flera — EN Various 	<p>Rізне — 99211</p>
<ul style="list-style-type: none"> — BG Насипно — CS Volně loženo — DA Bulk — DE Lose — EE Pakendamata — EL Χύμα — ES A granel — FR Vrac — HR Rasuto — IT Alla rinfusa — LV Berams(lejams) — LT Nesupakuota — HU Ömlesztett 	<p>Масовий товар — 99212</p>

<ul style="list-style-type: none"> — MT Bil-kwantità — NL Los gestort — PL Luzem — PT A granel — RO Vrac — SL Razsuto — SK Voľne ložené — FI Irtotavaraa — SV Bulk — EN Bulk 	
<ul style="list-style-type: none"> — BG Изпращач — CS Odesílatel — DA Afsender — DE Versender — EE Saatja — EL Αποστολέας — ES Expedidor — FR Expéditeur — HR Pošiljatelj — IT Speditore — LV Nosūtītājs — LT Siuntėjas — HU Feladó — MT Min jikkonsenja — NL Afzender — PL Nadawca — PT Expedidor — RO Expedito — SL Pošiljatelj — SK Odosielateľ — FI Lähettäjä — SV Avsändare — EN Consignor 	Вантажовідправник — 99213

ДОДАТОК 12-01

Формати та коди спільних вимог до даних для реєстрації економічних операторів та інших осіб

ВСТУПНІ ПРИМІТКИ

1. Формати та коди, що містяться в цьому додатку, застосовні щодо вимог до даних для реєстрації економічних операторів та інших осіб.
2. Розділ I включає формати елементів даних.
3. Щоразу коли інформація для реєстрації економічних операторів та інших осіб, зазначених у додатку 12-01 до Делегованого регламенту (ЄС) 2015/2446, має форму кодів, застосовується список кодів, що передбачений у розділі II.
4. Термін "тип/довжина" в поясненні атрибута вказує на вимоги до типу даних та довжини даних. Коди для типів даних такі:
 - a літерний
 - n цифровий
 - an літерно-цифровий

Число, що слідує за кодом, вказує на допустиму довжину даних. Застосовується таке.

Додаткові дві крапки перед індикатором довжини означають, що дані не мають фіксованої довжини, але можуть мати кількість символів не більшу, ніж вказано індикатором довжини. Кома у довжині даних означає, що атрибут може

містити десяткові знаки, символ перед комою вказує на загальну довжину атрибута, а символ після коми позначає максимальну кількість символів після десяткової коми.

Приклади довжини полів та формати:

- a1 1 літерний знак, фіксована довжина
- n2 2 цифрові знаки, фіксована довжина
- an3 3 літерно-цифрові символи, фіксована довжина
- a..4 до 4 літерних символів
- n..5 до 5 цифрових символів
- an..6 до 6 літерно-цифрових символів
- n..7,2 до 7 цифрових символів, включно з максимум 2 десятковими знаками, роздільник не фіксований.

РОЗДІЛ I

Формати спільних вимог до даних для реєстрації економічних операторів та інших осіб

Е.Д. №	Назва Е.Д.	Формат Е.Д. (Тип/довжина)	Список кодів у розділі II (Т/Н)	Потужність	Примітки
1	Номер EORI	an..17	Н	1x	Структуру номера EORI визначено в розділі II
2	Повне ім'я особи	an..512	Н	1x	
3	Адреса осідку/адреса проживання	Вулиця і номер будинку : an..70 Поштовий індекс: an..9 Місто: an..35 Код країни: a2	Н	1x	Використовується код країни, визначений у розділі II щодо коду країни Е.Д. 1 «Номер EORI».
4	Осідок на митній території Союзу	n1	Т	1x	
5	Ідентифікаційний номер (номери) ПДВ	Код країни: a2 Ідентифікаційний номер ПДВ an..15	Н	99x	Формат ідентифікаційного номера ПДВ визначено в статті 215 Директиви Ради 2006/112/ЄС про спільну систему податку на додану вартість.
6	Правовий статус	an..50	Н	1x	
7	Контактна інформація	Ім'я контактної особи: an..70 Вулиця і номер будинку : an..70 Поштовий індекс: an..9 Місто: an..35 номер телефону: an..50 номер факсу: an..50 Електронна адреса an..50	Н	9x	

8	Унікальний ідентифікаційний номер третьої країни	an..17	Н	99x	
9	Згода на розкриття персональних даних, перелічених у пунктах 1, 2 та 3	n1	Т	1x	
10	Коротка назва	an..70	Н	1x	
11	Дата створення осідку	n8 (ppppmmdd) ◀ ► M1	Н	1x	
12	Тип особи	n1	Т	1x	
13	Головна економічна діяльність	an4	Т	1x	
14	Дата початку дії номеру EORI	n8 (ppppmmdd)	Н	1x	
15	Дата завершення дії номеру EORI	n8 (ppppmmdd)	Н	1x	

РОЗДІЛ II

Коди стосовно спільних вимог до даних для реєстрації економічних операторів та інших осіб

КОДИ

1. ВСТУПНІ ПОЛОЖЕННЯ

Цей розділ містить коди, що підлягають використанню для реєстрації економічних операторів та інших осіб.

2. КОДИ

1 номер EORI

Номер EORI має таку структуру:

Поле	Зміст	Формат
1	Ідентифікатор держави-члена (код країни)	a2
2	Унікальний ідентифікатор держави-члена	an..15

Код країни: літерні коди Союзу для країн та територій ґрунтуються на чинних кодах ISO alpha 2 (a2), якщо вони є сумісними з вимогами Регламенту Комісії (ЄС) № 1106/2012. Комісія постійно публікує регламенти, що оновлюють список кодів країн.

4 Створення осідку на митній території Союзу

0 Не має осідку на митній території Союзу

1 Має осідок на митній території Союзу

9 Згода на розкриття персональних даних, перелічених у пунктах 1, 2 та 3

0 Не для публікації

1 Для публікації

12 Тип особи

Використовуються такі коди:

1 Фізична особа

2 Юридична особа

- (3) Об'єднання осіб, що не є юридичною особою, але визнане згідно із законодавством Союзу або національним правом таким, що здатне вчиняти правочини.

13 Головна економічна діяльність

4-значний код головної економічної діяльності відповідно до статистичної класифікації економічної діяльності в Європейському Співтоваристві (NACE; Регламент (ЄС) № 1893/2006) згідно з комерційним реєстром відповідної держави-члена.

ДОДАТОК 12-02

Зобов'язальна інформація про походження рішення

 зображення

 зображення

 зображення

[▼M1](#)

ДОДАТОК 12-03

ЯРЛИК, ЩО ПРИКРІПЛЮЄТЬСЯ ДО ЗАРЕЄСТРОВАНОВОГО БАГАЖУ, ЩО ЙОГО ЗАРЕЄСТРОВANO В АЕРОПОРТУ СОЮЗУ (Стаття 44)

1. ХАРАКТЕРИСТИКИ

Ярлик, зазначений у статті 44 повинен бути розроблений таким чином, щоб запобігти його повторному використанню.

- (a) Ярлик повинен містити зелену смугу щонайменше 5 мм завширшки вздовж повної довжини двох країв його маршрутною та ідентифікаційною секцій. Більш того, ці зелені смуги можуть розміщуватись на інших частинах багажного ярлика, за винятком всіх ділянок із штрих-кодом ярлика, що повинен бути надрукований на яскраво-білому тлі. (Див. зразки в 2(a))
- (b) Стосовно «термінового багажу», на ярлику вздовж його країв повинні бути зелені, а не червоні смуги. (Див. зразки 2(b))

2. МОДЕЛІ

(a) зображення

(b) зображення

[▼B](#)

ДОДАТОК 21-01

Список елементів даних нагляду, зазначених у статті 55(1)

Порядковий номер Е.Д.	Назва Е.Д.	Формат (відповідно до додатка В)	Потужність	
			Рівень заголовку	Рівень товарної позиції
1/1	Тип декларації	Той самий, що і для елемента даних із порядковим номером 1/1		
1/2	Тип додаткової	Той самий, що і для елемента даних із порядковим		

	декларації	номером 1/2
1/6	Номер товарної позиції	Той самий, що і для елемента даних із порядковим номером 1/6
1/10	Процедура	Той самий, що і для елемента даних із порядковим номером 1/10
1/11	Дорадча процедура	Той самий, що і для елемента даних із порядковим номером 1/11
2/3	Подані документи, сертифікати та дозволи, додаткові покликання	Той самий, що і для елемента даних із порядковим номером 2/3
3/2	►M1 Ідентифікаційний номер експортера ◀	Той самий, що і для елемента даних із порядковим номером 3/2
3/10	►M1 Ідентифікаційний номер вантажоодержувача ◀	Той самий, що і для елемента даних із порядковим номером 3/10
3/16	►M1 Ідентифікаційний номер імпортера ◀	Той самий, що і для елемента даних із порядковим номером 3/16
3/18	►M1 Ідентифікаційний номер декларанта ◀	Той самий, що і для елемента даних із порядковим номером 3/18
3/39	►M1 Ідентифікаційний номер власника дозволу ◀	Той самий, що і для елемента даних із порядковим номером 3/39
4/3	Розрахунок податків — Тип податку	Той самий, що і для елемента даних із порядковим номером 4/3
4/4	Розрахунок податків — База оподаткування	Той самий, що і для елемента даних із порядковим номером 4/4
4/5	Розрахунок податків — Ставка податку	Той самий, що і для елемента даних із порядковим номером 4/5
4/6	Розрахунок податків — Сума податку до сплати	Той самий, що і для елемента даних із порядковим номером 4/6
4/8	Розрахунок податків — спосіб оплати	Той самий, що і для елемента даних із порядковим номером 4/8
4/16	Метод визначення вартості	Той самий, що і для елемента даних із порядковим номером 4/16
4/17	Преференція	Той самий, що і для елемента даних із порядковим номером 4/17
5/8	Код країни призначення	Той самий, що і для елемента даних із порядковим номером 5/8
5/14	Код країни відправлення/вивозу	Той самий, що і для елемента даних із порядковим номером 5/14
5/15	Код країни походження	Той самий, що і для елемента даних із порядковим номером 5/15

5/16	Код країни преференційного походження	Той самий, що і для елемента даних із порядковим номером 5/16		
6/1	Маса нетто (кг)	Той самий, що і для елемента даних із порядковим номером 6/1		
6/2	Додаткові одиниці	Той самий, що і для елемента даних із порядковим номером 6/2		
6/5	Маса брутто (кг)	Той самий, що і для елемента даних із порядковим номером 6/5		
6/8	Опис товарів	Той самий, що і для елемента даних із порядковим номером 6/8		
6/10	Кількість пакунків	Той самий, що і для елемента даних із порядковим номером 6/10		
6/14	Товарний код — код Комбінованої номенклатури	Той самий, що і для елемента даних із порядковим номером 6/14		
6/15	Товарний код — код TARIC	Той самий, що і для елемента даних із порядковим номером 6/15		
6/16	Товарний код — додатковий (додаткові) код (коди) TARIC	Той самий, що і для елемента даних із порядковим номером 6/16		
6/17	Товарний код — національний(-і) додатковий(-і) код(-и)	Той самий, що і для елемента даних із порядковим номером 6/17		
7/2	Контейнер	Той самий, що і для елемента даних із порядковим номером 7/2		
7/4	Вид транспорту на кордоні	Той самий, що і для елемента даних із порядковим номером 7/4		
7/5	Вид транспорту в межах країни	Той самий, що і для елемента даних із порядковим номером 7/5		
7/10	Ідентифікаційний номер контейнера	Той самий, що і для елемента даних із порядковим номером 7/10		
8/1	Порядковий номер квоти	Той самий, що і для елемента даних із порядковим номером 8/1		
8/6	Статистична вартість	Той самий, що і для елемента даних із порядковим номером 8/6		
--	Дата прийому декларації	Відповідно до формату порядкового номера елемента даних 5/4	1×	
--	Номер декларації (унікальне покликання)	Відповідно до формату MRN, визначеного в елементі даних з порядковим номером 2/1	1×	
--	Видано	Відповідно до формату порядкового номера елемента даних 5/8	1×	

ДОДАТОК 21-02

Список елементів даних нагляду, зазначених у статті 55(6), та співвідношення з графою декларації та/або форматом

Порядковий номер Е.Д.	Назва Е.Д.	Формат (відповідно до додатка В)	Потужність		Співвідношення з графою декларації та/або форматом
			Рівень заголовку	Рівень товарної позиції	
1/10	Процедура	Той самий, що і для елемента даних із порядковим номером 1/10			37(1) – n 2
4/17	Преференція	Той самий, що і для елемента даних із порядковим номером 4/17			36 – n 3
5/8	Код країни призначення	Той самий, що і для елемента даних із порядковим номером 5/8			17a – a 2
5/15	Код країни походження	Той самий, що і для елемента даних із порядковим номером 5/15			34a – a 2
6/1	Маса нетто (кг)	Той самий, що і для елемента даних із порядковим номером 6/1			38 – an ..15
6/2	Додаткові одиниці	Той самий, що і для елемента даних із порядковим номером 6/2			41 – an ..15
6/14	Товарний код — код Комбінованої номенклатури	Той самий, що і для елемента даних із порядковим номером 6/14			33 – n 8
6/15	Товарний код — код TARIC	Той самий, що і для елемента даних із порядковим номером 6/15			33 – n 2
6/16	Товарний код — додатковий (додаткові) код (коди) TARIC	Той самий, що і для елемента даних із порядковим номером 6/16			33 – an 8
8/1	Порядковий номер квоти	Той самий, що і для елемента даних із порядковим номером 8/1			39 – n 6
8/6	Статистична вартість	Той самий, що і для елемента даних із порядковим номером 8/6			46 – an ..18
--	Дата прийому декларації	Відповідно до формату порядкового номера елемента даних 5/4	1×		дата
--	Номер декларації (унікальне покликання)	Відповідно до формату MRN, визначеного в елементі даних з порядковим номером 2/1	1×		an..40
--	Видано	Відповідно до формату порядкового номера елемента даних 5/8	1×		Держава-член, що видала – a 2

Інструкції для друку:

1. Бланк, на якому видається інформаційний сертифікат INF 4, друкується на білому папері, що не містить механічної маси, розміром для письма і вагою від 40 до 65 грамів на квадратний метр.
2. Бланк повинен мати розміри 210 × 297 мм.
3. За друк бланків несе відповідальність держава-член; бланки повинні мати серійний номер, за яким його можна ідентифікувати. Бланк друкується однією з офіційних мов Європейського Союзу.

▼M1

4. Старі версії бланків також дозволено використовувати, поки наявні запаси не буде вичерпано, або до 1 травня 2019 року, залежно від того, що настане раніше.

▼В

 зображення

 зображення

►⁽⁴⁾ M1

 зображення

 зображення

▼M1

ДОДАТОК 22-06

 зображення

 зображення

 зображення

- (1) Цей бланк заяви є спільним для режимів ГСП чотирьох суб'єктів: Союзу (ЄС), Норвегії, Швейцарії та Туреччини («суб'єкти»). Проте, будь ласка, зверніть увагу, що відповідні режими ГСП цих суб'єктів можуть відрізнятися залежно від країни та номенклатури продуктів. Отже, певна реєстрація діятиме лише для цілей вивозу в рамках режиму (режимів) ГСП, згідно з яким (якими) ваша країна є країною-бенефіціаром.
- (2) Значення номера EORI є обов'язковою для експортерів та повторних вантажовідправників ЄС. Для експортерів країн-бенефіціарів, Норвегії, Швейцарії та Туреччини, значення TIN є обов'язковим.
- (3) Якщо заяви для отримання статусу зареєстрованого експортера або для інших обмінів інформацією між зареєстрованими експортерами та компетентними органами країн-бенефіціарів або митних органів держав-членів складаються з використанням засобів електронного опрацювання даних, підпис та печатка, зазначені у графах 5, 6 та 7, повинні бути замінені електронною аутентифікацією.

▼В

ДОДАТОК 22-07

Заява про походження

▼M1

Підлягає складенню на будь-яких комерційних документах, що показують назву та повну адресу експортера та вантажоодержувача, а також опис продуктів та дату випуску (31).

▼В

Версія французькою мовою

L'exportateur ... (Numéro d'exportateur enregistré (32), (33), (34)) des produits couverts par le présent document déclare que, sauf indication claire du contraire, ces produits ont l'origine préférentielle ... (35) au sens des règles d'origine du Système des préférences tarifaires généralisées de l'Union européenne et que le critère d'origine satisfait est ... (36).

Версія англійською мовою

The exporter ... (Number of Registered Exporter (32), (33), (34)) of the products covered by this document declares that, except where otherwise clearly indicated, these products are of ... preferential origin (35) according to rules of origin of the

Generalised System of Preferences of the European Union and that the origin criterion met is (36) .

Версія іспанською мовою

El exportador ... (Número de exportador registrado (32) , (33) , (34)) de los productos incluidos en el presente documento declara que, salvo indicación en sentido contrario, estos productos gozan de un origen preferencial ... (35) en el sentido de las normas de origen del Sistema de preferencias generalizado de la Unión europea y que el criterio de origen satisfecho es (36) .

ДОДАТОК 22-08

Сертифікат про походження форми А

1. Сертифікати про походження форми А повинні відповідати зразку, наведеному в цьому додатку. Використання англійської або французької мови для приміток на зворотному боці сертифіката не є обов'язковим. Сертифікати оформлюються англійською чи французькою мовами. Якщо вони заповнюються вручну, записи повинні бути зроблені чорнилом та великими літерами.
2. Кожен сертифікат повинен мати розміри 210 × 297 мм; допускається відхилення до мінус 5 мм або плюс 8 мм у довжину та у ширину. Використовується папір білого кольору, що має визначений розмір, не містить механічних домішок та вагою не менше 25 г/м². Він повинен мити надрукований гільйош-орнамент на тлі зеленого кольору для захисту від підробок механічними або хімічними засобами, що є помітними для ока.

Якщо сертифікати мають кілька копій, лише верхня копія, що є оригіналом, повинна бути надрукована на папері з друкованим зеленим фоном із гільйош-орнаментом.

3. Кожен сертифікат повинен мати порядковий номер, роздрукований або інший, за яким його можна ідентифікувати.
4. Сертифікати, що містять старіші версії приміток на зворотній стороні форми, можуть також використовуватися, поки наявні запаси не буде вичерпано.

 зображення

 зображення

 зображення

 зображення

[▼M1](#)

ДОДАТОК 22-09

Декларація на рахунку-фактурі

Декларація на рахунку-фактурі, що її текст наведено нижче, повинна бути складена відповідно до виносок. Проте виноски не потрібно відтворювати.

Версія французькою мовою

L'exportateur des produits couverts par le présent document [autorisation douanière no (37)] déclare que, sauf indication claire du contraire, ces produits ont l'origine préférentielle ... (38) au sens des règles d'origine du Système des préférences tarifaires généralisées de l'Union européenne ... (39) et (40).

Версія англійською мовою

The exporter of the products covered by this document (customs authorisation No ... (37) declares that, except where otherwise clearly indicated, these products are of ... preferential origin (38) according to rules of origin of the Generalised System of Preferences of the European Union (39) and (40) .

Версія іспанською мовою

El exportador de los productos incluidos en el presente documento (autorización aduanera nº ... (37) declara que, salvo indicación en sentido contrario, estos productos gozan de un origen preferencial ... (38) en el sentido de las normas de origen del Sistema de preferencias generalizado de la Unión europea (39) y (40) .

(місце і дата) (41)

(Підпис експортера; крім того, ім'я особи, що підписує декларацію, необхідно вказати чітким рукописним шрифтом) (42)

ДОДАТОК 22-10

Сертифікат про переміщення EUR.1 та відповідні заяви

- (1) Сертифікат про переміщення EUR.1 складається на бланку, зразок якого міститься в цьому додатку. Цей бланк друкується однією з офіційних мов Європейського Союзу. Сертифікати повинні бути складені однією з цих мов відповідно до положень національного законодавства держави вивозу або території вивозу. Якщо вони написані від руки, то повинні бути заповнені чорнилами та великими літерами.
- (2) Кожен сертифікат повинен мати розміри 210 × 297 мм; допускається відхилення до мінус 5 мм або плюс 8 мм у довжину та у ширину. Використовується папір білого кольору, що має розмір для написання, не містить механічних домішок та вагою не менше 25 г/м². Він повинен мати надрукований гільйош-орнамент на тлі зеленого кольору для захисту від підробок механічними або хімічними засобами, що є помітними для ока.
- (3) Компетентні органи держави вивозу або території вивозу можуть залишати за собою право самостійно друкувати сертифікати або замовляти друк у схвалених друкарнях. У останньому випадку кожен сертифікат повинен містити покликання на таке схвалення. У кожному сертифікаті повинне бути зазначене ім'я та адреса друкарні або позначка, за допомогою якої друкарня може бути ідентифікована. Він повинен також мати порядковий номер, друкований або ні, за яким її можна ідентифікувати.

 зображення

 зображення

 зображення

 зображення

ДОДАТОК 22-13 — ІА

Декларація на рахунку-фактурі

Декларація на рахунку-фактурі, що її текст наведено нижче, повинна бути складена відповідно до виносков. Проте виноски не потрібно відтворювати.

Версія болгарською мовою

Износителят на продуктите, обхванати от този документ (митническо разрешение № ... (43)), декларира, че освен където е отбелязано друго, тези продукти са с ... преференциален произход (44) .

Версія іспанською мовою

El exportador de los productos incluidos en el presente documento (autorización aduanera n° ... (43)) declara que, salvo indicación en sentido contrario, estos productos gozan de un origen preferencial... (44) .

Версія чеською мовою

Vývozce výrobků uvedených v tomto dokumentu (číslo povolení ... (43)) prohlašuje, že kromě zřetelně označených mají tyto výrobky preferenční původ v ... (44) .

Версія данською мовою

Eksportøren af varer, der er omfattet af nærværende dokument, (toldmyndighedernes tilladelse nr. ... (43)), erklærer, at varerne, medmindre andet tydeligt er angivet, har præferenceoprindelse i ... (44) .

Версія німецькою мовою

Der Ausfühler (Ermächtigtger Ausfühler; Bewilligungs-Nr. ... (43)) der Waren, auf die sich dieses Handelspapier bezieht, erklärt, dass diese Waren, soweit nicht anders angegeben, präferenzbegünstigte ... (44) Ursprungswaren sind.

Версія естонською мовою

Käesoleva dokumendiga hõlmatud toodete eksportija (tolliloa nr. ... (43)) deklareerib, et need tooted on ... (44) sooduspäritoluga, välja arvatud juhul, kui on selgelt näidatud teisiti.

Версія грецькою мовою

Ο εξαγωγέας των προϊόντων που καλύπτονται από το παρόν έγγραφο [άδεια τελωνείου υπ' αριθ. ... (43)] δηλώνει ότι, εκτός εάν δηλώνεται σαφώς άλλως, τα προϊόντα αυτά είναι προτιμησιακής καταγωγής ... (44) .

Версія англійською мовою

The exporter of the products covered by this document (customs authorisation No ... (43)) declares that, except where otherwise clearly indicated, these products are of ... (44) preferential origin.

Версія французькою мовою

L'exportateur des produits couverts par le présent document [autorisation douanière n° ... (43)] déclare que, sauf indication claire du contraire, ces produits ont l'origine préférentielle ... (44) .

Версія хорватською мовою

Izvoznik proizvoda obuhvaćenih ovom ispravom (carinsko ovlaštenje br. ... (43)) izjavljuje da su, osim ako je drukčije izričito navedeno, ovi proizvodi ... (44) preferencijalnog podrijetla.

Версія італійською мовою

L'esportatore delle merci contemplate nel presente documento [autorizzazione doganale n. ... (43)] dichiara che, salvo indicazione contraria, le merci sono di origine preferenziale ... (44) .

Версія латвійською мовою

Eksportētājs produktiem, kuri ietverti šajā dokumentā (muitas pilnvara Nr. ... (43)), deklarē, ka, izņemot tur, kur ir citādi skaidri noteikts, šiem produktiem ir priekšrocību izcelsme no ... (44) .

Версія литовською мовою

Šiame dokumente išvardintų prekių eksportuojotas (muitinės liudijimo Nr ... (43)) deklaruoja, kad, jeigu kitaip nenurodyta, tai yra ... (44) preferencinės kilmės prekės.

Версія угорською мовою

▼M1

A jelen okmányban szereplő áruk exportőre (vámfelhatalmazási szám: ... (43)) kijelentem, hogy eltérő egyértelmű jelzés hiányában az áruk preferenciális ... (44) származásúak.

▼B

Версія мальтійською мовою

L-esportatur tal-prodotti koperti b'dan id-dokument (awtorizzazzjoni tad-dwana nru. ... (43)) jiddikjara li, hlief fejn indikat b'mod ċar li mhux hekk, dawn il-prodotti huma ta' oriġini preferenzjali ... (44) .

Версія нідерландською мовою

De exporteur van de goederen waarop dit document van toepassing is (douanevergunning nr. ... (43)), verklaart dat, behoudens uitdrukkelijke andersluidende vermelding, deze goederen van preferentiële ...oorsprong zijn (44) .

Версія польською мовою

Eksporter produktów objętych tym dokumentem (upoważnienie władz celnych nr ... (43)) deklaruje, że z wyjątkiem gdzie jest to wyraźnie określone, produkty te mają ... (44) preferencyjne pochodzenie.

Версія португальською мовою

O exportador dos produtos cobertos pelo presente documento [autorização aduaneira n.º ... (43)], declara que, salvo expressamente indicado em contrário, estes produtos são de origem preferencial ... (44) .

Версія румунською мовою

Exportatorul produselor ce fac obiectul acestui document [autorizația vamală nr. ... (43)] declară că, exceptând cazul în care în mod expres este indicat altfel, aceste produse sunt de origine preferențială ... (44) .

Версія словенською мовою

Izvoznik blaga, zajetega s tem dokumentom (pooblastilo carinskih organov št. ... (43)) izjavlja, da, razen če ni drugače jasno navedeno, ima to blago preferencialno ... (44) poreklo.

Версія словацькою мовою

Vývozca výrobkov uvedených v tomto dokumente [číslo povolenia ... (43)] vyhlasuje, že okrem zreteľne označených, majú tieto výrobky preferenčný pôvod v ... (44) .

Версія фінською мовою

Tässä asiakirjassa mainittujen tuotteiden viejä (tullin lupa nro ... (43)) ilmoittaa, että nämä tuotteet ovat, ellei toisin ole selvästi merkitty, etuuskohteluun oikeutettuja ... (44) alkuperätuotteita.

Версія шведською мовою

Exportören av de varor som omfattas av detta dokument (tullmyndighetens tillstånd nr ... (43)) försäkrar att dessa varor, om inte annat tydligt markerats, har förmånsberättigande ... ursprung (44).

... (45)

(Місце і дата)

... (46)

(Підпис експортера, крім того, ім'я особи, що підписує декларацію, необхідно вказати чітким рукописним шрифтом)

ДОДАТОК 22-14

Сертифікат про походження для деяких продуктів, що підлягають спеціальним непреперенційним заходам щодо ввозу

Вступні положення:

1. Строк дії сертифіката про походження складає 12 місяців із дати видачі уповноваженими органами.
2. Сертифікати про походження повинні складатися лише з одного листа, що ідентифікується словом «оригінал» поруч із заголовком документа. Якщо необхідні додаткові копії, вони повинні мати позначку "копія" поруч із заголовком документа. Митні органи Союзу визнають дійсним лише оригінал сертифікату про походження
3. Сертифікат про походження повинен мати розміри 210 × 297 мм; допускається відхилення до мінус 8 мм або плюс 5 мм у довжину та в ширину. Використовується папір білого кольору, що не містить механічних домішок та вагою не менше 40 г/м². Він повинен мати надрукований гільйош-орнамент на тлі жовтого кольору для захисту від підробок механічними або хімічними засобами, що є помітними для ока.
4. Сертифікат про походження друкується та заповнюється друкованим шрифтом однією з офіційних мов Європейського Союзу. Записи не витираються або виправляються шляхом записування нового тексту над старим. Будь-які зміни вносять шляхом закреслення неправильного запису та, за потреби, додавання правильних даних. Такі зміни повинні бути парафовані особою, що їх вносить, та завізовані органом видачі.

Всі додаткові дані, що вимагаються для імплементації законодавства Союзу, що регулює спеціальні заходи щодо ввозу, вносяться в графу 5 сертифіката про походження.

Невикористані місця в графах 5, 6 та 7 повинні містити прочерки, проставлені таким чином, щоб нічого не можна було додати на пізнішому етапі.

5. Кожен сертифікат про походження повинен містити серійний номер, надрукований або ні, що за ним його можна ідентифікувати, та печатку органу видачі, та підпис особи або осіб, уповноваженої або уповноважених це робити.
6. Сертифікат про походження, виданий зі зворотною дією в часі, повинен містити в графі 5 таке зазначення однією з офіційних мов Європейського Союзу:

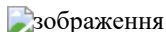
- Expedido *a posteriori*,
- Udstedt efterfølgende,
- Nachträglich ausgestellt,
- Εκδοθέν εκ των υστέρων,
- Issued retrospectively,
- Délivré *a posteriori*,
- Rilasciato *a posteriori*,
- Afgegeven *a posteriori*,
- Emitido *a posteriori*,
- Annettu jälkikäteen/utfärdat i efterhand,
- Utfärdat i efterhand,
- Vystaveno dodatečně,
- Välja antud tagasiulatuvalt,
- Izsniegts retrospektīvi,
- Retrospektyvusišdavimas,
- Kiadva visszamenőleges hatállyal,
- Mañruğ retrospectivament,
- Wystawione retrospektywnie,
- Vyhotovené dodatočne,
- издаден впоследствии,
- Eliberat ulterior,
- Izdano naknadno.

▼M1

7. Сертифікати, що мають у верхній правій графі текст старої версії «СЕРТИФІКАТ ПРО ПОХОДЖЕННЯ для ввозу сільськогосподарських продуктів до Європейського Економічного Співтовариства» та в графі «Примітки» текст

старої версії, можуть також використовуватися, поки наявні запаси не буде вичерпано, або до 1 травня 2019 року, залежно від того, що настане раніше.

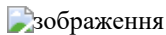
[▼В](#)

зображення

ДОДАТОК 22-15

Декларація постачальника для продуктів, що мають преференційний статус походження

Декларація постачальника, що її текст наведено нижче, повинна бути складена відповідно до виносок. Проте виноски не потрібно відтворювати.

зображення

ДОДАТОК 22-16

Довгострокова декларація постачальника для продуктів, що мають преференційний статус походження

Декларація постачальника, що її текст наведено нижче, повинна бути складена відповідно до виносок. Проте виноски не потрібно відтворювати.

зображення

[▶\(²\).M1](#)

[▶\(²\).M1](#)

ДОДАТОК 22-17

Декларація постачальника для продуктів, що не мають преференційного статусу походження

Декларація постачальника, що її текст наведено нижче, повинна бути складена відповідно до виносок. Проте виноски не потрібно відтворювати.

зображення

ДОДАТОК 22-18

Довгострокова декларація постачальника для продуктів, що не мають преференційного статусу походження

Декларація постачальника, що її текст наведено нижче, повинна бути складена відповідно до виносок. Проте виноски не потрібно відтворювати.

зображення

зображення

[▶\(²\).M1](#)

[▶\(²\).M1](#)

ДОДАТОК 22-19

Вимоги до проектів замінних сертифікатів про походження форми А

1. Верхня права графа замінного сертифіката про походження ФОРМИ А (замінний сертифікат) повинна включати назву проміжної держави, де його видано.
2. Графа 4 замінного сертифіката повинна містити слова 'Replacement certificate' або 'Certificat de remplacement', як і дату видачі початкового підтвердження походження та його серійний номер.
3. Ім'я реекспортера вказується в графі 1 замінного сертифіката.
4. Ім'я остаточного вантажоодержувача може бути вказане в графі 2 замінного сертифіката.
5. Всі дані зворотно вивезених продуктів, що містяться в початковому підтвердженні походження повинні бути перенесені в графи 3–9 замінного сертифіката, а покликання на рахунок-фактуру експортера можуть бути вказані в графі 10 замінного сертифіката.
6. Візування митниці, що видає замінний сертифікат, необхідно робити в графі 11 замінного сертифікату.
7. Дані в графі 12 замінного сертифікату щодо країни походження повинні бути ідентичними даним у початковому підтвердженні походження. Ця графа повинна бути підписана реекспортером.

ДОДАТОК 22-20

Вимоги до проектів замінних заяв про походження

1. Якщо заява про походження замінюється, повторний вантажовідправник повинен зазначити таке на початковій заяві про походження:
 - (a) дані замінної заяви (заяв) про походження;
 - (b) своє ім'я та адресу;
 - (c) вантажовідправника або вантажоодержувача в Союзі або, у відповідних випадках, в Норвегії або Швейцарії.
2. Початкова заява про походження повинна бути позначена 'Replaced', 'Remplacée' або 'Sustituida'.
3. Якщо заява про походження замінюється, повторний вантажовідправник повинен зазначити таке на початковій заяві про походження:
 - (a) всі дані повторно відправлених продуктів, взяті із початкового підтвердження;
 - (b) дату, в яку складено початкову заяву про походження;
 - (c) дані початкової заяви про походження, викладені в додатку 22-07, включно, у відповідних випадках, з інформацією про застосовану кумуляцію;
 - (d) своє ім'я та адресу і, у відповідних випадках, свій номер зареєстрованого експортера;
 - (e) ім'я та адресу вантажовідправника або вантажоодержувача в Союзі або, у відповідних випадках, в Норвегії або Швейцарії.
 - (f) дату та місце заміни.
4. Замінна заява про походження повинна бути позначена 'Replacement statement', 'Attestation de remplacement' або 'Comunicación de sustitución'.

ДОДАТОК 23-01

Витрати на перевезення літаком, що підлягають включенню до митної вартості

1. Ця таблиця показує:
 - (a) треті країни, перелічені за континентами та зонами (колонка 1);
 - (b) проценти, що представляють частку витрат на перевезення повітряним транспортом, що підлягають включенню до митної вартості (колонка 2).
2. Якщо товари відправляються із країн або аеропортів, не включених до цієї таблиці, відмінних від аеропортів, зазначених у параграфі 3, застосовується відсоток, наведений для аеропорту, що є найближчим до аеропорту відправлення.
3. Щодо французьких заморських департаментів, які є частиною митної території Союзу, застосовуються такі правила:

- (a) до товарів, що відправляються безпосередньо з третіх країн до цих департаментів, всі витрати на перевезення повітряним транспортом включаються в митну вартість;
- (b) до товарів, що відправляються з третіх країн до європейської частини Союзу, після того як їх перевантажено або розвантажено в одному із цих департаментів, лише витрати на перевезення повітряним транспортом, які було б понесено, якщо ці департаменти були б місцем призначення цих товарів, включаються в митну вартість;
- (c) до товарів, що відправляються з третіх країн до цих департаментів, після того як їх перевантажено або розвантажено в аеропорті європейської частини Союзу, витрати на перевезення повітряним транспортом, що підлягають включенню до митної вартості є результатом застосування відсотка, наведеного в цій таблиці із покликанням на рейс із аеропорту відправлення до аеропорту перевантаження або розвантаження.

Перевантаження або розвантаження засвідчується відповідним візуванням митними органами на авіанакладній або транспортному документі з перевезення повітряним транспортом. У разі неможливості такого засвідчення застосовуються положення статті 137.

1	2
Країна відправлення	Відсоток загальних витрат на перевезення повітряним транспортом, що підлягають включенню до митної вартості
АМЕРИКА	
<p style="text-align: center;"><i>Зона А</i></p> <p>Канада: Гандер, Галіфакс, Монктон, Монреаль, Оттава, Квебек, Торонто</p> <p>Сполучені Штати Америки: Акрон, Олбані, Атланта, Балтимор, Бостон, Буфало, Чарльстон, Чикаго, Цинциннаті, Колумбус, Детройт, Індіанapolis, Джексонвіль, Кансас-Сіті, Лексінгтон, Луїсвіль, Мемфіс, Мілуокі, Міннеаполіс, Нешвіль, Новий Орлеан, Нью-Йорк, Філадельфія, Пітсбург, Сент-Луїс, Вашингтон.</p> <p style="text-align: center;">Гренландія</p>	70
<p style="text-align: center;"><i>Зона В</i></p> <p style="text-align: center;">Канада: Едмонтон, Ванкувер, Вінніпег</p> <p style="text-align: center;">Сполучені Штати Америки:</p> <p style="text-align: center;">Альбукерк, Остін, Біллінгс, Даллас, Денвер, Х'юстон, Лас-Вегас, Лос-Анжелес, Маямі, Оклахома, Фенікс, Портленд, Пуерто-Ріко, Солт-Лейк-Сіті, Сан-Франциско, Сіетл</p> <p style="text-align: center;">Центральна Америка: всі країни</p> <p style="text-align: center;">Південна Америка: всі країни</p>	78
<p style="text-align: center;"><i>Зона С</i></p> <p>Сполучені Штати Америки: Анкоридж, Фербанкс, Гонолулу, Джуно</p>	89
АФРИКА	

<p style="text-align: center;">Зона D</p> <p style="text-align: center;">Алжир, Єгипет, Лівія, Марокко, Туніс</p>	33
<p style="text-align: center;">Зона E</p> <p style="text-align: center;">Бенін, Буркіна-Фасо, Камерун, Кабо-Верде, Центральо-Африканська республіка, Чад, Берег Слонової Кості, Джибуті, Ефіопія, Гамбія, Гана, Гвінея, Гвінея-Бісау, Ліберія, Малі, Мавританія, Нігер, Нігерія, Сенегал, Сьєрра-Леоне, Судан, Того</p>	50
<p style="text-align: center;">Зона F</p> <p style="text-align: center;">Бурунді, Демократична Республіка Конго, Екваторіальна Гвінея, Габон, Кенія, Руанда, Сан-Томе і Принсіпі, Сейшели, Сомалі, Свята Гелена, Танзанія, Уганда</p>	61
<p style="text-align: center;">Зона F</p> <p style="text-align: center;">Ангола, Ботсвана, Комори, Лесото, Мадагаскар, Малаві, Маврикій, Мозамбік, Намібія, Південноафриканська республіка, Свaziленд, Замбія, Зімбабве</p>	74
<p>Азія</p>	
<p style="text-align: center;">Зона H</p> <p style="text-align: center;">Вірменія, Азербайджан, Грузія, Іран, Ірак, Ізраїль, Йорданія, Кувейт, Ліван, Сирія</p>	27
<p style="text-align: center;">Зона I</p> <p style="text-align: center;">Бахрейн, Мускат і Оман, Катар, Саудівська Аравія, Об'єднані Арабські Емірати, Ємен</p>	43
<p style="text-align: center;">Зона J</p> <p style="text-align: center;">Афганістан, Бангладеш, Бутан, Індія, Непал, Пакистан</p>	46
<p style="text-align: center;">Зона K</p> <p style="text-align: center;">Росія: Новосибірськ, Омськ, Перм, Свердловськ Казахстан, Киргизстан, Таджикистан, Туркменістан, Узбекистан</p>	57
<p style="text-align: center;">Зона L</p> <p style="text-align: center;">Росія: Іркутськ, Кіренськ, Красноярськ Бруней Даруссалам, Китай, Індонезія, Гонконг, Кампучія, Лаос, Макао, Малайзія, Мальдіви, Монголія, М'янма, Філіппіни, Сінгапур, Шрі-Ланка, Тайвань, Таїланд, В'єтнам</p>	70
<p style="text-align: center;">Зона M</p> <p style="text-align: center;">Росія: Хабаровськ, Владивосток Японія, Корея (Північна), Корея (Південна)</p>	83
<p>АВСТРАЛІЯ та ОКЕАНІЯ</p>	

<i>Зона N</i> АВСТРАЛІЯ та ОКЕАНІЯ: всі країни	79
ЄВРОПА	
<i>Зона O</i> Росія: Горький, Самара, Москва, Орел, Ростов, Волгоград, Воронеж Ісландія, Україна	30
<i>Зона P</i> Албанія, Білорусь, Боснія і Герцеговина, Фарерські острови, Колишня Югославська Республіка Македонія, Косово, Молдова, Чорногорія, Норвегія, Сербія, Туреччина	15
<i>Зона Q</i> Швейцарія	5

ДОДАТОК 23-02

СПИСОК ТОВАРІВ, ЗАЗНАЧЕНИХ У СТАТТІ 142(6)

Оцінювання деяких швидкокопсувних товарів, що ввозяться у відправленні відповідно до статті 74(2)(с) Кодексу

1. Ця таблиця показує список продуктів та відповідних періодів, що для них Комісія дозволить використовувати ціну за одиницю як основу для визначення митної цінності фруктів та овочів у цілому, кожного з видів, що їх ввезено лише у вантажі. У такому випадку митна декларація є визначальною, якщо йдеться про визначення митної вартості.
2. Для цілей визначення митної вартості продуктів, зазначених у цьому додатку та ввезених у відправленні, ціна одиниці за 100 кілограмів нетто встановлюється для кожного продукту. Така ціна вважається репрезентативною стосовно ввозу таких продуктів до Союзу.
3. Ціни за одиницю використовуються для визначення митної вартості ввізних товарів на 14-денні періоди, кожен з яких починається в п'ятницю. Референтним періодом для визначення цін за одиницю є попередній 14-денний період, який закінчується в четвер, що передує тижню, під час якого встановлюються нові ціни за одиницю. За особливих обставин Комісія може вирішити продовжити період чинності на наступні 14 днів. Держави-члени будуть швидко поінформовані про таке рішення.
4. Ціни за одиницю, що їх держави-члени надають Комісії, розраховуються на основі валової виручки від продажу, записаної на першому комерційному рівні після ввезення, та за вирахуванням таких елементів із цієї виручки:
 - маркетингова націнка за маркетингові центри,
 - витрати на перевезення, страхування та пов'язані витрати, понесені в межах митної території,
 - ввізні мита та інші збори, що не підлягають включенню в митну вартість.

Ціни за одиницю будуть повідомлені в євро. У відповідних випадках, обмінною ставкою для використання є ставка, зазначена в статті 146.

5. Держави-члени можуть зафіксувати стандартні суми для вирахування стосовно витрат на перевезення, страхування та пов'язаних витрат відповідно до пункту 4. Такі стандартні суми та методи їх розрахунку повинні бути повідомлені Комісії.
6. Ціни повідомляються Комісії (DG TAXUD) не пізніше 12 години дня понеділка тижня, на якому надаються ціни за одиницю. Якщо цей день є неробочим днем, повідомлення буде зроблено в робочий день, що безпосередньо передує цьому дню. Повідомлення Комісії включатиме також зазначення приблизної кількості продукту, що стосовно нього розраховано ціну за одиницю.
7. Після отримання цін за одиницю Комісією, ці цифри переглядаються та в подальшому поширюються через TARIC. Ціни за одиницю діють, лише якщо їх поширює Комісія.

8. Комісія може вирішити не приймати та в подальшому не поширювати ціни за одиницю для одного або більше продуктів, якщо ці ціни значно відрізняються від попередньо опублікованих цін, особливо враховуючи такі фактори, як кількість та сезонність. Якщо необхідно, Комісія робитиме запити до відповідних митних органів для вирішення таких випадків.
9. В рамках допомоги в цьому процесі держави-члени повинні надавати річну ввізну статистику щодо продуктів, перелічених у поданій нижче таблиці, до 30 вересня поточного року за попередній рік. Ця статистика стосуватиметься загальної ввезеної кількості кожного продукту та в ній також буде зазначено частку продуктів, ввезених у відправленні.
10. На основі такої статистики Комісія визначатиме держав-членів, що будуть відповідальними за повідомлення цін за одиницю щодо кожного продукту в наступному році, інформуючи їх про це не пізніше 30 листопада.

СПИСОК ТОВАРІВ, ЗАЗНАЧЕНИХ У СТАТТІ 142(6)

CN (TARIC) Код	Опис товарів	Термін дії
0701 90 50	Нова картопля	з 01.01 до 30.06
0703 10 19	Цибуля	з 01.01 до 31.12
0703 20 00	Часник	з 01.01 до 31.12
0708 20 00	Бобові	з 01.01 до 31.12
0709200010	Спаржа — зелена	з 01.01 до 31.12
0709200090	Спаржа — інша	з 01.01 до 31.12
0709 60 10	Солодкий перець	з 01.01 до 31.12
0714 20 10	Солодка картопля, свіжа, цільна, призначена для споживання людиною	з 01.01 до 31.12
0804300090	Ананаси — окрім сушених	з 01.01 до 31.12
0804400010	Авокадо — свіжі	з 01.01 до 31.12
0805 10 20	Солодкі апельсини, свіжі	з 01.06 до 30.11
0805201005	Клементини — свіжі	з 01.03 до 31.10
0805203005	Монреалі та сатсуме — свіжі	з 01.03 до 31.10
0805205007 0805205037	Мандарини та вілкінги — свіжі	з 01.03 до 31.10
0805207005 0805209005 0805209009	Мандарини та інші — свіжі	з 01.03 до 31.10
0805400011	Грейпфрути та помело, свіжі:	з 01.01 до 31.12

0805400031	— білі	
0805400019 0805400039	Грейпфрути та помело, свіжі: — рожеві	з 01.01 до 31.12
0805509011 0805509019	Лайми (<i>Citrus aurantifolia</i> , <i>Citrus latifolia</i>) — свіжі	з 01.01 до 31.12
0806 10 10	Столові сорти винограду	з 01.01 до 20.07
0807 11 00	Кавуни	з 01.01 до 31.12
0807190050	Диня «Амарилло», купер, медова диня (включно з канталене), диня «Оnteniente», диня «Санта Клаус» (включно з Верде Лісо), диня «Роше», диня «Тендрал», диня «Футуро»	з 01.01 до 31.12
0807190090	Інші дині	з 01.01 до 31.12
0808309010	Груші Груші грушелистові (<i>Pyrus pyrifolia</i>), Ya (<i>Pyrus bretschneideri</i>)	з 01.01 до 30.6
0808309090	Груші — Інші	з 01.01 до 30.6
0809 10 00	Абрикоси	з 01.01 до 31.5 з 01.01 до 31.12
0809 30 10	Нектарини	з 01.01 до 10.6 з 01.01 до 31.12
0809 30 90	Персики	з 01.01 до 10.6 з 01.01 до 31.12
0809 40 05	Сливи	з 01.01 до 10.6
0810 10 00	Полуниці	з 01.01 до 31.12
0810 20 10	Малини	з 01.01 до 31.12
0810 50 00	Фрукти ківі	з 01.01 до 31.12

▼M1

ДОДАТОК 32-01

ЗОБОВ'ЯЗАННЯ ГАРАНТА — ІНДИВІДУАЛЬНА ГАРАНТІЯ

Особа, що підписалася нижче, підтверджує, що вся кореспонденція та повідомлення, а також будь-які формальності чи процедури, пов'язані з цим зобов'язанням, адресовані їй або письмово здійснені за однією із її адрес для кореспонденції, вважаються належним чином доставленими їй.

Особа, що підписалася нижче, визнає юрисдикцію судів місць, де він або вона має адресу для кореспонденції.

Особа, що підписалася нижче, зобов'язується не змінювати свою адресу для кореспонденції або, якщо вона мусить змінити одну або декілька таких адрес, заздалегідь повідомити про це орган гарантії.

Вчинено у ...

дата ...

...

(Підпис) (55)

II. Схвалення органом гарантії

Орган гарантії ...

Зобов'язання гаранта схвалене ... (дата) для покриття митної операції, здійсненої відповідно до митної декларації/декларації тимчасового зберігання № ... від ... (56)

...

(Штамп і підпис)

ДОДАТОК 32-02

ЗОБОВ'ЯЗАННЯ ГАРАНТА — ІНДИВІДУАЛЬНА ГАРАНТІЯ У ФОРМІ ВАУЧЕРІВ

ПРОЦЕДУРА СПІЛЬНОГО ТРАНЗИТУ/ТРАНЗИТУ СОЮЗУ

I. Зобов'язання гаранта

1. Особа, що підписалася нижче (57) ...

Що має місце проживання у (58) ...

цим як солідарно, так і окремо, гарантує на митниці гарантії ...

на користь Європейського Союзу (у складі Королівства Бельгія, Республіки Болгарія, Чеської Республіки, Королівства Данія, Федеративної Республіки Німеччина, Республіки Естонія, Грецької Республіки, Республіки Хорватія, Королівства Іспанія, Французької Республіки, Ірландії, Італійської Республіки, Республіки Кіпр, Республіки Латвія, Литовської Республіки, Великого Герцогства Люксембург, Республіки Угорщина, Республіки Мальта, Королівства Нідерланди, Республіки Австрія, Республіки Польща, Португальської Республіки, Румунії, Республіки Словенія, Словацької Республіки, Фінляндської Республіки, Королівства Швеція, Сполученого Королівства Великої Британії та Північної Ірландії) та Республіки Ісландія, Колишньої Югославської Республіки Македонія, Королівства Норвегія, Республіки Сербія, Швейцарської Конфедерації, Турецької Республіки, Князівства Андорра та Республіки Сан-Марино (59), будь-яку суму суб'єкта процедури, за яку суб'єкт процедури може бути чи стати відповідальним перед зазначеними вище країнами за борг у формі мита й інших зборів, що підлягають сплаті у зв'язку з увозом або вивозом товарів, поміщених під процедуру транзиту Союзу або спільного транзиту, щодо яких особа, що підписалася нижче, взяла на себе зобов'язання видавати ваучери індивідуальної гарантії у межах максимальної суми в розмірі 10 000 євро за ваучер.

2. Особа, що підписалася нижче, зобов'язується сплатити за першим письмовим зверненням компетентних органів країн, зазначених у пункті 1, не пізніше ніж через 30 днів із дати звернення, суми, що вимагаються, у розмірі до 10 000 євро за ваучер індивідуальної гарантії, якщо до закінчення такого періоду вона або інша зацікавлена особа не доведе компетентним органам те, що операцію закрито.

На прохання особи, що підписалася нижче, і з будь-яких причин, визнаних обґрунтованими, компетентні органи можуть продовжити 30-денний строк із дати подання заяви про сплату, що протягом нього вона зобов'язана сплатити суми, що вимагаються. Витрати, що виникли в результаті надання цього додаткового періоду, зокрема будь-які відсотки, повинні бути розраховані таким чином, щоб сума була еквівалентною сумі, що була б стягнута за аналогічних обставин на грошовому або фінансовому ринку відповідної країни.

3. Це зобов'язання діє з моменту його схвалення митницею гарантії. Особа, що підписалася нижче, несе відповідальність за сплату будь-якого боргу, що виник під час операції транзиту Союзу або єдиної транзитної операції, що є предметом цього зобов'язання і що її розпочато до того, як будь-яке відкликання або скасування гарантії набуло чинності, навіть якщо вимогу про сплату висунуто після такої дати.

4. Для цілей цього зобов'язання особа, що підписалася нижче, надає свою адресу для кореспонденції (60) в кожній іншій країні, зазначеній у пункті 1, у вигляді:

Країна	Прізвище та імена або назва компанії і повна адреса

Особа, що підписалася нижче, підтверджує, що вся кореспонденція та повідомлення, а також будь-які формальності чи процедури, пов'язані з цим зобов'язанням, адресовані їй або письмово здійснені за однією із її адрес для кореспонденції, вважаються належним чином доставленими їй.

Особа, що підписалася нижче, визнає юрисдикцію судів місць, де він або вона має адресу для кореспонденції.

Особа, що підписалася нижче, зобов'язується не змінювати свою адресу для кореспонденції або, якщо вона мусить змінити одну або декілька таких адрес, заздалегідь повідомити про це орган гарантії.

Вчинено у ...

дата ...

...

(Підпис) (61)

II. Схвалення органом гарантії

Орган гарантії ...

Зобов'язання гаранта, схвалене (дата) ...

...

(Штамп і підпис)

ДОДАТОК 32-03

ЗОБОВ'ЯЗАННЯ ГАРАНТА — КОМПЛЕКСНА ГАРАНТІЯ

I. Зобов'язання гаранта

1. Особа, що підписалася нижче (62) ...

Що має місце проживання у (63) ...

цим як солідарно, так і окремо, гарантує на митниці гарантії ...

у межах максимальної суми ...

на користь Європейського Союзу (у складі Королівства Бельгія, Республіки Болгарія, Чеської Республіки, Королівства Данія, Федеративної Республіки Німеччина, Республіки Естонія, Ірландії, Грецької Республіки, Королівства Іспанія, Французької Республіки, Республіки Хорватія, Італійської Республіки, Республіки Кіпр, Республіки Латвія, Литовської Республіки, Великого Герцогства Люксембург, Угорщини, Республіки Мальта, Королівства Нідерланди, Республіки Австрія, Республіки Польща, Португальської Республіки, Румунії, Республіки Словенія, Словацької Республіки, Фінляндської Республіки, Королівства Швеція та Сполученого Королівства Великої Британії та Північної Ірландії) та

Республіки Ісландія, Колишньої Югославської Республіки Македонія, Королівства Норвегія, Республіки Сербія, Швейцарської Конфедерації, Турецької Республіки (64), Князівства Андорра та Республіки Сан-Марино (65),

будь яку суму, що за неї особа, що надає цю гарантію (66): ...може бути чи стати відповідальною перед зазначеними вище країнами за борг у формі мита та інших зборів (67), що може виникнути чи виник у зв'язку з товарами, що на них поширюється митні операції, вказані у пункті 1а та/або пункті 1б.

Максимальна сума гарантії складається із суми:

- ...
- (a) що становить 100/50/30 % (68) частини референтної суми, що відповідає сумі митного боргу та інших зборів, що можуть виникнути, еквівалентної загальному розміру сум, перелічених у пункті 1а,
- та
- ...
- (b) що становить 100/30 % (69) частини референтної суми, що відповідає сумі митного боргу та інших зборів, що виникли, еквівалентної загальному розміру сум, перелічених у пункті 1б,
- 1а. Суми, що складають частину референтної суми, що відповідає сумі митного боргу та, у відповідних випадках, інших зборів, що можуть виникнути, для кожної з перелічених нижче цілей є такими (70):
- (a) тимчасове зберігання — ...,
- (b) Процедура транзиту Союзу/процедура спільного транзиту — ...,
- (c) процедура митного складу — ...,
- (d) процедура тимчасового ввозу із повним звільненням від ввізного мита — ...,
- (e) процедура переробки на митній території — ...,
- (f) процедура кінцевого використання — ...,
- (g) якщо інше — вказати інший вид операції —
- 1б. Суми, що складають частину референтної суми, що відповідає сумі митного боргу та, у відповідних випадках, інших зборів, що виникли, для кожної з перелічених нижче цілей є такими (71):
- (a) випуск для вільного обігу за звичайною митною декларацією без відстрочки платежу — ...,
- (b) випуск для вільного обігу за звичайною митною декларацією із відстрочкою платежу — ...,
- (c) випуск для вільного обігу за митною декларацією, поданою відповідно до статті 166 Регламенту Європейського Парламенту і Ради (ЄС) № 952/2013 від 9 жовтня 2013 року про встановлення Митного кодексу Союзу — ...,
- (d) випуск для вільного обігу за митною декларацією, поданою відповідно до статті 182 Регламенту Європейського Парламенту і Ради (ЄС) № 952/2013 від 9 жовтня 2013 року про встановлення Митного кодексу Союзу — ...,
- (e) процедура тимчасового ввозу із частковим звільненням від ввізного мита — ...,
- (f) процедура кінцевого використання — ... (72)
- (g) якщо інше — вказати інший вид операції —
2. Особа, що підписалася нижче, зобов'язується сплатити за першим письмовим зверненням компетентних органів країн, зазначених у пункті 1, не пізніше ніж через 30 днів із дати звернення, суми, що вимагаються, у межах зазначеної вище максимальної суми, якщо до закінчення такого періоду вона або інша відповідна особа не доведе митним органам те, що закрито іншу спеціальну процедуру, відмінну від процедури кінцевого використання, митний нагляд за кінцевим використанням товарів чи їх тимчасовим зберіганням належним чином завершено або, у разі операцій, відмінних від спеціальних процедур, те, що ситуацію з товарами врегульовано.
- На прохання особи, що підписалася нижче, і з будь-яких причин, визнаних обґрунтованими, компетентні органи можуть продовжити понад 30-денний строк з дати подання заяви про сплату, період, що протягом нього вона зобов'язана сплатити суми, що вимагаються. Витрати, що виникли в результаті надання цього додаткового періоду, зокрема будь-які відсотки, повинні бути розраховані таким чином, щоб сума була еквівалентною сумі, що була б стягнута за аналогічних обставин на грошовому або фінансовому ринку відповідної країни.
- Ця сума не може бути зменшена на будь-які суми, вже сплачені за умовами цього зобов'язання, окрім випадку, якщо особа, що підписалася нижче, отримала вимогу про сплату боргу, що виник під час митної процедури, що розпочалася до отримання попередньої вимоги про сплату або протягом 30 днів після неї.
3. Це зобов'язання діє з моменту його схвалення митницею гарантії. Особа, що підписалася нижче, несе відповідальність за сплату будь-якого боргу, що виникає під час митної операції, що на неї поширюється це зобов'язання, і що її розпочато до того, як будь-яке відкликання або скасування гарантії набуло чинності, навіть якщо вимогу про сплату висунуто після такої дати.
4. Для цілей цього зобов'язання особа, що підписалася нижче, надає свою адресу для кореспонденції (73) в кожній іншій країні, зазначеній у пункті 1, у вигляді

Країна	Прізвище та імена або назва компанії і повна адреса

Особа, що підписалася нижче, підтверджує, що вся кореспонденція та повідомлення, а також будь-які формальності чи процедури, пов'язані з цим зобов'язанням, адресовані їй або письмово здійснені за однією із її адрес для кореспонденції, вважаються належним чином доставленими їй.

Особа, що підписалася нижче, визнає юрисдикцію судів місць, де він або вона має адресу для кореспонденції.

Особа, що підписалася нижче, зобов'язується не змінювати свою адресу для кореспонденції або, якщо вона мусить змінити одну або декілька таких адрес, заздалегідь повідомити про це орган гарантії.

Вчинено у ...

дата ...

...

(Підпис) ([74](#))

II. Схвалення органом гарантії

Орган гарантії ...

Зобов'язання гаранта прийнято (дата) ...

...

(Штамп і підпис)

[▼В](#)

ДОДАТОК 32-06

ВАУЧЕР ІНДИВІДУАЛЬНОЇ ГАРАНТІЇ

Транзит Союзу/спільний транзит

 зображення

[▶\(-\) M1](#)

 зображення

Технічні вимоги до ваучера.

Ваучер повинен бути надрукований на папері без грубих деревних волокон, обробленому для писання, вагою не менше 55 г/м². Він повинен мати надрукований гільйош-орнамент на тлі червоного кольору для захисту від підробок механічними або хімічними засобами. Папір повинен бути білим.

Формат повинен бути 148 на 105 міліметрів.

На ваучері повинна бути зазначена назва та адреса друкарні, або розміщений знак, за яким її можна ідентифікувати, та ідентифікаційний номер.

ДОДАТОК 33-03

Зразок інформаційної записки щодо вимоги про сплату боргу до асоціації-гаранта в рамках процедури транзиту за книжкою АТА/е-АТА

Заголовок листа координаційного офісу, що ініціює спір

Адресат: координаційних офіс, що йому підпорядковуються офіси тимчасового ввозу або інший координаційний офіс

ПРЕДМЕТ: КНИЖКА АТА — ПОДАЧА ВИМОГИ

Повідомляємо, що вимогу про сплату мит і податків згідно з Конвенцією АТА/Стамбульською конвенцією (75) надіслано ... (76) нашій асоціації-гаранту стосовно:

1. Книжка АТА №:
2. Видано Торговельною палатою:

Місто:

Країна:

3. Від імені:

Власник:

Адреса:

4. Термін дії книжки:
5. Дата, встановлена для зворотного вивозу (77):
6. Номер транзитного/ввізного ваучера (78):
7. Дата візування ваучера:

Підпис і штамп координаційного офісу видачі

...

ДОДАТОК 33-04

Податкова форма для розрахунку мит і податків, що виникають на підставі вимоги про сплату боргу до асоціації-гаранта в рамках процедури транзиту за книжкою АТА/е-АТА

БЛАНК ОПОДАТКУВАННЯ

Від... №...

Повинні бути надана такі дані в показаному порядку:

1. Книжка АТА №:

...

2. Номер транзитного/ввізного ваучера(*1):

...

...

3. Дата візування ваучера:

...

4. Власник та адреса:

...

5. Торговельна палата:
...
6. Країна походження:
...
7. Дата закінчення дії книжки:
...
8. Дата, встановлена для зворотного вивозу товарів:
...
9. Митниця прибуття:
...
10. Митниця тимчасового ввозу:
...
11. Торговий опис товарів
...
...
...
12. Код CN:
...
13. Кількість штук:
...
14. Вага чи об'єм:
...
15. Цінність:
...
16. Розрахунок мит та податків
...

Тип Оподатковувана сума Ставка Сума Обмінний курс

Сума:

(Сума прописом:...)

17. Митниця:

...

Місце і дата:

...

Підпис штамп

ДОДАТОК 33-05

Модель закриття із зазначенням того, що в державі-члені, де виник митний борг у рамках процедури транзиту за книжкою АТА/е-АТА, ініційовано провадження за вимогою про сплату стосовно асоціації-гаранта.

Заголовок листа координаційного офісу другої держави-члена, що подає вимогу

Адресат: координаційний орган першої держави-члена, що подає вимогу

ПРЕДМЕТ: КНИЖКА АТА — ЗВІЛЬНЕННЯ ВІД ЗОБОВ'ЯЗАННЯ

Повідомляємо, що вимогу про сплату мит і податків згідно з Конвенцією АТА/Стамбульською конвенцією (79) надіслано ... (80) нашій асоціації-гаранту стосовно:

1. Книжка АТА №:
2. Видано Торговельною палатою:

Місто:

Країна:

3. Від імені:

Власник:

Адреса:

4. Дата закінчення дії книжки:
5. Дата, встановлена для зворотного вивозу (81):
6. Номер транзитного/ввізного ваучера (82):
7. Дата візування ваучера:

Це повідомлення знімає з вас відповідальність у цій справі.

Підпис і штамп координаційного офісу видачі.

ДОДАТОК 33-06

Запит на надання додаткової інформації щодо місця розташування товарів у іншій державі-члені

 зображення

 зображення

 зображення

 зображення

ДОДАТОК 33-07

ПОВЕРНЕННЯ ЧИ ЗВІЛЬНЕННЯ ВІД СПЛАТИ МИТА В ЄВРОПЕЙСЬКОМУ СОЮЗІ

 зображення

 зображення

ДОДАТОК 51-01

СТАТУС РЕЄСТРАЦІЙНОГО ДОКУМЕНТУ

 зображення

ДОДАТОК 61-02

Сертифікати зважування бананів - зразки

ДОДАТОК 61-03

Сертифікати зважування бананів - процедура

▼М1

Для цілей статті 252 вага нетто кожного відправлення свіжих бананів визначається уповноваженими зважувачами бананів у будь-якому місці розвантаження відповідно до встановленої нижче процедури.

Для цілей цього додатка і статті 252 застосовуються такі терміни та означення:

▼В

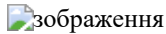
- (a) «вага нетто свіжих бананів» означає вагу самих бананів без пакувальних матеріальних та пакувальних контейнерів будь-якого виду;
 - (b) «відправлення свіжих бананів» означає відправлення, що містить загальну кількість свіжих бананів, завантажених на єдиний транспортний засіб та відправлених єдиним експортером до одного або більше вантажоодержувачів;
 - (c) «місце розвантаження» означає будь-яке місце, де відправлення свіжих бананів може бути розвантажене, або переміщене під митну процедуру, або у випадку перевезення в контейнерах, якщо контейнер вивантажено із морського або повітряного судна, або іншого головного транспортного засобу, або якщо контейнер відкрито.
1. Зразок одиниць запакованих бананів повинен бути відібраний з кожного типу пакування та з кожного походження. Зразок одиниць запакованих бананів для зважування повинен становити репрезентативний зразок із відправлення свіжих бананів. Він повинен містити принаймні зазначені нижче кількості:

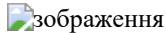
Зразок одиниць запакованих бананів (за типом пакування та походженням)	Кількість одиниць запакованих бананів для огляду
— до 400	3
— від 401 до 700	4
— від 701 до 1 100	6
— від 1 101 до 2 200	8
— від 2 201 до 4 400	10
— від 4 401 до 6 600	12
— більш ніж 6 600	14

2. Вага нетто визначається таким чином:
- (a) шляхом зважування кожної одиниці запакованих бананів для огляду (вага брутто);
 - (b) шляхом відкриття принаймні однієї одиниці запакованих бананів, а потім розрахунку ваги пакування;
 - (c) вага такого пакування визначається як вага всіх пакувань того самого виду та походження і вираховується з ваги всіх зважених одиниць запакованих бананів;
 - (d) середня вага нетто за одиницю запакованих бананів, встановлена таким чином для кожного виду і походження на основі ваги перевірених зразків, приймається за основу для визначення ваги нетто відправлення свіжих бананів.
3. Якщо митний орган не перевіряє сертифікати зважування бананів одночасно, задекларована в таких сертифікатах вага нетто є прийнятною для митних органів, за умови що різниця між задекларованою вагою нетто та середньою вагою нетто, встановленою митними органами, не є більшою чи меншою 1%.
4. Сертифікат зважування бананів повинен бути пред'явлений митниці, що до неї подано декларацію для випуску для вільного обігу. Митні органи повинні застосовувати результати відбору зразків, показані в сертифікаті зважування бананів, до всього відправлення свіжих бананів, що його стосується цей сертифікат.

[▼M1](#)

INF 3 — Інформаційний лист щодо повернених товарів

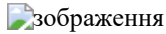
зображення

зображення

[▼B](#)

ДОДАТОК 72-01

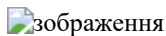
ЖОВТА ЕТИКЕТКА

зображення

Колір: чорні літери на жовтому фоні

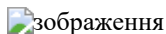
ДОДАТОК 72-02

ЖОВТА ЕТИКЕТКА

зображення

Колір: чорні літери на жовтому фоні

ДОДАТОК 72-03

зображення

ДОДАТОК 72-04

ПРОЦЕДУРА ЗАБЕЗПЕЧЕННЯ БЕЗПЕРЕРВНОЇ РОБОТИ ДЛЯ ТРАНЗИТУ СОЮЗУ

ЧАСТИНА I

ГЛАВА I

Загальні положення

1. Цей додаток встановлює спеціальні положення для використання процедури забезпечення безперервної роботи відповідно до статті 291 цього Регламенту, у тому числі уповноважених вантажовідправників, у разі тимчасової відмови:
 - електронної транзитної системи,
 - (b) комп'ютеризованої системи, що її використовують суб'єкти процедури для подання транзитної декларації Союзу з використанням засобів електронного опрацювання даних, або
 - (c) електронного з'єднання між комп'ютеризованою системою, що її використовують суб'єкти процедури для подання транзитної декларації Союзу з використанням засобів електронного опрацювання даних та електронної транзитної системи.
2. Транзитні декларації.
- 2.1. Транзитна декларація, що її використовують у процедурі забезпечення безперервної роботи, повинна бути упізнана для усіх сторін, що беруть участь у транзитній операції, щоб уникнути проблем на митниці транзиту, у митниці призначення та при надходженні до уповноваженого вантажоодержувача. З огляду на це використовувані документи обмежуються:

- єдиним адміністративним документом (SAD), або
 - SAD, надрукованим на звичайному папері комп'ютеризованою системою економічного оператора, як передбачено у [►М1](#) додатку В-01 Делегованого регламенту (ЄС) 2015/2446 ◀, або
 - транзитним супровідним документом ((TAD)/Транзитним/безпековим супровідним документом (TSAD), доповненими за необхідності Транзитним списком товарних позицій (LoI)/Транзитним/безпековим списком товарних позицій (TSLoI).
- 2.2. Транзитна декларація може бути доповнена одним або декількома додатковими аркушами з використанням бланку, викладеного в [►М1](#) додатку В-01 Делегованого регламенту (ЄС) 2015/2446 ◀. Бланки є невід'ємною частиною декларації. Описи вантажу, що відповідають вимогам частини II, глави IV цього додатка, і складені на бланку, викладеному в частині II, главі III цього додатка, можуть бути використані замість додаткових аркушів як описова частина письмової транзитної декларації, невід'ємною частиною якої вони є.
- 2.3. Для імплементації пункту 2.1 цього додатка транзитна декларація повинна бути заповнена відповідно до додатків В Делегованого регламенту (ЄС) 2015/2446 та В цього Регламенту.

ГЛАВА II

Імплементаційні правила

3. Недоступність електронної транзитної системи.

3.1. Застосовуються такі правила:

- транзитна декларація повинна бути заповнена та подана до митниці відправлення у складі примірників 1, 4 і 5 документа SAD відповідно до [►М1](#) додатка В-01 до Делегованого регламенту (ЄС) 2015/2446 ◀ або у двох копіях документа TAD/TSAD, доповненого, якщо необхідно, LoI або TSLoI відповідно до додатків В-02, В-03, В-04 та В-05,
 - транзитна декларація повинна бути зареєстрована у графі С за допомогою системи нумерації, відмінної від використаної в електронній транзитній системі,
 - процедура забезпечення безперервної роботи повинна бути зазначена на копіях транзитної декларації з одним із штампів на бланку, викладеному в главі I частини II цього додатка, в графі А SAD або замість MRN та штрих-коду в TAD/TSAD.
 - уповноважений вантажовідправник повинен виконувати всі зобов'язання та умови, що стосуються записів, що повинні бути внесені до декларації, та використання спеціального штампа, зазначеного у пунктах 22–25 цього додатка, з використанням граф С і D відповідно;
 - транзитна декларація повинна бути скріплена штампом митниці відправлення в разі застосування стандартної процедури або штампом уповноваженого вантажовідправника в разі застосування статті 233(4)(a) Кодексу.
- 3.2. Якщо ухвалено рішення застосувати процедуру забезпечення безперервної роботи, будь-які дані про транзит з LRN або MRN, присвоєні транзитній операції, повинні бути вилучені з електронної транзитної системи на основі інформації, наданої особою, що внесла такі транзитні дані до електронної транзитної системи.
- 3.3. Митний орган повинен слідкувати за використанням процедури забезпечення безперервної роботи, щоб унеможливити зловживання нею.
4. Недоступність комп'ютеризованої системи, що її використовують суб'єкти процедури для подання даних транзитної декларації Союзу з використанням засобів електронного опрацювання даних або електронного з'єднання між такою комп'ютеризованою системою та електронною транзитною системою:

— застосовуються положення, викладені у пункті 3 цього додатка,

— суб'єкт процедури повинен повідомити митний орган, коли його комп'ютеризована система або електронне з'єднання між такою комп'ютеризованою системою та електронною транзитною системою знову стануть доступними.

5. Недоступність комп'ютеризованої системи уповноваженого вантажовідправника або електронного з'єднання між такою комп'ютеризованою системою та електронною транзитною системою.

Якщо комп'ютеризована система уповноваженого вантажовідправника або електронне з'єднання між такою комп'ютеризованою системою та електронною транзитною системою недоступні, застосовується така процедура:

— застосовуються положення, викладені у пункті 4 цього додатка,

— якщо уповноважений вантажовідправник протягом року складає більш ніж 2 % своїх декларацій відповідно до процедури забезпечення безперервної роботи, дозвіл повинен бути перевірений, щоб оцінити, чи його умови досі виконуються.

6. Збір даних митним органом.

Однак у зазначених у пунктах 4 і 5 цього додатка випадках митний орган може дозволити суб'єкту процедури подати транзитну декларацію в одному примірнику (з використанням SAD або TAD/TSAD) до митниці відправлення, щоб вона була опрацьована в електронній транзитній системі.

ГЛАВА III

Функціонування процедури

7. Надання індивідуальної гарантії гарантом.

Якщо митниця гарантування не є митницею відправлення для транзитної операції, вона повинна зберігати копію зобов'язання гаранта. Суб'єкт процедури надає оригінал митниці відправлення, що його зберігає. У разі необхідності, митниця відправлення може вимагати переклад офіційною мовою або однією з офіційних мов відповідної держави.

8. Підписання транзитної декларації та зобов'язання суб'єкта процедури.

Підписуючи транзитну декларацію, суб'єкт процедури бере відповідальність за:

- правильність інформації, наданої у декларації,
- справжність пред'явлених документів,
- дотримання усіх зобов'язань, пов'язаних із помещенням товарів під процедуру транзиту.

9. Заходи ідентифікації

Оскільки [Якщо застосовується ► МІ](#) стаття 302 ◀ цього Регламенту, митниця відправлення вносить у транзитну декларацію навпроти заголовку «нанесені пломби» у графі D «Контроль митницею відправлення» таку фразу:

— Звільнення — 99201.

10. Записи у транзитній декларації та випуск товарів.

- Митниця відправлення повинна записувати результати перевірки на кожному примірнику транзитної декларації.
- Якщо висновки перевірки узгоджуються з декларацією, митниця відправлення повинна здійснити випуск товарів та записати дату на примірниках транзитної декларації.

11. Товари, поміщені під процедуру транзиту, перевозяться на підставі примірників 4 і 5 документа SAD або на підставі одного примірника документа TAD/TSAD, наданих суб'єкту процедури митницею відправлення. Примірник 1 документа SAD та примірник документа TAD/TSAD залишаються на митниці відправлення.

12. Митниця транзиту.

12.1. Перевізник повинен пред'являти сповіщення про відправлення товарів транзитом, оформлене на бланку, викладеному в главі V частини II цього додатку, кожній митниці транзиту, що повинна його зберігати. Замість сповіщення про відправлення товарів транзитом може бути надана фотокопія примірника 4 документа SAD або фотокопія примірника документа TAD/TSAD, що її повинна зберігати митниця транзиту.

12.2. Якщо товари перевозяться через митницю транзиту, відмінну від задекларованої, фактична митниця транзиту повинна повідомити митницю відправлення.

13. Пред'явлення на митниці призначення.

13.1. Митниця призначення повинна зареєструвати копії транзитної декларації, записати на них дату надходження та внести дані здійсненого контролю.

13.2. Транзитна операція може закінчитися у митниці, відмінній від задекларованої у транзитній декларації. У такому разі, така митниця повинна стати фактичною митницею призначення.

Якщо фактична митниця призначення перебуває під юрисдикцією держави-члена, відмінної від тієї, під юрисдикцією якої перебуває задекларована митниця, фактична митниця повинна внести до графі I («Контроль митницею призначення») транзитної декларації, на додаток до звичайних приміток, таке візування:

— Відмінності: митниця, у якій товари пред'явлено (референтний номер митниці) — 99 203.

13.3. Якщо застосовується другий параграф пункту 13.2 цього додатка та якщо транзитна декларація містить таку примітку, фактична митниця призначення повинна тримати товари під своїм контролем та не дозволяти їх переміщення, окрім як до держави-члена, під юрисдикцією якої перебуває митниця відправлення, крім випадків, коли остання прямо це дозволяє:

— Вибуття із Союзу з обмеженнями та зборами відповідно до Регламенту/Директиви/Рішення № ... — 99 204.

14. Розписка

Розписка може бути складена на зворотній стороні примірника 5 документа SAD у передбаченому місці або на бланку, викладеному в додатку 72-03.

15. Повернення примірника 5 документа SAD або примірника документа TAD/TSAD.

Компетентний митний орган держави-члена призначення повинен невідкладно повернути примірник 5 документа SAD митному органу держави-члена відправлення, однак не пізніше ніж протягом 8 днів після дати завершення операції. Якщо використовується документ TAD/TSAD, то пред'являється примірник документа TAD/TSAD, який повертається на тих же умовах, що й примірник 5.

16. Інформування суб'єкта процедури та альтернативне підтвердження завершення процедури.

Якщо копії, зазначені у пункті 15 цього додатка, не повернено митному органу держави-члена відправлення протягом 30 днів після закінчення строку для пред'явлення товарів на митниці призначення, такий орган повинен повідомити суб'єкта процедури та попросити його надати підтвердження того, що процедуру було належним чином завершено.

17. Процедура запиту інформації.

- 17.1. Якщо митниця відправлення протягом 60 днів після завершення строку для пред'явлення товарів на митниці призначення не отримала підтвердження того, що процедуру завершено належним чином, митний орган держави-члена відправлення повинен негайно подати запит на інформацію, необхідну для припинення процедури. Якщо під час етапів процедури запиту інформації встановлено, що процедура транзиту Союзу не може бути закрита, митний орган держави-члена відправлення повинен встановити, чи виник митний борг.

У разі виникнення митного боргу митний орган держави-члена відправлення повинен вжити таких заходів:

— визначити боржника,

— визначити митні органи, відповідальні за повідомлення про митний борг відповідно до статті 102(1) Кодексу.

- 17.2. Якщо до завершення такого строку митний орган держави-члена відправлення отримує інформацію про те, що процедуру транзиту Союзу не завершено належним чином, або він має відповідну підозру, він повинен надіслати запит невідкладно.

- 17.3. Процедуру запиту інформації також починають, якщо у подальшому з'ясується, що підтвердження завершення процедури транзиту підроблено, та що необхідна процедура запиту інформації для досягнення цілей пункту 17.1 цього додатка.

18. Гарантія — референтна сума.

- 18.1. Для застосування статті 156 суб'єкт процедури повинен забезпечити, щоб відповідна сума не перевищувала референтну суму, з урахуванням також будь-яких операцій, що для них процедуру ще не завершено.

- 18.2. Суб'єкт процедури повинен повідомляти митницю гарантування, якщо референтна сума стає меншою за рівень, достатній для покриття його транзитних операцій.

19. Сертифікати комплексної гарантії, сертифікати звільнення від гарантії та ваучери індивідуальної гарантії.

- 19.1. Митниці відправлення необхідно пред'явити:

— сертифікат комплексної гарантії на бланку, викладеному в главі VI,

— сертифікат звільнення від гарантії на бланку, викладеному в главі VII,

— ваучер індивідуальної гарантії на бланку, викладеному у додатку 32-06.

- 19.2. Дані з сертифікатів і ваучера повинні бути внесені до транзитних декларацій.

▼М1

- 19.3. Строк дії сертифіката комплексної гарантії або сертифіката звільнення від гарантії не повинен перевищувати два роки. Однак такий строк може бути подовжений митницею гарантування один раз не більш ніж на два роки.

- 19.4. З дати набуття чинності відкликанням дозволу на використання комплексної гарантії чи відкликанням і скасуванням зобов'язання, наданого у разі використання комплексної гарантії, будь-який виданий сертифікат не може використовуватися для поміщення товарів під процедуру транзиту Союзу, а суб'єкт процедури повинен невідкладно повернути його митниці гарантування.

Кожна держава-член повинна надати Комісії інформацію про засоби, що дозволяють ідентифікувати сертифікати, що залишаються чинними і ще не повернені, або що задекларовані вкраденими, втраченими або підробленими. Комісія повинна повідомити інші держави-члени відповідно.

▼В

20. Спеціальні описи вантажу.

- 20.1. Митний орган може прийняти транзитну декларацію, доповнену описами вантажу, які не відповідають усім вимогам, викладеним у частині II, главі III цього додатка.

Такі описи можна використовувати тільки якщо:

— вони оформлені компаніями, що використовують систему електронного опрацювання даних для ведення свого обліку,

— вони розроблені та заповнені таким чином, що їх без особливих труднощів може використовувати митний орган,

(с) щодо кожної товарної позиції вони включають інформацію, що вимагається згідно з частиною II, главою IV цього додатка.

- 20.2. Використання описових списків, складених для здійснення формальностей із відправлення/вивозу, також може бути дозволене для використання як описи вантажу відповідно до пункту 20.1 цього додатка, навіть якщо такі списки оформлено компаніями, що не використовують систему електронного опрацювання даних для ведення свого обліку.

- 20.3. Суб'єкт процедури, що використовує систему електронного опрацювання даних для ведення свого обліку і вже використовує спеціальні описи вантажу, також може використовувати їх для операцій транзиту Союзу, що включають лише один тип товарів, якщо необхідно використовувати цей засіб з огляду на систему суб'єкта процедури.

21. Використання пломб спеціального типу

Суб'єкт процедури вносить у транзитну декларацію навпроти заголовка «нанесені пломби» у графі «D. Контроль митницею відправлення» номер та індивідуальні ідентифікатори нанесених пломб.

22. Уповноважений вантажовідправник — попередня автентифікація та формальності при відправленні.
- 22.1. Для застосування пунктів 3 і 5 цього додатка дозвіл передбачає, що графа «С. Митниця відправлення» транзитної декларації повинна бути:
- заздалегідь скріплена штампом митниці відправлення та підписана службовцем такої митниці; або
 - скріплена спеціальним штампом уповноваженого вантажовідправника, схваленим компетентним органом, на бланку, викладеному в главі II частини II цього додатка. Штамп може бути попередньо надрукований на бланках, якщо використовується друкарня, схвалена для таких цілей.
- Уповноважений вантажовідправник повинен заповнити графу, внести дату відправлення товару та присвоїти номер транзитній декларації відповідно до правил, встановлених у дозволі.
- 22.2. Митний орган може призначити використання бланків, що мають відмітний знак як засіб ідентифікації.
23. Уповноважений вантажовідправник — заходи безпеки щодо штампів
- Уповноважений вантажовідправник повинен вжити всіх необхідних заходів для безпечного зберігання спеціальних штампів або бланків зі штампом митниці відправлення або спеціальним штампом.
- Він повинен поінформувати митний орган про заходи безпеки, що він їх застосовує відповідно до першого підпараграфа.
- 23.1. У разі зловживання будь-якою особою бланками, заздалегідь скріпченими штампом митниці відправлення або спеціальним штампом, уповноважений вантажовідправник несе відповідальність, без обмеження будь-якого кримінального провадження, за сплату мит та інших зборів, що підлягають сплаті в окремій країні за товари, ввезені на підставі таких бланків, за винятком випадків, коли він може переконати митний орган, що його уповноважив, що він вжив заходів, що від нього вимагаються відповідно до пункту 23.
24. Уповноважений вантажовідправник — Інформація, що повинна бути внесена до декларацій
- 24.1. Не пізніше ніж при відправленні товарів, уповноважений вантажовідправник повинен заповнити транзитну декларацію та, у разі необхідності, внести до графи 44 маршрут, встановлений відповідно до статті 298 цього Регламенту, а до графи «D. Контроль митницею відправлення» — період, встановлений відповідно до статті 297 цього Регламенту, що протягом нього товари повинні бути пред'явлені на митниці призначення, а також застосовані заходи ідентифікації та таке візування:
- Уповноважений вантажовідправник — 99206
- 24.2. Якщо компетентний орган держави-члена відправлення перевіряє відправлення перед відправленням, він повинен записати цей факт у декларації у графі «D. Контроль митницею відправлення».
- 24.3. Після відправлення примірник 1 документа SAD або примірник документа TAD/TSAD повинен бути невідкладно доставлений митниці відправлення відповідно до правил, що встановлених у дозволі. Інші примірники повинні супроводжувати товари відповідно до пункту 11 цього додатка.
25. Уповноважений вантажовідправник — Звільнення від підпису
- 25.1. Митний орган може дозволити уповноваженому вантажовідправнику не підписувати транзитні декларації зі спеціальним штампом, зазначеним у главі II частини II цього додатка, складені системою електронного опрацювання даних. Це звільнення застосовується за умови, що уповноважений вантажовідправник раніше подав до митного органу письмове зобов'язання, що підтверджує те, що він є суб'єктом процедури для всіх транзитних операцій, здійснених на підставі транзитних декларацій зі спеціальним штампом.
- 25.2. Транзитні декларації, складені відповідно до пункту 25.1 цього додатка, повинні містити у графі, призначеній для підпису суб'єкта процедури, таку фразу:
- Звільнено від підпису — 99207.
26. Уповноважений вантажоодержувач — Зобов'язання
- 26.1. Коли товари надходять у місце, визначене у дозволі, уповноважений вантажоодержувач повинен невідкладно повідомити митницю призначення про таке надходження. Він повинен вказати дату надходження, стан будь-яких нанесених пломб і будь-які порушення у примірниках 4 і 5 документа SAD або у примірнику документа TAD/TSAD, що супроводжує товари, і доставити їх до митниці призначення відповідно до правил, встановлених у дозволі.
- 26.2. Митниця призначення повинна зробити записи, передбачені в пункті 13 цього додатка, у примірниках 4 і 5 документа SAD або в примірнику документа TAD/TSAD.

ЧАСТИНА II

ГЛАВА I

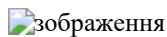
Зразки штампів, що використовуються для процедури забезпечення безперервної роботи

1. Штамп №1

 зображення

(розміри: 26 x 59 мм)

2. Штамп №2

(розміри: 26 x 59 мм)

ГЛАВА II

Зразок спеціального штампа, що його використовує уповноважений вантажовідправник

(розміри: 55 × 25 мм)

1. Герб або будь-які інші знаки чи літера, що позначає країну
2. Референтний номер митниці відправлення
3. Номер декларації
4. Дата
5. Уповноважений вантажовідправник
6. Номер дозволу

ГЛАВА III

Опис вантажу

ГЛАВА IV

Пояснення до опису вантажу

Секція 1

1. Терміни та означення

- 1.1. Опис вантажу означає документ, що має характеристики, описані у цьому додатку.
- 1.2. Він може використовуватися із транзитною декларацією в рамках застосування пункту 2.2 цього додатка.

2. Бланк опису вантажу

- 2.1. Як опис вантажу можна використовувати тільки лицьову сторону бланка.
- 2.2. Особливості опису вантажу:
 - (a) заголовок «опис вантажу»;
 - (b) графа розміром 70 x 55 мм, розділена на верхню частину, розміром 70 x 15 мм, і нижню — 70 x 40 мм;
 - (c) колонки із такими заголовками у такому порядку:

— серійний номер,

— позначки, номери, кількість і види пакунків; опис товарів,

— країна відправлення/вивозу,

— маса брутто (кг),

— призначено для адміністрації.

Користувачі можуть змінювати ширину колонок відповідно до своїх потреб. Однак ширина колонки «призначено для адміністрації» повинна складати принаймні 30 мм. Користувачі також можуть самостійно вирішувати, як використовувати місця, відмінні від тих, що зазначені у пунктах (a), (b) і (c).

- 2.3. Горизонтальна лінія повинна бути проведена одразу після останнього запису, у будь-яких невикористаних місцях необхідно поставити прочерк, щоб запобігти подальшому додаванню даних.

Секція 2

Дані, які вносяться до різних заголовків

1. Графа

1.1. Верхня частина

Якщо опис вантажу супроводжує транзитна декларація, суб'єкт процедури повинен внести «T1», «T2» або «T2F» до верхньої частини графи.

1.2. Нижня частина

Наведені нижче в параграфі 4 секції III дані повинні бути внесені до цієї частини графи.

2. Колонки

2.1. Серійний номер

Кожній товарній позиції із опису вантажу повинен передувати серійний номер.

2.2. Позначки, номери, кількість і види пакунків; опис товарів

Необхідні дані повинні бути надані відповідно до додатка В Делегованого регламенту (ЄС) 2015/2446

Якщо опис вантажу супроводжує транзитну декларацію, опис повинен включати інформацію, внесену до граф 31 (Пакунки та опис товарів), 40 (Загальна декларація/попередній документ), 44 (Додаткова інформація, оформлені документи, сертифікати та дозволи) та, у відповідних випадках, 33 (Товарний код) і 38 (Маса нетто (кг)) транзитної декларації.

2.3. Країна відправлення/вивозу

Внесіть назву держави-члена, що з неї товари відправляються або ввозяться.

2.4. Маса брутто (кг)

Внесіть деталі, внесені в графу 35 документа SAD (див. додаток В Делегованого регламенту (ЄС) 2015/2446).

Секція 3

Використання описів вантажу

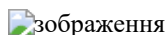
1. До транзитної декларації не можуть бути одночасно додані опис вантажу, а також один або декілька додаткових аркушів.
2. Якщо використовується опис вантажу, графи 15 (Країна відправлення/вивозу), 32 (Номер товарної позиції), 33 (Товарний код), 35 (Маса брутто (кг)), 38 (Маса нетто (кг)), 40 загальна декларація/попередній документ) та, у відповідних випадках, 44 (Додаткова інформація, оформлені документи, сертифікати та дозволи) бланка транзитної декларації повинні містити прочерки, а графа 31 (Пакунки та опис товарів) не може використовуватись для внесення позначок, номерів, кількості та виду пакунків або опису товарів. Покликання на серійний номер та символ різних описів вантажу вносяться до графи 31 (Пакунки та опис товарів) бланка транзитної декларації.
3. Опис вантажу повинен бути оформлений у такій же кількості примірників, що і примірники транзитних декларацій, яких він стосується.
4. Якщо транзитну декларацію зареєстровано, опису вантажу повинен бути наданий такий же реєстраційний номер, що і примірникам транзитної декларації, якої він стосується. Цей номер повинен бути внесений із використанням штампю, що містить назву митниці відправлення, або від руки. Якщо він внесений від руки, він повинен бути засвідчений офіційним штампом митниці відправлення.

Службовій особі митниці відправлення необов'язково підписувати бланки.

5. Якщо декілька описів вантажу додано до однієї транзитної декларації, описи повинні містити серійний номер, присвоєний суб'єктом процедури, а кількість доданих описів вантажу повинна бути внесена до графи 4 (Описи вантажу).
6. Бланки опису вантажу повинні бути надруковані на папері, обробленому для писання, вагою не менше 40 г/м² та достатньо міцному, щоб запобігти легкому розриву або зморщуванню за нормального використання. Колір може бути обраний відповідними особами. Формат бланків повинен бути 210 на 297 мм із максимальним відхиленням 5 мм у меншу сторону та 8 мм у більшу сторону в довжину.

ГЛАВА V

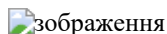
Сповіднення про відправлення товарів транзитом

ГЛАВА VI

Сертифікат комплексної гарантії

[▼M1](#)

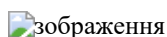

[▼B](#)

ГЛАВА VII

Сертифікат звільнення від гарантії

[▼M1](#)

[▼B](#)

ГЛАВА VIII

Пояснення до сертифікатів комплексної гарантії та сертифікатів звільнення від гарантії

1. Дані, що повинні бути внесені на лицьовій стороні сертифіката

Після видачі не повинні бути внесені жодні зміни, доповнення або вилучення у примітках у графах 1-8 сертифіката комплексної гарантії та у графах 1-7 сертифіката звільнення від гарантії.

1.1. Код валюти

Держави-члени повинні вносити до графи 6 сертифіката комплексної гарантії та графи 5 сертифіката звільнення від гарантії код ISO АЛФА3 (ISO 4217) використовуваної валюти.

1.2. Візування

Якщо суб'єкт процедури взяв зобов'язання подати усі свої транзитні декларації до конкретної митниці відправлення, назва цієї митниці повинна бути внесена великими літерами до графи 8 сертифіката комплексної гарантії або до графи 7 сертифіката звільнення від гарантії, за необхідності.

1.3. Візування сертифікатів у разі продовження їх строку дії

Якщо строк дії сертифіката продовжено, митниця гарантування повинна завізувати графу 9 сертифіката комплексної гарантії або графу 8 сертифіката звільнення від гарантії, залежно від обставин.

2. Дані, що повинні бути внесені на зворотній стороні сертифіката — особи, уповноважені підписувати транзитні декларації

2.1. Під час видачі сертифіката, або у будь-який час протягом періоду його дії суб'єкт процедури вказує на зворотній стороні імена осіб, що він їх уповноважує підписувати транзитні декларації. Кожен із цих записів повинен містити прізвище та ім'я уповноваженої особи та зразок її підпису, і кожен із них повинен бути скріплений другим підписом суб'єкта процедури. Суб'єкт процедури має можливість поставити прочерк у будь-яких графах, що він їх не бажає використовувати.

2.2. Суб'єкт процедури може у будь-який час відкликати такі дозволи.

2.3. Будь-яка особа, ім'я якої внесено на зворотній стороні сертифіката цього виду, що пред'являється на митниці відправлення, є уповноваженим представником суб'єкта процедури.

3. Технічні вимоги

3.1. Бланки сертифікатів комплексної гарантії та звільнення від гарантії повинні бути надруковані на білому папері без грубих деревних волокон вагою не менше 100 г/м². Обидві сторони повинні мати надрукований гільйош-орнамент на тлі для захисту від підробок механічними або хімічними засобами. Друк повинен бути:

— зеленим для сертифікатів комплексної гарантії,

— світло-блакитним для сертифікатів звільнення від гарантії.

3.2. Формат бланків повинен бути 210 на 148 мм.

3.3. Держави-члени несуть відповідальність за друк бланків або за забезпечення їх друку. Кожен сертифікат повинен мати серійний ідентифікаційний номер.

3.4. Будь-які підчистки або виправлення не дозволяються. Внесення змін робиться шляхом закреслення неправильних даних та, за необхідності, додавання потрібних. Будь-які такі зміни повинні бути парафовані особою, що вносить такі зміни, та завізовані митним органом.

([1](#)) Делегований регламент Комісії (ЄС) 2015/2446 від 28 липня 2015 року про доповнення Регламенту Європейського Парламенту і Ради (ЄС) № 952/2013 щодо детальних правил імплементації деяких положень Митного кодексу Союзу (див. сторінку 1 цього Офіційного вісника).

([2](#)) Імплементативне рішення Комісії (ЄС) 2016/578 від 11 квітня 2016 року про встановлення робочої програми розроблення та розгортання електронних систем, передбачених у Митному кодексі Союзу (ОВ L 99, 15.04.2016, с. 06).

([3](#)) Делегований регламент Комісії (ЄС) 2016/341 від 17 грудня 2015 року про доповнення Регламенту Європейського Парламенту і Ради (ЄС) № 952/2013 про перехідні правила для деяких положень Митного кодексу Союзу, якщо відповідні електронні системи ще не працюють та внесення змін до Делегованого регламенту (ЄС) 2015/2446 (ОВ L 69, 15.03.2016, с. 1).

([4](#)) Регламент Комісії № (ЄС) № 2454/93 від 02 липня 1993 року щодо умов імплементації Регламенту Ради (ЄС) № 2913/92 про встановлення Митного кодексу Співтовариства (ОВ L 253, 11.10.1993, с. 1).

([5](#)) Регламент Європейського Парламенту і Ради (ЄС) № 300/2008 від 11 березня 2008 року про спільні правила у сфері авіаційної безпеки цивільної авіації та про скасування Регламенту (ЄС) № 2320/2002 (ОВ L 97, 09.04.2008, с. 72).

([6](#)) Регламент Комісії (ЄС) № 185/2010 від 04 травня 2010 року щодо детальних заходів імплементації спільних основних стандартів з авіаційної безпеки (ОВ L 55, 05.03.2010, с. 1).

([7](#)) Директива Європейського Парламенту і Ради 94/25/ЄС від 16 червня 1994 року про узгодження законів, підзаконних нормативно-правових актів і адміністративних положень держав-членів щодо прогулянкового судна (ОВ L 164, 30.06.1994, с. 15).

([8](#)) Регламент Європейського Парламенту і Ради (ЄС) № 654/2014 від 15 травня 2014 року про виконання прав Союзу на застосування та примусове виконання правил міжнародної торгівлі та внесення змін до Регламенту Ради (ЄС) № 3286/94 (ОВ L 189, 27.06.2014, с. 50).

([9](#)) Регламент Європейського Парламенту і Ради (ЄС) № 978/2012 від 25 жовтня 2012 року про застосування схем загальних тарифних преференцій та скасування Регламенту Ради (ЄС) № 732/2008 (ОВ L 303, 31.10.2012, с. 1).

- (10) Директива Європейського Парламенту і Ради (ЄС) № 45/2001 від 18 жовтня 2000 року про захист фізичних осіб у зв'язку з опрацюванням персональних даних установами та органами Співтовариства і про вільний рух таких даних (ОБ L 8, 12.01.2001, с. 1).
- (11) Директива Європейського Парламенту і Ради 95/46/ЄС від 24 жовтня 1995 року про захист фізичних осіб у зв'язку з опрацюванням персональних даних та про вільний рух таких даних (ОБ L 281, 23.11.1995, с. 31).
- (12) Регламент Ради (ЄЕС) № 2658/87 від 23 липня 1987 року про тарифну і статистичну номенклатуру та про спільний митний тариф (ОБ L 256, 07.09.1987, с. 1).
- (13) ОБ L 226, 13.08.1987, с. 2.
- (14) Директива Ради 2008/118/ЄС від 16 грудня 2008 року про загальний режим акцизних зборів та про скасування Директиви 92/12/ЄЕС (ОБ L 9, 14.01.2009, с. 12).
- (15) Регламент Ради (ЄС) № 1224/2009 від 20 листопада 2009 року про контрольну систему Співтовариства для забезпечення дотримання правил спільної політики щодо рибальства та внесення змін до Регламентів (ЄС) № 847/96, (ЄС) № 2371/2002, (ЄС) № 811/2004, (ЄС) № 768/2005, (ЄС) № 2115/2005, (ЄС) № 2166/2005, (ЄС) № 388/2006, (ЄС) № 509/2007, (ЄС) № 676/2007, (ЄС) № 1098/2007, (ЄС) № 1300/2008, (ЄС) № 1342/2008 та скасування Регламентів (ЄЕС) № 2847/93, (ЄС) № 1627/94 та (ЄС) № 1966/2006 (ОБ L 343, 22.12.2009, с. 1).
- (16) Регламент Комісії (ЄЕС) № 1192/2008 від 17 листопада 2008 року про внесення змін до Регламенту (ЄЕС) № 2454/93 щодо умов імплементації Регламенту Ради (ЄЕС) № 2913/92 про встановлення Митного кодексу Співтовариства (ОБ L 329, 06.12.2008, с. 1).
- (17) ОБ L 91, 22.04.1995, с. 46.
- (18) Регламент Ради (ЄС) № 1186/2009 від 16 листопада 2009 року щодо встановлення системи Співтовариства зі звільнення від мита (ОБ L 324, 10.12.2009, с. 23).
- (19) Регламент Ради (ЄС) № 1147/2002 від 25 червня 2002 року щодо тимчасового призупинення стягнення автономних мит Спільного митного тарифу з деяких товарів, ввезених із сертифікатами про придатність для експлуатації в польоті (ОБ L 170, 29.06.2002, с. 8).
- (20) Регламент Ради (ЄЕС) № 2913/92 від 12 жовтня 1992 року про встановлення Митного кодексу Співтовариства (ОБ L 302, 19.10.1992, с. 1).
- (21) Рекомендація 16 щодо UN/LOCODE — КОД ДЛЯ ПОРТІВ ТА ІНШИХ ОБ'ЄКТІВ.
- (22) Регламент Європейського Парламенту і Ради (ЄС) № 510/2014 від 16 квітня 2014 року про встановлення торговельних режимів, що застосовуються до деяких товарів, отриманих у результаті перероблення сільськогосподарських продуктів та скасування регламентів Ради (ЄС) № 1216/2009 та (ЄС) № 614/2009 (ОБ L 150, 20.05.2014, с. 1).
- (23) Регламент Ради (ЄС) № 150/2003 від 21 січня 2003 року щодо призупинення стягнення ввізних мит із деякої зброї та військового обладнання (ОБ L 25, 30.1.2003, с. 1).
- (24) Директива Ради 2006/112/ЄС від 28 листопада 2006 року про спільну систему податку на додану вартість (ОБ L 347, 11.12.2006, с. 1).
- (25) Директива Ради 2008/118/ЄС від 16 грудня 2008 року про загальний режим акцизних зборів та про скасування Директиви 92/12/ЄЕС (ОБ L 9, 14.01.2009, с. 12).
- (26) Регламент Ради (ЄС) № 3036/94 від 08 грудня 1994 року про заходи економічної переробки за межами митної території, застосовні до деяких продуктів із текстилю та одягу, зворотно ввезених до Співтовариства після обробки або переробки в певній третій країні (ОБ L 322, 15.12.1994, с. 1).
- (27) Регламент Комісії (ЄС) № 1741/2006 від 24 листопада 2006 року щодо умов надання спеціального вивізного відшкодування стосовно очищеного від кісток м'яса дорослих жуйних тварин, поміщених під процедуру митного складу перед вивозом (ОБ L 329, 25.11.2006, с. 7).
- (28) Регламент Комісії (ЄС) № 1731/2006 від 23 листопада 2006 року про спеціальні детальні правила застосування вивізних відшкодувань у випадку певних консервних продуктів із яловичини та телятини (ОБ L 325, 24.11.2006, с. 12).
- (29) Якщо запитувану тарифну квоту вичерпано, держави-члени можуть дозволити, щоб такий запит був дійсним щодо будь-якого іншого наявного привілею.
- (30) Рекомендація 16 щодо UN/LOCODE — КОД ДЛЯ ПОРТІВ ТА ІНШИХ ОБ'ЄКТІВ.
- (31) Якщо заяву про походження замінює інша заява відповідно до параграфів (2) та (3) статті 101 Імплементативного регламенту (ЄС) 2015/2447, заміна заява про походження повинна містити зазначення 'Replacement statement' or 'Attestation de remplacement' or 'Comunicación de sustitución'. В заміні заяві також повинна бути вказана дата видачі початкової заяви та вся інша необхідна інформація відповідно до другого підпараграфа статті 101(1) Імплементативного регламенту (ЄС) 2015/2447.
- (32) Якщо заява про походження замінює іншу заяву про походження відповідно до підпараграфа 1 статті 101(2) та параграфа 3 статті 101 Імплементативного регламенту (ЄС) 2015/2447, повторний вантажовідправник, що складає таку заяву, повинен вказувати своє ім'я та повну адресу перед своїм номером зареєстрованого експортера.
- (33) Якщо заява про походження замінює іншу заяву відповідно до підпараграфа 2 статті 101(2) Імплементативного регламенту (ЄС) 2015/2447, повторний вантажовідправник товарів, що складає таку заяву, повинен вказувати своє ім'я та повну адресу перед зазначенням (*Французька версія*) 'agissant sur la base de l'attestation d'origine établie par [nom et adresse complète de l'exportateur dans le pays bénéficiaire], enregistré sous le numéro suivant [Numéro d'exportateur enregistré dans le pays bénéficiaire]', (*Англійська версія*) 'acting on the basis of the statement on origin made out by [name and complete address of the exporter in the beneficiary country], registered under the following number [Number of Registered Exporter of the exporter in the beneficiary country]', (*Іспанська версія*) 'actuando sobre la base de la comunicación extendida por [nombre y dirección completa del exportador en el país beneficiario], registrado con el número siguiente [Número de exportador registrado del exportador en el país beneficiario]'.⁷
- (34) Якщо заява про походження замінює іншу заяву відповідно до статті 101(2) Імплементативного регламенту (ЄС) 2015/2447, повторний вантажовідправник товарів повинен вказувати номер зареєстрованого експортера, лише якщо вартість похідних продуктів

у початковому відправленні перевищує 6 000 євро.

(35) Для вказування країни походження продуктів. Якщо заява про походження стосується в цілому або частково продуктів, що походять з Сеути та Мелільї у розумінні статті 112 Імплементаційного регламенту (ЄС) 2015/2447, експортер повинен чітко вказати їх у документі, на якому складається заява, з використанням символу «XC/XL».

(36) Продукти, що повністю отримані: введіть літеру «P»; Продукти, що достатньо оброблені або перероблені: введіть літеру «W» перед позицією Гармонізованої системи (наприклад «W»9618).

У відповідних випадках, зазначене вище повинне бути замінене одним із таких зазначень:

- (a) У випадку двосторонньої кумуляції: 'EU cumulation', 'Cumul UE' or 'Acumulación UE'.
- (b) у випадку кумуляції з Норвегією, Швейцарією або Туреччиною: 'Norway cumulation', 'Switzerland cumulation', 'Turkey cumulation', 'Cumul Norvège', 'Cumul Suisse', 'Cumul Turquie' or 'Acumulación Noruega', 'Acumulación Suiza', or 'Acumulación Turquía'.
- (c) У випадку регіональної кумуляції: 'regional cumulation', 'cumul regional' або 'Acumulación regional'.
- (d) У випадку розширеної кумуляції: 'extended cumulation with country x', 'cumul étendu avec le pays x' або 'Acumulación ampliada con el país x'.

(37) Якщо декларація на рахунку-фактурі складається схваленим експортером Союзу у розумінні статті 77(4) Імплементаційного регламенту (ЄС) 2015/2447, номер дозволу схваленого експортера повинен бути внесений у цьому місці. Якщо (і це завжди стосуватиметься декларацій на рахунках-фактурах, складених у країнах-бенефіціарах) декларація на рахунку-фактурі не складається схваленим експортером, слова в дужках пропускаються або місце залишається пустим.

(38) Для вказування країни походження продуктів. Якщо декларації на рахунку-фактурі стосується в цілому або частково продуктів, що походять з Сеути та Мелільї у розумінні статті 112 Імплементаційного регламенту (ЄС) 2015/2447, експортер повинен чітко вказати їх у документі, на якому складається декларація, з використанням символу «CM».

(39) У відповідних випадках, внесіть одне з таких зазначень: 'EU cumulation', 'Norway cumulation', 'Switzerland cumulation', 'Turkey cumulation', 'regional cumulation', 'extended cumulation with country x' or 'Cumul UE', 'Cumul Norvège', 'Cumul Suisse', 'Cumul Turquie', 'cumul regional', 'cumul étendu avec le pays x' or 'Acumulación UE', 'Acumulación Noruega', 'Acumulación Suiza', 'Acumulación Turquía', 'Acumulación regional', 'Acumulación ampliada con en país x'.

(40) Якщо декларація на рахунку-фактурі складається в контексті іншої угоди про преференційну торгівлю, покликання на загальну систему преференцій повинне бути замінене покликанням на таку іншу угоду про преференційну торгівлю.

(41) Ці зазначення можуть бути пропущені якщо інформація міститься в самому документі.

(42) Див. статтю 77(7) Імплементаційного регламенту (ЄС) 2015/2447 (стосується лише схвалених експортерів Європейського Союзу). У випадках, коли від експортера не вимагається підписувати, звільнення від підпису також означає звільнення від написання імені підписанта.

(43) Якщо декларація на рахунку-фактурі складається схваленим експортером, номер дозволу схваленого експортера повинен бути внесений у це місце. Якщо декларація на рахунку-фактурі не складається схваленим експортером, слова в дужках пропускаються або місце залишається пустим.

(44) Для вказування походження продуктів. Якщо декларація на рахунку-фактурі стосується в цілому або частково продуктів, що походять з Сеути та Мелільї, експортер повинен чітко вказати їх у документі, на якому складається декларація, з використанням символу 'CM'.

(45) Ці зазначення можуть бути пропущені, якщо інформація міститься в самому документі.

(46) Дивіться статтю 119(5). У випадках, коли від експортера не вимагається підписувати, звільнення від підпису також означає звільнення від написання імені підписанта.

(47) Прізвище та ім'я або назва компанії.

(48) Повна адреса.

(49) Закресліть назву/назви держави/держав, що на їх території гарантія не може бути використана.

(50) Покликання на Князівство Андорра та Республіку Сан-Марино застосовуються виключно до операцій транзиту Союзу.

(51) Прізвище та ім'я або назва компанії і повна адреса особи, що надає гарантію.

(52)

5a Застосовно щодо інших зборів, що підлягають сплаті у зв'язку з увозом або вивозом товарів, якщо гарантія використовується для поміщення товарів під процедуру транзиту Союзу/спільного транзиту або може бути використана у більш ніж одній державі-члені.

(53) Внесіть одну з таких митних операцій:

- (a) тимчасове зберігання,
- (b) Процедура транзиту Союзу/процедура спільного транзиту,
- (c) процедура митного складу,
- (d) процедура тимчасового ввозу з повним звільненням від ввізного мита,
- (e) процедура переробки на митній території,
- (f) процедура кінцевого використання,
- (g) випуск для вільного обігу на підставі звичайної митної декларації без відстрочення платежу,

- (h) випуск для вільного обігу на підставі звичайної митної декларації з відстроченням платежу,
 - (i) випуск для вільного обігу на підставі митної декларації, поданої відповідно до статті 166 Регламенту Європейського Парламенту і Ради (ЄС) № 952/2013 від 9 жовтня 2013 року про встановлення Митного кодексу Союзу,
 - (j) випуск для вільного обігу на підставі митної декларації, поданої відповідно до статті 182 Регламенту Європейського Парламенту і Ради (ЄС) № 952/2013 від 9 жовтня 2013 року про встановлення Митного кодексу Союзу,
 - (k) процедура тимчасового ввозу із частковим звільненням від ввізного мита,
 - (l) якщо інше — вказати інший вид операції.
- (54) Якщо законодавство країни не передбачає адресу для кореспонденції, то гарант повинен призначити у цій країні агента, уповноваженого отримувати будь-які повідомлення, що адресовані йому, а також необхідно погодити підтвердження у другому підпараграфі та зобов'язання у четвертому підпараграфі пункту 4. Суди місце, що в них розташовано адреси для кореспонденції гаранта чи його агентів, мають юрисдикцію у спрах щодо цієї гарантії.
- (55) Особа, що підписує документ, зобов'язана, перед своїм підписом, від руки внести таке: «Гарантія на суму ...» (сума написана літерами).
- (56) Заповнює орган, що помістив товари під процедуру або що в ньому вони перебували на тимчасовому зберіганні.
- (57) Прізвище та ім'я або назва компанії.
- (58) Повна адреса.
- (59) Покликання на Князівство Андорра та Республіку Сан-Марино застосовується виключно до операцій транзиту Союзу.
- (60) Якщо законодавство країни не передбачає адресу для кореспонденції, то гарант повинен призначити у цій країні агента, уповноваженого отримувати будь-які повідомлення, що адресовані йому, а також необхідно погодити підтвердження у другому підпараграфі та зобов'язання у четвертому підпараграфі пункту 4. Суди місце, що в них розташовано адреси для кореспонденції гаранта чи його агентів, мають юрисдикцію у спрах щодо цієї гарантії.
- (61) Особа, що підписує, повинна перед своїм підписом власноручно написати таке: «Дійсний як ваучер гарантії».
- (62) Прізвище та ім'я або назва компанії.
- (63) Повна адреса.
- (64) Закресліть назву/назви країни/країн, що на їх території гарантія не може бути використана.
- (65) Покликання на Князівство Андорра та Республіку Сан-Марино застосовується виключно до операцій транзиту Союзу.
- (66) Прізвище та ім'я, або назва компанії, і повна адреса особи, що надає гарантію.
- (67) Застосовно щодо інших зборів, що підлягають сплаті у зв'язку з увозом або вивозом товарів, якщо гарантія використовується для поміщення товарів під процедуру транзиту Союзу/спільного транзиту або може використовуватись у більш ніж одній державі-члені або одній Договірній стороні.
- (68) Закресліть те, що не застосовується.
- (69) Закресліть те, що не застосовується.
- (70) Процедури, відмінні від спільного транзиту, застосовуються виключно у Союзі.
- (71) Процедури, відмінні від спільного транзиту, застосовуються виключно у Союзі.
- (72) Для сум, задекларованих у митній декларації для процедури кінцевого використання.
- (73) Якщо законодавство країни не передбачає адресу для кореспонденції, то гарант повинен призначити у цій країні агента, уповноваженого отримувати будь-які повідомлення, що адресовані йому, а також необхідно погодити підтвердження у другому підпараграфі та зобов'язання у четвертому підпараграфі параграфа 4. Суди місця, що в ньому розташовано адреси для кореспонденції гаранта чи його агентів, мають юрисдикцію у спрах щодо цієї гарантії.
- (74) Особа, що підписує документ, зобов'язана, перед своїм підписом, від руки внести таке: «Гарантія на суму ...» (сума написана літерами).
- (75) Стаття 7 Конвенції АТА, Брюссель, 6 грудня 1961 року/стаття 9 додатка А до Стамбульської конвенції, 26 червня 1990 року.
- (76) Внесіть дату відвантаження.
- (77) Деталі підлягають отриманню із незакритого ваучера процедури транзиту або тимчасового ввозу, а у випадку його відсутності, із інформації, наявної у координаційному офісі видачі.
- (78) Закресліть те, що не є застосовним.
- (*1) Закресліть те, що не є застосовним.
- (79) Стаття 7 Конвенції АТА, Брюссель, 6 грудня 1961 року/стаття 9 додатка А до Стамбульської конвенції, 26 червня 1990 року.
- (80) Внесіть дату відвантаження.
- (81) Деталі підлягають отриманню із незакритого ваучера процедури транзиту або тимчасового ввозу, а у випадку його відсутності, із інформації, наявної у координаційному офісі видачі.
- (82) Закресліть те, що не є застосовним.